

K l e i n e

g r i e c h i s c h e p o ë t i s c h e

A n t h o l o g i e

f ü r

mittlere Gymnasialklassen,

e n t h a l t e n d

leichte Lesestücke für die ersten Anfänger,

d a r u n t e r

den neunten, zehnten und eilften Gesang der Homerischen Odyssee,

e i n e

p r a k t i s c h e A n l e i t u n g

z u r

Verfertigung griechischer Verse

u n d e i n

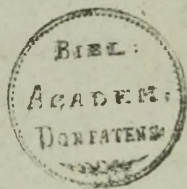
griechisch-deutsches Wörterverzeichnis,

h e r a u s g e g e b e n

v o n

Dr. Friedr. Traug. Friedemann,

Director des Herzogl. Katharineums zu Braunschweig.

Braunschweig, 1825.

V e r l e g t v o n L . L u c i u s .

D e n

Hochwohlgeborenen Herren,

Herrn v. Schmidt - Phiseldeck,

Fürstl. Braunsch. Lüneb. Geheimem Rathe u. s. w. u. s. w. Command.
des Königl. Grossbrit. Hann. Guelph. Ord.

Herrn v. Schleinitz,

Fürstl. Braunsch. Lüneb. Geh. Rathe, Präsidenten des Consistor. zu
Wolfenbüttel u. s. w. Command. des Königl. Grossbrit.
Hann. Guelph. Ord.

Herrn v. Bülow,

Fürstl. Braunsch. Lüneb. Kammerherrn, Geh. Justizrathe u. s. w. Ritter
des Königl. Grossbrit. Hann. Guelph. Ord.

Herrn Eschenburg,

Fürstl. Braunsch. Lüneb. Geh. Justizrathe u. s. w. Ritter des Königl.
Grossbrit. Hann. Guelph. Ord.

mit

schuldiger Ehrerbietung

g e w i d m e t.

V o r r e d e.

Gegenwärtige griechische Anthologie ist, wie die im vorigen Jahre von mir herausgegebene „*praktische Anleitung zur Kenntniss und Verfertigung lateinischer Verse*“, zunächst für das hiesige Katharineum bestimmt, welches kürzlich durch die geneigte Theilnahme aller betreffenden Landesbehörden in der Errichtung einer neuen Hilfslehrerstelle die Möglichkeit erhielt, seine bisher überfüllten fünf Abtheilungen zu sechs vollkommen geschiedenen Klassen zu erweitern. Der griechische Sprachunterricht fällt in die vier ersten Klassen, in denen jedoch zuweilen Schüler sich befinden, deren künftige Bestimmung noch unentschieden ist, ohne dass ihnen selbst oder ihren Aeltern ein Erlass des Griechischenwünschenswerth wäre, der schon an sich der Anstalt in wissenschaftlicher und disciplinarischer Hinsicht vielfache Nachtheile bringt, und den man auf keiner wohlgerichteten Gelehrtschule jetzt mehr gestattet. Um aber auch wegen der Kosten jeden Vorwand zu entfernen, musste für die künftige dritte Klasse, wo bisher die Homerische Odyssee gelesen wurde und wozu man ein später ganz unnützes Specialwörterbuch brauchte, weil weder die Anschaffung noch die Benutzung eines allgemeinen räthlich und möglich war, ein alle Bedürfnisse befriedigendes poetisches Lesebuch gewählt werden. Obwohl nun die Blumenlese von *Fr. Jacobs* (Jen. 1820. 3te Aufl. 1 Rthlr.) in ihrer Art unübertrefflich ist und neben der prosaischen Lectüre für mehrere Klassen ausreicht, so enthält sie doch gerade aus der für dieses

Alter so anziehenden Odyssee gar keine Bruchstücke, weshalb wir sie nur in unserer zweiten und ersten Klasse brauchen, für jene, um die Vorbereitung auf ganze Stücke der Tragiker zu bewirken, für diese, um der lyrischen Beilage willen. Die kleine Odyssee, oder sechs Bücher davon, die vollständige Reisebeschreibung des Ulysses enthaltend, von *Chr. Koch*, (Marburg 1822.) konnte wegen des Preises von $1\frac{1}{2}$ Rthlr. nicht gewählt werden. Daher entschloss ich mich selbst zur Anfertigung einer solchen Anthologie, deren Preis nicht über $\frac{1}{2}$ Rthlr. steigen, und für die ersten Anfänger in einer stufenweisen Folge der Lesestücke berechnet seyn sollte.

So habe ich in §. 1 mit einzelnen regelmässig gebaueten Hexametern begonnen, und in §. 2 allmählig die homerischen Formen vorbereitet, um dem Lehrer Gelegenheit zu geben, die Eigenthümlichkeiten derselben in Sprache und Versmaass bequem daran einzuüben, mit steter Berücksichtigung der in der Grammatik bei den Declinationen und Conjugationen bemerkten dialectischen Verschiedenheiten. Dann erst folgen drei vollständige Bücher aus dem anmuthigsten Theile der Odyssee, wobei kleine Auslassungen und an wenigen Stellen unmerkliche Abänderungen für das zarte Alter unerlasslich waren. Die Art und Weise, wie ich sie vorgenommen habe, kann hier unmöglich auseinander gesetzt werden; es würde mich aber sehr freuen, wenn ich hier und da, wo ich nichts änderte, die Zustimmung sachkundiger Männer erhielte. Ich glaube nämlich bemerkt zu haben, dass Knaben, wenn der Lehrer jede grobsinnliche Ausführlichkeit sorgfältig meidet, oft weit weniger Anstoss finden, als Erwachsene vermuthen. Aber um zugleich dorische Formen zu üben und den Pentameter nicht zu vernachlässigen, meinte ich einige Epigramme und Elegieen aus

der Anthologia Palatina und wenigstens zwei Idyllien beifügen zu müssen, wobei ich sorgfältig darauf geachtet habe, dass nichts aufgenommen wurde, was die Blumenlese von *Jacobs* etwa schon enthielt. Die Wahl selbst ist überall mit Rücksicht auf den Inhalt und auf die Jugend geschehen; bei verschiedenen Lesarten durfte ich daher nur die verständlichste wählen. Unter dem Texte ist immer der Verfasser jeder Sentenz oder jedes Gedichtes bemerkt, und bei den Distichen habe ich in Klammern die metrische deutsche Uebersetzung angedeutet, die *Jacobs* davon in den zwölf Büchern von *Leben und Kunst der Alten* (Lpz. 1824. 2 Bde. 5½ Rthlr.) aus der griechischen Blumenlese in verbesserter Gestalt gegeben hat. Solche Nachbildungen müssen der Jugend nicht lange vorenthalten werden, damit das Ohr zeitig an Wohlklang sich gewöhnt und die Fülle und Gefügigkeit der Muttersprache kennen lernt; nur gestatte man beim Vorlesen einer metrischen Uebersetzung kein gedankenloses Zuhören, sondern schärfe durch eingestreute Fragen nach den Textesworten die Aufmerksamkeit. Der Inhalt der §. §. 7. 8. 9. gehört eigentlich nicht hierher; aber mit grossem Leidwesen habe ich öfters bemerkt, dass nicht blos Knaben, sondern auch Jünglinge, nur einen oberflächlichen metrischen Tact im Lesen griechischer Verse sich aneignen, ohne die einzelnen Bestandtheile im geringsten nachweisen und auflösen zu können. Fester aber werden die Regeln nicht eingeprägt, als durch eigene Verfertigung oder wenigstens Zusammenstellung griechischer Verse, wozu ich in gehöriger Stufenfolge hinreichenden Stoff gegeben habe, Schulmännern, die mit mir gleiche Grundsätze haben, wahrscheinlich auch darum nicht unwillkommen, weil er zugleich als Uebung in der Accentlehre dienen kann.

Die Anfertigung des Wörterverzeichnisses, dessen Beigabe ich aus den obigen Gründen für unerlässlich hielt, verdanke ich der schätzbaren Theilnahme des Hrn. *A. G. Skerl*, Collaborator am hiesigen Katharineum, und zwar um so mehr, da eine längere Krankheit zu Ende dieses Winters mich selbst ganz daran gehindert haben würde. Wo Verweisungen auf eine Grammatik vorkommen, ist immer *Buttmann's* Schulgrammatik gemeint, die bei uns für diese Klasse gebraucht wird. Hoffentlich werden Lehrer und Schüler Ursache haben, mit der Sorgfalt, womit dieses Register ausgeführt ist, zufrieden zu seyn. Denn es dringt auf etymologische Ableitung, so weit sie mit Sicherheit nachgewiesen werden kann, und auf Unterscheidung ursprünglicher und abgeleiteter Bedeutungen. Wenn in den Formen Mancher hier und da zu viel Erläuterungen finden sollte, so ist nicht zu vergessen, dass immer die allerersten Anfänger in der Lesung griechischer Dichter berücksichtigt werden mussten. Für das Aeussere des Buches ist durch ganz neue deutliche Schrift, die zugleich auch als Muster der Handschrift dienen sollte, und absichtliche Vermeidung aller gebrochenen Zeilen das Möglichste gethan worden. Genaue Correctur bin ich mit vieler Anstrengung eigener und fremder Augen hervorzubringen bemüht gewesen. — Sollte der gegenwärtige kleine Beitrag zur Beförderung des Studiums der griechischen Sprache vielleicht auch auf andern deutschen Gymnasien nicht ohne Erfolg gebraucht werden, so würde diess die schönste Ausbeute unserer Arbeit seyn.

Braunschweig, im Junius 1825.

Friedemann.

§. 1.

Regelmässige Hexameter.

Αἰεὶ τοι τέχνη μέγ' ἀμείνων ἰσχύος ἐστίν.
 Ἄνδράσιν ἐκ καμάτοιο πέλει θαλίη τε καὶ ὄλβος.
 Οἷσθ', οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβαδίαί τελέθουσιν·
 κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.
 Καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει 5
 καὶ τὸ Ἴον καλόν ἐστίν ἐν εἵαρι, καὶ ταχὺ γηραΐ·
 λευκὸν τὸ κρίνον ἐστὶ μαραίνεται, ἥνικα πίπτῃ
 ἢ δὲ χιῶν λευκή, καὶ τήκεται, ἥνικα παχθῇ.
 Θαῖρρεῖν χρῆ, φίλε Βάττε, τάχ' αὖριον ἔσται ἄμεινον·
 ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες. 10
 ᾧ Ζεὺς ἄλλοτε μὲν πέλει αἰθριος, ἄλλοτε δ' οὔρι.
 Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χεῖλεος ἄκρου.
 Κρηῆτες αἰεὶ ψεύδονται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἄργοι.
 Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ· εἰς κοῖρανός ἐστω,
 εἰς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω. 15
 Εἰς θεὸς ἐν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος,
 οὔτι δέμας θνητοῖσιν ὁμοῖος, οὐδὲ νόημα.
 Μάντις δ' οὐδεὶς ἐστίν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 ὅστις ἂν εἰδείῃ Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.
 Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει, 20
 ῥεῖα δέ τ' ἰδύνει σκολιόν, καὶ ἀγήνορα κάρφει

V. 1. Musaeus bei Clem. Alex. Strom. VI. p. 446. — V. 2. Quint. Smyrn. IX, 105. — V. 3. 4. Hom. II. Ψ, 539 f. — V. 5-8. Theocrit. Idyll. XXIII, 28 ff. — V. 9-11. Theocrit. Idyll. IV. 41 ff. — V. 12. Proverb. b. Gell. N. A. XIII, 16. und anderwärts. — V. 13. Epimenides b. Apost. Paul. Br. a. Tit. I, 12. — V. 14. 15. Hom. II. B, 204 f. — V. 16. 17. Xenophanes b. Clem. p. 438. — V. 18. 19. Hesiodus a. a. O. p. 444. — V. 20-22. Hesiod. O. et D. 5. ff.

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δῶματα ναίει.
 Ζεὺς ἀρχή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐν πάντα πέλονται.
 Μόχθος μὲν τ' ὀλίγος, τὸ δὲ μυρίον αὐτὶν ὄνειαρ
 γίγνεται ἐπιφροσύνης αἰεὶ πεφυλαγμένῳ ἀνδρὶ. 25
 Μὴ πρὸς δόξαν ὄρα, ἐθέλων σοφὸς αἴψα γενέσθαι,
 μηδὲ φοβοῦ πολλῶν ἄκριτον καὶ ἀναιδέα δόξαν
 οὐ γὰρ πληθὺς ἔχει συνετὴν κρίσιν, οὔτε δικαίαν,
 οὔτε καλήν· ὀλίγοις δὲ παρ' ἀνδράσι τοῦτό κεν εὖροις.
 Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνδρώποιο 30
 πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
 Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τέτραπον, οὗ μία φωνή,
 καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον, ὅσθ' ἐπὶ γαῖαν
 ἔρπετ' ἀκινεῖται, ἀνὰ τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
 ἀλλ' ὅποταν πλείστοισιν ἐπειγόμενον ποσὶ βαίνει, 35
 ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ.
 Νήπιος, ὃς, τὰ γ' ἔτοιμα λιπών, ἀνέτοιμα διώκει.
 Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
 Οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν, ὥς πάρος, ἐσθλοῖς
 αἰνεῖσθαι σπεύδουσι, νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδῶν 40
 πᾶς δ', ὑπὸ κόλπου χειρὸς ἔχων, πόθεν αὖξεται, ἄδρει,
 ἄργυρον· οὐδέ κεν ἰδὼν ἀποτρίψας τινὲ δοίη,
 ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται ἀπωτέρῳ ἢ γόνυ κνήμη.
 Ἄλγεα δ' ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν ἔμπηγ'
 οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. 45
 ὥς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι·
 ζῶειν ἀχνυμένοις, αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέες εἰσίν.
 Ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀῖδαο πύλῃσιν,
 ὃς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζῃ.

V. 23. Ein Ungenannter b. Plut. de orac. def. p. 436. — V. 24. 25. Aratus Diosem. 29. f. — V. 26-29. Cleanthes b. Clem. a. a. O. p. 404. — V. 30-31. Hom. Od. Σ, 130. f. — V. 32-36. Räthsel der Sphinx in Argum. b. Sophocl. Oed. Tyr. — V. 37. Ein Ungenannter b. Plut. de Garrul. p. 505. — V. 38. Hom. Od. XIV, 228. — V. 39-43. Theocrit. Idyll. XVI, 14 ff. — V. 44-47. Hom. Il. Ω, 522. — V. 48. 49. Hom. Il. I, 312. —

οὐ δ' ἂν ἐπὶ ψεύδεσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσται ἀρωγός. 50
 Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἔσθλα καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύκτοις
 ἄμμι δίδου, τὰ δὲ δεῖνα καὶ εὐχομένοις ἀπάλαλλε.
 Οὗτος ὄνειροκρίτης, ὃ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς.
 Οὕτι τὰ πόλλ' ἔπεα φρονίμην ἀπεφῆνατο δόξαν.
 Οἶνος γὰρ πυρὶ ἴσον ἐπιχθονίοισιν ὄνειαρ, 55
 ἔσθλόν, ἀλεξίκακον, πάσῃ συνοπηδὸν ἀνίη,
 ἐν μὲν γὰρ θαλῆς ἐρατὸν μέρος, ἀγλαΐης τε.
 Οἶνος δὲ θνητοῖσι θεῶν πάρα δῶρον ἄριστον,
 πινόμενος κατὰ μέτρον, ὑπὲρ μέτρον δὲ χερεῖων.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων· 60
 ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς,
 ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς.
 ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἥ πολλὸν ἀρίστη.
 Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι,
 τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύδι ναίει. 65
 πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
 ἔμμορέ τοι τιμῆς, ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
 Ἄλλὰ, Ζεῦ πάνδωρε, κελαινεφές, ἀρχικέραυνε,
 ἀνθρώπους ῥύοιο ἀπειροσύνης ἀπὸ λυγρῆς,
 ἣν σὺ, πάτερ, σκέδασον ψυχῆς ἄπο, δὸς δὲ κυρῆσαι 70
 γνώμης, ἥ πίσυνος σὺ δίκης μέτα πάντα κυβερνᾷς,
 ὅφρ' ἂν τιμηθέντες ἀμειβώμεσθ' ἀ σε τιμῇ,
 ὑμνοῦντες τὰ σὰ ἔργα διηγεῖς, ὥς ἐπέοικε
 θνητὸν ἐόντ'· ἐπεὶ οὔτε βροτοῖς γέρας ἄλλο τι μεῖζον.
 Τῆς ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάροιδεν ἔθνηαν 75
 ἀδάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρδιος οἶμος ἐπ' αὐτήν,
 καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 ῥηϊδίῃ δὴ ἔπειτα πέλει, χαλεπὴ περ ἐοῦσα.

V. 50. Hom. II. Δ, 234. — V. 51. 52. Ungenannter b. Plato Alcib. II. p. 454. — V. 53. Theocr. XXI, 33. — V. 54. Thales b. Diog. Laert. I. p. 23. — V. 55-59 Panyasis b. Athen. II. 1. — V. 60-63. Hesiod. O. et D. 252 ff. — V. 64-67. Ebenders. a. a. O. 315 ff. — V. 68-74. Kleantes Hymn. in Jov. v. 32-38. — V. 75-78. Hesiod. a. a. O. 265 ff.

§. 2.

Hexameter mit allerlei metrischen und dialectischen Abweichungen.

Kleine Homerische Anthologie.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
 πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν·
 πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω·
 πολλὰ δ' οὔ ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
 ἀρνύμενος ἦν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων. 5
 ὦ πόποι, οἷον δὴ νῦν θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται.
 ἐκ κείνων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 σφῆδιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπέρμορον ἄλγε' ἔχουσιν.
 Οὐλυμπόνδ', ὅθι φασι θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ 10
 δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλνεται, ἀλλὰ μάλ' αἶθρη
 πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
 τῷ ἐνὶ τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἥματα πάντα.
 Θάρρ' εἰ θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
 ἔργοισιν τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι. 15
 Ξεῖν', οὐ μοι θέμις ἔστί, οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
 ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 ξεῖνοί τε πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
 Οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
 ἀλλὰ δίκην τίουσιν καὶ αἶσιμα ἔργ' ἀνθρώπων. 20
 Ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀἴδαο πύλῃσιν
 γίγνεται, ὃς πενίῃ εἴκων ἀπατήλια βάζει.
 Ὅς μὲν ἀπηνῆς αὐτὸς ἔη, καὶ ἀπηνέα εἶδῃ,
 τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω
 ζῶντες· ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεισιόωνται ἅπαντες. 25

V. 1-5. Od. A, 1 ff. — V. 6-8 Od. A, 32 ff. — V. 9-13. Od. Z, 42 ff. — V. 14. 15. Od. H, 51 f. — 16-18. Od. Ξ, 56 f. — V. 19. 20. Od. Ξ, 83 f. — V. 21. 22. Od. Ξ, 156 f. — V. 23. Od. T, 329 ff.

ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔη, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
 τοῦ μὲν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσιν
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ τὲ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.
 Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν, 30
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἀϊδὶ προΐαψεν
 ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
 οἰωνοῖσί τε πᾶσι — Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή —
 ἔξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
 Ἀτρεΐδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 35
 Οὐ χρὴ παννύχιον εὐδῆν βουληφόρον ἄνδρα,
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται, καὶ τόσσα μέμηλεν.
 Οἱ δ' ἐπανεόκησαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν,
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 ἦν τε ἔθνεα εἶσι μελίσσάων ἀδινάων, 40
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 αἱ μὲν τ' ἐνθα ἄλῃς πεποτήγεται, αἱ δέ τε ἐνθα
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἡϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο 45
 ἱλαδὸν εἰς ἀγορὴν· μετὰ δὲ σφίσιν Ὀσσεα δεδήει,
 ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
 τετρήχει δ' ἀγορὴ, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα.
 Ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν.
 οὐ γὰρ σῆτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον· 50
 τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 Οἷη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθόωσα φύει ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἡμὲν φύει, ἥδ' ἀπολήγει. 55

Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέδτιός ἐστιν ἐκείνος,
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου, ὀκρυόεντος.
 Ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ, πάλιν ἔλθειν, οὔτε λεισθή, 60
 οὔτ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείβεται ἔρκος ὀδόντων.
 ὦ φίλοι, ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
 σὺν τε δύ' ἐρχομένω, καὶ τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν,
 ὅπως κέρδος ἔη· μῦθος δ' εἶπερ τε νοήσῃ, 65
 ἀλλὰ τέ οἱ βράδσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.
 Ἔκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
 οὔνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
 τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιῖδμεναι ἄλλων;
 ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι. 70
 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα·
 ἄλλω δ' ὀρχηστὴν, ἑτέρω κίθαριν καὶ αἰοιδήν·
 ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τίθει νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐσθλὸν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἀνδρωποι.
 Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή, 75
 ἡμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
 ἡδ' ὅτινας μινύδῃ τε, καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν.
 Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίῃ Ἑρακλῆος φύγε Κῆρα,
 ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι
 ἀλλὰ ἔ μοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης. 80
 Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.
 εἶπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
 ἀλλὰ τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἡδὲ κίχάνει
 δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι. 85

V. 56. 57. II. I, 63 ff. — V. 58-61. II, 1, 406. — V. 62-66. II. K,
 222 ff. — V. 67-74. II. N, 726 ff. — V. 75-77. II. O, 490 ff. —
 V. 78-80. II. Σ, 117 ff. — V. 81-89. II. T, 162 ff.

ὃς δὲ κ' ἀνὴρ, οἴνοιο κορεσδόμενος καὶ ἐδωδῆς,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,
 θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὔδ' ἐ τι γυῖα
 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντα ἐρωῆσαι πολέμοιο.
 Ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σύ! τῇ ὀλοφύρεαι οὕτως; 90
 κἀτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 οὐχ ὀράας, οἷος κἀγὼ καλὸς τε μέγας τε;
 πατὴρ δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ.
 ἀλλ' ἐπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή —
 ἔσσεται ἢ ἡὼς, ἢ δαίη, ἢ μέσον ἡμᾶρ — 95
 ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἐλθῃ,
 ἢ ὅγε δουρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν οἴστῃ.
 Ἥμαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθῃσιν·
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται τε παρειαί.
 δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατὴρ ἐταίρους, 100
 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχευ,
 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερῶν δ' οὐκ ἐδίηνεν.
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγῶς, καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων· 105
 ἔρρ' οὕτως· οὐ γὰρ πατὴρ μεταδαινύται ἡμῖν.
 θαυρόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην.

V. 90-97. Π. Φ, 106 ff. — V. 98-107. Π. X, 490 ff.

§. 3.

Ὅ ΜΗΡΟΥ ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ I.

Ἀλκίνοῦ ἀπόλογοι. Κυκλωπεΐα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἔστιν ἄοιδου

τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδὴν.
 οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,
 ἢ ὅτ' ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κᾶτα δῆμον ἅπαντα,
 δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται αἰοιδοῦ,
 ἡμενοι ἐξεΐης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσδων
 οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσβιν· 10
 τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
 σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόμεντα
 εἶρεσθ', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
 τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
 κήδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὅφρα καὶ ὑμεῖς
 εἴδετ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, φυγὼν ὑπο νηλεὲς ἡμαρ,
 ὑμῖν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων·
 εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
 ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει. 20
 ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ,
 Νήριτον εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
 πολλὰ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλησιν,
 Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτῃ εἰν ἀλλὶ κεῖται
 πρὸς Ζόφον - αἱ δέ τ' ἀνευθε πρὸς Ἡῶ τ' Ἡελιόν τε -
 τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔτοι ἔγωγε
 ἥς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 ἢ μὲν μὲ αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων
 [ἐν σπέσβι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι] 30
 ὥς δ' αὐτῶς Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
 Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
 ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσβιν ἔπειθον.
 ὥς οὐδὲν γλύκιον ἥς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων
 γίγνεται, εἴπερ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
 γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῆων.

εἰ δ', ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδὲ' ἐνίσπω,
ὄν μοι Ζεὺς ἐφείηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.

Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασθεν,
Ἰσμάρῳ ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς· 40
ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
δασδάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴδῃς.

ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διερχὼ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
ἠνώγεα· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίδοντο.

ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
ἔσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς.

τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
οἳ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους,
ἥπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅσι χρῆ πεζὸν ἔοντα. 50

ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὦρη,
ἠέριοι τότε δὴ ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέδθη
ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἔν' ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν.

στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσιν·
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείρσιν.

ὄφρα μὲν ἡὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἥμαρ,
τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλεονάς περ ἔοντας·

ἥμος δ' Ἡέλιος μετενίδσσετο βουλευτόνδε,
καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιοὺς.

ἔξ δ' ἀφ' ἐκάστης νηὸς ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι 60
ὦλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φέγομεν θάνατόν τε μόρον τε.

Ἔνθεν δὲ προτέρῳ πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

οὐδ' ἄρα μοι προτέρῳ νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρὶς ἑκάστον ἀΰσαι,
οἳ θάνατον ἐν πεδίῳ, Κικόνων ὑπο δηρωθέντες.

νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὁρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.

αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσiai, ἰστία δέ σφιν 70
 τριχδὰ τε καὶ τετραχδὰ διέσχισεν ἕς ἀνέμοιο.
 καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάδεμεν, δείσαντες ὄλεθρον,
 αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερύσσαμεν ἥπειρόνδε.
 ἔνθα δύω νύκτας, δύο τ' ἡματα συνεχὲς αἰεὶ
 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' Ἡώς,
 ἰστοὺς στησάμενοι, ἀνά θ' ἰστία λευκὰ ἐρύσαντες,
 ἡμεδαὶ τὰς δ' ἀνεμός τε κυβερνήται τ' ἰδυνον.
 καὶ νύ κεν ἀσκηθῆς ἰκόμεν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ἀλλὰ με κῦμα ῥόος τε, περιγνάμπτοντα Μάλειαν, 80
 καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.

Ἔνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην ὁλοοῖς ἀνέμοισιν
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'. αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
 γαῖης Λωτοφάγων, οἷτ' ἄνδρινον εἶδαρ ἔδουσιν.
 ἔνθα δ' ἐπ' ἡπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ
 αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτιοί τε πασδάμεθ' ἠδὲ ποτήτος,
 δὴ τότ' ἐγὼν ἐτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας,
 ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας,
 οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες. 90
 οἱ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν
 οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἐτάρουσιν ὄλεθρον
 ἡμετέροις, ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
 τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
 οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι
 ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.
 τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,
 νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ θυγὰ δῆσα ἐρύσσας.
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμεν ἐρίηρας ἑταίρους 100
 σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκείων,
 μήπω τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθῃται.

οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάδιζον
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀδεμίδτων,
 ἰκόμεθ', οἳ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
 οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτόν, οὔτ' ἀρόωσιν·
 ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
 πυροὶ καὶ κριθαὶ ἡδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
 οἶνον ἐριστιάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
 τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε δεμίστες·
 ἀλλ' οἷγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι· δεμιστεύει δὲ ἕκαστος
 παίδων ἡδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν.

110

Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲν λιμένος τετάνυσται
 γαίης Κυκλώπων, οὔτε σχεδὸν, οὔτ' ἀποτηλοῦ,
 ὕληεσς· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσδιαι γεγάαδιν
 ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει
 οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἷτε καδ' ὕλην
 ἄλγεα πάσχουσιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
 οὔτ' ἄρα ποίμνησιν καταῖσχεται, οὔτ' ἀρότοισιν,
 ἀλλ' ἦγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἥματα πάντα
 ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
 οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλοπάρηοι,
 οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονες, οἳ κε κάμοιεν
 νῆας ἐϋστέλμους, αἳ κεν τελέοιεν ἕκαστα,
 ἅσπερ ἐπ' ἀνθρώπων ἱκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
 ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν·
 οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο.

120

130

οὐ μὲν γάρ τι κακὴ γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα·
 ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
 ὕδρηλοὶ, μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
 ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ
 εἰς ὥρας ἀμῶεν· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὕπ' οὐδας.

ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πείσματος ἔστιν,
οὐτ' εὐνάς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰδόκε ναυτέων
θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσωσιν αἴηται.

αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.

140

ἔνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν
νύκτα δι' ὀρφναίην· οὐδὲ προὔφαινετ' ἰδέσθαι·
αἴηρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ Σελήνη
οὐρανόθε προὔφαινε· κατείχετο δὲ νεφέεσσιν.

ἔνθ' οὐτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
οὐτ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
εἰσίδομεν, πρὶν νῆας εὐστέλμους ἐπικέλσαι.

κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθείλομεν ἰστία πάντα·

ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·

150

ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἥῳ δῖαν.

Ἴημος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.

ῶρσαν δὲ Νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,

αἶγας ὀρεσκέφους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.

αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους

εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες

βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα δήρην.

νῆες μὲν μοι ἔποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἐκάστην

ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἶψ.

160

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,

ἡμεδα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.

οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,

ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἔκαστοι

ἠφύσαμεν, Κικλόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες.

Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν, ἐγγυὲς ἐόντων,

καπνόν τ', αὐτῶν τε φθογγήν, ὅτῳ τε καὶ αἰγῶν.

ἦμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθεν,

δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 170
καὶ τότε ἔγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·

Ἄλλοι μὲν νῦν μένουσ' ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
ἔλθων, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵτινές εἰσιν
ἢ ῥ' οἷγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
ἢ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.

Ὡς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· ἐκέλευσα δ' ἐταῖρους
αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνὰ τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάδιδον·
ἔξης δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς. 180

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεσ', ἐγγὺς ἔοντα,
ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατῇ σπέος εἶδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
ὑψηλὸν, δάφνησι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
μῆλ', οἷες τε καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴ
ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισιν,
μακρῆσιν τε πίτυσσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὃς ῥά τε μῆλα
οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἔων ἀθεμίδια ἦδη.
καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἐφάκει 190
ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ρίπῃ ὑλήεντι
ὑψηλῶν ὁρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.

Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρήρηας ἐταῖρους
αὐτοῦ παρ νηϊ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἐτάρων δυοκαίδεκα ἄριστους
βῆν· ἀτὰρ αἶγεον ἄσκον ἔχον μέλανος οἴνοιο,
ἠδέος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱός,
ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
οὐνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεσ' ἠδὲ γυναικὶ
ἀζόμενοι φέκει γὰρ ἐν ἄλσει δεινδρήεντι 200
Φοίβου Ἀπόλλωνος. ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·

χρυσοῦ μὲν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα
 δῶκε δὲ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυνάδεκα πᾶσιν ἀφύσδας
 ἡδὺν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
 ἡείδη δμῶων, οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 ἀλλ' αὐτὸς, ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τε μί' οἷη.
 τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἔρυθρόν,
 ἐν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
 χεῦ· ὁδμῇ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὁδῶδει, 210
 θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
 τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦια
 κωρύκῃ· αὐτίκα γάρ μοι οἶδατο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν,
 ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιδτας.

Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
 εὔρομεν, ἀλλ' ἐνόμεινε νομὸν κᾶτα πίονα μῆλα.
 ἔλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐξηέμεσθα ἕκαστα·
 ταρσοὶ μὲν τυρῶν βριῖθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ
 ἄρνων ἡδ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἕκασται 220
 ἔρχατο· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
 χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι· ναῖον δ' ὀρῶ ἄγγεα πάντα,
 γαυλοὶ τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν πρῶτισθ' ἔταροι λίσσοντ' ἐπέεσσιν,
 τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
 καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
 σηκῶν ἐξελάσαντας, ἐπιπλεῖν ἄλμυρόν ὕδωρ·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην – ἧ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν –
 ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίῃ·
 οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανείς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι. 230

Ἐνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν· ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν· μένομέν τέ μιν ἔνδον
 ἤμενοι, ἕως ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
 ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἷη.

ἔκτοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὄρυμαγδὸν ἔθηκεν
 ἡμεῖς δὲ δεῖσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
 αὐτὰρ ὄγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πύονα μῆλα,
 πάντα μάλ', ὅσθ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενά λείπε θύρηφιν,
 ἄρνειούς τε τράγους τε, βαδείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰέρας, 240
 ὄβριμον· οὐκ ἂν τόνγε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
 ἐσθλαί, τετράκνυλοι, ἀπ' οὐδὲος ὀχλίσσειαν·
 τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
 ἐζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτίκα δ' ἡμῖν μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος,
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμυσάμενος κατέθηκεν·
 ἡμῖν δ' αὐτ' ἔσθησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
 πίνειν αἰνυμένῳ, καὶ οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἄῆργα, 250
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἷσιδεν, εἶρετο δ' ἡμέας·
 ὦ ξεῖνοι, τίνας ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρὰ κέλευθα;
 ἦ τι κατὰ προῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 οἷ᾽ αὖτε ληϊστῆρες, ὑπεῖρ ἄλλα, τοίτ' ἀλόωνται
 ψυχὰς παρδέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
 ὦς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 δεῖσάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον.
 ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ἥμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
 παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης, 260
 οἴκαδε ἰέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
 ἤλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἠθέλε μητίσασθαι.
 λαοὶ δ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
 τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστίν·
 τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
 πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σά γούνα
 ἰκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήϊον, ἢ καὶ ἄλλως

δοίης δωτίνην, ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν.
 ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς· ἱκέται δέ τοί εἰμεν.

Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε, 270
 ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
 νηπιός εἰς, ὃ ξεῖν', ἣ τηλοθεν εἰλήλουθας,
 ὃς με θεοὺς κέλεαι ἦ δειδόμεν ἦ ἀλέασθαι.
 οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν,
 οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.
 οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθρος ἀλευάμενος πεφιδόιμην
 οὔτε σεῦ, οὔθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.
 ἀλλὰ μοι εἴφ', ὅπῃ ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα
 ἦ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἣ καὶ σχεδόν, ὄφρα δαείω. 280

Ὡς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθην εἰδότα πολλά·
 ἀλλὰ μιν ἄψορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσιν·

Νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
 ἄκρη προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖςδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
 ἀλλ' ὄγ' ἀναΐξας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἱαλλεν·
 σὺν δὲ δύνω μάρψας, ὥστε σκύλακας, ποτὶ γαίῃ
 κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦτε δὲ γαῖαν. 290
 τοὺς δὲ διαμελεῖσθ' ἐταρῶν ὠπλίσσατο δόρπον·
 ἦσθιε δ', ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν
 ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.
 ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέσομεν Διὶ χεῖρας,
 σχέτλια ἔργ' ὀρόωντες· ἀμυχανίη δ' ἔχε θυμόν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδύν,
 ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
 κεῖτ' ἐντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μῆλων.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν,
 ἄσσον ἰὼν, ξίφος ὃξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ, 300

οὐτάμεναι πρὸς στήθος, ὅδι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν,
 χεῖρ' ἐπιμασδάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
 αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
 οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
 χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέδηκεν.
 ὥς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῶ δι'αν.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς,
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἥμελγε κλυτὰ μῆλα,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἐμβρυον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα, 310
 σὺν δ' ὄγε δ' αὐτε δύω μάρψας ὠπλίσσατο δεῖπνον.
 δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε π'ονα μῆλα,
 ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄψ' ἐπέδηχ', ὥς εἰ τε φαρέτρη πῶ' ἰ' ἐπίδειη.
 πολλῇ δὲ ῥοίῳ πρὸς ὄρος τρέπε π'ονα μῆλα
 Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
 εἴ πως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.
 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σπηῶ,
 χλωρὸν, ἐλαττεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη 320
 αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες εἴσκομεν εἰσορόωντες,
 ὅσσον θ' ἰστὸν νηὸς εἰκοσόροιο μελαίνης,
 φορτίδος, εὐρείης, ἦτ' ἐκπεράα μέγα λαῖτμα·
 τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράσθαι.
 τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοιφα παραστάς,
 καὶ παρέδηχ' ἐτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα.
 οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δὲ θόωσα παραστάς
 ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέδηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
 ἥ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἥλιθα πολλή. 330
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάχθαι ἄνωγον,
 ὅστις τολμῆσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν αἰείρας,
 τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.

οἱ δ' ἔλαχον, τοὺς ἄν κε καὶ ἦθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,
 τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
 ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
 αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
 πάντα μάλ'· οὐδέ τι λείπε βαδείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
 ἢ τοι οἰσάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὥς ἐκέλευσεν.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰίρας, 340
 ἐξόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα,
 σὺν δ' ὄγε δ' αὐτε δύω μάρψας ὠπλίσσατο δόρπον.
 καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς,
 κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·

Κύκλωψ, τῇ, τίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα
 ὄφρ' εἰδῆς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νηὺς ἐκεκεύθει
 ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
 οὔκαδε πέμψειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς. 350
 σκέτιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἴκοιτο
 ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν· ἦσατο δ' αἰνῶς
 ἠδὺ ποτὸν πίνων· καὶ μ' ἦτεε δεύτερον αὐτίς·

Δὸς μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τεδὸν οὔνομα εἰπὲ
 αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίρης.
 καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει Ζεῖδωρος ἄρουρα
 οἶνον ἐρισταφύλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
 ἀλλὰ τόδ' ἄμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ οἱ αὐτίς ἐγὼ πόρον αἰῶπα οἶνον· 360
 τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίησιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι προσηύδων μελιχίοισιν·

Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥσπερ ὑπέσσης.
 Οὐτίς ἔμοιγ' ὄνομα· Οὐτὶν δέ με κυκλήσκουσιν

μήτηρ ἡδὲ πατήρ ἡδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
Οὐτὶν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἐτάροισιν,
τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινίϊον ἔσται. 310

Ἢ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὑπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
κεῖτ' ἀποδοχμῶσας παχὺν αὐχένα· καδ δέ μιν ὑπνος
ἦρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος,
ψωμοὶ τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.

καὶ τότε ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
εἴως θερμαίνοιτο· ἔπεσσί τε πάντας ἑταίρους
θάρσυνον, μή τις μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.

ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλαΐνος ἐν πυρὶ μέλλεν
ἄψεσθαι, χλωρός περ ἐὼν, διεφαίκετο δ' αἰνῶς,
καὶ τότε ἐγὼν ἄσπον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι 380
ἴσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.

οἱ μὲν, μοχλὸν ἐλόντες ἐλαΐνον, ὅξυν ἐπ' ἄκρῳ,
ὄφθαλμῷ ἐνέρεϊσαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεὶς
δίκεον· ὥς ὅτε τις τρυπῷ δόρυ νήϊον ἀνῆρ
τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἐνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμάντι
ἀψάμενοι ἐκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεὶ·
ὥς τοῦ ἐν ὄφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἐλόντες
δινέομεν, τὸν δ' αἶμα περιῖρρε θερμὸν ἐόντα.

πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὄφρυας εὖσεν αὐτμή,
γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντα δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι. 390
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἦε σκέπαρνον
εἶν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα,
φαρμάσσω· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐδτίν·
ὥς τοῦ σίξ' ὄφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.

σμερδαλέον δὲ μέγ' ὤμωξεν· περὶ δ' ἔαχε πέτρη·
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ'. αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
ἐξέρυσ' ὄφθαλμοιο, πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
τὸν μὲν ἔπειτ' ἐῤῥηψεν ἀπὸ ἔο χερσὶν ἀλύων.

αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυνεν, οἳ ῥά μιν ἀμφὶς

φῶκεον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας· 400
οἱ δὲ βοῆς ἄτοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·
ἰστάμενοι δ' εἶροντο περὶ σπέος, ὅ, τι ἐ κήδοι·

Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὥδ' ἐβόησας
νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ αὖπνους ἄμμε τίθηςθα;
ἦ μήτις σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
ἦ μήτις σ' αὐτὸν κτείνει δόλῳ, ἢ βίηφιν;

Τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
ὦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν.

Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον· 410
εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται, οἷον ἐόντα,
νοῦσόν γ' οὐπῶς ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·
ἀλλὰ σύγ' εὐχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.

Ὡς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
ὥς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μήτις ἀμύμων.

Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ᾠδίνων ὀδύνησιν,
χερσὶ ψηλαφῶν, ἀπὸ μὲν λῖθον εἴλε θυράων·
αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο, χεῖρε πετάσσας,
εἴ τινα που μετ' ὅεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο, 420
εἴ τιν' ἐταίροισιν θανάτου λύσιν ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ
εὐροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
ὥστε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.

ἄρσενες ὅιες ἦσαν ἐϋτρεφές, δασύμαλλοι,¹
καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφές εἶρος ἔχοντες·
τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐϋστρεφέεσσι λύγοισιν,
τῆς ἐπὶ Κύκλωψ εὐδε πέλωρ, ἀδεμίστια εἰδώς,
σύντρεϊς αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
τῷ δ' ἐτέρῳ ἐκάτερθεν ἵτην, σῶντες ἐταίρους. 430
τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὅιες φέρον· αὐτὰρ ἐγωγε —
ἀρνεῖός γὰρ ἦν, μῆλων ὅχ' ἄριστος ἀπάντων —

τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λαδίην ὑπὸ γαστέρ' ἔλυσθεις
 κείμεν· αὐτὰρ χερσὶν ἁώτου θεσπεσίοιο
 νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμεν τετληότι θυμῷ.
 ὥς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῶ διάν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς,
 καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέδυστο ἄρσενα μῆλα,
 θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
 οὐθατα γὰρ σφαραγεῦντο. ἄναξ δ' ὀδύνησι κακῆσιν 440
 τειρόμενος, πάντων οἴων ἐπεμαίετο νῶτα
 ὀρθῶν ἐσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
 ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων οἴων στέρνοισι δέδεντο.
 ὕστατος ἀρνεῖος μῆλων ἔστειγε θύραζε,

λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ, πυκινὰ φρονέοντι.
 τὸν δ' ἐπιμασδάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·

Κριε πέπον, τί μοι ᾧδε διὰ σπέος ἔσσυο μῆλων
 ὕστατος; οὔτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἴων,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἄνθρα ποιῆς,
 μακρὰ βιβάς· πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις· 450
 πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίειαι ἀπονέεσθαι
 ἐσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος – ἦ σύγ' ἄνακτος
 ὀφθαλμὸν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσεν,
 σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασδάμενος φρένας οἴνω,
 Οὔτις, ὃν οὐπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.
 εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, ποτιφωνήεις τε γένοιο,
 εἰπεῖν, ὅππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἤλασκάζει·

τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
 θεινομένου ραίοιτο πρὸς οὐδεῖ· καὶ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
 λωφῆσειε κακῶν, τά μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὔτις. 460

Ὡς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἀπὸ ἔο πέμπε θύραζε.
 ἐλθόντες δ' ἡβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς,
 πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμεν, ὑπέλυσα δ' ἐταίρους.
 καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῷ,
 πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα

ἰκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
οἳ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶων, ἀνὰ δ' ὄφρυσι νεῦον ἐπάστω
κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλιτρίχα μῆλα
πόλλ' ἐν νηϊ βαλόντας, ἐπιπλεῖν ἄλμυρὸν ὕδωρ. 470
οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάδιζον·
ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλλα τύπτον ἑρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισιν·

Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἐταίρους
ἔδμεναι ἐν σπηϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφιν!
καὶ λίην σέγ' ἔμελλε κηχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι'! ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄζεο σῶ ἐνὶ οἴκῳ
ἑσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.

“Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόδι μᾶλλον 480
ἦκε δ' ἀποβρῆξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο·
καδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρώροιο.
[τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱέσθαι.]
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δ' αἶψ' ἠπειρόνδε παλιρρόδιον φέρε κῦμα,
πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
ῶσα παρέξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν,
κρατὶ κατανεύων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον. 490

ἀλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον ἄλλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἄμφι δ' ἐταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεδιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
ὅς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἥγαγε νῆα
αὕτις ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ἢ αὐδῆσαντος ἄκουσεν,
σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆϊα δοῦρα,

μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἦσιν.

“Ὡς φάσαν· ἄλλ’ οὐ πείθον ἑμὸν μεγαλήτορα θυμόν, 500
ἀλλὰ μιν ἄψορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·

Κύκλωψ, αἶ κέν τις σε καταδνητῶν ἀνδρώπων
ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτύν,
φάσσαι, Ὀδυσσεῖα πτολιπόρδιον ἐξαλαῶσαι,
υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.

“Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ’ οἰμῶξας ἡμείβετο μύθῳ·
ὦ πόποι! ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέςφαθ’ ἱκάνει.
ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ, ἡὕς τε μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνη ἐκέκαστο,
καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν· 510

ὃς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
ἀλλ’ αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
ἐνθάδ’ ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·
νῦν δέ μ’ ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκις
ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεὶ μ’ ἐδαμάσσατο οἶνω.
ἀλλ’ ἄγε δεῦρ’, Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι παρ’ ξείνια θείω,
πομπὴν τ’ ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἑννοσίγαιον·
τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμί, πατὴρ δ’ ἐμὸς εὐχεται εἶναι·
αὐτὸς δ’, αἶ κ’ ἐδέλυσ’, ἡήσεται, οὐδέ τις ἄλλος, 520
οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνδρώπων.

“Ὡς ἔφατ’· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
αἶ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἀΐδος εἶδω·
ὥς οὐκ ὀφθαλμόν γ’ ἡήσεται οὐδ’ Ἑννοσίχθων.

“Ὡς ἐφάμην· ὁ δ’ ἔπειτα Ποσειδάωνι ἀνακτι
εὐχέτο, χεῖρ’ ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·

Κλυθεῖ, Ποσειδάων γαήοχε, κυανοχαῖτα·
εἰ ἐτεόν γε σὸς εἰμι, πατὴρ δ’ ἐμὸς εὐχεται εἶναι,
δὸς μὴ Ὀδυσσεῖα πτολιπόρδιον οἴκαδ’ ἱκέσθαι. 530

[υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.]

ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱεσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν·
ὄψε' κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταῖρους,
νῆος ἐπ' ἄλλοτρίης, εὖροι δ' ἐν πῆματα οἴκῳ.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Κυανοχαίτης.
αὐτὰρ ὅγ' ἐξαὔτις πολὺ μείζονα λαῶν ἀείρας,
ἦκ' ἐπιδινήσας· ἐπέρεισε δὲ ἱν' ἀπέλεθρον.
καὶ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο
τυτθόν, ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱεσθαι.

540

ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱεσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ὠφικόμεθ', ἐνθα περ ἄλλαι
νῆες ἐϋσσελμοὶ μένον ἀδρόαι, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
εἶατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ·
νῆα μὲν, ἐνθ' ἔλθόντες, ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νῆος ἐλόντες,
δασδάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίτοι ἴσῃς.
ἄρνειόν δ' ἐμοὶ οἴῳ ἐϋκνήμιδες ἐταῖροι,

550

μήλων δαινομένων, δόσαν ἔζοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαϊνεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
ῥέξας, μῆρι' ἔκαιον· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρών,
ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
νῆες ἐϋσσελμοὶ καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι.

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ, ἐς ἥελιον καταδύντα,
ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.

ἡμος δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ἡμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

560

δὴ τότε ἔγῳ ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κἀδιζον·
ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἡτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.

§. 4.

Ὅ Μ Η Ρ Ο Υ Ὅ Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Κ.

Τὰ περὶ Αἰόλου καὶ Λαιστρυγόνων καὶ Κίρκης.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἰολος Ἴπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
χάλκεον, ἄρρηκτον· λισσῇ δ' ἀναδέδρομε πέτρη.
τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάσιν·
ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἡβώνοντες.
ἐνθ' ὅγε θυγατέρας πόρεν υἷάσιν εἶναι ἀκοίτις.
οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κεῖται·
κνισσῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ
ἤματα· νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν
εὐδούς', ἐν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖς λεχέεσσιν.
καὶ μὲν τῶν ἱκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλὰ.
μῆνα δὲ πάντα φίλει με, καὶ ἐξερέεινεν ἑκάστα,
Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
καὶ μὲν ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ ὁδὸν ἤτεον, ἡδ' ἐκέλευον
πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν.
δῶκέ μοι ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
ἡμὲν πανέμεναι, ἡδ' ὀρνύμεν, ὃν κ' ἐδέλῃσιν.
νῆϊ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιδι φαεινῇ,

10

20

ἄργυρέη, ἵνα μήτι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·
 αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἀῆναι,
 ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.

Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ·
 τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατὴρ ἀρουρα·
 καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς ἐόντας. 30
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κειμηῶτα·
 αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τῳ ἄλλῳ
 δῶχ' ἐτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
 οἱ δ' ἔταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 καὶ μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἴπποτάδαο·
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Ἦ πόποι, ὥς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
 ἀνδρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται!
 πολλὰ μὲν ἐν Τροίῃς ἄγεται κειμήλια καλὰ 40
 ληΐδος· ἡμεῖς δ' αὖτε, ὁμῆν ὁδὸν ἐκτελέσαντες,
 οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
 καὶ νῦν οἱ τὰδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότῃτι
 Αἴολος· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδῶμεθα, ὅ,τι τὰδ' ἐστίν,
 ὅσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἄσκη' ἔνεστιν.

Ὡς ἔφασαν· βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἐταίρων·
 ἄσκηδ' ὁ μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐν πάντες ὄρουσαν.
 τοὺς δ' αἰψ' ἄρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
 κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
 ἐγρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριζα, 50
 ἢ πεσὼν ἐν νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
 ἢ ἀκέων τλαίην, καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.
 ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηϊ
 κείμην· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
 αὐτίς ἐπ' Αἰολίην νῆσον· στενάχοντο δ' ἐταῖροι.

Ἐνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ·

αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τε πασδάμεθ' ἠδὲ ποιηῆτος,
 δὴ τότε' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον,
 βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δῶματα· τὸν δ' ἐκίχανον 69
 δαινύμενον, παρὰ ἧ τ' ἀλόχῳ καὶ οἴσι τέκεσβιν.
 ἑλθόντες δ' ἐς δῶμα, παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
 ἐξόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐδάμβεον, ἐκ τ' ἐρέοντο·

Πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
 ἦ μὲν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο
 πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν.

“Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ·
 ἄσάν μ' ἑταροὶ τε κακοὶ, πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
 σχέτλιος· ἄλλ' ἀνέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.

“Ὡς ἐφάμην, μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσβιν· 70
 οἱ δ' ἄνεφ' ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἡμείβετο μύθῳ·

“Ἐρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζῳόντων!
 οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
 ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθεται μακάρεσβιν.
 ἔρρ', ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱάνεις.

“Ὡς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
 ἔνθεν δὲ προτέρῳ πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
 τεύρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς,
 ἡμετέρῃ ματίῃ· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνεται πομπή.

Ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ· 80
 ἑβδομάτῃ δ' ἰκόμεσθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,
 τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν
 ἡπύει εἰσελάων, ὃ δέ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
 ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθούς,
 τὸν μὲν, βουκολέων, τὸν δ', ἄργυφα μῆλα νομεύων·
 ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθοι.
 ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν, ὃν πέρι πέτρῃ
 ἡλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν,
 ἀνταὶ δὲ προβλήτες ἐναντίαι ἀλλήλησιν

ἐν στόματι προὔχουσιν· ἀραιή δ' εἴσοδος ἐστίν·
 90
 ἔνθ' οἷγ' εἶσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
 αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
 πλησῖαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,
 οὔτε μέγ', οὔτ' ὀλίγον· λευκή δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
 αὐτὰρ ἐγὼν οἷος σχέθον ἕξω νῆα μέλαιναν,
 αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας·
 ἔστιν δὲ, σκοπιῇν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών.
 ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα,
 καπνὸν δ' οἷον ὁρῶμεν ἀπὸ χθονὸς αἰέσσοντα.
 δὴ τότε ἐγὼν ἐτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας,
 100
 οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
 ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας.
 οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδόν, ἥπερ ἄμαξαι
 ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
 κούρη δὲ ζύμβληντο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ,
 θυγατέρ' ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
 ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσεται καλλιρέεθρον
 Ἀρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον·
 οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἐκ τ' ἐρέοντο,
 110
 ὅστις τῶνδ' εἴη βασιλεύς, καὶ τοῖσιν ἀνάνδοι.
 ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπερεφές δῶ.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δῶματα, τὴν δὲ γυναῖκα
 εὖρον, ὅσῃν τ' ὄρεος κορυφήν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
 ἡ δ' αἰψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
 ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 αὐτίχ' ἔνα μάρψας ἐτάρων, ὥπλίσσατο δεῖπνον·
 τῷ δὲ δυ' αἰῶντες φυγῇ ἐπὶ νῆας ἠέσθην.
 αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοήν διὰ ἄστεος· οἱ δ' αἶοντες
 φοίτων ἰφθιμοὶ Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
 120
 μυρίοι, οὐκ ἄνδρεσσιν ἑοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
 οἳ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισιν
 βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει,

ἀνδρῶν τ' ὀλλυμένων, νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων·
 ἰχθύς δ' ὥς πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
 ὄφρ' οἱ τοὺς ὄλεον λιμένος πολυβενδέος ἐντός,
 τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὁξὺ ἐρυσδάμενος παρὰ μηροῦ,
 τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρώροιο.
 αἴψα δ' ἐμοῖς ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν.
 οἱ δ' ἄλα πάντες ἀνέρριψαν, δείδαντες ὄλεθρον.
 ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
 νηὺς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.

130

Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.
 Αἰαῖην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα,
 αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
 ἄμφω δ' ἐγκεγάτην φαεσιμβρότου Ἥelioιο,
 μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
 ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηῖ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
 ναύλοχον ἐς λιμένα, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
 ἔνθα τότε ἐκβάντες, δύο τ' ἡματα καὶ δύο νύκτας
 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ εὐπλόκαμος τέλεσ' Ἡώς,
 καὶ τότε ἐγὼν ἐμὸν ἐγχος ἐλὼν καὶ φάσγανον ὁξὺ,
 καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπὴν,
 εἴ πως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, ἐνοπὴν τε πυθοίμην.
 ἔστην δὲ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
 καὶ μοι εἶδατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
 μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἐλθεῖν ἥδὲ πυδέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴδοπα καπνόν.
 ὦδε δέ μοι φρονέοντι δοάσδατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα δοῆν καὶ θῖνα θαλάσσης,
 δεῖπνον ἐταίροισιν δόμεναι, προέμεν τε πυδέσθαι.

140

150

ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο, μῦνον ἔοντα,
 ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
 ἦκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
 160 πτόμενος· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἥελιοιο.
 τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἀκνηστίν μεσα νῶτα
 πληῆξα· τὸ δ' ἀντιπρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν·
 καδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
 εἶασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπᾶς τε λύγους τε·
 πείσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, εὖστρεφεῖς ἀμφοτέρωθεν,
 πλεξάμενος, συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.
 βῆν δὲ καταλοφάδια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 170 ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὐπῶς ἦεν ἐπ' ὦμου
 χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 καδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεός· ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
 μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἔκαστον·

ὦ φίλοι, οὐ γάρ πω καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,
 εἰς Ἀἴδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἡμᾶρ ἐπέλθῃ.
 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηϊ Δοῇ βρωῶσις τε πόσις τε,
 μνησόμεθα βρωῆς, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῶ.

Ὡς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
 ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἄλδς ἀτρυγέτοιο
 180 θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ, ἐς ἥελιον καταδύντα,
 ἡμεδα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 ἡμος δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἡμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·

Κέκλυτέ μευ μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἑταῖροι·
 ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπῃ θόφος, οὐδ' ὅπῃ Ἡώς, 190
 οὐδ' ὅπῃ Ἥελιος φαεσίμβροτος εἶδ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὐδ' ὅπῃ ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θάσσοι,
 εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις, ἐγὼ δ' οὐκ οἶομαι εἶναι.
 εἶδον γάρ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
 νῆσον, τὴν περὶ πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσῃ
 ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.

Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 μνησάμενοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάτοιο, 200
 Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδροφάγοιο.
 κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.

Αὐτὰρ ἐγὰρ δίχα πάντας ἐϋκνήμιδας ἑταῖρους
 ἡρίθμεον, ἄρχον δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὅπασσα·
 τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
 κληῖρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·
 ἐκ δ' ἔθορε κληῖρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
 βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷγε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
 κλαίοντες· κατὰ δ' ἅμμε λίπον γοόοντας ὀπισθεν.
 εὖρον δ' ἐν βήσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης 210
 ξεστοῖσιν λάεσσι, περιδκνέπτω ἐνὶ χώρῳ.

ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἢ δὲ λέοντες,
 τοὺς αὐτὴ κατέδελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
 οὐδ' οἷγ' ὥρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοίγε
 οὐρῇσιν μακρῇσι περισδαινόντες ἀνέσταν.

ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
 σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ·
 ὥς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἠδὲ λέοντες
 σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδειςαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο· 220
 Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὅπῃ καλῇ,

ἰστὸν ἐποικομένης μέγαν, ἄμβροτον· οἷα θεάων
λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ὃς μοι κήδιστος ἐτάρων ἦν, κεδνότατός τε·

ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποικομένη μέγαν ἰστὸν,
καλὸν ἀοιδιάει — δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν —
ἢ θεὸς ἢ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θάσσον.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.

ἢ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὦϊξε φαιινάς, 230

καὶ κἀλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖσιν ἔποντο·

Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, οἷσάμενος δόλον εἶναι.

εἶσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·

ἐν δὲ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιστα καὶ μέλι χλωρόν

οἴνω Πραμνεῖω ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτω

φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοῖατο πατρίδος αἴης.

αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἐκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα

ῥάβδῳ πεπληγυῖα, κατὰ συφείοσιν ἐέργνυ.

οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε τρίχας τε,

καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὥς τὸ πάρος περ. 240

ὥς οἱ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη

παρ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπὸν τε κρανείης,

ἔδμεναι, οἷα σῦες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.

Εὐρύλοχος δ' αἰψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,

ἀγγελίην ἐτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον.

οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἰέμενός περ,

κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δὲ οἱ ὅσσε

δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὦϊετο θυμός.

ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,

καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον· 250

Ἦιομεν, ὥς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμά, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·

εὖρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα καλὰ.

[Ἔεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.]

ἐνθα δὲ τις μέγαν ἰστὸν ἐποικομένη λίγ' αἶδεν,

ἢ θεὸς ἢ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
 ἢ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὥϊξε φαιινάς,
 καὶ καλεῖ· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖνσιν ἔποντο·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, οἷδάμενος δόλον εἶναι.
 οἱ δ' ἅμ' αἰστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
 ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καδήμενος ἐσκοπίαζον. 260

“Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
 ὦμοϊν βαλόμην, μέγα, χάλκεον· ἀμφὶ δὲ τόξα·
 τὸν δ' αἰψ' ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἠγήσασθαι.
 αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρησι λαβὼν ἐλλίσσεται γούνων·
 [καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]

Μή μ' ἄγε κεῖθ' ἀέκοντα, Διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·
 οἶδα γάρ, ὥς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεται, οὔτε τιν' ἄλλον
 ἄξις σῶν ἐτάρων· ἀλλὰ ξὺν τοῖςδεσι θάσσον
 φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἡμαρ.

“Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον· 270
 Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μὲν' αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
 ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηϊ μελαίνῃ·
 αὐτὰρ ἐγὼν εἴμι· κρατερῇ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.

“Ὡς εἰπὼν, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἐμελλον, ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσδας,
 Κίρκης ἱέσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
 ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόρῥαπις ἀντεβόλησεν,
 ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ εἰοικώς,
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦπερ χαριεστιάτῃ ἦβη·
 ἐν τ' ἄρα μοι φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν· 280

Πῇ δ' αὖτ', ὦ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
 χώρου αἰδοῖς ἑὸν; ἔταροι δὲ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
 ἔρχεται, ὥστε σύες, πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες.
 ἢ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σε φημι
 αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύγ', ἐνθα περ ἄλλοι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω·
 τῇ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων, ἐς δώματα Κίρκης

ἔρχευ, ὃ κέν τοι κρατὸς ἀλάλκησιν κακὸν ἤμαρ.
 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα Κίρκης.
 τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτῳ· 290
 ἀλλ' οὐδ' ὥς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἔασει
 φάρμακον ἐσθλόν, ὃ τοι δώσω· ἐρέω δέ ἕκαστα.
 ὁππότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκει ῥάβδῳ,
 δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσδάμενος παρὰ μηροῦ,
 Κίρκη ἐπαΐξαι, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
 ἢ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται ἥπιον εἶναι·
 ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐχὴν,
 ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἐτάρους, αὐτόν τε κομίσῃ·
 ἀλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 μήτι σοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο. 300

Ὡς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργειφόντης,
 ἐκ γαίης ἐρύσας, καὶ μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.
 ῥίξῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἵκελον ἄνθος·
 μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.

Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης.
 ἥϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
 ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο· 310
 ἔνθα στάς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
 ἢ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὥϊξε φαεινάς,
 καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν, ἀναχήμενος ἦτορ.
 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
 καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνυς ποδὶν ἦεν·
 τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπα', ὄφρα πίοιμι·
 ἐν δέ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξεν,
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξο ἐταίρων!
 ὥς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσδάμενος παρὰ μηροῦ, 320

Κίρκη ἐπήϊξα, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.

ἥ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων,
καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἥδὲ τοκῆες;
θαῦμά μ' ἔχει, ὥς οὔτι, πῶν τάδε φάρμακ', ἐδέλχθης.
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
ὅς κε πῆλ, καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.

[σοὶ δὲ τις ἐν στήθεσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.]

ἦ σύγ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὄντε μοι αἰεὶ
φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπισ Ἀργειφόντης, 330
ἐκ Τροίης ἀνιόντα δοῇ σὺν νηϊ μελαίνῃ;
ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῶ μὲν ἄορ θεό ἥπιος ὀξύ.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλη σοι ἥπιον εἶναι;
ἦ μοι σὺς μὲν ἔδηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἐταίρους·
αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, δολοφρονέουσα κελεύεις.
οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐδέλοίμι τεῆς ἐπακουέμεν εὐχῆς,
εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
μή τι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.

Ὡς ἐφάμην· ἥ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυνεν, ὥς ἐκέλευον. 340

Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
τέσσαρες, αἳ οἱ δῶμα κάτα δρήσταιραι ἔασιν.
γίγνονται δ' ἄρα ταίγ' ἐκ τε κρηνέων, ἀπό τ' ἀλσέων,
ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἷτ' εἰς ἄλαδε προρέουσιν.
τάων ἥ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἐνὶ ῥήγεα καλά,
πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλεν·
ἥ δ' ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
ἀργυρέας, ἐπὶ δὲ σφι τίθει χρύσεια κάνεια·
ἥ δὲ τρίτῃ κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
ἥδυν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα· 350
ἥ δὲ τετάρτῃ ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκαιεν
πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,

ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἔδασα, λό' ἐκ τρίποδος μέγαλοιο,
 θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὄφρα μοι ἐκ κάματος θυμοφθόρον εἴλετο γυίων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ λουσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἡδὲ χιτῶνα·
 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
 καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν· 360
 [χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ, χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίφασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε, τράπεζαν.
 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἷδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·]
 ἐσθέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' οὐχ ἦνδανε θυμῷ.
 ἀλλ' ἤμην ἄλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.

Κίρκη δ' ὥς ἐνόησεν ἔμ' ἤμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
 χεῖρας ἰάλλοντα, κρατερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
 ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 370

Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἄρ' ἔζεαι ἴσος ἀναύδῳ,
 θυμὸν ἔδων, βρώμης δ' οὐχ ἄπτεαι οὐδὲ ποτῆτος;
 ἦ τινά που δόλον ἄλλον ῥῖται· οὐδέ τί σε χρὴ
 δειδίμεν· ἦδη γάρ τοι ἀπάμοσα καρτερὸν ὄρκον.

"Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἴη,
 πρὶν τλαίῃ πάσθασθαι ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος,
 πρὶν λύσασθ' ἐτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι;
 ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίηρας ἐταίρους. 380

"Ὡς ἐφάμην· Κίρκη δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνέφωγε συφειοῦ,
 ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν εὐκίονας ἐννεώροισιν.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
 ἐρχομένη προσάλειφεν ἐκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
 τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσεν

φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
 ἄνδρες δ' αἰψ' ἐγένοντο νεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν,
 καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράσθαι.
 ἔγνωσαν δέ με κεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος. 390
 πᾶσιν δ' ἡμερόεις ὑπέδν γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
 σμερδαλέον κανάχιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
 ἡ δέ μευ ἄγχι σιᾶσα προσηύδα διὰ θεῶων·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα Δοὴν καὶ Δῖνα θαλάσσης·
 νῆα μὲν ἄρ πάμπρωτον ἐρύσσετε ἥπειρόνδε,
 κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσετε, ὅπλα τε πάντα·
 αὐτοὺς δ' αἰψ' ἰέναι, καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἐταίρους.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα Δοὴν καὶ Δῖνα θαλάσσης· 400
 εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ νηὶ Δοῇ ἐρίηρας ἐταίρους,
 οἴητρ' ὀλοφυρομένους, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέοντας.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας,
 ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
 πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντίαι· οὐδ' ἔτι σηκοὶ
 ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσιν
 μητέρας· ὥς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
 ὥς ἔμεν, ὥς εἰ πατρίδ' ἰκοίαιτο καὶ πόλιν αὐτῶν
 τρηχέης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτράφεν ἡδ' ἐγένοντο· 410
 καὶ μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Σοὶ μὲν νοστήσαντι, Διοτρεφές, ὥς ἐχάρημεν,
 ὥς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
 ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἐτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.

Ὡς ἔφην· αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσβιν·
 νῆα μὲν ἄρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἥπειρόνδε,
 κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσομεν, ὅπλα τε πάντα·
 αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθ', ἵνα μοι ἅμα πάντες ἔπησθε,
 ὄφρα ἴδῃθ' ἐτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,

πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν. 420

“Ὡς ἐφάμην· οἱ δ’ ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἷος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους·
[καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]

“Α δειλοί, πόσ’ ἔμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἢ κεν ἅπαντας
ἢ σῶς ἢ ἐλκύους ποιήσεται, ἢ ἐλόντας·

οἷ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκη.
ὥςπερ Κύκλωψ ἔρξ’, ὅτε οἱ μέσσανυλον ἦιοντο
ἡμέτεροι ἑταροί, σὺν δ’ ὁ Δρασὺς εἶπετ’ Ὀδυσσεύς·
τούτου γὰρ καὶ κείνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο. 430

“Ὡς ἔφατ’· αὐτὰρ ἔγωγε μετὰ φρεσὶ μερμήριζα,
σπαδσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν οὐδὰςδε πελάσσαι,
καὶ πηῶ περ ἐόντι μάλα σχεδόν· ἀλλὰ μ’ ἑταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσι ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

Διογενές, τοῦτον μὲν ἑάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
αὐτοῦ παρ νηϊ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
ἡμῖν δ’ ἡγεμόνευ’ ἱερὰ πρὸς δῶματα Κίρκης.

“Ὡς φάμενοι, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηϊ λέλειπτο, 440
ἀλλ’ ἔπετ’· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὴν ἑκπαγλον ἐνιπὴν.

Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἐτάρους ἐν δώμασι Κίρκῃ
ἐνδυκέως λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ’ ἐλαίῳ·
ἀμφὶ δ’ ἄρα χλαίνας οὐλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·
δαινυμένους δ’ εὖ πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
οἱ δ’ ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φράσσαντό τε πάντα,
κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.
ἢ δέ μευ ἄγχι σταῖσα προσηύδα διὰ θεάων·

[Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,]
μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτή, 450
ἡμὲν ὅσ’ ἐν πόντῳ πάθει’ ἄλγεα ἰχθυόεντι,
ἠδ’ ὅσ’ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ’ ἐπὶ χέρσου.

ἄλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην, καὶ πίνετε οἶνον,
 εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
 οἶον οὔτε πρῶτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
 τρηχέης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελές καὶ ἄθυμοι,
 αἰεὶ ἄλλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὑμῖν
 θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πέποσθε.

“Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείδετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ἔνθα μὲν ἥματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 460
 ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὥραι,
 [μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἥματα μακρὰ τελέσθη,]
 καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι·

Δαιμόνι', ἥδη νῦν μιμνήσκειο πατρίδος αἴης,
 εἴ τοι θέςφατόν ἐστι σαωθῆναι, καὶ ἱκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑπόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

[“Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείδετο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ. 470
 ἡμος δ' ἥλιος κατέδυν, καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθεν,
 οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα.]

Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς,
 γούνων ἐλλιπάνευσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

“ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἦν περ ὑπέστης,
 οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔδονται ἥδη,
 ἡδ' ἄλλων ἐτάρων, οἳ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ,
 ἄμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύγε νόσφι γένηαι.

“Ὡς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων· 480
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ·
 ἄλλ' ἄλλην χρῆν πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἱκέσθαι
 εἰς Αἴδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
 ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίου,

μάντιος ἀλαοῦ, τοῦτε φρένες ἔμπεδοί εἰδιν·
τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
οἷῳ πεπνύσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ αἴσσουσιν.

“Ὡς ἔφατ’· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ’ ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς 490
ἦδελ’ ἐτι ζῶειν καὶ ὄρᾱν φάος ἡέλιοιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ’ ἐκορέσθην,
καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

“ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύδει;
εἰς Ἀΐδος δ’ οὐπω τις ἀφίκετο νηϊ μελαίνῃ.

“Ὡς ἐφάμην· ἡ δ’ αὐτίκ’ ἀμείβετο διὰ θεῶν·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,
μήτι τοι ἡγεμόνος γε ποδὴ παρὰ νηϊ μελέσθω·
ἰσθὼν δὲ στήσας, ἀνά θ’ ἰστία λευκὰ πετάσσας,
ἦσθαι· τὴν δὲ κέ τοι πνοιὴ Βορέας φέρῃσιν. 500

ἀλλ’ ὁπότ’ ἂν δὴ νηϊ δι’ Ὀκεανοῖο περήσῃς,
ἐνθ’ ἀκτὴ τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,

μακραί τ’ αἰγυριοί, καὶ ἱτέαι ὠλεσίκαρποι·

νηῖα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ’ Ὀκεανῷ βαθυδίνῃ,

αὐτὸς δ’ εἰς Ἀΐδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.

ἐνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν
Κώκυτός θ’, ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποβῶξ·
πέτρη τε, ξύνεσις τε δύω ποταμῶν ἐριδούπων·

ἐνθα δ’ ἔπειθ’, ἥρως, χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,
βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγούσιον ἐνθα καὶ ἐνθα. 510

ἀμφ’ αὐτῷ δὲ χοῆν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσιν,

πρῶτα μελίκρητῳ, μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἶνῳ,

τὸ τρίτον αὖθ’ ὕδατι· ἐπὶ δ’ ἄλφιστα λευκὰ παλύνειν.

πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμειννὰ κάρηνα,

ἔλθων εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,

ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ’ ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·

Τειρεσίῃ δ’ ἀπάνευθεν οἶν ἱερυσέμεν οἶνῳ,

παμμέλαν’, ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.

αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
 ἔνθ' ὅϊν ἀρνεῖον ῥέζειν, θῆλύν τε μέλαιναν, 520
 εἰς Ἑρεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι.
 ἰέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλὰ
 ψυχὰι ἐλεύδονται νεκύων κατατεθνηώτων.
 δὴ τότ' ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνᾶξαι
 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
 δείραντας κατακείαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὁξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἦσθαι, μηδὲ ἔαν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσδον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαιο πυθέσθαι. 530
 ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
 ὃς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσειαι ἰχθυόεντα.

Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥως.
 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσθεν·
 αὐτὴ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔννυτο Νύμφη,
 λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱεὺς
 καλὴν, χρυσεῖην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
 αὐτὰρ ἐγὼ, διὰ δώματ' ἰὼν, ὤτρυνον ἐταίρους
 μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον. 540

Μηκέτι νῦν εὐδοντες ἄωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
 ἄλλ' ἵομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.

Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἐταίρους.
 Ἑλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὐδέ τι λῆν
 ἄλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρώς,
 ὃς μοι ἄνευθ' ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
 ψύχεος ἡμείρων, κατελέξατο οἰνοβαρείων·
 κινυμένων δ' ἐτάρων ὄμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας,
 ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν 550
 ἄφορρόν καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν·

ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
 ἀστραγάλων ἔαγε, ψυχὴ δ' Ἀϊδόςδε κατήλθεν.
 ἔρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·

Φάσθε νύ που οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
 εἰς Ἀἴδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
 ψυχῇ χρησομένους. Θηβαίου Τειρεσίαο.

Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλᾶσθη φίλον ἦτορ·
 ἐζόμενοι δὲ κατ' αὖθι γόων, τίλλοντό τε χαίτας.
 ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγένετο μυρομένοισιν. 560

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
 ἦομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
 τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 ἄρνειὸν κατέδησεν ὄϊν, θῆλύν τε μέλαιναν,
 ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐδέλοντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἦ ἔνθ' ἦ ἔνθα κίοντα;

§. 5.

Ὅ Μ Η Ρ Ο Υ Ὅ Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ἀ.

N ε κ υ ι α.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἡδὲ θαλάσσαν,
 νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα διαν,
 ἐν δ' ἰστὸν τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ·
 ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
 βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
 ἡμῖν δ' αὖ μετόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο
 ἔκμενον οὔρον ἔει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἐταῖρον,
 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
 ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,

ἤμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴδυνεν. 10
τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἰστία ποντοπορούσης·
δύσετό τ' ἥελιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγνυαί.

Ἡ δ' ἐς πείραθ' ἔκανε βαθυρῥόου Ὀκεανοῖο.
ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
ἡέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἥελιος φαέθων καταδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οὐθ' ὁπότ' ἂν στείχησι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
οὐθ' ὅτ' ἂν ἄψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται·
ἀλλ' ἐπὶ νύξ ὅλοῃ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσιν.

νῆα μὲν, ἔνθ' ἐλθόντες, ἐκέλσαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα 20
εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὀκεανοῖο
ῥομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.

Ἔνθ' ἱερῆῖα μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
βόθρον ὄρυξ', ὅσσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσιν,
πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνον.
πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στείραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη, 30
ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν οἶν ἱερυσέμεν οἴῳ
παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισιν.
τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχωλῆσι λιτῆσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβῶν ἀπεδειροτόμησα
ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἶμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
ψυχὰι ὑπὲξ Ἐρέβους νεκύων κατατεθνηῶτων.

[νύμφαι τ' ἡῖθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
παρθενικαὶ τ' ἀταλαί, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησιν,
ἄνδρες Ἀρηϊφάτοι, βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες·
οἳ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος

Θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρόν δέος ἥρει.]
 δῆ τότ' ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα,
 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
 δείραντας κατακείαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὃξὺ ἐρυσδάμενος παρὰ μηροῦ
 ἤμην, οὐδ' εἶων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσσον ἔμεν, πρὶν Τειρεσίαιο πυθέσθαι.

50

Πρώτῃ δὲ ψυχὴ Ἑλπήνορος ἦλθεν ἐταίρου·
 οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
 σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον· ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγεν.
 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Ἑλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἡρόεντα;
 ἔφθης πεζὸς ἐὼν, ἢ ἐγὼ σὺν νηϊ μελαίνῃ;

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μύθῳ·
 [Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]

60

ἄσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ καὶ ἀδέσφατος οἶνος·
 Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
 ἄθορρόν καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
 ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
 ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἀϊδὸςδε κατήλθεν.

νῦν δέ σε τῶν ὀπίθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων,
 πρὸς τ' ἀλόχου καὶ πατρός, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντᾱ,
 Τηλεμάχου θ', ὃν μούνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
 οἶδα γὰρ, ὥς ἐνθένδε κίων δόμου ἐξ Ἀΐδαο
 νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα·

70

ἔνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
 μὴ μ' ἄκλαυτον, ἄθαπτον, ἰὼν ὀπίθεν καταλείπειν,
 νοσφισθεῖς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·
 ἀλλὰ με κακκείαι σὺν τεύχεσιν, ἄσδα μοί ἐστιν,
 σῆμά τέ μοι χεῦται, πολλῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,

ἄνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἐδομένοισι πυθέσθαι·
ταῦτά τέ μοι τελέσαι, πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμόν,
τῷ καὶ ζωὸς ἔρυσσον, ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἐτάροισιν.

Ἦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω. 80

Ναῖ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν,
ἦμεθ'· ἐγὼ μὲν ἀνενδυν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἰσχων,
εἶδωλον δ' ἐτέρωθεν ἐταίρου πόλλ' ἀγόρευεν.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεδνηνῆς,
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος, Ἀντίλεια,
τὴν ζωὴν κατέλειπον, ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.
τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὥς εἶων προτέρην, πυκινόν περ ἀχεύων,
αἵματος ἄσσον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίῃαο πυθέσθαι.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο, 90
χρῦσειον σκηπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν·

[Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
τίπτ' αὐτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἡέλιοιο,
ἦλυθες, ὄφρα ἴδῃ νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἅπισχε δὲ φάσγανον ὄξυ,
αἵματος ὄφρα πίω, καὶ τοι νημερτέα εἴπω.

Ἦς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος, ξίφος ἀργυρόηλον
κουλεῷ ἐγκατέπηξ'· ὁ δ' ἐπεὶ πῖεν αἷμα κελαινόν,
καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων·

Νόστον δίξῃαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ. 100
τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ οὔτω
λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὃ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
χωόμενος ὅτι οἱ νῖδον φίλον ἐξαλάωσας.
ἀλλ' ἔτι μὲν κε καὶ ὥς, κακὰ περ πάσχοντες, ἵκοισθε,
αἶ κ' ἐδέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακίειν καὶ ἐταίρων,
ὅππότε κε πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον·
βοσκομένας δ' εὖρητε βόας καὶ ἵφια μῆλα

Ἡελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
 τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστιου τε μέδῃαι, 110
 καὶ κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
 εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
 νηϊ τε καὶ ἐτάροις· αὐτὸς δ' εἶπερ κεν ἀλύξης,
 ὁψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταῖρους,
 νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δῆεις δ' ἐν πῆματα οἴκῳ,
 ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν,
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἔδνα διδόντες·
 ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτίσσει ἐλθών.
 αὐτὰρ ἐπὴν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
 κτείνης, ἥε δόλῳ, ἥ ἀμφιδὸν ὀξεῖ χαλκῷ, 120
 ἔρχεσθαι δὴ ἔπειτα, λαβὼν εὐῆρες ἑρετμόν,
 εἰσόνε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
 ἄνερες, οὐδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
 οὐδ' ἄρα τοίγ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
 οὐδ' εὐῆρε' ἑρετμά, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει·
 ὁππότε κεν δὴ τοι ξυμβλημένος ἄλλος ὁδίτης
 φήῃ, ἀδηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὦμῳ,
 καὶ τότε δὴ γαίῃ πῆξας εὐῆρες ἑρετμόν,
 ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι, 130
 ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κῆπρον,
 οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 πᾶσι μάλ' ἐξεῖης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
 ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὃς κέ σε πέφνη
 γήρα' ὑπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ὄλβιοι ἔσονται· τάδε τοι νημερτέα εἶρω.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ' που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 140
 μητρὸς τήνδ' ὁρώω ψυχὴν κατατεθνηυῖης·

ἢ δ' ἀλέουσ' ἦσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ' ἐὼν υἱὸν
 ἔτλη ἔσαντα ἰδεῖν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
 εἰπέ, ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίῃ τὸν ἐόντα.

“Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ῥηϊδίόν τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐνὶ φρεσὶ δῆσω·
 ὄντινα μὲν κεν ἕως νεκύων κατατεθνηώτων
 αἵματος ἄσσον ἔμεν, ὅδε τοι νημερτές ἐνίψει·
 ᾧ δέ κ' ἐπιφθονέοις, ὅδε τοι πάλιν εἶσιν ὑπίσσω.

“Ὡς φαμένῃ, ψυχῇ μὲν ἔβη δόμον Ἀΐδος εἶσω 150
 Τειρεσίαιο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θῆσφατ' ἔλεξεν.
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
 ἦλυθε, καὶ πῖεν αἶμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνων,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον ἐμόν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
 ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὀρᾶσθαι.
 [μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
 Ὡκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὐπῶς ἔστι περῆσαι,
 πεζὸν ἐόντ', ἣν μήτις ἔχη εὐεργέα νῆα.]
 ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις, 160
 νηῖ τε καὶ ἐτάροισι, πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
 εἰς Ἰθάκην; οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;

“Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 μήτερ ἐμή, χρειώ με κατήγαγεν εἰς Ἀἶδαο,
 ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.
 οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλῃμαι οἷζύν,
 ἐξ οὗ τὰ πρῶτισθ' ἐπόμεν Ἀγαμέμνονι δίφῳ
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 170
 τίς νύ σε Κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
 ἦ δολιχὴ νοῦσος; ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποικομένη κατέπεφνεν;
 εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,

ἢ ἔτι παρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἢέ τις ἤδη
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
 εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
 ἦε μένει παρὰ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει·
 ἢ ἤδη μιν ἐγνημεν Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.

“Ὡς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ· 180
 καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δακρυχεοῦσῃ.
 σὸν δ' οὐπω τις ἔχει καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἔκηλος
 Τηλέμαχος τεμένῃ νέμεται, καὶ δαΐτας ἔϊσας
 δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
 πάντες γὰρ καλέουσι. πατήρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
 ἄγρῳ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ
 δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
 ἀλλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὐδαι, ὅθι δμῶες, ἐνὶ οἴκῳ, 190
 ἐν κόνι ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χροῖ εἴματα εἴται·
 αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃσι θέρους, τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
 πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἄλωῃς οἶνοπέδοιο
 φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήταται εὐναί·
 ἐνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει,
 σὸν πότμον γοόων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνει.
 οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον·
 οὔτε μέ γ' ἐν μεγάροισιν ἐὺσκοπὸς Ἰοχέαιρα
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιομένη κατέπεφνεν·
 οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἦτε μάλιστα 200
 τηκεδόνι στρυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
 ἀλλὰ με σὸς τε πόθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
 σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μεληδέα θυμὸν ἀπηύρα.

“Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγῳ' ἔδελον φρεσὶ μερμηρίζας
 μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν κατατεθνηυῖης·
 τρὶς μὲν ἐφωρμήδην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
 τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν, σκιῇ εἵκελον ἢ καὶ ὀνείρῳ,

ἔπτατ'· ἔμοι δ' ἄχος ὅξ' ἐγενέσκειτο κηρόδι μᾶλλον·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα, 210
ὄφρα καὶ εἰν Ἀῖδαο, φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
ἦ τί μοι εἶδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνηα
ῶτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;

“Ὡς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
οὔτι σε Περσεφόνηα, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν·
οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν,
ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερόν μένος αἰδομένοιο 220
δαμνᾷ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λεύκ' ὀστέα θυμός·
ψυχὴ δ', ἡϋτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότῃται.
ἀλλὰ φόωςδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἴπῃςθα γυναικί.

Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσβιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δὲ γυναῖκες
ἦλυθον — ῶτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνηα —
ὅσσαι ἀριστηῶν ἄλοχοι ἔσαν ἡδὲ θύγατρες·
αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαινὸν ἀολλέες ἡγερέδοντο.
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ἐρέοιμι ἐκάστην·
ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή· 230
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
οὐκ εἶων πῖεῖν ἅμα πάσας αἶμα κελαινόν.
αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήϊσαν, ἡδὲ ἐκάστη
ὄν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας.

“Ἐνθ' ἦτοι πρώτην Τυρῶ ἴδον εὐπατέρειαν,
ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
φῇ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
ἣ Ποταμοῦ ἡράσσατ', Ἐνιπῆος θείοιο,
ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησιν·
καὶ ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκειτο καλὰ ῥέεθρα. 240

Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
 ἥ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδρεῖνσι νόοιο,
 γημαμένη ᾧ υἱεῖ· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας
 γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνδρώποισιν.
 ἄλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων,
 Καδμείων ἦνασσε, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς·
 ἥ δ' ἔβη εἰς Αἴδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
 ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἄφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
 ᾧ ἄχεϊ σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσα τε μητρὸς Ἐριννύες ἐκτελέουσιν. 280

Καὶ Χλωρίν εἶδον περικαλλέα· τὴν ποτε Νηλεὺς
 γῆμεν ἐὼν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,
 ὀπλοτάτην κούρην Ἀμφίωνος Ἰασίδαο,
 ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυητῷ ἱφι ἄνασθεν·
 ἥ δὲ Πύλου βασίλευε, τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
 Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
 τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρῷ τέκε, θαῦμα βροτοῖσιν,
 τὴν πάντες μνῶντο περικίται· οὐδέ τι Νηλεὺς
 τῷ ἐδίδου, ὅς μὴ ἔλικας βόας εὐρυμετώπους
 ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληΐης 290
 ἀργαλέας· τὰς δ' οἷος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
 ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ Μοῖρ' ἐπέδησεν,
 δεσμοὶ τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροῖῳται.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
 ἄψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληΐη,
 Δέσφρατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή·

Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν,
 ἥ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρονε γείνατο παῖδε,
 Κάστορά τ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύεα· 300
 τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίῳος αἰᾶ·
 οἱ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,

ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
τεθναῖσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσιν.

Φαίδρην τε Πρόκριν τε ἶδον, καλήν τ' Ἀριάδην,
κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεὺς
ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηνάων ἱεράων
ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μαρτυρήσιν.

Μαῖτράν τε Κλυμένην τε ἶδον, στυγερὴν τ' Ἐριφύλην,
ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμῆντα.
πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσας ἡρώων ἀλόχους ἶδον ἠδὲ θύγατρας·
πρὶν γάρ κεν καὶ νύξ φθιτ' ἄμβροτος· ἀλλὰ καὶ ὦρῃ 330
εὔδειν, ἣ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς εἰαίρους,
ἣ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.

“Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκυόοντα.
τοῖσιν δ' Ἀρήτῃ λευκώλενος ἤρχετο μύθων·

Φαίηκες, πῶς ὑμῖν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι,
εἰδὸς τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας;
ξεῖνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν· ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
οὕτω χρηῖζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν 340
κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, θεῶν ἰότητι, κέονται.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένης·
[ὅς δ' ἦ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν·]

“ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
μυθεῖται βασιλεία περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε·
Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἶ κεν ἔγωγε
ζωὸς Φαίηκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.

Ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων, 350

ἔμψης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὖριον, εἰσόκε πᾶσαν
δωτίνην τελέσω· πομπή δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δῆμῳ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδεύετε λαῶν,
εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,
πομπήν τ' ὀτρύνετε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
πλειότερῃ σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι·
καὶ κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην 360
πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκῃνδε ἰδοίατο νοστήσαντα.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
ὦ Ὀδυσσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' ἔϊσκομεν εἰσορόωντες,
ἡπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπὶ κλοπον, οἷά τε πολλοὺς
βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οἷδ' ἴδοιτο·
σοὶ δ' ἐπὶ μὲν μορφῇ ἐπέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἐσθλαί·
μῦθον δ', ὥς ὅτ' αἰοιδός, ἐπισταμένως κατέλεξας,
πάντων τ' Ἀργείων, σέο τ' αὐτοῦ, κῆδεα λυγρά.
ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 370
εἴ τινας ἀντιθέων ἐτάρων ἴδες, οἳ τοι ἅμ' αὐτῷ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
νῦξ δ' ἦδε μάλα μακρὴ, ἀδρέςφατος· οὐδέ πω ὥρη
εὔδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέςκελα ἔργα.
καὶ κεν ἐς ἡῶ διαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κῆδεα μυθήσασθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδεύετε λαῶν,
ὥρῃ μὲν πολέων μῦθων, ὥρῃ δὲ καὶ ὕπνου·
εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναι γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε 380
τούτων σοι φρονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεῦσαι,
κῆδε' ἐμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στυγρόεσσαν αὐτὴν,

ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη
ἀγνὴ Περσεφόνηια γυναικῶν θηλυτεράων,
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἄχθυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν Αἰγίδοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
ἔγνω δ' αἰὲς ἐμὲ κείνος, ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελαινόν· 390
κλαῖε δ' ὄγε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων,
πιπνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
ἄλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἴς ἐμπεδος, οὐδέ τι κίκυς,
οἷη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσβιν.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Ἀτρεΐδη κύνιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
τίς νύ σε Κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἦέ σέγ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἄργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμήν; 400
ἦέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
βοῦς περιταμνόμενον ἦδ' οἴῳ πῶεα καλά,
ἦε περὶ πτόλιος μαχεσόμενον ἦδὲ γυναικῶν;

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτε μέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἄργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμήν,
οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου·
ἀλλὰ μοι Αἰγίδος τεύξας θανάτον τε μόρον τε,
ἔκτα σὺν οὐλομένη ἄλόχῳ, οἴονδ' ἐκαλέσθας, 410
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
ὥς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὥς ἀργιόδοντες,
οἳ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
ἦ γάμῳ ἦ ἐράνῳ ἦ εἰλαπίνῃ τεθαλυῖη.
ἦδη μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,

μουνᾶξ κτεινομένων, καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
 ἀλλὰ κε κείνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
 ὥς ἄμφι κρητῆρα, τραπέζας τε πληθούσας,
 κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν. 420
 οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅπα Πριαμοιο θυγατρός,
 Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
 ἄμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας αἰείρων
 βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἥ δὲ κυνῶπις
 νοσφίσσατ', οὐδέ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Ἀἶδαο,
 χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἐλέειν, σὺν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
 ὥς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός,
 ἥτις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάλῃται·
 οἶον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον αἰεκές,
 κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον· ἦτοι ἔφην γε 430
 ἀσπάσιος παίδεσθιν ἰδὲ δμῶεσθιν ἐμοῖσιν
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἥ δ' ἔξοχα λύγρ' εἰδυῖα
 οἷ τε κατ' αἰσχος ἔχευε καὶ ἐσσομένησιν ὀπίσσω
 δηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔησιν.

"Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐκπάγλως ἤχθηρε, γυναικείας διὰ βουλάς,
 ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί·
 σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἥρτυε τηλόδ' ἐόντι.

"Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν 440
 τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἥπιος εἶναι,
 μηδ' οἷ μῦθον ἅπαντα πιφανσκέμεν, ὃν κ' εὖ εἰδῆς,
 ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
 ἀλλ' οὐ σοίγ', Ὀδυσσεῦ, φόνος ἔσβεται ἔκ γε γυναικός·
 λήν γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μῆδεα οἶδεν,
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
 ἦ μὲν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς,
 ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ
 νήπιος, ὃς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ,

ὄλβιος· ἥ γὰρ τόνγε πατήρ φίλος ὄψεται ἐλθών, 450
καὶ κείνος πατέρα προσπτύζεται, ἥ δέμις ἐστίν.
ἥ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἱὸς ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
κρύβδην, μὴδ' ἀναφανδὰ, φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἴ που ἔτι ζῶοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
ἥ που ἐν Ὀρχομενῷ, ἥ ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι,
ἥ που παρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ· 460
οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.

“Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
ζώει ὃγ' ἥ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.

Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν,
ἔσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἦν εἰδός τε δέμας τε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 470
ἔγνω δὲ ψυχὴ με ποδώκεος Αἰακίδαο,
καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
πῶς ἔτλης Ἀϊδόςδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
ἄφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἰδῶλα καμόντων;

“Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλὴν
εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην· 480
οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῆδος, οὐδέ πω ἀμῆς
γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακὰ· σείο δ', Ἀχιλλεῦ,

οὔτις ἀνὴρ προπάρειδε μακάρτατος, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
 πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν, ἴσα θεοῖσιν,
 Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,
 ἐνθάδ' ἐὼν· τῷ μῆτι θανὼν ἀναχίζεις, Ἀχιλλεῦ.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτὴν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
 βουλοίμην κ' ἐπάουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλω,
 ἀνδρὶ παρ' ἀλλήρῳ, ᾧ μὴ βίोटος πολὺς εἴη, 490
 ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
 ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαθοῦ μῦθον ἐνίσπε,
 ἢ ἔπειτ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἢ καὶ οὐκί.
 εἰπὲ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
 ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 ἢ μιν ἀτιμάζουσιν ἄν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 οὔνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε.
 οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς Ἥελιοιο,
 τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν. 500
 εἰ τοῖόςδ' ἔλθοιμι μίνυνδά περ ἐς πατέρος δῶ,
 τῷ κέ τεφρὸν στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 οἳ κεῖνον βιόωνται, ἔεργουσὶν τ' ἀπὸ τιμῆς.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ἦτοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔτι πέπυσμαι·
 αὐτὰρ τοι παιδὸς γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
 πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς ἔϊσης
 ἥγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλάς, 510
 αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μῦθων·
 Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἶω.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίῳ Τρῳάων μαρνοίμεθα χαλκῷ,
 οὔ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν, οὔδ' ἐν ὀμίλῳ,
 ἀλλὰ πολὺ προδέεσκε, τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἰκῶν·

πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
 πάντα δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν, ἀμύνων Ἀργείοισιν·
 ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενῆρατο χαλκῷ,
 ἦρ' Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 520
 Κήτειοι κτείνοντο, γυναιῶν εἵνεκα δώρων.

κεῖνον δὲ κάλλιστον ἶδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
 αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειός,
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο·
 [ἡμὲν ἀνακλιῖναι πυκινὸν λόχον, ἡδ' ἐπιθεῖναι.]
 ἐνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες
 δάκρυά τ' ὠμόργυνντο, τρέμον θ' ὑπὸ γυνῖα ἐκάστου·
 κεῖνον δ' οὐποτε πάμπαν ἐγὼν ἶδον ὄφθαλμοῖσιν
 οὔτ' ὥχρησάντα χρόα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν
 δάκρυ' ὁμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἰκέτευν 530
 ἱππόθεν ἐξίμεναι, ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην,
 καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.
 ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
 μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
 ἄσκηθής, οὔτ' ἄρ βεβλημένος ὀξεῖ χαλκῷ,
 οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος· οἷά τε πολλὰ
 γίγνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.

Ὡς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰανίδαο
 φοῖτα, μακρὰ βιβῶσα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 γηθοσύνη, ὃ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκτεον εἶναι. 540

Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνηώτων
 ἔστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κῆδε' ἐκάστη.
 οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
 νόσφιν ἀφεσθήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
 τὴν μιν ἐγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσὶν,
 τεύχεσιν ἄμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.
 [παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.]
 ὥς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλω·

τοίην γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευε,
 Αἴανθ', ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο 550
 τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μελιχίοισιν·

Αἴαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
 οὐδὲ θανῶν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου, εἴνεκα τευχέων
 οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν.
 τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' Ἀχαιοὶ
 ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο,
 ἀχνύμεθ' ἀφριμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
 αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν
 ἐκπάγλως ἤχθηρε· τεῖν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔδημιεν. 560

ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἴν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
 ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγῆνορα θυμόν.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
 ψυχὰς εἰς Ἑρεβος νεκύων κατατεθνηώτων.

ἔνθα χ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἧ κεν ἐγὼ τὸν,
 ἀλλὰ μοι ἦδελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνηώτων.

Ἐνθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
 χρύσειον σκηπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νεκύεσσιν,
 ἦμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δῖας εἵροντο ἄνακτα, 570
 ἦμενοι, ἐσταότες τε, κατ' εὐρυπυλὲς Αἴδος ὄω.

Τὸν δὲ μέτ' Ὀρίωνα πελώριον εἰzenόησα,
 θήρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσιν,
 χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἶν ἀαγές.

Καὶ Τιτυὸν εἶδον, Γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
 κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·
 γῦπε δέ μιν ἐκάτερθε παρημένῳ ἦπαρ ἔκειρον,
 δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσίν·
 Λητὼ γὰρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν, 580
 Πυθῶδ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.

Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
 ἔσταότ' ἐν λίμνῃ· ἡ δὲ προσέπλαζε γενεῖω·
 στεῦτο δὲ διψάων, πῖεῖν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι.
 ὁσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων, πῖεῖν μενεαίνων,
 τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκειτ' ἀναβροχέν· ἀμφὶ δὲ ποσὶν
 γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
 δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατὰκρηθεν χέε καρπόν,
 ὄγχυναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
 συκαῖ τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεδώσαι· 590
 τῶν ὁπότ' ἰδύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
 τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκυρόεντα.

Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
 λαῶν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν.
 ἦτοι ὁ μὲν, σκηριπτόμενος χερσὶν τε ποσὶν τε,
 λαῶν ἄνω ὥδεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
 ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποστρέψασκε κραταιῖς
 αὐτίς· ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λαῶς ἀναιδής.
 αὐτὰρ ὃγ' ἄψ ὥσασκε τιταινόμενος· πατὰ δ' ἰδρῶς
 ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει. 600

Τὸν δὲ μέτ' εἰσενόησα βίην Ἡρακληΐην,
 εἶδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 τέρεται ἐν θαλίῃς, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.
 [παῖδα Διὸς μέγαλοιω καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.]
 ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὥς,
 πάντοσ' ἀτυχομένων· ὁ δ', ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικώς,
 γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νευρῆφιν οὔστον,
 δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
 σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσβιν ἀορτήρ,
 χρύσεος ἦν τελαμών· ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο, 610
 ἄρκτοι τ', ἀγρότεροί τε σύες, χαροποί τε λέοντες,
 ὑσμῖναί τε μάχαι τε, φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
 μὴ τεχνησάμενος μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιο,
 ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἐῆ ἐγνάτθετο τέχνη.

ἔγνω δ' αὐτίκα κεῖνος, ἐπεὶ ἶδεν ὄφθαλμοῖσιν,
καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἅ δειλ', ἣ τινὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἠγηλάζεις,
ὄνπερ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς Ἡελίοιο.

Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίουνος, αὐτὰρ οὖζυν 620
εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χεῖρονι φωτὶ
δεδμήμην, ὃ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλειτ' ἀέθλους·
καὶ ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
φράζετο τοῦδέ τί μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.
τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἠγαγον ἐξ Ἀἴδαο·
Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμψεν ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὐτίς ἔβη δόμον Ἀΐδος εἶσω.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.
καὶ νύ κ' ἔτι προτέρους ἶδον ἀνέρας, οὓς ἐδελόν περ· 630
[Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·]
ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔδν' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,
ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἥρει,
μή μοι Γοργεῖην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
ἐξ Ἀΐδος πέμψειεν ἀγανὴ Περσεφόνηια.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιῶν ἐκέλευον ἐταῖρους
αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
οἳ δ' αἰψ' εἰσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιστον.
τὴν δὲ κατ' Ὀκεανὸν ποταμὸν φέρε κῆμα ῥόοιο·
πρῶτα μὲν εἰρεσίῃ, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος. 640

§. 6.

Epigramme und Elegieen aus der Anthologia Palatina.

1. O r p h e u s.

Ὅρφεά Θρηϊκίῃσι παρὰ προμολῆσιν Ὀλύμπου
 τύμβος ἔχει, Μούσης υἱέα Καλλιόπης,
 ᾧ δρύες οὐκ ἀπίθῃσαν, ὅτῳ σὺν ἅμ' ἔσπετο πέτρῃ
 ἄψυχος, θηρῶν δ' ὑλονόμων ἀγέλα,
 ὅς ποτε καὶ τελετὰς μυστηρίδας εὖρετο Βάκχου,
 καὶ στίχον ἡρώφ' ζευκτὸν ἔτευξε ποδί,
 ὅς καὶ ἀμειλίκτοιο βαρὺν Κλυμένοιο νόημα,
 καὶ τὸν ἀκήλητον θυμὸν ἔδελξε λύρα.

2. H o m e r o s.

Οὐρανὸς ἄστρα τάχιον ἀποσβέσει, ἢ τάχα νυκτὸς
 ἡέλιος φαιδρὴν ὄψιν ἀπεργάσεται,
 καὶ γλυκὺ νᾶμα θάλασσα βροτοῖς ἀρυτήσιμον ἔξει,
 καὶ νέκυς εἰς ζωῶν χῶρον ἀναδράμεται.
 ἢ ποτὲ Μαιονίδαο βαθυκλεὲς οὖνομ' Ὀμήρου
 λήθῃ γηραλέων ἀρπάσσεται σελίδων.

5. D e r s e l b e.

Οἱ μὲν σευ Κολοφῶνα τιθηνήτειραν, Ὀμηρε,
 οἱ δὲ καλὰν Σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπουσι Χίον,
 οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν εὐκλαρον Σαλαμίνα,
 οἱ δὲ νυ τῶν Λαπιθέων ματέρα Θεσσαλίην.
 ἄλλοι δ' ἄλλην γαῖαν ἀνίαχον. εἰ δέ με Φοίβου
 χρῆ λέξαι πινυτὰς ἀμφαδὰ μαντοσύνας,
 πάτρα σοι τελέδει μέγας Οὐρανός, ἐκ δὲ τεκούσης
 οὐ θνατᾶς, ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας.

1. VII. 9. T. I. p. 308. Damagetus. (III, 2.) — 2. IX. 575. T. II. p. 204. Philippus Thessalonicensis. — 3. IV. 296. T. II. p. 715. (III, 8.) Antipater Sidonius.

4. H e s i o d o s.

Αὐταὶ ποιμαίνοντα μεδαμβρινὰ μῆλά σε Μοῦσαι
 ἔδρακον ἐν κραναοῖς οὔρεσιν, Ἑδίοδε,
 καὶ σοὶ καλλιπέτηλον, ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι,
 ὦρεξαν δάφνας ἱερὸν ἀκρέμονα·
 δῶκαν δὲ κράνας Ἑλικωνίδος ἐνδεον ὕδωρ,
 τὸ πτανοῦ πώλου πρόσθεν ἔκοψεν ὄνουξ,
 οὗ σὺ κορεσδάμενος μακάρων γένος, ἔργα τε μολπαῖς
 καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἡμιθέων.

5. S a p p h o.

Αἰολικὸν παρὰ τύμβον ἰών, ξένε, μὴ με θανοῦσαν
 τὰν Μιτυληναίαν ἐννεπ' αἰδοδόλον.
 τόνδε γὰρ ἀνδρώπων ἔκαμον χέρες· ἔργα δὲ φωτῶν
 ἐς ταχινὴν ἔρρει τοιάδε ληθεδόνα.
 ἦν δέ με Μουσάων ἐτάσης χάριν, ὦν ἀφ' ἐκάστης
 δαίμονος ἄνδρος ἐμῇ θῆκα παρ' ἐννεάδι,
 γνώσεαι ὥς, Ἀἴδεω σκότον ἔκφυγον· οὐδέ τις ἔσται
 τῆς λυρικῆς Σαφροῦς νώνυμος ἥελιος.

6. I b y k o s.

Ἴβυκε, ληϊσταὶ σε κατέκτανον ἐκ ποτε νήσου
 βάντ' ἐς ἐρημαίην ἄστιβον ἡϊόνα,
 ἀλλ' ἐπιβωσάμενον γεράνων νέφος, αἶ-τοι ἦκοντο
 μάρτυρες ἀλγίστων ὀλλυμένῳ θανάτῳ·
 οὐδὲ μάτην ἰάχηςας, ἐπεὶ ποινῆτις Ἑριννὺς
 τῶνδε διὰ κλαγγὴν τίδατο δεῖο φόνον
 Σισυφίην κατὰ γαῖαν· ἰὼ φιλοκερδέα φῦλα
 ληϊστέων, τί θεῶν οὐ πεφόβησδε χόλον;
 οὐδὲ γὰρ ὁ προπάροιθε κανὼν Αἰγισθος αἰοιδὸν
 ὄμμα μελαμπέπλων ἔκφυγεν Εὐμενίδων.

4. IX. 64. T. II. p. 24. Asclepiades. (III, 22.) — 5. VII. 17. T. I. p. 310. Tullius Laureas. (III, 35.) — 6. VII. 745. T. I. p. 534 Antipater Sidonius. (III, 43.)

7. *Anakreon.*

ὦ ξέने, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων,
σπεῖσόν μοι παριών· εἰμὶ γὰρ οἶνοπότης.

8. *Pindaros.*

Περικὰν δάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρὺν ὕμνων
χαλκευτάν, κατέχει Πίνδαρον ἄδε κόνις,
οὗ μέλος εἰσαΐων φθέγγαιό κεν, ὥς ἀπὸ Μουσῶν
ἐν Κάδμου θαλάμοις σμῆνος ἀπεπλάσατο.

9. *Aeschylus.*

Ὁ τραγικὸν φῶνημα καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν
πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ,
Αἰσχύλος Εὐφορίωνος, Ἐλευσινίης ἐκὰς αἴης
κεῖται, κυδαίνων δήματι Τρινακρίην.

10. *Sophokles.*

Ἡρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἡρέμα, κισδέ,
ἐρπύβοις, χλοερούς ἐκπροχέων πλοκάμους,
καὶ πεταλὸν πάντῃ θάλλοι ῥόδου, ἥ τε φιλορῥῶξ
ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευαμένη,
εἵνεκεν εὐμαδίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς
ἥσκησεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

11. *Euripides.*

Χαῖρε μελαμπέπλοις, Εὐριπίδῃ, ἐν γυάλοισιν
Περίας τὸν ἀεὶ νυκτὸς ἔχων θάλαμον·
Ἴσθι δ', ὑπὸ χθονὸς ὦν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται
ἶσον Ὀμηρεῖαις ἀεναίοις χάρισιν.

12. *Aristophanes.*

Βίβλοι Ἀριστοφάνευσ, θεῖος πόνος, αἶσιν Ἀχαρνεὺς
κισσὸς ἐπὶ χλοερὴν πουλὺς ἔσεισε κόμην.
ἡνίδ', ὅσον Διόνυσον ἔχει σελῖς, οἷα δὲ μῦθοι
ἦχεῦσιν, φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.

7. VII. 28. T. I. p. 315. Adespoton. (III, 54) — 8. VII. 34. T. I. p. 317. Antipater Sid. — 9. VII. 39. T. I. p. 318. Antipater Thessal. (III, 63.) — 10. VII. 22. T. I. p. 312. Simmias Thebanus. (III, 65.) — 11. VII. 43. T. I. p. 319. Adesp. (III, 69.) — 12. IX. 186. T. II. p. 63. Antipater Thess. (III, 72.)

ὦ καὶ θυμὸν ἄριστε, καὶ Ἑλλάδος ἥδεσιν ἴσα
κωμικέ, καὶ στύξας ἄξια καὶ γελάσας.

15. P l a t o n.

Ἀτθίδος εὐγλώττου στόμα φέρτατον, οὐ σέο μεῖζον
φδέγμα Πανελλήνων πᾶσα κένευσε σελῆς·
πρῶτος δ' εἰς τε θεὸν καὶ ἐς οὐρανὸν ὄμμα τανύσας
θεῖε Πλάτων, ἥδη καὶ βίον ηὐγάσας,
Σωκρατικῷ Σάμιον κεράσας μυκτῆρι φρόνημα,
κάλλιστον σεμνῆς σῆμα διχοστασίης.

14. Ebenderselbe.

Γαῖα μὲν ἐν κόλποις κρύπτει τόδε σῶμα Πλάτωνος,
ψυχὴ δ' ἀθάνατον τάξιν ἔχει μακάρων
υἱοῦ Ἀριστῶνος, τὸν τις καὶ τηλόθι ναίων
τιμᾶ ἀνὴρ ἀγαθός, θεῖον ἰδόντα βίον.

15. Ebenderselbe.

- α) Αἰετέ, τίπτε βέβηκας ὑπὲρ τάφον, ἢ τίνος, εἰπέ,
ἀστερόεντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέεις;
β) ψυχῆς εἰμὶ Πλάτωνος ἀποπταμένης ἐς Ὀλυμπον
εἰκᾶν, σῶμα δὲ γῇ γηγενὲς Ἀτθίδι ἔχει.

16. D i o g e n e s.

Διογένης τόδε σῆμα, σοφοῦ κυνός, ὃς ποτε θυμῷ
ἄρσενι γυμνήτην ἐξεπώνει βίον,
ὦ μία τις πῆρα, μία διπλοῖς, εἰς ἅμ' ἐφοῖτα
σκήπων, αὐτάρκους ὅπλα σαοφροσύνας.
ἀλλὰ τάφου τοῦδ' ἐκτὸς ἴτ' ἄφρονες, ὥς ὁ Σινωπεὺς
ἐχθαίρει φαῦλον πάντα, καὶ εἶν' Αἰῶνι.

17. H e r o d o t o s.

Ἑρόδοτος Μούσας ὑπεδέξατο· τῷ δ' ἄρ' ἐκάστη
ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μίαν.

13. IX. 188. T. II. p. 63. Adespoton. (V, 20.) — 14. VII. 61. T. I. p. 324. Adespoton. (V, 21.) — 15. VII. 62. T. I. p. 324. Julianus Aegyptius. (V, 22.) — 16. VII. 65. T. I. p. 325. Antipater Sidonius. (V, 28.) — 17. IX. 260. T. II. p. 54. Adespoton.

18. Hippokrates.

Θεσδαλὸς Ἴπποκράτης, Κῶος γένος, ἐνθάδε κεῖται,
 Φοίβου ἀπὸ ῥίξης ἀθανάτου γεγαώς,
 πλεῖστα τρόπαια νόσων στήσας ὅπλοις Ὑγιείης,
 δόξαν ἑλὼν πολλῶν οὐ τύχη, ἀλλὰ τέχνη.

19. Zenon.

Ἐκτισας αὐτάρκειαν, ἀφείς κενεαυχέα πλοῦτον,
 Ζήνων, σὺν πολιῷ σεμνὸς ἐπισκυνίῳ·
 ἄρσενά γὰρ λόγον εὖρες, ἐνηθλήσω δὲ προνοίᾳ,
 αἶρεσιν, ἀτρέστου μητέρ' ἐλευθερίης·
 εἰ δὲ πάτρα Φοίνισσα, τίς ὁ φθόνος; ἦν καὶ ὁ Κάδμος
 κεῖνος, ἀφ' οὗ γραπτὰν Ἑλλάς ἔχει σελίδα.

20. Hektor und Aias.

Πικρὴν ἀλλήλοισι Ἐκτωρ χάριν ἠδὲ φέραςπις
 Αἴας ἐν πολέμου μνήμ' ἔπορον φιλίας.
 Ἐκτωρ γὰρ ζωστήρα λαβὼν, ξίφος ἔμπαλι δῶκεν·
 τὴν δὲ χάριν δώρων πείρασαν ἐν θανάτῳ.
 τὸ ξίφος εἶλ' Αἴαντα μεμνηνότα, καὶ πάλι ζωστήρ
 εἵλκυσε Πριαμίδην δίφρια συρόμενον.
 οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπετο δῶρα,
 ἐν χάριτος προφάσει μοῖραν ἔχοντα μόρου.

21. Grab des Achilles.

Τύμβος Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος, ὃν ποτ' Ἀχαιοὶ
 δώμησαν, Τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων·
 αἰγιαλῷ δὲ νένευκεν, ἵνα στοναχῇσι θαλάσσης
 κυδαίνοιτο πάϊς τῆς ἀλίας Θέτιδος.

22. Grab des Hektor.

Μή με τάφῳ σύγκρινε τὸν Ἐκτορά, μηδ' ἐπὶ τύμβῳ
 μέτρει τὸν πάσης Ἑλλάδος ἀντίπαλον.

18. VII. 135. T. I. p. 343. Adesp. — 19. VII. 117. T. I. p. 339. Zenodotus Stoicus. — 20. VII. 152. T. I. p. 348. Adesp. (II, 27.) — 21. VII. 142. T. I. p. 345. Adesp. (II, 26.) — 22. VII. 137. T. I. p. 344. Adesp. (II, 35.)

Ἰλιάς, αὐτὸς Ὅμηρος ἐμοὶ τάφος, Ἑλλάς, Ἀχαιοὶ
 φεύγοντες, τούτοις πᾶσιν ἐχωννύμεθα·
 εἰ δ' ὀλίγην ἄθροις ἐπ' ἐμοὶ κόνιν, οὐκ ἐμοὶ αἰσχρός·
 Ἑλλήνων ἐχθραῖς χερσὶν ἐχωννύμεθα.

23. H e k t o r.

Ἔκτορ, Ὀμηρεῖσιν αἰὲ βεβοημένε βίβλοις,
 Δειοδόμου τείχευς ἔρκος ἐρυμνότατον,
 ἐν σοὶ Μαιονίδης ἀνεπαύσατο· σοῦ δὲ θανόντος,
 Ἔκτορ, ἐσιγήθη καὶ σελὶς Ἰλιάδος.

24. M i l t i a d e s.

Πάντες, Μιλτιάδῃ, σά γ' ἀρήϊα ἔργα ἴσασιν
 Πέρσαι, καὶ Μαραθῶν σῆς ἀρετῆς τέμενος.

25. L e o n i d a s.

Οὐκ ἔτλας, ὦ ριστε Λεωνίδα, αὐτίς ἰκέσθαι
 Εὐρώταν, χαλεπῶ σπερχόμενος πολέμῳ.
 ἀλλ' ἐπὶ Θερμοπύλαισι τὸ Περσικὸν ἔθνος ἀμύνων
 ἐδμάδης, πατέρων ἀζόμενος νόμιμα.

26. E b e n d e r s e l b e.

Πουλὸ Λεωνίδεω κατιδὼν δέμας αὐτοδάϊκτον
 Ξέρξης, ἐχλαίνου φάρεϊ πορφυρέῳ.
 κῆν νεκύων δ' ἤχησεν ὁ τᾶς Σπάρτας πολὺς ἥρωας·
 οὐ δέχομαι προδόταις μισθὸν ὀφειλόμενον.
 ἀσπὶς ἐμοὶ τύμβου κόσμος μέγας· αἶρε τὰ Περσῶν·
 χῆζω κεῖς Ἀἶδαν ὥς Λακεδαιμόνιος.

27. Die dreihundert Sparter.

Φωκίδι παρ πέτρῃ δέρκειν τάφον· εἰμὶ δ' ἐκείνων
 τῶν ποτὲ Μηδοφόνων μνᾶμα τριηκοσίων,
 οἱ Σπάρτας ἀπὸ γᾶς τηλοῦ πέσον, ἀμβλύναντες
 Ἄρεα καὶ Μῆδων καὶ Λακεδαιμονίων.

23. VII. 138. T. I. p. 344. Aceratus Grammaticus. (II, 36.) — 24. Append. 292. T. II. p. 850. Adesp. (IV, 8.) — 25. VII. 437. T. I. p. 439. Phaënus. — 26. IX. 293. T. II. p. 101. Philippus Thess. (IV, 18.) — 27. V. 243. T. I. p. 377. Lollius Bassus. (IV, 14.)

ἦν δ' ἐξορῆς ἐπ' ἐμεῦ πολυβοστρύχου εἰκόνα θηρός,
ἔννεπε· Τοῦ ταγοῦ μνάμα Λεωνίδεω.

28. Ebendieselben.

ὦ Χρόνε, παντοίων θνητοῖς πανεπίσκοπε δαῖμον,
ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γενοῦ παδέων·
ὥς ἱερὰν σώζειν πειρώμενοι Ἑλλάδα χώρην,
Βοιωτῶν κλεινοῖς θνήσκομεν ἐν δαπέδοις.

29. Ebendieselben.

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε Τύχη·
Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίαν περιθεῖναι
κεῖμεθ' ἀγεράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

30. Thrasybulos.

Τᾶ Πιτάνᾳ Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἦλυθεν ἄπνους,
ἐπὶὰ πρὸς Ἀργείων τραύματα δεξάμενος,
δεικνὺς ἀντία πάντα· τὸν αἱματόεντα δ' ὁ πρέσβυς
παῖδ' ἐπὶ πυρκαϊῇν Τύννιχος εἶπε τιθεῖς·
Δειλοὶ κλαιέσθωσαν· ἐγὼ δὲ σέ, τέκνον, ἄδακρυς
θάρσσω, τὸν καὶ ἐμὸν καὶ Λακεδαιμόνιον.

31. Echo.

Ἦχὼ πετρήεσσαν ὄρᾱς, φίλε, Πανὸς ἐταίρην,
ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀδομένην,
παντοίων στομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
παίγνιον. ὅσθα λέγεις, ταῦτα κλύων ἄπιθι.

32. Zeit.

Τίς, πόθεν ὁ πλάστης; Σικυνώνιος. οὔνομα δὴ τίς;
Λύσιππος. σὺ δέ, τίς; Καιρὸς ὁ πανδαμάτωρ.
τίπτε δ' ἐπ' ἄκρα βέβημας; οἶτροχάω. τί δὲ ταρσοὺς
ποσδὸν ἔχεις διφυεῖς; ἵπταμ' ὑπηνέμιος.

28. VII. 245. T. I. p. 378. Gaetulicus. — 29. VII. 253. T. I. p. 380. Simonides. (IV, 11.) — 30. VII. 229. T. I. p. 373. Dioscorides. (IV, 52.) — 31. Planud. IV. 154. T. II. p. 673. Lucianus. (I, 102.) — 32. Planud. IV. 275. T. II. p. 709. Posidippus. (I, 148.)

χειρὶ δὲ δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρὸν; ἀνδράσι δεῖγμα,
ὥς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθω.

ἢ δὲ κόμη, τί κατ' ὄψιν; ὑπαντιάσαντι λαβέσθαι,
νῇ Δία. τάξόπιθεν δ' ἐς τί φαλακρὰ πέλει;
τὸν γὰρ ἅπαξ πτηνοῖσι παραδρέξαντά με ποσσίν,
οὔτις ἔθ' ἡμείρων δράζεται ἐξόπιθεν.
τοῦνεχ' ὁ τεχνίτης σε διέπλασεν; εἵνεκεν ὑμέων,
ξεῖνε· καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

33. N i o b e.

Τίπτε, γύναι, πρὸς Ὀλυμπον ἀναιδέα χεῖρ' ἀνένεικας,
ἐνδεον ἐξ ἀδέου κρατὸς ἀφείσα κόμαν;
Λατοῦς παπταίνουσα πολὺν χόλον, ὦ πολύτεκνε,
νῦν στένε τὰν πικρὰν καὶ φιλάβουλον ἔριν.
ἃ μὲν γὰρ παίδων σπαίρει πέλας· ἃ δὲ λιπόπνους
κέκλιται· ἃ δὲ βαρὺς πότμος ἐπικρέμαται.
καὶ μόχθων οὔπω τόδε σοι τέλος, ἀλλὰ καὶ ἄρσην
ἔστρωται τέκνων ἐσμὸς ἀποφθιμένων.
ὦ βαρὺ δακρύσασα γενέθλιον, ἅπνοος αὐτὰ
πέτρος ἔσῃ, Νιόβα, κἀδεῖ τειρομένα.

34. A r i o n.

Ἔστησεν Περίανδρος Ἀρίονος εἰκόνα ταύτην,
καὶ τὸν ἀπολλυμένῳ σύνδρομα νηξάμενον
εἰνάλιον δελφῖνα, λέγει δ' ἐπ' Ἀρίονι μῦθος·
κτεινόμεθ' ἀνθρώποις, ἰχθύσι σωζόμεθα.

55. I k a r o s.

Ἰκαρε, χαλκὸς ἐὼν μιμνήσκεο· μῆδ' ἐν τέχνῃ,
μῆδ' ἀπάφῃ πτερύγων ζεῦγος ἐπωμάδιον.
εἰ γὰρ ζωὸς ἐὼν πέδες ἐν πελάγεσσι θαλάσσης,
πῶς ἐδέλεις πτῆναι χάλκεον εἶδος ἔχων;

33. Planud. IV. 133. T. II. p. 665. Antipater Sidon. (II, 2.) — 34. Planud. IV. 276. T. II. p. 709. Bianor. — 35. Planud. IV. 108. T. II. p. 657. Julianus Aegyptius. (II, 21.)

36. Arzt und Grammatiker.

Ἰητήρ τις ἔμοι τὸν ἐὸν φίλον υἱὸν ἔπεμψεν,
 ὥστε μαθεῖν παρ' ἔμοι ταῦτα τὰ γραμματικά.
 ὥς δὲ τὸ „Μῆνιν ἄειδε“ καὶ „ἄλγεα μυρὶ“ ἔθηκεν“
 ἔγνω, καὶ τὸ τρίτον τοῖςδ' ἀκόλουθον ἔπος,
 „πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἀϊδι προΐαψεν“,
 οὐκέτι μιν πέμπει πρὸς με μαθησόμενον.
 ἀλλὰ μ' ἰδὼν ὁ πατήρ, σοὶ μὲν χάρις, εἶπεν, ἑταῖρε·
 αὐτὰρ ὁ παῖς παρ' ἔμοι ταῦτα μαθεῖν δύναται.
 καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς Ἀϊδι προΐαπτω,
 καὶ πρὸς τοῦτ' οὐδὲν γραμματικοῦ δέομαι.

37. Der Astrolog.

Καλλιγένης ἀγροῖκος, ὅτε σπόρον ἔμβαλε γαίῃ,
 οἶκον Ἀριστοφάνους ἦλθεν ἐς ἀστρολόγου,
 ἦτε δ' ἐξερέειν, εἶπερ θέρους αἴσιον αὐτῷ
 ἔσται, καὶ σταχύων ἄφθονος εὐπορίῃ.
 ὅς δὲ λαβὼν ψηφίδας, ὑπὲρ πίνακός τε πυκάζων,
 δάκτυλά τε γνάμπτων, φθέγγετο Καλλιγένει·
 εἶπερ ἐπομβρηθῇ τὸ ἀρούριον, ὅσσον ἀπόχρη,
 μηδὲ τιν' ὑλαίην τέξεται ἀνδοσύνην,
 μηδὲ πάγος ῥήξῃ τὴν αὐλακα, μηδὲ χαλάξῃ
 ἄκρον ἀποδρυθῇ δράγματος ὀρνυμένου,
 μηδὲ νεβροὶ κείρωσι τὰ λήϊα, μηδὲ τιν' ἄλλην
 ἡέρος ἢ γαίης ὄψαι ἀμπλακίην,
 ἐσθλὸν σοι τὸ θέρους μαντεύομαι· εἰ δ' ἀποκόψεις
 τοὺς στάχνας, μούνας δείδιδι τὰς ἀκρίδας.

38. Der Mimiker.

Δάφνην καὶ Νιόβην ὠρχήσατο Μέμφις ὁ σιμός,
 ὥς ξύλινος Δάφνην, ὥς λίθινος Νιόβην.

36. XI. 401. T. II. p. 435. Lucianus. (V, 40.) — 37. XI. 365. T. II. p. 423. Agathias Scholasticus. (V, 49.) — 38. XI. 255. T. II. p. 392. Palladas. (V, 53)

39. Der Geometer.

Εἰπὲ, πόθεν σὺ μετρεῖς κόσμον καὶ πείρατα γαίης,
 ἔξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον.
 σαυτὸν ἀρίθμησον πρότερον, καὶ γνῶθι σεαυτὸν,
 καὶ τότε ἀριθμήσεις γαῖαν ἀπειρεσίην.
 εἰ δ' ὀλίγον πηλὸν τοῦ σώματος οὐ καταριθμεῖς,
 πῶς δύνασαι γινῶναι τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα;

40. Der Landmann.

Γειαρότης Ἀρχιππος, ὅτ' ἐν νοῦσοιο βαρεῖης
 ἄρτι λιποψυχέων ἔρρεεν εἰς Ἀἶδην,
 εἶπε τάδ' υἱήεσβιν· Ἰὼ φίλα τέκνα, μάκελλαν
 καὶ τὸν ἀροτρητὴν στέρξατέ μοι βίον·
 μὴ σφαλερῆς αἰνεῖτε πόνον στονόεντα θαλάσσης,
 καὶ βαρὺν ἀτηρῆς ναυτιλίας κάματον.
 ὅσσον μητρυνῆς γλυκερωτέρη ἔπλετο μήτηρ,
 τόσσον ἄλὸς πολιῆς γαῖα ποθεινοτέρη.

41. Frühlingsfahrt.

Ὁ πλόος ὠραῖος· καὶ γὰρ λαλαγεῦσα χελιδὼν
 ἦδη μέμβλωκεν, χῶ χαρίεις Ζέφυρος·
 λειμῶνες δ' ἀνθεῦσι, σεσίγηκεν δὲ θάλασσα
 κύμασι καὶ τρηχεῖ πνεύματι βραδσομένη.
 ἀγκύρας ἀνέλοιο, καὶ ἐκλύσαιο γύαια,
 ναυτίλε, καὶ πλώοις πᾶσαν ἐφείς ὀδόνην.

42. Das Leben.

Ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν
 νείκεα καὶ χαλεπαὶ πρήξεις· ἐν δὲ δόμοις
 φροντίδες· ἐν δ' ἀγροῖς καμάτων ἄλις· ἐν δὲ θαλάσῃ
 τάρβος· ἐπὶ ξείνης δ', ἣν μὲν ἔχῃς τι, δέος·
 ἣν δ' ἀπορῆς, ἀνιηρόν· ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμνος
 ἔσσεαι· οὐ γαμέεις; ὅῃς ἔτ' ἐρημότερος.

39. XI. 349. T. II. p. 416. Derselbe. — 40. IX. 23. T. II. p. 12. Antipater Thess. (V, 58.) — 41. X. 1. T. II. p. 279. Leonidas Tarentinus. — 42. IX. 359. T. II. p. 122. Posidippus. (VII, 31.)

τέκνα, πόνοι· πῆρωσις, ἅπαις βίος· αἱ νεότητες
 ἄφρονες· αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες.
 ἦν ἄρα τοῖνδε δυοῖν ἐνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
 μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκα τιττόμενον.

43. Vergänglichkeit.

ὦ πόλι, πῇ σέο κεῖνα τὰ τείχεα; πῇ πολυόλβοι
 νηοί; πῇ δὲ βοῶν κράατα-τεμνομένων;
 πῇ Παφίης ἀλάβαστρα, καὶ ἡ πάγχρυσος ἐφεδτρίς;
 πῇ δὲ Τριτογενοῦς δείκελον ἐνδαπίης;
 πάντα μῶθος, χρονίη τε χύσις, καὶ Μοῖρα κραταιή
 ἦρπασεν, ἄλλοιήν ἀμφιβαλοῦσα τύχην·
 καὶ σε τόσον νίκησε βαρὺς φθόνος. ἄλλ' ἄρα μούνον
 οὔνομα σὸν κρύψαι καὶ κλέος οὐ δύναται.

44. Sommerrast.

Δεῦρ' ἔτι, βαιὸν ὁδῖτα πεσὼν ὑπὸ δάσκειον ἄλσος,
 ἄμπαυσον καμάτου γυῖα πολυπλανέος,
 χλωρὸν ὅπου πλατάνων αὐτόρρυτον ἐς μέσον ὕδωρ
 καλὰ πολυκρούνων ἐκπρορέει στομάτων·
 ὀππόδι πορφυρέης ὑπὲρ αὐλάκος εἶαρι θάλλει
 ὑγρὸν ἶον ῥοδέη κιννάμενον κάλυκι.
 ἦνίδε, πῶς δροσεροῖο πέδον λειμῶνος ἐρέψας
 ἐκχυτον εὐχαίτης κισσὸς ἔπλεξε κόμην.
 ἐνθάδε καὶ ποταμὸς λασίην παραμείβεται ὄχθην,
 πέζαν ὑποξύων αὐτοφύτιο νάπησ.

45. Bruderliebe.

Αητόϊος καὶ Παῦλος ἀδελφεῶ ἄμφω ἔόντε
 ξυνήν μὲν βιότου συζυγίην ἐχέτην,
 ξυνὰ δὲ καὶ Μοίρης λαχέτην λῖνα, καὶ παρὰ θῖνα
 Βοσπορίην ξυνήν ἀμφεβάλοντο κόνιν.
 οὐδὲ γὰρ ἀλλήλοιν ζῶειν ἀπάνευθε δυνάσδην,
 ἀλλὰ συνετρεχέτην καὶ παρὰ Φερσεφόνην.

43. IX. 153. T. II. p. 51. Agathias. — 44. IX. 669. T. II. p. 233. Marianus. (VIII, 38.) — 45. VII. 541. T. I. p. 474. Agathias.

χαίρετον, ὦ γλυκερῷ καὶ ὁμόφρονε· σήματι δ' ὑμέων
ὥφελεν ἰδρῦσθαι βωμὸς Ὅμοφροσύνης.

§. 7.

Umzustellende Hexameter.

Οὐκ ἐστὶ βροτοισὶ ἄλλο κακώτερον πλαγκτοσύνης.
Αἰψὰ γάρ βροτοὶ κατ'ἀγγρασκουσι ἐν κακοτητί.
Ξεινὸν πᾶρεοντὰ φίλειν χρη, πεμπειν δε ἐδελοντὰ.
Εἰς ἄριστος οἶωνος, περὶ πατρὸς ἀμύνεσθαι.
Ὑπνος θεῶν τε παντῶν ἀναξ, ἀνδρωπῶν τε παντῶν.
Οὐ γάρ παντὰ νοημάτων τελευτᾷ Ζεὺς ἀνδρεσσι.
Ἀλλὰ ἄγε δη, κατ'ἀλεξον μοι ἀληθεινὴν παῖσιν.
Ἐσθλον γάρ ἀνασχεμεν χειρᾶς Διὶ, αἶκε ἐλεησῇ.
Ὡς θεὸς αἶει ἄγει τον ὅμοιον ὡς τον ὅμοιον.
Παυροὶ γάρ τοι παῖδες πελονται ὅμοιοι πατρί. 10
κακῆους οἱ πλεονες, παυροὶ δε τε ἄρειους πατέρος.
Ζεὺς αὐτὸς Ὀλυμπῖος νεμεῖ ὄλβον ἀνδρωποισί,
κακίοισι ἦδε ἐσθλοῖς, ὅπως ἐκαστῷ ἐδελησὶ.
Αἰσχρὸν τοι μενεῖν τε δηρὸν, νεεσθαι τε κενεον.
Αἶεν ἄριστευειν καὶ ἄλλων ἐμμεναι ὑπειροχον.
Ἀλλὰ πῖθεσθε, ἀμφῷ δε ἐσθον νεώτερω ἐμειο.
Ὅς κε ἐπὶ πειθεται θεοῖς, αὐτοῦ τε μᾶλ' ἐκλύον.
Εἰ ἐσθὶ μᾶλ' καρτερός, θεὸς γε που σοὶ το ἐδωκε.
Ἡελῖος μὲν ἐφορᾷ παντὰ, καὶ ἐπᾶκουει παντὰ.
Οὗτοι ἐστὶ ἀποβλητὰ θεῶν δωρὰ ἐρικυδέα. 20
Ἀλλὰ θεοὶ οὕτως δοσᾷν παντὰ ἅμ' ἀνδρωποισί.
Ἀσπίς ἄρ' ἐρείδε ἀσπίδα, κορυὴν κορυῆς, ἄνηρ δε ἄνερά.
Εὐχου ὀρεγῶν χειρὰ εἰς ἀστεροεντὰ οὐρανόν.
Ἀλλὰ αἶει τε νοός Διὸς κρείσδων, ἦε περ ἀνδρῶν,
ὅς τε φοβεῖ καὶ ἀλκίμον ἀνδρᾶ καὶ νῆκην ἄφειλετο.
Ὡς γάρ θεοὶ βροτοισὶ δειλοισὶ ἐπειλῶσαντο,

Ζωειν ἀχνῦμενους, αὐτοὶ δὲ τε εἰσὶ ἄκηδεες.
 Ἀνδρωποιοῖ γάρ ἐπιχθονιοῖσὶ πᾶσιν ἄοιδοι
 εἰσὶ ἐμμοροὶ τῆμης καὶ αἰδούς, οὐνεκ' ἄρ' ἄσφρας
 Μουσά' ἐδίδαξε οἰμᾶς, φίλησε δὲ ἀοιδῶν φύλον. 30
 Καὶ θεοὶ γάρ ἔοικοτες ξεινοῖσιν ἄλλοδαποῖσιν
 τελεθόντες παντοιοὶ πολῆας ἐπιστρωφῶσι,
 ἐφορωντες ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἀνδρῶπων.
 Οἶνος μεγὰ μένος ἄεξει ἄνερ' κευμησῶτι.
 Δυσμορος, ὃν ῥ' ἄ Κρονίδης πᾶτηρ ἐπὶ οὐδ' ἄ γηράος
 φθίσει ἐν αἰσῇ ἀργᾶλεῃ ἐπιδοντ' ἅκ' ἅ πολλὰ,
 τοῦτο δὴ πελεται οἰκτιστον βροτοῖσιν δειλοῖσιν.
 Οὕτω, τεκνὰ φίλᾶ, νῦν φύλασσετε, μῆδε ὕπνος τίνα
 αἶρειτω, μὴ γενώμεθ' ἄχαρ' ἀδυσμενεσθῶν.
 Δαιμονίε, ἥσο ἄτρεμᾶς, καὶ ἀκουε ἄλλων μῦθον, 40
 οἱ εἰσὶ φερτεροὶ θεοί· σὺ δὲ ἀναλκῆς καὶ ἀπτολεμος,
 οὔτε ποτε ἐναριθμῖος ἐν πολέμῳ, οὔτε ἐνὶ βουλῇ.
 Πάντες μὲν θᾶνᾶτοὶ βροτοῖσιν δειλοῖσιν στυγέροι,
 λίμῳ δὲ θᾶνειν καὶ ἐπισπείν ποτμον οἰκτιστον.
 Το γέ μιν πού οἶδε Ζεὺς καὶ ἄλλοι θεοὶ ἄθᾶνᾶτοὶ,
 ὅποτερ' ἔστι πεπρωμένον τέλος θᾶνᾶτοιο.
 Οὐτίνα δὲ φημὶ ἀνδρῶν πεφυγμένον ἐμμεναι μοιρᾶν,
 οὐ κακόν, οὔδε ἐσθλόν μιν, ἐπὴν γενῆται ταπρῶτ'·
 ἀλλ' ἄ μιν πάντες ὑμεῖς γενοῖσθε γαῖᾶ καὶ ὕδωρ.
 Ἀλλ' ἄ μιν ταυτὰ ἦτοι κείται ἐν γουνάδι θεῶν. 50
 Ἀλλ' ἄ ἑᾷδομεν τὰ μιν προτετυχθαι ἀχνῦμενοι περ,
 ἀναγκῇ δ' ἁμᾶδαντες φίλον θυμόν ἐνὶ στήθεσσι.
 Κραδίῃ, τετλᾶθ' ἤδη, καὶ ἄλλο ποτε ἔτλης κυντερον.
 Μὴ μᾶν ἀπολοιμὴν ἀσπουδεὶ γέ καὶ ἀκλειῶς,
 ἀλλ' ἄ τί μεγὰ ῥέξῃς πύθεσθαι καὶ ἐδομένοισιν.

Umgestellte Distichen mit Bezeichnung der Quantität.

Πῖων πολλὰ καὶ φάγων πολλὰ καὶ κᾶκὰ πολλὰ εἶπων
 ἄνθρωπους, Τίμοκρεων Ῥοδῖος κειμαι.
 Οὐδε θᾶνων ἄπωλεσᾶς κλεος ἐσθλον ἐς πᾶσαν χθονά,
 ἀλλὰ ἐτὶ μενεὶ παντὰ ἀγλαὰ σης ψυχῆς.
 Εἰ πονος ἐστὶ μῖσιν, πονος φίλιν, ἐν δὺο λυγρῶν
 αἰρούμαι ἔχειν ἑλκος χρηστῆς οὐδύνῃς.
 Χρηῖοντᾶ ἐντος νηοιο θῶδεος ἄγνον
 ἔμμεναι· ἀγνεῖη δε ἐστὶ, ὅσιᾶ φρονεῖν.
 Ξενε, πρὸς τεμενος κᾶθᾶρου δαιμονος ἄγνος ἐρχου
 ψυχὴν, ἀψᾶμενος νᾶμᾶτος νυμφαίου· 10
 τοῖς ἁγάθοις βαιῇ λίβᾶς ἄρκει, φαυλον δε ἄνδρᾶ
 οὐδ' ἂν ὁ πᾶς ὠκεᾶνος νιψαὶ νᾶμᾶσι.
 Τοῖσι εὖ μεν πραττουσὶ ἅπᾶς ὁ βιος ἐστὶ βράχῳς·
 τοῖς κᾶκως δε ἀπλετος χρόνος ἐστὶ νυξ μῖᾶ.
 Πᾶσὶ μεροπεσοῖ ὀφείλεται θᾶνειν, οὐδε ἐστὶ τίς
 θνητος ἐπιδᾶμενος εἰ ζησεὶ αὐρῖον.
 Βαῖον χρόνον ἀκμᾶζει το ῥοδον· ἦν πᾶρελθῇ δε,
 οὐ ῥοδον εὐρησεῖς ζητῶν, ἀλλὰ βᾶτον.
 Οἶδα, ὅτ' ἐγὼ ἐφήμερος καὶ θνητος· ἀλλὰ ὅτ᾿ ἄστρων
 ἐλὶκᾶς ἀμφιδρομοὺς πύκνινᾶς μηστεύω, 20
 οὐκετὶ ποδῖν ἐπιφauω γαιῆς, ἀλλὰ πᾶρᾶ αὐτῷ
 Ζηνὶ πιμπλάμαι θεοτροφῆς ἀμβροσίης.
 Μη σὺ γε ἔων θνητος λογιζου τὶ ὥς ᾠδᾶνᾶτος·
 βίτου γὰρ οὐδεν ἐφημερίοις πιστον. —
 Δημαιοειτὴ εἰς δῆϊων λοχοὺς πεμφᾶδᾶ ὄντω
 παιδᾶς, παντᾶς ὑπο μιᾷ στήλῃ ἐδαπτε.
 δᾶκρυᾶ δε ἐπὶ πενθεσοῖ οὐκ ἐρῆξε· ἀλλὰ εἶπε τοδε
 μουνον· ἴω Σπαρτᾶ, σοὶ ἔτεκον τεκνᾶ ταυτᾶ.

Ἦ καλον τοῦτο ἄλσος, ὅπου ταυτᾶ καλᾶ δενδρεᾶ
 Ζεφυρος πρηὺς ἐπιπνειων ἀμφιδονεῖ· 30
 ἦχι καὶ λειμων ἐρσηεις ἀνθεσὶ ἁμᾶρυσσεται,
 ἄνεις πουλὺν κοσμον καλῦκων ἰοστεφάνων.
 καὶ ἐλαιης λίπαρης καρπος ἀνὰ ὀργᾶδᾶ εὐβοτρὺν
 θαλλει παντοσε ἐρισταφύλων θειλοπεδων.
 αἱ δὲ ἄηδονες περιῆ λαλᾶγουσῖ, εὐ μελιζει δε
 τεττιξ ἀντῶδον ἀρμονίᾱν φθεγμάτων.
 Ξενε, ἰζου πάρερπων ὑπο τηνδε σκιερᾶν πλατάνον,
 ἥς φυλλᾶ Ζεφυρος δονεὶ ἀπᾶλῳ πνευματῖ.
 Ξεине, ἀνᾶπαυσον γυῖᾶ τετρῦμενᾶ ὑπο την πετραν·
 ἦδὺ τοι πνευμᾶ ἐν χλωροῖς πετάλοις θροεῖ. 40
 πῖε τε πιδᾶκᾶ ψῦχρον ἐκ πηγης· ὁδῖταις γάρ δη
 τοῦτο φίλον ἀμπαυμᾶ ἐν καυματῖ θερμῳ.
 Ξεινοι, ἔμε την περιβωτον πτολῖν, ἱρην Ἰλίον,
 την παρος κληζομενην τειχεσὶ εὐπυργοις,
 κατεδηδοκεν αἰωνος τέφρη· ἀλλᾶ ἐν Ὀμηρῳ
 κειμαι ἐχουσᾶ ἐρκος πύλων χαλκειων.
 οὐκετὶ σκαφεὶ με Ἀχαιων δουράτᾶ Τρωοφθορᾶ,
 κεισομαι δε ἐν στοματῖ παντων Ἑλληνων.
 Αἰῖστορες, διζεσθε ἄλλους κερδᾶλεους δομους·
 τοῖςδε γάρ ἡ πενίᾳ φύλαξ ἐστὶ ἐμπεδος. 50
 Ἑλῖκωνᾶ μεγᾶν ἀμβαινων καῖμες· ἀλλᾶ ἐκορεσθης
 λιβάδων νεπᾶρεων κρηνης Πηγᾶσίδος.
 οὕτως ὀρδιος πονος καὶ σοφίᾳς· ἦν δε ἄρᾶ ἐπὶ ἄκρον
 μολης τερμᾶ, χαρῖτάς Πιερίδων ἄρῃση.
 Χλαινης λίτον σκεπᾶς ἀρκει μοι, οὐδε τράπεζαις
 δουλευσῳ, βοσκομενος ἀνθεᾶ Μουσων.
 Ἄνουν πλουτον μῖσῳ, τροφον κολᾶκων, οὐδε παρᾶ ὄφρῦν
 στησομαι· οἶδα ἐλευθερίᾱν δαιτος ὀλίγης.
 τον δε πλουσίον καὶ πολυκτεᾶνον δίκαιον ἐστὶ
 κληζειν, ὅς δυνᾶται χρησθαι τοῖς ἀγαθοῖς. 60

εἰ δὲ ἐν ψηφοῖς τις κατὰτῆται, ἐπὶ ἄλλῳ ἄλλον
 πλουτον αἰεὶ σωρευνεῖν ἐπειγομενος,
 οὗτος ὅποια ἐνὶ σιμβλοῖς πολὺτρητοῖς μελίσσᾳ
 μοχθήσει, το μελὶ ἑτερῶν δρεπτομενων.

§. 9.

Umgestellte Distichen ohne Bezeichnung der Quantität und ohne Abschnitte.

1. Ἐπὶ μὲν ἀπὸ γῆρας, εὐχεται παρ' ἣν δὲ ἔλθῃ
 ποτε, μεμφομένη· ὀφειλομένην δὲ αἰεὶ ἐστὶ κρεῖσσον. —
2. Ἄνδρες ἀστρῶν δαίμονες λεγουσὶ με ὠκυμορον· εἰμι
 μὲν, ἀλλὰ οὐ μοι μελεῖ τοῦτο, Σέλευκε. — 3. Μία
 καταιβασὶς εἰς Αἶδην παρ'· εἰ δὲ ἡμετέρα ταχίον, ἐπο-
 ψομεθα Μῖνω θάσσον. — 4. Πεντε κατεχὼν ποδᾶς
 κειδῇ θᾶντων, οὐδὲ τὰ ζωῆς τερπνά, οὐδὲ ἡελίου αὐγὰς
 ὄψεαι. — 5. Ἄλκων πατήρ παιδὰ ὀλοῶ δρᾶκοντι
 σφίγγοντα ἀδρήσας ἐκάμψε τοξὸν δειλῇ χειρὶ. — 6.
 Οὐκ ἀφάρμαρτε δὲ θῆρος, διὰ στοματος γὰρ ἡΐξεν ὄ-
 στους, βαιὸν ὑπερθε τυττοῦ βρεφους. — 7. Φονοῖο δὲ
 παύσαμενος παρὰ δρυὶ τῇδε θῆκε φαρετρὴν σῆμα καὶ
 εὐτυχίης καὶ εὐστοχίης. — 8. Μενεστράτε, κύνιον μὲν
 σε εἶναι καὶ ἀνυποδῆτον καὶ ῥίγουν, οὐδεὶς καθόλου
 ἀντιλεγεί. — 9. ἣν δὲ ἄρτους καὶ κλασμάτα παραρπα-
 ζῆς ἀναιδώς, καὶ ῥαβδὸν ἐγὼ ἔχω, καὶ κύνα σε λε-
 γουσι. — 10. Τὴν κεφαλὴν βαπτεις, οὐποτε δὲ βαψεις
 γὰρ τὸ γῆρας, οὐδὲ ἐκτανυσεις παρεῖων ῥυτίδας. —
11. μὴ τοίνυν καταπλαττε ψῆμυθ' ἅπαν τὸ πρόσωπον,
 ὥστε ἔχειν πρόσωπειον καὶ οὐχὶ πρόσωπον. — 12.
 πλεον γὰρ ἐστὶ οὐδέν· τί μαινεῖς; φῦκος καὶ ψιμυδος
 τὴν Ἐκάβην οὐποτε τεύξει Ἑλενην. — 13. Ἀπᾶς ἰζού
 ὑπο καλά εὐδαῖα φυλλὰ δαφνῆς, ἄρῦσαι τε ἡδύ

πομα ναματος ὠραιου. — 14. ὄφρα τοι φιλα γυια
 θερους ποχοις ἀσθμαινοντα ἀμπαυσης, ξεφυρου πνοιη
 τυπτομενα. — 15. Τηδε παρα ἡνεμοεντα ὄρχατον ἐν
 τριοδοις ἐστηκε Ἑρμης, ἐγγυθεν ἡϊονος πολιας, — 16.
 ἔχων ὁδοιο ἀμπαυσιν ἀνδρασι κεκμηωσι, κρήνη δε
 ἀχρᾶες ὑπεκροχει ψυχρόν. — 17. Εὐρωτας εἶπε ποτε
 προς την Κῦπριν· ἡ τευχη λαβε, ἡ ἐξιδι της Σπαρτης·
 ὄπλομανει ἡ πολις. — 18. ἡ δε γελασασα ἀπαλον, εἶπε
 και ἀτευχης αἰεν ἐδομαι και την Λακεδαιμονιαν οἰκησῶ.
 — 19. Χρῦσε, κολακων πατερ, υἱε ὀδύνης και φρον-
 τιδος, και φοβος το ἔχειν σε, και ὀδυνη μη ἔχειν σε.
 — 20. Ἡ φυσις, ἀγαπῶσα δεσμους φιλιας, ἐξευρε
 ὄργανα συντυχιας των ἀποδημουντων· — 21. το μελαν,
 χαρτην, τον κᾶλαμον, τα χειρος χᾶραγματα, συμβολα
 της τηλοθεν ἀχνυμενης ψυχης. — 22. Ὀμηρε, ἀειδῃ
 εἰς αἰωνας και ἐξ αἰωνος, ἀειραμενος δοξαν Μουσης
 Οὐρανιας. — 23. ἀειδας μεν γαρ μηνιν Ἀχιλλεος,
 αὐταρ νηων Ἀχαιων συγχυσιν στρομβηδον ἐν πελαγει.
 — 24. Ὀδυσσεα τε πουιλοβουλον πλανησι τειρομενον,
 οὐ νοστον Πηνελοπη φιλιως εἰσιδε. — 25. Ὁ πολυς
 χρονος ψηχει και πετρην, οὐδε φειδεται σιδηρου, ἀλλα
 ὀλεκει παντα δρεπᾶνῃ μιᾷ. — 26. Ἡ παρος ἐν δαῖ
 μελος αἵματοεν πολεμου και γλυκυν νομον εἰρηνης
 ἐμπροχουσᾷ σαλπιγξ, — 27. Φερενικε, τεον δωρον κουρα
 Τρίτωνιδι, ἀγκειμαι, παυσαμενη ἐριβρῦχων κελᾶδων. —
 28. Πᾶναριστος ποιητης ἀληθως ἐκεινος ἐστι, ὅστις
 τους ἀκροαδαμενους δειπνιζει. — 29. ἦν δε ἀναγιγ-
 νωσκη και πεμπη οἶκαδε νηστιας, τρεπετω την ἰδιαν
 μανιαν εἰς αὐτον. — 30. Ἄργος ὁ κυων ἰδων ἐγνώ
 την μορphen Ὀδυσσεος εἰκοσέτους σῶθεντος εἰς τα πα-
 τρῶα.

§. 10.

I d y l l i e n.

1) Κλεόδαμος καὶ Μύρσων. Bion. Id. 6.

ΚΛ. Εἶαρος, ὦ Μύρσων, ἧ χεῖματος, ἧ φθινοπώρου,
 ἥ δέρος, τί τοι ἀδύ; τί δὲ πλέον εὔχεαι ἐλθεῖν;
 ἥ δέρος, ἀνίκα πάντα τελείεται, ὅσα μογεῦμες;
 ἥ γλυκερὸν φθινόπωρον, ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά;
 ἥ καὶ χεῖμα δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χείματι πολλοὶ 5
 θαλπόμενοι δέλονται ἀεργεῖν τε καὶ ὄκνω,
 ἥ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὐαδεν; εἰπὲ, τί τοι φρὴν
 αἰρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέτραπεν ἅ σχολὰ ἄμμιν.

ΜΥΡ. Κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεήϊα ἔργα βροτοῖσι·

Πάντα γὰρ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀδέα· σεῦ δὲ ἕκατι 10
 ἔξερέω, Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
 Οὐκ ἐδέλω δέρος ἤμιν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὀπτῇ.
 Οὐκ ἐδέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νόσον ὥρια τίττει.
 Οὐλον χεῖμα φέρειν, νιφετὸν κρυμούς τε φοβεῦμαι.
 Εἶαρ ἐμοὶ τριπόδατον ὄλω λυκάβαντι παρείη, 15
 Ἀνίκα μήτε κρύος, μήδ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει.
 Εἶαρι πάντα κύει, πάντ' εἶαρος ἀδέα βλαστεῖ,
 Χ' ἅ νύξ ἀνθρώποισιν ἴσα, καὶ ὁμοῖος ἀώς.

2) Ἀλιεῖς. Ἀσφαλίων καὶ ἑταῖρος. Theocrit. Id. XXI.

Ἄ πενία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει·
 Αὐτὰ τῷ μόχθοιο διδάσκαλος· οὐδὲ γὰρ εὐδεν
 Ἀνδράσιν ἐργατῖναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι.
 Κἂν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιψαύσῃσι τὸν ὕπνον,
 Αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι. 5
 Ἰχθύος ἀργευτῆρες ὁμῶς δύο κεῖντο γέροντες,
 Στρωσάμενοι βρύον αὖτον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβασιν,

Κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
 Κεῖτο τὰ ταῖν χειροῖν ἀθλήματα, τοὶ καλαδίσκοι,
 Τοὶ κάλαμοι, τᾶγκιστρα, τὰ φυκιόεντά τε λῆδα, 10
 Ὅρμειαί, κύρτοι τε, καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι,
 Μήρινθοι, κῶάς τε, γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος·
 Νέρθεν τᾶς κεφαλαῖς φορμὸς βραχύς, εἴματα, πῖλοι.
 Οὗτος τοῖς ἀλιεῦσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
 Οὐδεὶς δ' οὐ χύτραν εἶχ', οὐκ ἵνα· πάντα περισθὰ 15
 Ταῦτ' ἐδόκει τήνοις ἄγρας· πενία σφιν ἑταίρα.
 Οὐδεὶς δ' ἐν μέσῳ γείτων, παντᾶ δὲ παρ' αὐτὰν
 Θλιβομένην καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα.
 Οὐπὼ τὸν μέσατον δρόμον ἄνυσεν ἄρμα Σελάνας,
 Τοὺς δ' ἀλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος· ἐκ βλεφάρων δὲ 20
 Ὑπνοῦ ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεδον ῥῥδάν.

ΑΣΦ. Ψεύδοντ', ὦ φίλε, πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον
 Τῷ Θέρεος μινύσειν, ὅτε τᾶματα μακρὰ φέροι Ζεὺς·
 Ἦδη μυρὶ' ἐξεῖδον ὄνειράτα, κοῦδέπω ἄως.

Μὴ λαθόμαν; τί τὸ χρῆμα; χρόνον δ' αἱ νύκτες
 ἔχοντι; 25

ΕΤ. Μή, ὄσφαλίῳν, μέμψη τὸ καλὸν Θέρος· οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
 Αὐτομάτως παρέβη τὸν ἐὸν δρόμον· ἀλλὰ τὸν ὕπνον
 Ἄφροντις κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τίν.

ΑΣΦ. Ἄρ' ἔμαδες κρίνειν ποῦ ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον.
 Οὐ σὲ θέλω τῷμῳ φαντάσματος ἤμεν ἄμοιρον· 30
 Ὡς καὶ τὰν ἄγραν, τῶνείρατα πάντα μερίζει.
 Οὐ γὰρ νικαῖῃ κατὰ τὸν νόον· οὗτος ἄριστος
 Ἔστιν ὄνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ὧ νοῦς.
 Ἄλλως καὶ σχολὰ ἐντι· τί γὰρ ποιῇν ἂν ἔχοι τις
 Κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι, μηδὲ καθεύδων 35
 Ἄόνος ἐν ψάμμῳ; τὸ δὲ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ·
 Φαντὶ γὰρ αἰὲν ἄγραν τόδ' ἔχειν.

ΕΤ. Λέγε μοί ποτε νυκτὸς
 Ὅψιν, πάντα τεῷ δὲ λέγων μάνυσον ἑταίρῳ.

ΑΣΦ. Δειλινὸν ὥς κατέδαρδον ἐν εἰναλίοισι πόνοισιν,
 (Οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος· ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ, 40
 Εἰ μέμνη, τᾷς γαστρὸς ἐφειδόμεθ'·) εἶδον ἐμαυτὸν
 Ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα· καδεσδόμενος δ' ἐδόκευον
 Ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.
 Καὶ τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο· (καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
 Πᾶσα κύων ἄρτως μαντεύεται· ἰχθύα κηγών.) 45
 Χ' ὦ μὲν τῷγκίστρῳ ποτεφύετο· καὶ ῥέεν αἷμα·
 Τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶχον.
 Τῷ χέρε τεινόμενος, περὶ κνώδαλον εὖρον ἀγῶνα,
 Πῶς κεν ἔλω μέγαν ἰχθύν ἀφαιροτέροισι σιδάροις.
 Εἶδ' ὑπομιμνάσκων τῷ τρώματος, ἡρέμα νύξα, 50
 Καὶ νύξας ἐχάλαξα· καὶ οὐ φεύγοντος ἔτεινα.
 Ἄνυσ' ἰδὼν τὸν ἄεδλον· ἀνείλκυσα χρύσειον ἰχθύν,
 Πάντοθε τῷ χρυσῷ πεπνυκασμένον· εἶχε δὲ δεῖμα,
 Μήτι Ποσειδάωνι πέλοι πεφιλαμένος ἰχθύς,
 Ἥ τάχα τᾷς γλαυκᾷς κειμήλιον Ἀμφιτρίτας. 55
 Ἡρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τῷγκίστρῳ ἀπέλυσα,
 Μὴ ποτε τῷ στόματος τῷγκίστρια χρυσὸν ἔχοιεν.
 Καὶ τὸν μὲν πεισιτῆρσι κατήγον ἐπ' ἡπίροιο,
 Ὡμοσα δ' οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγευς πόδα θεῖναι,
 Ἀλλὰ μένειν ἐπὶ γᾶς, καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύειν. 60
 Ταῦτά με ἀξήγειρε· τὸ δ', ὦ ξέने, λοιπὸν ἔρειδε
 Τὰν γνώμαν· ὄρσιον γὰρ ἐγώ, τὸν ἐπώμοσα, ταρβῶ.
ΕΤ. Καὶ σύ γε μὴ τρέσσης· οὐκ ὥμοσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθύν
 Χρύσειον, ὥς ἴδες, εὖρες· ἴσαι δὲ ψεύδεσιν ὄψεις.
 Εἰ δ' ὕπαρ, οὐ κνώσδων, τὸ τὰ χωρία ταῦτα μα-
 τεύσεις, 65
 Ἐλπίσδων ὕπνῳ, ζάτει τὸν σάρκινον ἰχθύν,
 Μὴ σὺ θάνης λιμῷ, καίτοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.

W o r t - R e g i s t e r .

Α, in der Zusammensetzung, 1) *α* privativum, aus *ἄνευ*, (daher vor Vocalen das *ν* angefügt) im Deutschen *un*; 2) *α* conjungens, aus *ἄμα*; 3) *α* intensivum, von *ἄγαν*, das die Bedeutung verstärkt.

ᾠ, Interj. O! Ach!

ἀαγής, εὖς, ὅ, ἡ (*α* u. *ἄγω, ἄγνυμι*) unzerbrechlich, fest, stark.

ἄαπτος, ου, ὅ, ἡ (*α* u. *ἄπτω*) unberührbar, unnahbar, unbesiegbar.

ἄάω, Aor. *ἄαβα* contr. *ἄβα*, 1) ich verletze, schade, *τινά;* 2) ich bethöre, verblende. Passiv. 1) ich werde bethört, verblendet; 2) handle thöricht, frevele.

ἄβληχρός, οὔ, ὅ, ἡ (*α* intens. und *βληχρός*) sehr schwach, sanft.

ἀγαθός, ἡ, ὄν, gut, brav, verständig, edel, heilsam, ausgezeichnet.

ἄγαμαι u. *ἀγάομαι*, Fut. *ἀγάσομαι*, Buttm. S. 230. Inf. Praef. *ἀγάεσθαι, ἀγαῶσθαι* und *ἀγάασθαι*, 1) ich staune, bewundere; 2) bin neidisch; 3) zürne.

ἀγανός, ἡ, ὄν, 1) mild; 2) lieblich.

ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, (*ἀγανός* u. *φρήν*) Sanftmuth.

ἀγαπάω, ich liebe, liebe kose.

ἀγανός, ἡ, ὄν, (*ἀγαμαι*) bewunderungswürdig, edel, trefflich.

ἄγγελία, ας, ἡ, 1) Botschaft; 2) Kunde, Nachricht; 3) Gesandtsch.

ἄγγελος, ου, ὅ, ἡ, Bote, Botinn.

ἄγγος, εὖς, τό, Gefäß.

ἄγε, Plur. *ἄγετε*, (Imper. von *ἄγω*) 1) bringe! bringet! 2) wohlan! auf denn!

ἀγείρω, 1) ich versammle; 2) ich sammle, sammle ein. Med. *ἀγείρομαι*. Partic. *ἀγρόμενος* statt *ἀγερόμενος*, ich versammle mich. *ἀγেলাῖος, α, ον* (*ἀγέλη*) zur Heerde gehörig.

ἀγέλη, ης, ἡ, (*ἄγω*) Heerde.

ἀγερέσθαι (*ἀγείρω*) ich versammle mich.

ἀγέρω, ἀγέρομαι, s. *ἀγείρω*.

ἀγέρωχος, ου, ὅ, ἡ, (*α* intens. *γέρας* und *ἔχω*) sehr geehrt.

ἀγνέρατο, ion. für *ἡγεριμένοι ἦσαν*, Plusq. Pass. von *ἀγείρω*.

ἀγῆνωρ, ορος, ὅ, ἡ, (*ἄγαν* u. *ἀνῆρ*) 1) sehr männlich, tapfer, muthig; 2) stolz, übermüthig.

ἀγῆραντος, ον u. *ἀγῆραος, ου, ὅ, ἡ*, (*α* u. *γῆρας*) nie alternd, unvergänglich.

ἄγκειμαι für *ἀνάνκειμαι*.

ἄγκιστρον, ου, τό, Haken, Angelhaken.

ἀγκυλομήτης, ου, ὅ, (*ἀγκύλος* u. *μητις*) der verwickelte Anschläge hat; klug, verschlagen.

ἀγκύλος, η, ον, (*ἄγκω*) krumm, gebogen.

ἄγκυρα, ας, ἡ, der Anker.

ἀγλαΐα, ας, ἡ, Glanz, Schönheit, die Freude.

ἀγλαόκαρπος, ου, ὅ, ἡ, (*ἀγλαός* u. *καρπός*) herrliche Früchte tragend.

ἀγλαός, οὔ, ὅ, ἡ, 1) hell, klar; 2) schön, trefflich.

ἀγνεία, ας, ἡ, (*ἀγνός*) die Keuschheit, Heiligkeit.

ἀγνέω (*α* u. *γνοιέω* = *γιννώσκω*) ich kenne nicht.

ἀγνός, ἡ, ὄν, rein, keusch, heilig. *ἄγνυμι*, ich zerbreche. Buttm. S. 230.

ἄγορά, ας, ἡ, (*ἀγείρω*) 1) Versammlung, Volksvers. 2) Versammlungsplatz, Markt.

ἀγοράομαι, (*ἀγορά*) ich spreche zu einer Versammlung.

ἀγορεύω, überhaupt = *ἀγοράομαι*.

ἄγρα, ας, ἡ, 1) Jagd; 2) Fang.

ἄγραυλος, η, ον, (*ἀγρός* u. *αὐλή*) sich auf dem Acker, Felde aufhaltend.

ἀγρευτήρ, ἦρος, ὅ, (*ἀγρεύω*) der Jäger.

ἄγριος, ια, ον, (*ἀγρός*) 1) frei, ungehändigt; 2) wild, heftig, feindlich, grausam.

ἀγροῖκος, ου, (ἀγρός und οἰκέω) ländlich. Subst. Landmann, Bauer.
 ἀγροιώτης, ου, ό, (ἀγρός) Landmann.
 ἀγρός, ου, ό, Acker, Feld.
 ἀγρότερος, α, ου, 1) auf dem Felde befindlich; 2) wild.
 ἀγνιά, ᾄς, ή, Weg, Pfad, Strasse.
 ἀγχι, Adv. nahe; Comp. ἄσσον, τινός.
 ἄγω, (Buttm. S. 230.) ich führe, bringe, treibe. Med. 1) ich führe für mich; 2) bringe mir mit.
 ἀγών, ὠνος, ό, der Kampf, der Kampfplatz.
 ἄδακρυς, υ, υος, (ἀ und δάκρυ) thränenlos.
 ἀδελφεός, ου, ό = ἀδελφός, Bruder.
 ἀδυνκός, έος, ό, ή, (ἀ u. δεῦκος) herbe, bitter, unangenehm.
 ἄδηλος, ου, (ἀ u. δηλος) unsichtbar, unbekannt, unscheinbar.
 ἀδινός, ή, όν, (ἄδην) 1) reichlich, schaaarenweise; 2) dicht, gedrängt; 3) stark, heftig; 4) laut, helltönd.
 ἄδρανής, ές, (δραίνω) unthätig, unermögend, schwach.
 ἄδύς, εἰα, υ, dor. f. ήδύς.
 ἄδω, = αἰδω.
 ἄεθλος, ου, ό, der Wettkampf, Kampf.
 αἰί, Adv. immer.
 αἰῶ, ich singe, besinge.
 αἰκέλιος, ία, ου u. αἰκέλιος, ου, ό, ή, (ἀ u. εἶνω) 1) unziemend, unwürdig; 2) unansehnlich, hässlich, entstellt; 3) kläglich, jammervoll.
 αἰκηός, έος, ό, ή = αἰκέλιος.
 αἰίρω, 1) ich hebe auf; 2) nehme, raube.
 αἰκων, ουσα, ου, (ἀ u. ἐκών) un freiwillig, ungern.
 αἰναος, ου, (statt αἰναιος) immerfliegend, immerwährend.
 αἰέξω, ich vermehre, vergrößere, lasse oder mache wachsen. Pass. ich werde vermehrt, nehme zu, wachse, gedeihe; ήμαρ αἰέζεται, der Tag wächst, kommt heran.
 αἰργεῖη = αἰργία, ας, ή, (ἀ und ἔργον) die Unthätigkeit, Trägheit.
 ἀζαλέος, α, ου, (ἄζη) dürr, trocken.
 ἄζομαι, ich staune, achte, ehre.
 ἀηδών, όνος, ή, (αἰδω) Nachtigall.
 ἀήμι, ich blase, wehe; ἀήμενος, umweht.
 ἀήρ, αἶρος, ή, (ἀέω) Luft, dicke Luft, Nebel, Finsterniss.

ἀήτης, ου, ό, (ἀέω) Wind.
 ἄθανατος, η, ου, (ἀ u. θάνατος) 1) unsterblich, vorzüglich als Subst. von den Göttern; 2) unvergänglich.
 ἄταπτος, ου, ό, ή, (ἀ u. θάπτω) unbegraben.
 ἀδεμίστος, ου, ό, ή, (ἀ u. θέμις) gesetzlos, roh, ruchlos.
 ἄδεος, ου, (ἀ u. θεός) 1) gottlos, freventlich; 2) gottverlassen.
 ἀδέσφατος, ου, ό, ή, (ἀ, θεός u. φημί) was selbst ein Gott nicht ausspricht, unsäglich, unermesslich; νύξ ἄδ. die schaurig lange Nacht.
 Ἀθήνη u. Ἀθηναίη, ης, ή, Athene, die Göttinn der Staatsklugheit, Lenkerinn der Schlachten u. Kriege. Im Frieden die Göttinn d. Künste, Wissenschaften und Gewerbe.
 ἀθηρηλοιγός, ου, ό, Wurfschaukel.
 ἄθλημα, ατος, τό, (ἀθλέω) das Handgeräth.
 ἄθρέω, ich schaue an, hin, erschaue.
 ἄθροος, όα, όον, versammelt, dicht an und auf einander.
 ἄθυμος, ου, ό, ή, (ἀ u. θυμός) muthlos.
 αἰ, Conj. 1) bedingend: im Fall, dass, wenn anders; gewöhnl. mit κεν u. Coniunct. 2) wünschend: wenn doch! mit Opt.
 αἰα, ης, ή, Erde, Land; πατρις αἰα, Vaterland.
 αἰγανέα, ας, ή, (αἰξ) Gemsen spiess, Wurfspiess.
 αἰγειος, η, ου, u. αἰγος, α, ου, (αἰξ) von Ziegen, Ziegenfellen gemacht.
 αἰγειρος, ου, ή, Pappel.
 αἰγιαλός, ου, ό, Ufer, Gestade.
 αἰγίοχος, ου, ό, (αἰγίς und ἔχω) die Aegis habend oder führend.
 αἰγίς, ίδος, ή, (αἰξ) ein mit Ziegenfell überzogener Schild; die Aegide.
 αἰγλη, ης, ή, Glanz, Schimmer.
 αἰδέομαι (Fut. poet. αἰδέσομαι) u. αἰδομαι, ich scheue, schäme mich, τινά, vor Jemandem.
 Ἄδης, αο u. εω (statt ου) ό, Hades, der Gott der Unterwelt, die Unterw.
 Ἀἰδόσδε u. εἰς Ἀἰδόσδε, Adv. zum Hades hin. S. Ἄἰς.
 αἰδοῖος, α, ου, (αἰδώς) 1) schamhaftig, blöde; 2) züchtig, keusch; 3) achtungswerth, ehrwürdig.

αἰδρεία

αἰδρεία, ας, ἡ, (αἰδρις) Unkunde, Unwissenheit.
 αἰδρις, εως, ὁ, ἡ, (αἰ und ἴδρις) unkundig.
 αἰδώς, ους, ἡ, Scham, Bescheidenheit, Achtung.
 αἰεῖ u. αἰέν für αἰεῖ.
 αἰετός, οὔ, ὁ, Adler.
 αἰθήρ, έρος, ὁ, 1) höhere, reine Luft, wo die Götter wohnen; 2) Luft überhaupt.
 αἰδόμενος, η, ον, (Partic. v. αἰδω) brennend, flammend.
 αἰδοψ, οπος, ὁ, ἡ, (αἰδω) 1) funkelnd, glänzend; 2) verbrannt, dunkel.
 αἰδρη, ης, ἡ, (αἰδήρ) reine, klare Luft, Bläue.
 αἰθριος, ον, (αἰθήρ) hell, heiter, lustig.
 αἰε (αἰ, κε) dor. f. εἰκε, mit dem Conjunct. wenn etwa, obwohl.
 αἷμα, ατος, τό, Blut; 2) Blutsverwandtschaft, Geschlecht.
 αἱματός, εος, ὁ, εν, (αἷμα) blutig.
 αἰνέω, ich lobe, billige.
 αἰνόμορος, ον, ὁ, ἡ, (αἰνός und μόρος) schweres Geschick habend, unglücklich.
 αἰνός, ἡ, ὁν, 1) furchtbar, schrecklich, heftig, gross; 2) wunderbar, bedeutungsvoll.
 αἰνυμαι, ich nehme, fasse, ergreife.
 αἰε, αἰγός, ὁ, ἡ, Ziege, Bock.
 αἰπός, ἡ, ὁν, hoch, vorragend.
 αἰπύς, εἰα, ὅ, 1) hoch; 2) schwer, schrecklich, jammervoll.
 αἰρεσις, εως, ἡ, (αἰρέω) 1) die Wahl, Neigung; 2) die Sekte, Schule.
 αἰρέω (Buttm. S. 231.) Aor. 2. ἔλον u. εἶλον, 1) ich nehme, fasse, ergreife; 2) ich nehme ein, erobere, fange. Med. (Aor. 2. εἰλόμην u. ἐλόμην) 1) ich nehme für mich, mit mir, zu mir; 2) ich wähle.
 αἶρω, ich hebe auf, empor. Med. ich verschaffe mir, trage davon.
 *Αἶς, ιδος, ὁ, und Αἶδης, ον, ὁ, Gott der Unterwelt; εἰς Αἶδαο (näml. δόμον).
 αἰῶα, ης, ἡ, 1) Schicksal, Bestimmung; 2) Theil, Antheil; 3) Αἰῶα, Schicksalsgöttinn.
 αἰώμος, η, ον, (αἰῶα) 1) vom Schicksal bestimmt; ἡμαρ, Schicksals - Todestag; 2) schicklich, recht, erlaubt.

αἰσος

αἰσος, ον, (αἰσα) glückbedeutend, segnenreich.
 αἰσώω, 1) ich bewege mich schnell, eile fort, stürze los; 2) ich treibe.
 αἰστώω, (αἰστος) ich mache unsichtbar. Passiv. verschwinde.
 αἰσχος, εος, τό, Schimpf, Schande.
 αἰσχρος, α, ὁν, schimpflich.
 αἰτέω, ich verlange, bitte, flehe, τινά τι, Jem. um etwas.
 αἰτιάομαι, ich beschuldige.
 αἴτιος, ἰα, ἰον, (αἴτια) schuldig.
 αἰφνίδιος, ον, ungesehen, plötzlich.
 αἰχμήτης, ον, ὁ, Lanzenschwinger.
 αἰψα, Adv. sogleich, schnell.
 αἰώ, ich vernehme, höre, τινός.
 αἰών, ὦνος, ὁ, Leben, Zeit, Ewigkeit.
 ἀκαχέω, (Perf. Pass. ἀκάχημαι) ich betrübe; Pass. werde betrübt; Perf. Pass. bin betrübt, traure.
 ἀκαχίζω = ἀκαχέω.
 ἀκέομαι, ich heile, bessere aus.
 ἀκέων, ουσα, ον, Adj. (doch ἀκέων auch Adv.) schweigend, ruhig, still.
 ἀκηδής, εος, ὁ, ἡ, (αἰ und κῆδος) 1) unbesorgt, nachlässig; 2) vernachlässigt.
 ἀκήλητος, ον, ὁ, ἡ, (αἰ u. κηλέω) unbewegbar, unbezwingbar.
 ἀκήν, Adv. schweigend, ruhig, still.
 ἀκηράσιος, ον, ὁ, ἡ, (αἰ u. κεράννυμι) ungemischt, unverfälscht, edel.
 ἀκιδνός, ἡ, ὁν, schwach, hinfällig, unansehnlich.
 ἀκινυς, vos, ὁ, ἡ, (αἰ u. κινυς) kraftlos.
 ἀκλαυστος, ον, ὁ, ἡ, (αἰ u. κλαίω) unbeweint.
 ἀκλαυτος = ἀκλαυστος.
 ἀκλεής, ές, (αἰ u. κλέος) ruhmlos.
 ἀκλειῶς, Adv. für ἀκλειῶς (αἰ und κλέος) ruhmlos, unrühmlich.
 ἀκληρος, ον, ὁ, ἡ, (αἰ u. κληρος) ohne Loos, Eigenthum; dürftig, arm.
 ἀκμάζω, (ἀκμή) ich bin in vollster Blüthe, in vollster Kraft.
 ἀκμή, ης, ἡ, 1) Spitze, Schneide, Schärfe; 2) entscheidender Augenblick.
 ἀκμηνος, ον, nüchtern, mit Gen. ohne Speise und Trank.
 ἀκνηστis, ιδος, ἡ, Rückgrat.
 ἀκουτις, ιος, ἡ, Gattinn.
 ἀκόλουδος, ον, folgend.
 ἀκονάξομαι = ἀκνούω.

ἀκούω, 1) ich höre, vernehme;
2) ich höre, τινός, auf Jem.
ich gehorche ἀκουέμεν f. ἀκούειν.

ἄκρα, ας, ἡ, Höhe, Anhöhe.

ἀκρέμων, ονος, ὁ, Ast, Zweig.

ἄκρητος, ου, ὁ, ἡ, (ἀ u. κεράν-
νυμι) ungemischt.

ἄκρια, ας, ἡ, = ἄκρα.

ἀκρίς, ἰδος, ἡ, Heuschrecke.

ἄκριτος, ου, ὁ, ἡ, (ἀ und κρίνω)

1) unsondert, verworren, ver-
nunftlos; 2) unaufhörlich.

ἀκροάομαι, ich höre, höre zu.

ἄκρος, α, ον, der äusserste, höch-
ste an einer Sache; χεῖλος ἄκρον,
die Oberlippe; οἰήιον ἄκρον, die
Spitze des Steuerruders.

ἄκτῃ, ἡς, ἡ, (ἄγνυμι) 1) das Ge-
brochene, Gemahlene = Mehl;
2) Ort, wo sich Wellen brechen
= Ufer.

ἄκτιν, ἴνος, ἡ, Strahl.

ἄκνυλος, ου, ὁ, Eichel.

ἀλάβαστρος, ου, ὁ, selt. -στρον, τό,
Alabaster, Alabastergefäß.

ἄλαδε, Adv. meerwärts = εἰς ἄλα,
s. ἄλς.

ἀλάλῃμαι, eigentl. Perf. Pass. von
ἀλάσμαι, ich irre umher.

ἀλαλνέω u. ἀλάλνω, ich wehre,
halte ab.

ἀλάσμαι, ich irre umher.

ἀλαός, (ἀλαός), ich blende.

ἀλαωτός, ύος, ἡ, (ἀλαός) Blendung.

ἀλγεινός, ἡς, ὅν, (ἀλγος) Comp. ἀλγίων,
Superl. ἀλγιστός, schmerzlich,
schrecklich.

ἄλγος, εος, τό, Schmerz, Jammer,
Unglück.

ἀλεγεινός, ου, ὁ, ἡ, = ἀλγεινός.

ἀλεγύνω, (ἀλέγω) ich besorge.

ἀλέγω = ἀλεινώνω.

ἀλέκομαι, ich wehre mir ab.

ἀλεξίκακος, ον, (ἀλέκω u. κακός)
Uebel - Kummerwehrend.

ἀλέομαι, poet. = ἀλείομαι.

ἀλεύομαι, Aor. ἀλευάμην, ich wei-
che, fliehe, meide; 2) scheue mich.

ἄλῃ, ἡς, ἡ, das Umherirren.

ἀλήθεια, ας, ἡ, Wahrheit

ἀληθής, έος, ὁ, ἡ, wahr, wahr-
haft, aufrichtig.

ἄλιεύς, εος, ὁ, (ἄλς) Seemann,
Fischer.

ἄλιος, ου, ὁ, dor. für ἥλιος.

ἄλιος, α, ον, (ἄλς) das Meer be-
treffend.

ἄλῃς, Adv. genug, in Menge.

ἀλκή, ἡς, ἡ, 1) Stärke, Kraft;
2) Tapferkeit.

ἄλκιμος, ου, ὁ, ἡ, stark, muthig,
brav.

ἄλλά, vor Vocal ἄλλ', Conj. (v. ἄλλος)

1) aber; 2) nach Verneinungen:
sondern, doch.

ἄλλάσσω, ἔω, (ἄλλος) ich verän-
dere, verwechsle, vertausche.

ἄλλῃ, Adv. (Fem. von ἄλλος) an-
derswo.

ἄλλήλοι, αι, α, (Nom. ungebräuch-
lich) gegenseitig, einander.

ἄλλοδαπός, ἡ, ὅν, 1) fremd; 2)
Subst. Fremdling.

ἄλλοθεν, Adv. (ἄλλος) anderswo-
her; ἄλλοθεν ἄλλος, der eine von
hier, der andre von dort

ἄλλοιός, α, ον, (ἄλλος) verschieden.

ἄλλος, η, ο, der andere. Plur. ἄλλοι
u. οἱ ἄλλοι, die übrigen; ἄλλος
— ἄλλος, der eine — der andere.

ἄλλοτε, (ἄλλος) Adv. zur anderen
Zeit, ein andermal; ἄλλοτε —
ἄλλοτε, bald — bald.

ἄλλοτριός, ια, ιον, (ἄλλος) Andern
gehörig, fremd.

ἄλλοφρονέω, (ἄλλος u. φρονέω) ich
denke, sinne Anderes.

ἄλλυδῖς, Adv. anderswohin; ἄλλυ-
δῖς ἄλλος, der eine hier, der an-
dere dorthin; ἄλλυδῖς ἄλλῃ, hier-
hin und dorthin.

ἄλλως, Adv. (ἄλλος) 1) anders; 2)
sonst; 3) übrigens.

ἄλμυρός, ά, ὅν, (ἄλς) salzig; ὕδωρ,
salziges Meerwasser, Meer.

ἄλοχος, ου, ἡ, (ἀ conjung. u. λέχος)
Bettgenossinn, Gattinn.

ἄλς, ἄλός, ὁ, 1) das Salzkorn. Plur.
das Salz; 2) ἡ ἄλς, ἄλός, das sal-
zige Wasser, das Meer.

ἄλσος, εος, τό, der Hain.

ἀλύσκω, ὕξω, ich fliehe, meide,
entkomme.

ἀλύω, ich irre ängstlich umher,
ich bin ausser mir, vor Freude
oder Schmerz.

ἄλφιτον, ου, τό, 1) das Gersten-
mehl; 2) im Plur. ein daraus he-
reitetes Brot.

ἄλωά, ἄς, ἡ, 1) Tenne zum Aus-
dreschen des Getraides; 2) ein
Acker, Garten, mit Bäumen und
Weinstöcken bepflanzt, auch mit
Getreide besäet, das Fruchthland.

ἄμα, Adv. 1) zugleich; 2) Präpos.
mit Dat. zugleich mit.

ἄμαξα

ἄμαξα, ης, ἡ, 1) der Wagen; 2) der grosse Heerwagen od. grosse Bär, ein Sternbild.

ἁμαρτάνω, ἡσούμαι Buttm. S. 231. 1) ich fehle, verfehle, τινός, etwas; 2) ich verfehle meinen Zweck; büsse ein, τινός, 3) ich fehle, sündige.

ἁμαρῦσσω, ἔω, ich leuchte, glänze, funkele.

ἁμάω, ich mähe, schneide ab. Med. ich sammle.

ἁμβαίνω statt ἀναβαίνω.

ἁμβλύνω, ich stumpfe ab, schwäche.

ἁμβροσία, ας, ἡ, (eigentl. Adj. scil. ἐδωδή) Ambrosia, Speise u. Salbe der Götter.

ἁμβρόσιος, ἰα, ἰον, (ἄ u. βροτός) 1) unsterblich; 2) Unsterblichen gehörend; 3) göttlich, heilig, schön.

ἁμβροτος, ου, ὁ, ἡ = ἁμβρόσιος.

ἁμέγαρος, ου, ὁ, ἡ, (ἄ u. μεγαίρω) 1) nicht beneidenswerth, arm, armselig; 2) nicht beneidet, reichlich, gewaltig, stark.

ἁμείβω, ψω, 1) ich wechsle, vertausche; 2) verlasse, gehe weg. Med. ἁμείβομαι, 1) μύθοις, ich erwiedere, antworte, τινά Jemandem; 2) ich bringe, gehe über.

ἁμείλικτος, ον, unmild, unerbittlich.

ἁμείνων, ονος, ὁ, ἡ, irreg. Compar. zu ἀγαθός.

ἁμέλω, ich melke

ἁμενηνός, οὔ, ὁ, ἡ, (ἄ u. μένος) kraftlos, schwach, besinnungslos, nichtig.

ἁμέριμος, ον, (μέριμνα) sorglos, unbekümmert.

ἁμετρος, ον, (ἄ u. μέτρον) ohne Mafs, unermesslich.

ἁμηχανία, ας, ἡ, (ἄ und μηχανή) Mittellosigkeit, Verlegenheit, Mangel an Rath und Hülfe.

ἁμήχανος, ου, ὁ, ἡ, (ἄ u. μηχανή) 1) rath- u. hülflos, kraftlos, armselig; 2) nicht Rath und Hülfe bringend, bedeutungslos; 3) unmöglich, schwierig.

ἁμμε, aeol. st. ἡμᾶς. — ἁμμες, st. ἡμεῖς. — ἁμμι u. ἁμμιν, st. ἡμῖν.

ἁμμιγα, Adv. u. Präpos. f. ἀνάμμιγα, mitten unter, zugleich.

ἁμοιρος, ον, (ἄ u. μοῖρα) untheilhaft.

ἁμός, ἡ, ὄν, poet. = ἡμέτερος.

ἁμπάνω für ἀναπάνω. — ἁμπανυα für ἀνάπανυα. — ἁμπανύς, ἡ, für ἀνάπανύς.

ἁμπελος, ου, ἡ, Weinstock.

ἀμπλακία

ἀμπλακία, ας, ἡ, Irrthum, Fehler. ἀμύμων, ονος, ὁ, ἡ, τ) berührt, edel; 2) ausgezeichnet, trefflich.

ἀμύνω, 1) ich halte — wehre ab; 2) stehe bei, helfe.

ἀμφαδόν u. ἀμφαδᾶ, Adv. (ἀμφαδός) öffentlich, offenbar.

ἀμφαφάω, ich betaste, befühle ringsum.

ἀμφί, 1) Präp. a) mit Gen. von, über; b) mit Dat. an, um, neben; c) mit Acc. an, um; οἱ ἀμφ' Ὀδυσσῆα, Odysseus und seine Leute. 2) Adv. ringsumher.

ἀμφιβαίνω, (ἀμφί u. βαίνω) Perf. ἀμφιβέβηκα, 1) ich umgebe, umwandle; 2) umgebe; 3) beschütze.

ἀμφιβάλλω, (ἀμφί u. βάλλω) ich werfe um, thue um, lege an.

ἀμφιδονέω (ἀμφί und δονέω) ich ziehe — schwärme umher.

ἀμφίδρομος, ον, (ἀμφί u. δρόμος) herum — im Kreise laufend.

ἀμφιελίσσος, η, ον, (ἀμφί u. ἐλίσσω) von beiden Seiten gerudert.

ἀμφιθαλής, ἐς, (ἀμφί u. θάλλω) 1) ringsumblüht; 2) ein Kind, dessen Vater u. Mutter noch leben.

ἀμφιδέω, (ἀμφί u. δέω) ich umlaufe, laufe herum, τινά.

ἀμφιμύκω, (ἀμφί u. μύκω) ich halle ringsum wieder.

ἀμφίπολος, (ἀμφί u. πέλω) ου, η, die Dienerinn, Magd.

ἀμφίρυντος, η, ον, (ἀμφί u. ῥέω) umflossen, umströmt.

ἀμφίς, 1) Präp. = ἀμφί. 2) Adv. a) ringsherum; b) abgesondert, getrennt, entfernt

Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, Meergöttinn. ἀμφιφορεύς, ἑως, ὁ, (ἀμφί u. φέρω) Henkelkrug.

ἀμφοτέρω, α, ω. Plur. ἀμφοτέροι, αι, α, (ἀμφω) beide; ἀμφοτέρησι, für ἀμφοτέροις sc. χερσίν.

ἀμφοτέρωθεν, Adv. von beiden Seiten.

ἀμφω, οἱ, αἱ, τά, beide.

ἀμῶεν statt ἀμᾶσιεν, 3. Plur. Opt. von ἀμάω.

ἄν, Partikel, zeigt Ungewissheit oder blosser Möglichkeit an, gewöhnl. mit d. Conjunct. und Opt. etwa, wohl, oder durch d. Verba: möchte, sollte, würde, könnte.

ἀνά und ἄν, Präpos. mit Acc. auf, hinauf, durch, entlang, in, unter, zwischen. Als Adv. u. in der Zusammensetzung: auf, hinauf, hinan; zurück, wieder, um, durch.

ἀναβαίνω

ἀναβαίνω, Aor. 2. ἀνέβην, (ἀνά u. βαίνω) ich gehe — steige hinauf. Med. 1) ich steige hinauf; 2) lasse hinauf steigen.

ἀναβρόχω, (Präs. ungebräuchlich) Part. Aor. 2. Pass. ἀναβροχέν, ich sauge, schlürfe ein.

ἀναγείρω, (ἀνά u. ἀγείρω) ich versammle.

ἀναγινώσκω, (ἀνά und γινώσκω) Aor. 2. ἀνέγνω, 1) ich kenne wieder, erkenne, kenne; 2) ich lese, lese vor.

ἀνάγκη, ης, ἥ, die Nothwendigkeit; der Zwang; ἀνάγκη, aus Zwang, gezwungen.

ἀναγοίη, Aor. 2. Opt. v. ἀναγινώσκω. ἀναδέδroma, s. ἀνατρέχω.

ἀναδύω, (ἀνά u. δύω) Aor. 2. ἀνέδυν, ich tauche empor od. unter.

ἀναιδής, έος, ό, ἥ, (ἀ u. αἰδώς) unverschämt, rücksichtslos.

ἀναίμων, (ἀ u. αἷμα) blutlos.

ἀναίνομαι, Aor. 1. ἀνηνάμην (ἀ u. αἰνέω) 1) ich verneine; 2) verweigere, schlage ab — aus.

ἀναίρῶ, (ἀνά u. αἰρέω) ich hebe auf, nehme, lichte (die Anker.)

ἀναῖσσω, έω, (ἀνά u. αἰσσω) ich erhebe mich, springe auf.

ἀνακαίω, (ἀνά u. καίω) ich brenne an, entzünde.

ἀνάκειμαι (ἀνά u. κείμαι) ich liege offen, zur Schau dar.

ἀνακλίνω, (ἀνά u. κλίνω) 1) ich lehne an; 2) lehne zurück, öffne. Med. ἀνακλινομαι u. Part. Aor. Pass. ἀνακλινθεῖς, ich lehne mich zurück, beuge mich nieder.

ἀνακλῖς, ιδος, ό, ἥ, (ἀ u. ἀκλή) kraftlos, feig.

ἀναλύω u. ἀλλύω (ἀνά u. λύω) ich löse, befreie.

ἀναμίσγω, Aor. 1. ἀνέμιξα (ἀνά u. μίσγω) ich mische darunter.

ἀνανεύω (ἀνά u. νεύω) ich verbiete durch Kopfschütteln.

ἀναξ, ἀνακτος, ό, (ἀνάσσω) 1) Gebieter, Herr; 2) Herrscher, König.

ἀνάπαυμα, (ἀναπαύω) Ruheplatz, Ruhe, Rast.

ἀνάπαυσις, εως, ἥ = ἀνάπαυμα.

ἀναπαύω (ἀνά u. παύω) ich mache — lasse aufhören, ruhe aus, τινός. Med. höre auf, mache Halt.

ἀναπετάννυμι (ἀνά und πετάννυμι) Aor. 1. ἀνεπέτασα, ich breite — spanne aus.

ἀνάπτω

ἀνάπτω, ψω, (ἀνά u. ἄπτω) ich hefte — hänge an, befestige.

ἀνάπυστος, ου, ό, ἥ, (ἀνά u. πύσσομαι) erkundet, bekannt.

ἀναβρίπτω (ἀνά u. βρίπτω) ich werfe empor.

ἀνάρδιος, ου, ό, ἥ, (ἀ und ἄρω) unpassend, feindlich.

ἀνάσσω, ἄέω, ich bin Herr, gebiete, herrsche, τινός u. τινί.

ἀνασχεμέν u. ἀνάσχω, s. ἀνέχω.

ἀνατλάω (ἀνά u. τλάω) Aor. 2. ἀνέτλην, ich nehme über mich, ertrage, erdulde.

ἀνατρέχω (ἀνά u. τρέχω) ich laufe empor, in die Höhe, kehre zurück.

ἀναυδος, ου, ό, ἥ, (ἀ und αὐδή) sprachlos.

ἀναφαίνω (ἀνά u. φαίνω) 1) ich lasse aufscheinen, mache hell; 2) enthülle, entdecke. Med. ich erscheine.

ἀναφανδά, Adv. (ἀναφαίνω) sichtbar, offenbar, öffentlich.

ἀναφέρω, (ἀνά u. φέρω) ich trage empor, bringe hinauf.

ἀναχάζομαι, (ἀνά und χάζω) ich weiche, gehe zurück.

ἀνδάνω, Perf. εὔαδα u. ξαδα, ich gefalle.

ἀνδράχθης, εος, ό, ἥ, (ἀνήρ und ἄχθος) Männer belastend.

ἀνδροκτασία, ας, ἥ, (ἀνήρ u. κτείνω) Männer-, Menschenmord.

ἀνδρούμεος, α, ου, Menschen betreffend; ἀνδρ. κρέα, Menschenfleisch; ψωμοὶ ἀνδρ. Stücke Menschenfleisch.

ἀνδροφάγος, ου, ό, (ἀνήρ u. φάγω) Menschenfresser.

ἀνείμι, Imp. ἀνήϊον f. ἀνήειν (ἀνά u. εἶμι) 1) ich gehe auf — empor; 2) ich gehe, komme zurück.

ἀνεκτός, ου, ό, ἥ, (ἀνέχω) erträglich.

ἀνελθών, s. ἀνέρχομαι.

ἀνελκύνω u. ἀνέλκυω, (ἀνά u. ἔλκω) ich ziehe auf.

ἀνέλπιστος, ου, (ἀ u. ἐλπίζω) 1) unverhofft; 2) hoffnungslos.

ἄνεμος, ου, ό, (ἄνμι) Hauch, Wind.

ἀνεμώλιος, ου, ό, ἥ, (ἄνεμος) windig, nichtig.

ἀνένεικα, s. ἀναφέρω.

ἀνέρχομαι, (ἀνά u. ἔρχομαι) 1) ich gehe — strebe empor; 2) ich komme — kehre zurück.

ἀνέστιος, ου, (ἀ u. ἐστία) heerdlos, flüchtig.

ἀνεδέχομεν

ἀνεδέχομεν, poet. für ἀνέχομεν, Aor. 2. Act. von ἀνέχω.
 ἀνέτοιμος, ον, (ἀ u. ἐτοιμος) un-
 bereitet, unerreichbar.
 ἄνευ, Präp. mit Gen. ohne
 ἀνευθε (ν), Präp. u. Adv. mit Gen.
 = ἄνευ, ohne, fern.
 ἀνευκτος, ον, (ἀ u. εὐχομαι) 1) un-
 erwünscht; 2) nicht wünschend
 ἀνέφελος, ον, (ἀ u. νεφέλη) wol-
 kenlos.
 ἀνίχω, (ἀνά u. ἔχω) ich halte em-
 por, erhebe. Med. 1) ich erhebe
 mich; 2) nehme über mich, er-
 trage, erdulde.
 ἄνεω oder ἄνεως, Adv. (vom Adj.
 ἄνεως) ohne Geschrei, still.
 ἀνήϊον, ion. Imperf. für ἀνήϊν, v.
 ἀνεμι.
 ἀνήμελκτος, ον, ὁ, ἡ, (ἀ u. ἀμέλγω)
 ungemolken.
 ἀνίνατο, Aor. 1. Med. v. ἀναίνομαι.
 ἀνίηρ, ἀνδρός u. poet. ἀνέρος, ὁ, 1)
 Mann; 2) Ehemann, Gatte; 3)
 Mensch.
 ἀνίηροτος, ον, ὁ, ἡ, (ἀ und ἀρώ)
 ungepflügt.
 ἀνιέω, ich blühe, keime.
 ἀνθινός, ἡ, ὄν, (ἀνθος) blu-
 mig; εἶδαρ ἀνθ. Blumenspeise;
 Lotos.
 ἄνθος, εος, τό, Blume, Blüthe.
 ἀνθοσύνη, ης, ἡ, (ἀνθος) Blüthe.
 ἀνθραωπος, ον, ὁ, Mensch.
 ἀνία, ας, ἡ, Beschwerde, Jammer,
 Mühseligkeit.
 ἀνιάρός, ἀ, ὄν, (ἀνία) lästig, be-
 schwerlich, kummervoll.
 ἀνιάχω, (ἀνά u. ἰάχω) ich schreie
 auf, preise, erhebe.
 ἀνίημι, (ἀνά u. ἵημι) ich sende
 empor.
 ἀνιηρός, α, ον, ion. = ἀνιάρός.
 ἀνίκα, dor. = ἡνίκα.
 ἀνίστημι, (ἀνά u. ἵστημι) ich mache
 aufstehen; Aor. 2. ich stehe auf;
 u. Med. ἀνίσταμαι, erhebe mich,
 stehe auf.
 ἀννέομαι, (ἀνά u. νέομαι) ich gehe
 auf, empor.
 ἀνοιγω, ich mache auf, öffne.
 ἄνοος, ον, zusammengez. ἄνους, ον
 (ἀ u. νοῦς) unverständlich, sinnlos.
 ἀνορούω, (ἀνά u. ορούω) ich er-
 hebe mich schnell, springe —
 fahre auf.
 ἄντα, Präp. u. Adv. mit Gen. ge-
 gen, vor, gegenüber.
 ἀντί, Präp. mit Gen. statt, anstatt, für.

ἀντιβολέω

ἀντιβολέω, (ἀντί u. βολέω = βάλλω)
 1) ich werfe entgegen, begegne,
 treffe, τινός u. τινί; 2) werde
 theilhaft, nehme Antheil, τινός.
 ἀντίθεος, ἑα, εον, (ἀντί und θεός)
 göttergleich.
 ἀντικρύ, Adv. geradedurch.
 ἀντιλέγω, (ἀντί u. λέγω) ich wider-
 spreche
 ἄντιος, α, ον, entgegen, entgegen-
 gesetzt, gegenüber.
 ἀντίπαλος, ον, (ἀντί u. πάλη) ent-
 gegenkämpfend; Subst. Gegner,
 Widersacher.
 ἀντίτυπος, ον, (ἀντί u. τύπτω) zu-
 rückwerfend, wiederhallend, ähn-
 lich.
 ἄντρον, ον, τό, Höhle, Grotte.
 ἀντῶδος, ον, (ἀντί u. ᾠδή) entge-
 gensingend.
 ἀνυπόδητος, ον, (ἀ u. ὑποδέω) un-
 beschuht, barfuß.
 ἀνύω, ich vollende, bringe zu Ende.
 ἀνώγω, ich gebiete, befehle, τινά,
 Jemand. Perf. Med. ἀνώγα mit
 Präsensbedeutung.
 ἄξιος, ἱα, ον, werth, würdig.
 ἀοιδή, ης, ἡ, (ἀείδω) Gesang.
 ἀοιδιάω, (ἀοιδή) poet. = ἀείδω,
 ich singe.
 ἀοιδός, ον, ὁ, Sänger, Barde.
 ἀοιδόπολος, ὁ, ἡ, (ἀοιδός u. πολέω)
 Sänger, Sängerinn.
 ἀολλής, εος, ὁ, ἡ, versammelt.
 ἄορ, ἄορος, τό, Schwert.
 ἀορτήρ, ηρος, ὁ, 1) Schwertriemen;
 2) Riemen überhaupt.
 ἀπαγγέλλω, 1) ich verkündige; 2)
 ich berichte wieder.
 ἄπαις, ἄπαιδος, ὁ, ἡ, (ἀ u. παῖς)
 kinderlos.
 ἀπαλάλλω, (ἀπό u. ἀλάλλω) ich
 wehre ab.
 ἀπαλός, ἡ, ὄν, zart, sanft, weich.
 ἀπαμείβομαι, (ἀπό u. ἀμείβομαι)
 ich erwiedere, antworte, τινά.
 ἀπαμύνω, (ἀπό u. ἀμύνω) ich wehre
 ab, τι τινός. Med. ich wehre
 mir ab.
 ἀπαναίνομαι, (ἀπό u. ἀναίνομαι)
 ich schlage aus, verweigere.
 ἀπάνευθε (ν) Adv. (ἀπό u. ἄνευθε)
 getrennt, entfernt, fern.
 ἄπαξ, Adv. einmal.
 ἄπας, αβα, αν, (ἀ = ἅμα u. πᾶς)
 alle, ganz, jeder.
 ἀπατήλιος, ον, ὁ, ἡ, (ἀπατάω)
 täuschend, trugvoll.
 ἀπανυράω, ich nehme weg, raube.

ἀπαφίδνω, Fut. ἀπαφήσω, Aor. 2. ἤπαφον, ich betrüge, täusche.
 ἀπειμι, (ἀπό u. εἰμί, ich bin entfernt, τινός, selten τινί.
 ἀπειρέσιος, α, ον, (ἀ u. πείρας) gränzenlos, unendlich, viel.
 ἀπειριτος, ου, ό, ή = ἀπειρέσιος.
 ἀπειροδύνη, ης, ή, (ἀ u. πείρα) Unerfahrenheit, Unwissenheit.
 ἀπέλεδρος, ου, ό, ή, (ἀ u. πλέδρον) unermesslich, groß.
 ἀπεργάζομαι, (ἀπό u. ἐργάζομαι) ich arbeite aus, vollende, bewirke.
 ἀπερύνω, (ἀπό u. ἐρύκω) ich halte ab.
 ἀπεσβύμεδα = ἀπεσβόμεδα, Aor. 2. Med. von ἀποσβύομαι.
 ἀπεφῆνατο, Aor. 1. Med. v. ἀποφαίνω.
 ἀπεχθάνομαι u. ἀπέχθω (ἀπό u. ἔχθω) ich mache mich verhasst, bin gehasst.
 ἀπέχω, (ἀπό u. ἔχω) ich halte ab, entferne. Med. enthalte mich.
 ἀπέωδε, 3. Sing. Aor. 1. Act. von ἀπώδω.
 ἀπήμων, ονος, ό, ή, (ἀ u. πῆμα) 1) unschädlich, nützlich; 2) unbeschädigt, unverletzt.
 ἀπηνής, έος, ό, ή, unsanft, hart, grausam.
 ἀπιθεώ, (ἀ u. πείθω) ich gehorche nicht, folge nicht.
 ἀπίσχω = ἀπέχω.
 ἀπλετος, ον, schrecklich, ungeheuer.
 ἀπνους, ον, zusamg. ἀπνους, ον, (ἀ u. πνοή) athemlos, entseelt.
 ἀποβαίνω, (ἀπό u. βαίνω) 1) ich gehe weg; 2) ich steige ab, aus, τινός.
 ἀπόβλητος, ον, (ἀπό und βάλλω) verwerflich, verächtlich.
 ἀποβρίζω, (ἀπό und βρίζω) ich schlummere, schlafe ein.
 ἀποδειροτομέω, (ἀπό, δειρή und τομέω = τέμνω) ich schneide den Hals ab.
 ἀποδημέω, (ἀπό u. δημος) ich bin abwesend, in der Fremde.
 ἀποδοχμός, (ἀπό u. δοχμός) ich krümme, beuge.
 ἀποδρύπτω, (ἀπό u. δρύπτω) ich kratze ab, zerfleische.
 ἀποθνήσκω, (ἀπό u. θνήσκω) Pl. Plusq. ἀποθνήσκαν, ich sterbe.
 ἀποκόπτω, (ἀπό und κόπτω) ich schlage — haue ab.
 ἀπολείπω, (ἀπό u.λείπω) 1) ich lasse übrig; 2) ich fehle, ermangele.

ἀπόλεμος, (ἀ u. πόλεμος) unkriegerisch, feig.
 ἀπολέσκειτο, Imperf. Med. v. ἀπόλλυμι.
 ἀπολήγω, (ἀπό u. λήγω) ich höre auf, lasse ab, τινός; vergehe.
 ἀπόλλυμι, (ἀπό u. ὀλλυμι) 1) ich verderbe, richte zu Grunde, zerstöre, tödte. Med. ich komme um, gehe zu Grunde.
 ἀπόλογος, ου, ό, (ἀπό u. λόγος) Erzählung, Geschichte. Ἀλκίνοος ἀπόλ. Erzählung vom Alkinoos.
 ἀπολοιόατο für ἀπολοιντο, Aor. 2. Opt. von ἀπόλλυμι.
 ἀπολύω, (ἀπό u. λύω) ich löse ab, τί, τινός.
 ἀπομνυμι, (ἀπό und ὀμνυμι) ich schwöre ab; schwöre, etwas nicht zu thun.
 ἀπονέμω, (ἀπό u. νέμω) ich theile aus — zu.
 ἀπονέομαι, (ἀπό u. νέομαι) ich gehe ab, kehre zurück.
 ἀπόνητο, Aor. 2. Med. ion. = ἀπώνητο von ἀπονίνημι.
 ἀπονίνημι, νήσω, (ἀπό u. δνίνημι) ich genieße, habe Freude oder Vortheil, τινός, von etwas.
 ἀπόνοςφι (ν) Adv. (ἀπό u. νόσφι) 1) getrennt, abgesondert, mit Gen. 2) abwärts.
 ἀποξύω, (ἀπό u. ξύω) ich schabe ab, glätte.
 ἀποπέμπω, (ἀπό u. πέμπω) ich sende ab, schicke weg, entsende.
 ἀποπέτομαι, (ἀπό u. πέτομαι) ich fliege davon.
 ἀποπλάζω, (ἀπό und πλάζω) ich mache abirren, verschlage.
 ἀπόπροθεν, Adv. (ἀποπρό undθεν) 1) von fern; 2) entfernt, abgesondert.
 ἀπόπροδι, entfernt, weit weg.
 ἀποπτάμενος u. ἀπεπτάμην, Aor. 2. von ἀποπέτομαι.
 ἀπορέω, (ἀ u. πόρος) ich bin ohne Hülfe, ohne Mittel, leide Mangel.
 ἀπορήγγνυμι od. ἀπορήγω, (ἀπό u. ῥήγγνυμι) ich breche ab.
 ἀποβρώξ, ώγος, ό, ή, (ἀπό und ῥήγγνυμι) 1) abgebrochen, schroff; 2) Subst. Stück.
 ἀποσβέννυμι, σβέσω, (ἀπό u. σβέννυμι) 1) ich lösche aus; 2) lasse verschwinden.
 ἀποσβύομαι, (ἀπό u. σβύομαι) ich eile weg, stürze zurück.

ἀποσκεδάζω

ἀποσκεδάζω, (ἀπό u. σκεδάζω) ich zerstreue, lasse gehen.
 ἀποσκοπέω, (ἀπό u. σκοπέω) ich schaue von obenherab, beobachte.
 ἀποστειχῶ, (ἀπό u. στειχῶ) ich gehe davon, weg.
 ἀποστρέφω, (ἀπό u. στρέφω) 1) ich wende ab, drehe zurück; 2) kehre um.
 ἀποστρέψασκεν, vom Aor. 1. von ἀποστρέφω gebildetes Imperf.
 ἀποστέλλειν, Aor. 2. Inf. Med. v. ἀπέχω.
 ἀποτηλοῦ, Adv. (ἀπό und τηλοῦ) fern.
 ἀποτινῶ u. ἀποτίω, (ἀπό u. τίω) 1) ich zahle ab, zahle zurück, vergelte, τί; 2) zahle Strafwofür, leide, büsse, τί. Med. ich räche mich, strafe.
 ἀποτιμῆγω od. ἀποτιμήσω, (ἀπό u. τιμῆγω = τέμνω) ich schneide ab.
 ἀποτριβῶ, (ἀπό u. τριβῶ) ich reibe ab, zerscheure.
 ἀποφαίνω, (ἀπό und φαίνω) ich decke auf, mache sichtbar, beweise. ἀπεφηνάμην, Aor. 1. Med.
 ἀπόφθιμι, (ἀπό u. φθιμι) ich vernichte, tödte. Pass. komme um, sterbe.
 ἀποχάζομαι, (ἀπό und χάζω) ich weiche, trete zurück.
 ἀποχράω, gewöhnl. Impers. ἀπόχρη, Fut. — χρήσει, es genügt, ist genug.
 ἀπτόλεμος, ὁ, ἡ, poet. f. ἀπόλεμος, unkriegerisch.
 ἄπτω, ich hefte, knüpfe an. Med. 1) fasse an, berühre, ergreife, τίνος; 2) brenne an.
 ἀπώδω, (ἀπό u. ὠδω) ich stosse ab, treibe weg, τινά τινος.
 ἀπώτερος, α, ὄν, (ἀπό) Compar. ἀπώτατος, Superl. entfernter, entferntest. ἀπωτέρω, Adv. vom Compar.
 ἄρα, (oft in ἄρ od. ῥά abgekürzt) also, folglich, nun, demnach; oft gar nicht übersetzbar.
 ἀραιός, ὁ, ὄν, dünn, schmal, eng. ἀράσσω, ich schlage, zerschlage, zerquetsche.
 ἀργαλέος, α, ὄν, 1) schwer, lästig; 2) schmerzlich. ἄργ. χόλος, unversöhnlicher Zorn.
 Ἀργεῖφόντης, ὁ, (Ἄργος u. φονέω) Argostödter.
 ἀργιόδων, ὄντος, ὁ, ἡ, (ἀργός u. οδούς) weisszähmig.

ἀργός

ἀργός, ὁ, ἡ, (ἀ u. ἔργον) 1) arbeitslos, faul; 2) mühelos, rasch, schnell; 3) weiss.
 ἄργυρεος, α, ὄν, (ἄργυρος) silbern.
 ἄργυρόηλος, ὁ, ἡ, (ἄργυρος und ἥλος) mit silbernen Nägeln.
 ἄργυρος, ὁ, (ἀργός 3.) Silber.
 ἄργυφειος und ἄργυφος, ὁ, ἡ, (ἀργός) silberweiss.
 ἀρείων, ὄντος, ὁ, ἡ, irreg. Comp. zu ἀγαθός, passender, nützlicher, besser, tapferer; ἀρείους f. ἀρείονες.
 ἀρετή, ἡ, Tauglichkeit, Geschicklichkeit, Tapferkeit, Tugend.
 ἀρήϊος, α, ὄν, (ἄρης) 1) kriegerrisch, tapfer.
 Ἀρηΐφατος, ὁ, ἡ, (Ἀρης u. φάω) im Kampfe getödtet.
 ἀρμηένος, gequält, gedrückt, erschöpft.
 ἄρην, ἀρνός, ὁ, (Nom. ungebräuchl.) Lamm.
 ἀρήρειν und ἀρηνῶς, s. in ἄρω.
 Ἄρης, ἦος u. εὖς, ὁ, 1) Ares, (Mars) Gott des Krieges; 2) Kampf, Schlacht.
 ἀρίγνωτος, ἡ, ὄν, (ἄρι u. γνωτός) sehr bekannt, kenntlich.
 ἀριδείκτεος, ὁ, ἡ, (ἄρι und δείκνυμι) sehr bezeichnet, berühmt, ruhmvoll.
 ἀρίζηλος, ὁ, ἡ, sehr deutlich, sichtbar.
 ἀριθμέω, (ἀριθμός) ich zähle, rechne zusammen.
 ἀριθμός, ὁ, Zahl.
 ἀριπρεπής, ὁ, ἡ, (ἄρι u. πρέπω) ausgezeichnet, berühmt.
 ἀρίστεύς, ἑὼς, ὁ, eigentl. Adject. = ἀρίστος, der bravste, tapferste; οἱ ἀρίσται, die Vornehmen, Edlen.
 ἀρίστεύω, (ἀρίστεύς) ich bin der erste.
 ἀρίστος, ἡ, ὄν, (irreg. Superl. zu ἀγαθός, ἀρείων) der erste, beste, tapferste; οἱ ἀρίστοι, die Vornehmen.
 ἀριφραδής, ὁ, ἡ, (ἄρι u. φράζω) sehr bemerklich, deutlich.
 ἀρκέω, 1) ich wehre, halte ab; 2) genüge.
 ἄρκτος, ὁ, ἡ, 1) Bär, Bärinn.
 ἄρμα, ατος, τό, (ἄρω) Wagen.
 ἀρμονία, ἡ, (ἀρμόζω) Zusammenfügung, Harmonie, Einklang.
 ἀρνείος, ὁ, (ἄρην) sc. οἷς, Schafbock, Widder.

ἄρνυμαι, ich suche mir etwas zu verschaffen, strebe wornach, erwerbe, besonders als Lohn für etwas; ψυχὴν ἄρνυσθαι, sein Leben wie einen Preis davontragen.

ἄροσις, εὖς, ἡ, (ἀρώ) Pflugland, Acker.

ἄροτος, ὁ, (ἀρώ) Pflügen, Ackern.

ἀροτριτής, ὁ, Pflüger, Ackermann.

ἀρουρα, ἡ, (ἀρώ) Land, Feld, Gefild; 2) die Erde. Diminut.

ἀρούριον, τό, kleines Feld.

ἀρώω, ich pflüge, ackere.

ἀρπάξω, ἄξω u. ἄσω ich raube, ergreife, führe fort.

ἀρρήκτος, ὁ, ἡ, (ἀ u. ῥήγνυμι) unzerbrechlich.

ἄρσεν, εὖς, ὁ, ἡ, männlich.

ἄρτι, Adv. eben, jetzt, schon.

ἄρτος, ὁ, (ἄρτως dor. = ἄρτους) Brot.

ἀρτύνω, (ἀρτύω) ich füge zusammen, bereite, besorge.

ἀρτύω, (ἄρω) = ἀρτύνω.

ἀρτυήσιμος, ὁ, ἡ, schöpfbar, trinkbar.

ἀρύω, ich schöpfe, erwerbe, erlange.

ἀρχαῖος, α, ον, (ἀρχή) alt, alterthümlich.

ἀρχή, ἡ, (ἀρχω) Anfang, Beginn.

ἀρχικέραυνος, ὁ, ἡ, (ἀρχω u. κεραυνός) blitzebeherrschend.

ἀρχός, ὁ, (ἄρχω) Anführer, Herrscher.

ἄρχω, ich fange an, beginne, τινός; 2) ich bin Anführer, herrsche, τινός u. τινί. Med. ich fange an, beginne, τινός.

ἄρω, 1) ich füge ein, füge — hefte zusammen; 2) setze in Stand, rüste aus, versehe, τί τινι; 3) füge zu, bereite; 4) befriedige, τί τινι; 5) intrans. ich gefalle.

Perf. 1) passe; 2) bin zusammengefügt, verfertigt, versehen.

ἄρωγός, ὁ, (ἀρήγω) Helfer.

ἀσάμινθος, ὁ, Badewanne.

ἄσσε st. ἄσσε, Aor. 1. Act. v. ἄσσω.

ἀσθμαίνω, ich athme schwer, keuche.

ἀσινής, ὁ, ἡ, (ἀ u. σίνουμαι) 1) ausgetrocknet, dürr, mager; 2) hart, hartnäckig, unaufhörlich.

ἀσκέω, ich besorge, übe, arbeite aus.

ἀσκητής, ὁ, ἡ, (ἀσκέω) unverseht.

ἄσκος, ὁ, Schlauch.

ἄσμενος, ἡ, ον, (st. ἡσμένος v. ἡδομαι) erfreut, froh.

ἄσπαρτος, ὁ, ἡ, (ἀ u. σπείρω) unbesät.

ἄσπάσιος, α, ον, (ἀσπάζομαι) willkommen, angenehm, erwünscht.

ἄσπετος, ὁ, ἡ, (ἀ u. ἔσπω = ἔπω) unaussprechlich, gross, unendlich, viel.

ἄσπίς, ἰδος, ἡ, der Schild.

ἄσπουδαι (ἀ u. σπουδή) ohne Eifer, mühelos.

ἄσθα, ion. = ἄτινα v. ὄστις.

ἄσδον, irreg. Comp. zu ἄγχι.

ἄστερόεις, εὖς, εν, (ἀστήρ) gestirnt.

ἄσπις, ὁ, ἡ, (ἀ u. στείβω) unbetreten, unwegsam.

ἄστράγαλος, ὁ, Halswirbel.

ἄστρολόγος, ὁ, ἡ, (ἀστήρ u. λόγος) sternkundig. Subst. Sternseher.

ἄστρον, τό, Gestirn.

ἄστν, εὖς, τό, Stadt. ἄστνδε zur Stadt.

ἄσφαλής, ὁ, ἡ, (ἀ u. σφάλω) nicht wankend, sicher, fest.

ἄσφοδελός, ὁ, ἡ, mit Asphodillen, einer lilienartigen Pflanze, bewachsen.

ἄταλός, ἡ, ὄν, zart, kindlich.

ἄτάρ, Conj. 1) aber, doch, übrighens; 2) nachher, darauf.

ἄτασθαλία, ἡ, Verblendung, Schuld, Frevel.

ἄτέμνω, ich verletze, täusche. Pass. werde getäuscht, betrogen, τινός, dah. verliere, entbehre.

ἄτερπής, ὁ, ἡ, (ἀ u. τέρω) unerfreulich, verhasst.

ἄτευχής, ὁ, ἡ, (ἀ u. τεύχος) ungerüstet, unbewaffnet.

ἄτηρής, ὁ, ἡ, (ἄτη) schädlich, verderblich.

Ἄττις, ἰδος, ἡ, attisch; 2) Attika, nänl. γῆ.

ἄτιμάξω, (ἀ u. τιμάξω = τιμάω) ich entehre, verachte, beschimpfe.

ἄτιμάω, (ἀ u. τιμάω) = ἄτιμάξω.

Ἀτρείδης, ὁ, Atreus Sohn, 1) Agamemnon, Oberfeldherr der Griechen vor Troja; 2) Menelaos, Gemahl der Helena.

ἄτρεκής, ὁ, ἡ, genau, richtig, wahr.

ἄτρέμας, Adv. (ἀ u. τρέμω) ohne zu zittern, ruhig, unbeweglich.

ἄτρεστος

ἄτρεστος, ὁ, ἡ, (τρέω) unerschrocken.
 ἀτρυγέτος, ὁ, ἡ, (ἀ u. τρύγω) unfruchtbar, öde.
 ἀτύζω, ich erschrecke; Med. ich erschrecke mich, fliehe erschrocken.
 αὖ, Adv. 1) wieder, dagegen; 2) ferner, nun.
 αὐαίνω, (αὐώ) ich trockne, dörre.
 αὐγάζω, (αὐγή) ich beleuchte, erhelle. Med. erkenne im hellsten Lichte, sehe deutlich.
 αὐγή, ἡ, (αὐώ) Strahl, Glanz, Schein.
 αὐδάω, (αὐδή) ich rede, spreche.
 αὐδή, ἡ, 1) Laut, Ton; 2) Stimme, Rede.
 αὐδήεις, εἶσα, εν, (αὐδή) 1) sprechend, redend; 2) tönend, melodisch redend.
 αὐδι u. κατ' αὐδι st. κατ' αὐτόδι, daselbst, hier, dort.
 αὐλαῖ, ακος, ἡ, Furche.
 αὐλή, ἡ, 1) Hof, Viehhof; 2) Vorhaus, Vorsal.
 αὐξω, veraltete Stammform von αὐξάνω; nur Praes. und Imperf. gebräuchl. ich mehre, vergrößere, verstärke; Med. wachse, nehme zu.
 αὐπνος, ὁ, ἡ, (ἀ u. ὑπνος) schlaflos.
 αὐριον, Adv. morgen.
 αὐτάρ, Conj., aber, doch, indessen, übrigens.
 αὐτάρκεια, ἡ, (αὐτός u. ἀρμέω) Selbstgenügsamkeit, Zufriedenheit.
 αὐτάρκης, ὁ, ἡ, sich selbst genügend, zufrieden.
 αὐτε, Adv. (αὖ u. τε) wiederum, dagegen, jedoch.
 αὐτή, ἡ, (αὐώ) 1) Geschrei; 2) Schlachtgeschrei, Kampf.
 αὐτίκα, Adv. sogleich, eilends.
 αὐτίς, Adv. (αὖ) wiederum, wieder.
 αὐτή, ἡ, 1) Athem, Hauch, Wind; 2) Duft; 3) Rauch.
 αὐτοδαίματος, ὁ, ἡ, von selbst gemordet.
 αὐτόδι, Adv. (αὐτός) an demselben Orte, dort.
 αὐτοκαδιννήτη, ἡ, (αὐτός und καδιννήτη) die (leibliche) Schwester.
 αὐτοκτονός, ὁ, ἡ, (αὐτός u. κτείνω) durch sich selbst ermordet, und αὐτοκτόνος, sich selbst mordend.

αὐτόματος

αὐτόματος, ἡ, ον, (αὐτός u. μέμαα) aus eigener Bewegung, eigenem Antrieb, von selbst.
 αὐτόρροτος, ὁ, ἡ, (αὐτός u. ῥέω) von selbst fließend.
 αὐτός, ἡ, ὁ, 1) er, sie, es selbst; 2) er, sie, es.
 αὐτοσχεδία, ἡ, (αὐτός u. σχεδόν) eigentl. Adj. (scil. μάχη) Kampf in der Nähe, Handgemenge. Acc. als Adv. im Nahkampfe.
 αὐτοῦ, zusammengez. f. ἐαυτοῦ etc.
 αὐτοῦ, Adv. daselbst, dort, hier.
 αὐτόφυτος, ὁ, ἡ, (αὐτός u. φύω) von selbst gewachsen.
 αὐτως, Adv. (αὐτός) 1) so, eben so; ὡς δ' αὐτως, eben so.
 αὐχὴν, ἔνος, ὁ, Nacken.
 αὐώ, ich trockne, zünde an; 2) schlafe.
 αὐώ, ich schreie, rufe.
 ἀφ' vor Spirit. asper f. ἀπό.
 ἀφαιρέω, (ἀπό u. αἰρέω) ich nehme weg.
 ἀφαιμαρτάνω, (ἀπό u. ἀμαρτάνω) ich verfehle.
 ἀφαρ, Adv. 1) sofort, sodann; 2) schnell, eilends.
 ἀφαιρός, ὁ, ἡ, schwach, kraftlos.
 ἀφαιτός, ὁ, ἡ, (ἀ u. φάω) unvernichtet, unvergänglich, dauerhaft.
 ἀφαιδονός, ὁ, ἡ, (ἀ u. φάδονος) neidlos, reichlich, ergiebig.
 ἀφίημι, (ἀπό u. ἵημι) 1) ich sende ab, entsende; 2) werfe ab.
 ἀφικάνω, (ἀπό u. ἵκω) ich komme, gelange, gehe.
 ἀφικνεύμαι, Buttm. S. 240. (ἀφικνομαι) ich komme, gelange.
 ἀφίστημι, (ἀπό u. ἵστημι) ich stelle weg; Aor. 2, Perf. u. Plusqpf. stehe ab, entferne.
 ἀφνειός, ὁ, ἡ, reich, vermögend.
 ἀφραδής, ὁ, ἡ, (ἀ u. φράζω) unverständlich, unbesonnen, besinnungslos.
 ἀφραδία, ἡ, Unüberlegtheit, Unverstand, Unkunde.
 ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, unzüftig, ungesellig, ohne Verbindung mit der menschlichen Gesellschaft.
 ἀφρων, ονος, ὁ, ἡ, (ἀ u. φρήν) = ἀφραδής.
 ἀφύσσω, (ἀφύω) ich schöpfe, ἐκ, ἀπό, oder bloss τινός.
 ἀφύω, ich schöpfe; Med. 1) schöpfe für mich; 2) häufe mir zusammen.
 Ἀχαιός, ὁ, der Achaier, Grieche.

Ἀχέρων, ὄτος, ὁ, Acheron, (ἄχος u. ῥέω) Leidenstrom, dann Nom. propr. Fluss der Unterwelt.

ἀχεύω u. ἀχέω (ἄχω) ich klage, jammere, traure; τινός, um Jem. ἄχθος, τό, die Last.

ἄχθυμαι, (ἄχω) ich bin traurig, bekümmert, unwillig.

ἄχος, τό, 1) Schmerz, Jammer; 2) Unwille, Aerger.

ἀχραής, ὁ, ἡ, (ἀ u. κράω) unversehrt, unbefleckt; rein.

ἄψ, Adv. 1) zurück; 2) wiederum.

ἄπορρόν, Adv. zurück, wiederum, wieder.

ἄψυχος, ὁ, ἡ, (ἀ u. ψυχή) leblos, geist - empfindungslos.

ἄων, ὄνος, ἡ, dor. = ἡϊών.

Ἄως, ἡ, dor. f. Ἡώς.

ἄωτες, (ἄω, ἀέω) ich blase, schnarche, schlafe.

ἄωτον, τό, (ἄω) Blumenduft, Blume; οἶος ἄωτον, Blume des Schafes, d. h. Schafswolle, Pelz.

Βάζω, rede, spreche.

βαθυδίνης, ὁ, ἡ, (βαθύς u. δίνη) tiefwirbelnd.

βαθυκλέης, ὁ, ἡ, (βαθύς u. κλέος) hochberühmt.

βαθύρροος, ὁ, ἡ, (βαθύς u. ῥέω) tieffliessend, tief.

βαθύς, εἶα, ὅ, 1) tief; 2) hoch; 3) weit.

βαίνω, (βάω) Buttm. S. 232. ich schreite, gehe, trete, steige, εἰς τι, auf etwas.

βαίος, ἄ, ὄν, klein, gering, nicht weit; βαίον, Adv. ein wenig.

βάλανος, ἡ, Eichel, Dattel; βάλανοι Διός, Kastanien.

βάλλω, Buttm. S. 232. 1) ich schwinge, schleudere, werfe; 2) treffe, erlege; 3) ich lasse fallen oder sinken; 4) ich lege, lege an; 5) ich treffe, durchdringe.

βάπτω, ich tauche, bade, färbe.

βαρύνω, (βαρύς) ich beschwere, belästige.

βαρύς, εἶα, ὅ, schwer, stark.

βασίλεια, ἡ, (βασιλεύς) Königin.

βασιλεύς, ὁ, Anführer, Herrscher, König.

βασιλεύω, (βασιλεύς) ich bin König, Herrscher, ich herrsche, τινός.

βαστάζω, (βάω) 1) ich stütze, hebe, wälze; 2) hebe empor, wäge, prüfe.

βάτος, ἡ, Strauch, Dornstrauch.

βεβλήνται f. βέβληνται, 3 Pl. Perf. Pass. v. βάλλω.

βέλος, τό, (βάλλω) Wurfspiess, Pfeil, Geschoss.

βῆμεν f. ἐβημεν, βῆν f. ἐβην, Aor. 2. v. βαίνω.

βῆσσα, ἡ, Tiefe, Schlucht, Thal. βία, ἡ, Stärke, Macht, Gewalt. βίηφιν, mit Gewalt.

βιάζω u. Med. (βία) ich thue Gewalt an, zwinge, überwältige.

βιάομαι = βιάζω.

βιβάω u. βίβημι, (βάω = βαίνω) nur Particip. Praes. βιβῶσα u. βιβάς, ich gehe, schreite.

βίβλος, ἡ, Bast der Papyrusrinde; Buch, Schrift.

βίος, ὁ, Leben.

βίотος, ὁ, 1) Leben; 2) Gesundheit; 3) Lebensunterhalt, Vermögen.

βλάβω, Grundform v. βλάπτω. Med. ich nehme Anstoss, bin müde, wanke.

βλάπτω, 1) ich hindere, hemme; 2) ich schade, tινά.

βλαστέω = βλαστάνω, ich keime, sprosse.

βλέφαρον, τό, (βλέπω) Augenlid.

βοάω, (βοή) ich schreie, rufe, preise laut.

βοή, ἡ, Ruf, Geschrei.

βόδιος, ὁ, Grube.

βολέω = βάλλω.

Βορέας, ion. und poet. έαο u. έω f. ου, ὁ, Nordwind.

βόσκω, ich lasse weiden, nähere. Med. nähere mich, weide.

βοτάνη, ἡ, (βόω, βόσκω) Futter, Kraut, Gras.

βοτρυδόν, Adv. (βότρυς) traubenweis, traubenförmig.

βουκολέω, (βούκολος) ich weide Rinder.

βούκολος, ὁ, Rinderhirt.

βουλεύω, (βουλή) 1) ich rathe; 2) sinne aus, nach; 3) überlege, überdenke.

βουλή, ἡ, (βούλομαι) 1) Wille, Beschluss; 2) Rath; 3) Rathversammlung.

βουληφόρος, ὁ, ἡ, (βουλή u. φέρω) Rath bringend; οἱ βουληφόροι, die Rathspfleger.

βούλομαι, 1) ich will, wünsche; 2) will lieber, wenn ἡ folgt.

βουλυτός, ὁ, (βοῦς u. λύω) Zeit, wo man die Ochsen ausspannt, Abend.

βοῦς, βοός, ὁ, ἡ, Ochse, Kuh, Rind.

βραδύς

βραδύς, εἶα, ὅ, schwerfällig, langsam. Compar. βράδύων.
 βράδσω, ich erschüttere, schwinge.
 βραχύς, εἶα, ὅ, kurz, klein, gering.
 βρέφος, τό, das Kind.
 βρίθω, ich bin schwer, belastet, τινός u. τινί.
 βροτός, ὅ, Sterbliche, Mensch.
 βροτούω, (βροτός) ich besudle mit Blut.
 βρόχος, ὅ, Schlinge, Schleife.
 βρύον, τό, das Moos, Secmoos.
 βρώμη, ἡ, (βρώσκω) Speise.
 βρώσις, εὖς, ἡ, Essen, Speise.
 βύκτης, ὅ, blasend, tobeud.
 βυσσοδομεύω, (βυσσός und δόμος) ich baue in der Tiefe, sinne aus, beschliesse.
 βωμός, ὅ, Fussgestell, Altar.

Γαῖα, ἡ, (contr. γῆ,) 1) Erde, Erdboden; 2) Land; πατρίς γ. Vaterland; 3) Γαῖα, Erde, als Göttin.

Γαίωχος, ὅ, (γαῖα u. ἔχω) Erdumfasser, Erdumgürter.

γάλα, γάλακτος, τό, Milch.

γαλήνη, ἡ, Heiterkeit, Stille, Ruhe des Meeres.

γαμέω, (γάμος) ich heirathe, τινά, Jemanden, vom Manne gesagt. Med. verheirathe mich, τινί, an Jem. von der Frau, nehme zum Manne.

γάμος, ὅ, 1) Hochzeit; 2) Ehe, Vermählung.

γάμω, s. γαμέω.

γάρ, Conj. stets dem ersten Worte eines Satzes nachgesetzt: 1) denn, nämlich; 2) τίς γάρ; wer doch, wer denn?

γᾶς, dor. f. γῆς v. γῆ.

γαστήρ, γαστέρος u. γαστροός, ἡ, Magen, Bauch.

γαῦλος, ὅ, Milcheimer.

γε, einschränkende, näherbestimmende Partikel wenigstens, doch, jedoch, nun, ja, gar; oft kann sie nur durch stärkere Betonung des Wortes, wozu sie gehört, ausgedrückt werden.

γεγάσθαι u. γεγάως, s. γίγνομαι.

γέγωνα, ἐγεγώνειν, altes Perf. u. Plusq. mit Praes. u. Imperf. - Bedeutung: ich lasse mich vernehmen, werde gehört.

γεγωνέω

γεγωνέω, Imperf. γεγώνειν dor. = ἐγεγώνεον und γέγωνον, ich lasse mich vernehmen, rufe zu.
 γειαρότης, ὅ, (γαῖα u. ἄρόω) Erdpflüger, Ackersmann.

γείνομαι = γίγνομαι, ich werde gezeugt, geboren; doch Aor. 1. transitiv: ich gebär.

γείτων, ονος, ὅ, Nachbar.

γελάω, ich lache.

γενεά, ἡ, (γένω, γίγνομαι) 1) Geburt; 2) Geschlecht, Art; 3) Menschengeschlecht, Menschenalter.

γενέσλιος, ὅ, ἡ, (γένος) zum Geschlecht, zur Geburt gehörig, dah. τό γενέσλιον, das angeborene Geschick.

γένειον, τό, Kinn.

γενέσκετο, ion. Impf. von γίγνομαι.

γένος, τό (γίγνομαι) Abstammung, Herkunft, Geschlecht.

γενοῦ, Imper. Aor. v. γίγνομαι.

γέρανος, ἡ, Kranich.

γέρας, ατος, τό, 1) Ehrengeschenk, Ehre; 2) das Ehrenamt; die Königswürde.

γέρων, οντος, ὅ, Greis; als Adj. alt.

γῆ, ἡ, = γαῖα.

γηγενής, ὅ, ἡ, (γῆ u. γένος) aus Erde gemacht, irdisch.

γηθόδουνος, ὅ, ἡ, (γῆθω) froh, freudig.
 γηραλέος, α, ον, (γῆρας) alt, alterthümlich.

γῆρας, αος, τό, das Alter.

γηράω, ich werde alt, altere.

Γίγας, αντος, ὅ, der Gigant, Riese.

γίγνομαι, Buttm. S. 233. ich werde geboren, werde, entstehe, hin, geschehe.

γιννώσκω u. γινώσκω, Buttm. S. 233. 1) ich kenne, erkenne; 2) verstehe, merke.

γλαυκός, ἡ, ὄν, bläulich grau, die Farbe des Meers habend.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, (γλαυκός u. ὤψ) mit bläulich grauen, 'glänzenden, Augen, blauäugig oder strahlenäugig.

γλαφυρός, ἄ, ὄν, hohl, gewölbt; 2) ausgearbeitet, zierlich.

γλήνη, ἡ, (γλάω) Augenstern.

γλυκερός, ἄ, ὄν, = γλυκύς, εἶα, ὅ, süß; Compar. γλυκίων.

γναμπτός, ἡ, ὄν, (γνάμπτω) gebogen, gekrümmt.

γνάμπτω, ich biege, krümme.

γνώσι, Imperat. Aor. 2. v. γιννώσκω.

γνώμη, ἡ, (γινῶναι) 1) Verstand, Einsicht, Erkenntniss; 2) Wille, Meinung; 3) Urtheil.

γνώσομαι, s. γιγνώσκω.

γοῶν, ich jammere, weine, beklage.

γόνος, ὁ, 1) Same, Sprössling, Sohn; Geschlecht, Stamm.

γόνυ od. γούνυ, τό, Knie.

γόος, ὁ, Jammer, Kummer.

γουνάζομαι, (γούνη, poet. = γόνυ) ich umfasse die Kniee, bitte flehentlich.

γουνόομαι = γουνάζομαι.

γουνός, ὁ, (γόνος) Fruchtbarkeit, fruchtbare Flur, Gefild.

γραμματικός, ἡ, ὄν, (γράμμα) was die Buchstaben, die Wissenschaften betrifft; ὁ γραμματικός, der Grammatiker, Sprachforscher; τὰ γραμματικά, die Grammatik, Sprachlehre.

γραπτός, ἡ, ὄν, (γράφω) beschrieben.

γράφω, ich schreibe, zeichne, beschreibe.

γύαια, τὰ, Schiffstau.

γύαλον, τό, Höhlung, Wölbung, Thal, Gefild.

γυῖον, τό, das Glied.

γυμνήτης, ὁ, — ἡτις, ἡ, = γυμνός.

γυμνός, ἡ, ὄν, nackt, bloss.

γυναικεῖος, α, ὄν, u. γύναιος, α, ὄν, weiblich, Weibern eigen.

γυνή, γυναικός, ἡ, 1) Frau; 2) Gattinn, Gemahlinn; 3) Gebieterrinn.

γύψ, γυπός, ὁ, Geier.

Δ' vor Vokal. = δέ.

δαείω, Conj. Aor. 2. Pass. ion. st. δαῶ v. δαέω.

δαέω, ich lerne, erfahre; Perf. ich habe gelernt, weiss, verstehe.

δάζομαι, 1) ich theile, vertheile; 2) ich zertheile, zerreisse.

δαήμων, ονος, ὁ, ἡ, (δαέω) erfahren, kundig, τινός.

δαιδάλεος, έα, εον, künstlich, schön, bunt.

δαιμόνιος, ία, ιον, (δαίμων) von einem Dämon herrührend, unglicklich, wunderbar.

δαίμων, ονος, ὁ, 1) Genius, guter oder böser Schutzgeist; 2) Gottheit.

δαίνυμι, (δάω = δαίω) ich theile aus, richte ein Mahl aus; Med. ich schmause, esse.

δαῖς, ἱδος, ἡ, (δαίω) Brand, Fackel, Krieg; δαῖ' abgekürzter Dat.

δαῖς, τός, ἡ, (δαίνυμι) Mahl, Gastmahl.

δαίτη, ἡ, = δαῖς. δαίτηθεν, Adv. δαιτυμένων, ὄνος, ὁ, 1) Koch; 2) Gast.

δαιτύς, υος, ἡ, ion. = δαῖς.

δαίω, 1) ich theile; 2) st. καίω, brenne, zünde an; Perf. neutral: ich bin entbrannt; "Οδσα δεδήει, das Gerücht war entbrannt, verbreitete sich schnell wie eine Flamme. Med. 1) ich theile, zerlege; 2) ich schmause, esse.

δάκρυ, υος, τό, u. δάκρυον, τό, Thräne.

δακρυόεις, ὀεσσα, ὅεν, (δάκρυ) weinend, beweinenwerth, kläglich.

δακρυχέω, (δάκρυ u. χέω) ich vergiesse Thränen, weine.

δακρύνω, (δάκρυ) ich weine; Pass. ich werde bethrünt, mit Thränen erfüllt; Perf. ich bin voll Thränen, mit Thränen benetzt.

δάκτυλος, ὁ, u. δάκτυλον, τό, der Finger.

δαμάζω, 1) ich bändige, bezwinde, besiege; 2) geissele, vernichte.

δαμάω = δαμιάζω.

δαμνάω, δάμνημι u. δάμναμαι = δαμάζω.

δάπεδον, τό, Boden, Fussboden, Feld.

δάσκιος, ὁ, ἡ, (δασύ u. σκιά) dichtschatig.

δασόμεθ' f. δασόμεθα, 1. Plur. Aor. 1. Med. v. δάζομαι.

δασύμαλλος, ὁ, ἡ, (δασύς u. μαλλός) dickwollig.

δασύς, εἶα, ὕ, dicht.

δάφνη, ἡ, Lorberbaum.

δέ, 1) Conj. bald verbindend, bald trennend: doch, nun, auch, ferner, und; nach einer Negation: aber, sondern, dagegen; oft zeigt es nach μέν Nachsatz an; οἱ μὲν — οἱ δέ, diese — jene; 2) Adv. loci auf die Frage wohin; δόμονδε, nach Hause.

δεδήει, 3. Sing. Plusq. v. δαίω.

δέδμητο f. ἐδέδμητο; Plusqpf. Pass. v. δέμω.

δείγμα, ατος, τό, (δείκνυμι) Beispiel.

δεῖδω, Buttm. S. 234. Imper. δείδειθι, ich fürchte.

δείκελος

δείκελος, ὁ, ἡ, (δείκνυμι) darstellend, nachahmend; dah. τὸ δείκελον, Bild.
 δείκνυμι, ich zeige, weise. Med. nehme an, auf, bewillkommne.
 δείλη, ἡ, Abendzeit, Abend.
 δειλινός, ἡ, ὄν, zusammengez. f. δειελινός, abendlich.
 δειλός, ἡ, ὄν, 1) furchtsam, feig, schlecht; 2) elend, bejammerenswerth.
 δέμα, ατος, τό, Furcht, Schreck, Angst.
 δεινός, ἡ, ὄν, 1) furchtbar, schrecklich, hart, kränkend; 2) gewaltig, ausserordentlich, ehrenvoll.
 δειπνέω, (δείπνον) ich halte die Hauptmahlzeit, esse, schmause.
 δειπνίζω, ich bewirthe.
 δειπνον, τό, Hauptmahlzeit, Mahlzeit.
 δείρας, Aor. 1. Particip. v. δέρω.
 δέκα, zehn.
 δέκατος, η, ον, zehnte.
 δέκομαι, ion. = δέχομαι.
 δελφίν, ἴνος, ὁ, Delphin.
 δέμας, τό, indecl. Körper, Gestalt.
 δέμνιον, τό, (δέμω) Lager, Bett.
 δέμω, Buttm. S. 234. ich füge zusammen, baue, lege an.
 δένδρεον = δένδρον, τό, der Baum.
 δενδρήεις, εσσα, εν, (δένδρον) baumreich.
 δεξιτερός, ἄ, ὄν, = δεξιός, rechts, zur rechten Seite.
 δέομαι, (δέω) ich bedarf.
 δέος, τό, (δείω, δειδω) Furcht.
 δέπας, αος, τό, Becher.
 δέρκω, ich sehe, blicke, schaue.
 δέρτρον, τό, Darnfell, Netzhaut.
 δέρτρον ἔσω f. εἰς δίρτρον.
 δέρω, ich ziehe die Haut ab, streife ab.
 δεσμός, ὁ, Fessel, Strick.
 δεῦρο, Plur. δεῦτε, Adv. hierher komm, kommt!
 δεύτερον, Adv. zum zweitenmal, wiederum.
 δεύω, ich mangle, fehle; Impers. es mangelt, fehlt; τυτθὸν ἐδεύησεν ἰκέσθαι, es fehlte wenig, so wäre gekommen. Med. ich habe Mangel, bedarf; τινός.
 δεύω, ich benetze, feuchte an; Pass. werde nass.
 δέχομαι, 1) ich nehme an, hin, auf, empfang; 2) erwarte; 3) vernehme, weiss. χρυσὸν (scil. ἀντὶ) ἀνδρὸς ἐδέξατο, sie verkaufte ihren Mann für Gold.

δέω

δέω, ich binde, fessele, halte.
 δῆ, Conj. (δέ verlängert) 1) nun, also, doch, wohl; 2) nämlich; 3) freilich, gewiss wohl; 4) st. ἤδη, schon, bereits.
 δῆϊός, α, ον, ion. f. δάϊος, feindlich; Subst. Feind.
 δῆϊότης, ἦτος, ἡ, Streit, Schlacht, Ermordung.
 δῆϊόω, ich behandle feindlich, tödte.
 δηλέομαι, 1) ich beschädige, verletze; 2) ich vernichte, vertilge, tödte.
 δῆμος, ὁ, 1) Volk; 2) vom Volke bewohntes Land.
 δημός, ὁ, Talg, Fett.
 δῆνος, τό, (δάω) 1) Rath, Beschluss; 2) List, Ränke; Tücke.
 δηρόν, Adv. lange.
 δῆω, (δάω) ich finde, treffe. Das Praes. steht gew. in der Bedeutung des Fut.
 δῶδεις, εἶσα, εν, contrah. für δῆωδεις, v. δῆϊόω.
 διά, Praep. m. Gen. u. Acc. 1) m. Gen. durch, hindurch, von Raum u. Zeit; 2) m. Acc. durch, wegen, Rücksicht oder Grund anzeigend; 3) in Compositis durch, gänzlich, aus einander, unter.
 διαβαίνω, (διά u. βαίνω) 1) ich setze über, ἔς τι; 2) gehe mit gespreiteten Füßen, mit grossen Schritten, schnell.
 διαίνω, benetze, befeuchte, bewässere.
 διακρίνω, (διά u. κρίνω) ich trenne, sondere, unterscheide. Med. trenne mich, komme aus einander.
 διαμελεῖστί, Adv. (διά u. μέλος) zergliedert, stückweise.
 διαμπερές, Adv. (διά, ἀνά u. πείρω) durch u. durch, durchaus, ganz.
 διαπέρθω, (διαμπερθω) ich zerstöre.
 διεπραθόμην, in pass. Bedeutung.
 διαπλάσσω, (διά u. πλάσσω) ich bilde, forme, gestalte.
 διδάσκαλιν, ἡ, (διδάσκω) Lehre.
 διδάσκαλος, ο, Lehrer.
 διασχίζω, (διά u. σχίζω) ich zerpalte, zerreiße.
 διατάσσω, (διά u. τάσσω) ich ordne, befehle, setze fest.
 διαφαίνω, (διά u. φαίνω) ich lasse durchscheinen; Med. scheine durch, glühe.

διαφορέω, ich trage fort, bringe, verbreite.
 διδάσκω, δάξω, ich lehre, τινά τι.
 δίδωμι, (δύω) Buttm. S. 205. 3 Plur. ἔδωκαν und δόσαν, ich gebe, schenke.
 διειρομαι, ich frage aus, frage.
 διερός, ἄ, ὄν, feucht, flüssig, beweglich, rege, frisch, munter.
 διζέομαι u. διζήμαι, ich suche, forsche, frage.
 διηνεκής, ὁ, ἡ, (διά und ἐνέκω = φέρω) 1) weit hintragend, reichend; gross; 2) zusammenhängend, ununterbrochen; διηλεκτός, Neutr. f. Adv. fortwährend, immerdar.
 διῴσθημι, (διά u. ἴσθημι) ich stelle auseinander, trenne; 2) intrans. ich trete auseinander, trenne mich, entzweie mich; διασπότην f. διεσπότην; διασπότην ἐρίδαντε, trennten sich zankend.
 δικάζω, (δίκη) ich spreche Recht, ich richte; Med. rechte, streite, lasse mir Recht sprechen.
 δίκαιος, α, ον, (δίκη) gerecht, gesetzmässig, rechtlich.
 δικασπότης, ὁ, ἡ, (δίκη u. πολέω) rechtsprechend; ἀνὴρ δ., Rechtspfleger.
 δίκη, ἡ, Recht, Gerechtigkeit, Sitte, Gebrauch.
 δινέω, (δίνη) ich drehe herum; Med. drehe mich herum, gehe, komme herum.
 Διογενής, ὁ, ἡ, (Δίς = Ζεύς u. γίγνομαι) von Zeus entsprossen.
 διος, α, ον, göttlich, gross, schön.
 Διοτροφής, ὁ, ἡ, (Δίς = Ζεύς u. τρέφω) von Zeus genährt, erzogen.
 διπλοῦς, ἴδος, ἡ, doppelt um den Leib geschlagenes Gewand, Mantel, Reiserock.
 δίπους, δίπουν, Gen. ποδος, (δῖς u. ποῦς) zweifüssig.
 Δίς, (Nom. ungebräuchlich, wofür Ζεύς, Διός, Διὶ, Δία,) ὁ, Zeus, der höchste der Götter.
 δῖς, Adv. zweimal, doppelt; δις τόσον, zweimal so viel, so weit.
 διαφρίον, τό, = διαφρος, ὁ, Wagen.
 διφυής, ἑς, (δῖς u. φύω) doppelter Art, doppelt, zwiefach.
 διχα u. διχά, Adv. in zwei Theile getheilt, daher zweierlei; verschieden, zweifelhaft.

διχοστασία, ἡ, Ausinandertreten, Getheiltheit.
 δίψα, ἡ, Durst.
 διψάω, (δίψα) dürste.
 διώκω, 1) ich treibe — stosse fort; νῆα, ich rudere fort; 2) verfolge; Pass. ich werde getrieben, laufe schnell.
 δμῶς, δμωός, ὁ, Unterjochte, Sklav, Diener.
 δοιάζομαι, (δοιός) ich bin zweifelhaft; Imperson. es scheint.
 δοιός, ἄ, ὄν, doppelt, zwiefach; Dual. u. Plur. zwei.
 δοκεύω, (δοκέω) ich beobachte.
 δοκέω, ich scheine, gelte wofür; δοκεῖ μοι, es scheint mir.
 δόλιος, α, ον, (δόλος) listig, betrügerisch.
 δολιχάνυλος, ὁ, ἡ, (δολιχός u. ἀνύλος) mit langer Röhre, langschäftig.
 δολιχός, ἡ, ὄν, lang, langwierig.
 δολόεις, εἶσα, εν, (δόλος) listig, verschlagen.
 δολόμητις, ιος, ὁ, ἡ, (δόλος und μήτις) mit listigen Anschlägen.
 δόλος, ὁ, List, Nachstellung, Betrug.
 δολοφρονέω, (δόλος u. φρονέω) ich sinne auf List.
 δόμεναι ion. f. δοῦναι, Aor. 2 Inf. v. δίδωμι.
 δόμος, ὁ, (δέμω) Gebäude, Haus, Zimmer.
 δονέω, ich bewege.
 δόξα, ἡ, (δόκω, δοκέω) 1) die Meinung, Ansicht, Erwartung; 2) Vorurtheil, Wahn; 3) Ruf, Ruhm, Ehre, Ansehn.
 δόρπος, ὁ, Abendessen.
 δόρυ, ion. δοῦρυ, (δουρός, δουρί u. δούρατι; δούρατα u. δοῦρα, δούρων, δούρεσσι) τό, 1) Baum, Stamm; 2) was daraus gemacht wird, Balken; 3) Lanze, Speer.
 δός, s. δίδωμι.
 δόσις, εως, ἡ, (δίδωμι) Geben, Gabe, Geschenk.
 δουλεύω, (δούλος) ich diene, fröhne.
 δούπος, ὁ, Geräusch, Getöse, Tosen.
 δοῦρυ = δόρυ.
 δράγμα, ατος, τό, (δράσσω) das Aehrenbündel, die Garbe.
 δράκων, οντος, ὁ, Drache, Schlange.
 δράσσω, gewöhnl. im Med. ich greife, fasse.

δρεπάνη

δρεπάνη, ἡ, Sichel.

δρέπω, poet. = δρέπω, ich breche, pflücke ab; überhaupt, ich genieße.

δρηστειρα, ἡ, (δράω) Dienerinn.

δρόμος, ὁ, (δρέμω = τρέχω) Lauf, Laufbahn.

δροσερός, ἄ, ὄν, (δρόσος) thauig, duftig, frisch.

δρυμὸν, τό, (δρῦς) Eichenwald, Wald.

δρῦς, δρυός, ἡ, Baum, Eiche.

δύ, s. δύο.

δύναμαι, Buttm. S. 235. ich kann, vermag.

δύναμις, εως, ἡ, das Vermögen, die Macht, Kraft, Stärke.

δύο u. δύω, οἱ, αἱ, τὰ, zwei.

δυοκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, zwölf.

δύσεργος, ὄν, (δυσ u. ἔργον) schwer zu bearbeiten, hindernd, hinderlich.

δυσμενής, ὁ, ἡ, (δυσ und μένος) feindlich gesinnt.

δυσμορος, ὄν, (δυσ u. μόρος) mit unglücklichem Schicksal, unglücklich.

δύστηνος, ὁ, ἡ, = δύσμορος.

δύσσομαι, eine vom Fut. von δύω, δύω gebildete und nur im Part. Praes. δυσόμενος, Imper. δύσσο u. Imperf. δυσόμεν u. εδυσόμεν vorkommende Form.

δύω = δύο, zwei.

δωδεκα, (δύω u. δέκα) zwölf.

δῶ, τό, indecl. (δῶμα verkürzt) das Haus.

δῶδεκα = δωδέκα.

δῶν f. ἔδωκε, Aor. 1. Act. v. δίδωμι.

δῶμα, ατος, τό, (δέμω) Gebäude, Haus, Wohnung, Saal.

δωμάω, (δῶμα) ich baue.

δῶρον, τό, (δίδωμι) Geschenk, Gabe.

δωτήν, ἡ, = δῶρον.

δῶχ', vor spir. Asper, st. ἔδωκε v. δίδωμι.

"E, ihn, sie, Acc. v. ἔο od οὐ.

ἑἶαν = ἑἶαν, ἑἶας st. ἑἶς, s. ἑἶω.

ἑαρ, ἑαρος, τό, Frühling.

ἑἶσι st. εἶσι, v. εἶμι.

ἑαυτοῦ, ἡς, οὐ u. s. w. aus dem Pron. οὐ, seiner, u. αὐτός, ἡ, ὁ, seiner selbst.

ἑἶω, 1) ich lasse, lasse zu; 2) lasse sein, unterlasse, lasse weg.

ἑβδόματος, ἡ, ὄν, (ἑπτά) der siebente; ἑβδομάτῃ (sc. ἡμέρᾳ) der siebente Tag.

ἐγγυαλίζω

ἐγγυαλίζω, ἔω, (ἐν u. γύαλον) ich gebe in die Hände, händige ein, übergebe, gewähre.

ἐγγύθεν, Adv. (ἐγγύς) nahe.

ἐγγύδι, Adv. nahe, τινός.

ἐγγύς, Adv. nahe.

ἐγείρω, ich wecke, erwecke; Med. ich erwache.

ἐγκατα, ὦν, τὰ, Eingeweide.

ἐγκαταπήγνυμι, πήξω, (ἐν, κατά u. πήγνυμι) ich stosse hinab, hinein.

ἐγκατατίθημι, (ἐν, κατά u. τίθημι) ich setze, lege darin nieder. Med.

(Aor. 2. ἐγκατέτετο st. ἐγκατέτετο) 1) ich erwäge; 2) sinne, arbeite künstlich aus.

ἐγκέφαλος, ὁ, (ἐν und κεφαλή) Gehirn.

ἐγνώ s. γιννώσκω.

ἐγρέσθαι, ἔγρεο, ἐγροίμην, ἐγρόμενος, v. ἐγείρω.

ἐγχεία, ας, ἡ, = ἔγχος.

ἐγχεῶ, (ἐν u. χέω) ich giesse, schüttele ein.

ἔγχος, τό, Lanze, Speer.

ἐγώ, (ν) ich.

ἐγωγε, ich wenigstens, ich für mein Theil.

ἐδδεις, poet. f. ἔδεισα, v. δέιδω.

ἐδέγμην, Imperf. v. δέχομαι.

ἐδητύς, υός, ἡ, (ἔδω) Speise, Essen.

ἐδίδουν, Imperf. von der Form διδῶ gebildet. S. διδῶμι.

ἐδμάθης f. ἐδμήθης, Aor. 1. Pass. v. δαμάω.

ἔδνον, τό, Brautgeschenk.

ἔδος, τό, (ἔζω) Sitz, Grund, Lage.

ἔδρακον, Aor. 2. v. δέρνω.

ἔδω, Buttm. S. 236. 238. ich esse, verzehre, nage; θυμὸν ἔδ., den Muth aufzehren, d. h. verlieren.

ἔδωδή, ἡ, (ἔδω) Essen, Speise.

εἰκοσόροτος, poet. f. εἰκοσόροτος, ὁ, ἡ, zwanzigruderig.

ἔειπον, ion. f. εἶπον v. εἶπω.

ἐέργω, poet. = ἔργω.

ἐέρχάτο f. ἐεργόμενοι ἦσαν, 3 Pluri. Plusq. Pass. v. ἔργω.

ἔζω, (ἔω) Buttm. S. 214. ich setze, mache, heisse sitzen. Med. (Buttm. S. 239.) ich setze mich, sitze.

ἔη f. ἡ, Praes. Conj. v. εἶμι.

ἔην, st. ἦν, Imperf. v. εἶμι.

ἔησιν, st. ἔη oder ἦ, Praes. Conj. v. εἶμι.

ἔθ', vor spir. asper f. ἔτι.

ἐθέλησιν, 3 Sing. Praes. Conj. poet. = ἐθέλω v. ἐθέλω.

ἐδέλω, Buttm. S. 236. ich will; vorzüglich wenn ein Vorsatz darin liegt, entgegengesetzt dem bloss wünschenden βούλομαι.

ἔδνος, τό, (ἔδω) die Volksmenge, Schaar, der Haufen.

εἰ, Conj. 1) wenn; 2) in der indirecten Frage: ob; oft verbunden εἰ κε st. εἰάν oder ἤν, wenn; m. Conj. εἰ ποτε, wenn je; εἰ μὲν — εἰ δέ, wenn — wenn aber; εἰ μή, wenn nicht, wo nicht; εἰ γε, wenn wenigstens; εἰ που, wenn irgendwo; εἰ δῆ, weil bereits, daschon; εἰ δ' ἄγε, wohlan!

εἶαρ, αρος, τό, poet. f. ἔαρ, Frühling. εἰαρινός, ἡ, ὄν, (ἔαρ) Frühling betreffend; ὥρη εἶαρ, Frühlingszeit; ἄνθεα εἶαρ, Frühlingsblumen.

εἶατο, ion. f. ἔατο u. das f. ἤντο, 3 Plur. Plusqpf. Pass. v. ἤμαι.

εἶδαρ, ατος, τό, (ἔδω) Essen, Speise, Gericht.

εἰδεῖν, v. εἶδω.

εἶδος, τό, Aussehen, Gestalt, körperliche Bildung.

εἶδω, (Buttm. S. 218. Praes. ungebr., Perf. 2. οἶδα, Conj. εἶδῶ. Aor. 2. εἶδον, ἴδον;) ich sehe, doch diese Bedeutung nur Aor. 2. üblich. Perf. ich habe gesehen, eingesehen, erkannt, daher: ich weiss, verstehe, verstehe mich auf etwas, übe, ἀπηνέα, ἀδελύστια εἰδέναι, Grausamkeit, Ungerechtigkeit, ἀμύμονα εἶδ. Gutes, Edles, üben. Med. εἶδομαι, εἴδομαι, ich werde gesehen, videor, erscheine, scheine.

εἶδωλον, τό, (εἶδος) Bild, Schatten von Verstorbenen.

εἶεν = εἰήσαν, Praes. Opt. v. εἰμί. εἶκελος, ἡ, ὄν, u. εἶκελος, ὁ, ἡ, (εἶκω) ähnlich.

εἰκοσέτης, ὁ, (εἴκοσι u. ἔτος) zwanzigjährig.

εἴκοσι, (ν) indecl. οἱ, αἱ, τὰ, zwanzig.

εἶκω, Buttm. S. 236. (Dual. ἔηκον st. εἵματον; Plusqpf. Pass. ἤγμην) 1) ich gleiche, bin ähnlich, δέμας, an Gestalt; 3) Imperson. εἴκει, es schickt, ziemt sich; kömmt mir zu.

εἶκω, Aor. 1. εἶξα, 1) ich weiche; 2) ich weiche, unterliege, werde verleitet; z. E. πενίη εἶκων, durch drückenden Mangel verleitet; 3) weiche, gebe nach, überlasse mich.

εἰκῶν, ὄνος, ἡ, das Bild, Ebenbild. εἶλ' f. εἶλε v. αἰρέω.

εἰλαπίνη, ἡ, festlicher Schmaus.

εἰλέω, 1) ich dränge, presse, treibe, treibe in die Enge; 2) vom Winde: ich wirbele.

εἰλήλουθα, Perf. v. ἐλεῦσθω, s. ἔρχομαι.

εἰλίπους, οδος, ὁ, ἡ, (εἰλέω u. ποῦς) schleppfüssig.

εἶμα, ατος, τό, (ἔω, ἔννυμι) Kleid, Gewand.

εἶμαι, Perf. Pass. v. ἔω, ἔννυμι.

εἶμέν, poet. = ἔδμην v. εἰμί.

εἶμί, (ἔω) Buttm. S. 108. IV; ich bin; ἔστι μοι, es ist mir, ich habe; ἔδσόμενοι, Nachkommen.

εἶμι, Buttm. S. 216. (ἔω) Impf. ἦια, ἦειν, ἦιον u. ἦον, Fut. εἴδομαι, ich gehe, gehe einher, weg, komme, εἶν, poet. = εἶν, in.

εἰνάλιος, ὄν, (εἶν u. ἄλς) im, ἀπὸ Meere befindlich, lebend.

εἶνεκα, ion. f. ἔνεκα.

εἶνι, poet. f. εἶν, in.

εἰνόςφυλλος, ὁ, ἡ, (εἶνός u. φύλλον) Laub schüttelnd, belaubt.

εἶπερ, 1) wenn anders, wenigstens wenn, wenn auch; 2) fragend: ob wohl, ob.

εἰπηόθα = εἶπης, Conj. Aor. 2. v. εἶπω.

εἶπω, Praes. ungebräuchl. 1) ich rede, spreche, νημερτέα, Wahrheit; 2) ich sage aus-an; nenne; εὖ εἶπεν τινά, gut von Jem. reden, Jem. preisen.

εἰρεσία, ἡ, (ἐρεσέω) Rudern.

εἰρήνη, ἡ, Friede.

εἰροπόκος, ὁ, ἡ, (εἶρος und πέκω) Wolle tragend.

εἶρος, τό, Wolle.

εἶρω, ich sage; Med. lasse mir sagen, frage.

εἰρωτάω, ion. u. poet. f. ἐρωτάω, (ἔρω) ich frage, τινά, Jem. τί, um etwas.

εἰς, verkürzt ἐς, Praepos. m. Acc. zeigt eine Richtung wohin an, in Raum u. Zeit: nach, in, hinein, auf, zu. In Compos. hin, hinein, daran, dazu.

εἰς, μία, ἓν, einer, eine, eines.

εἶδα, Aor. 1. Act. v. ungewöhnl. ἔω; siehe ἔω, Buttm. S. 214. II.

εἰσάγω, (εἰς u. ἄγω) ich führe hinein, herzu, herbei.

εἰσαῖω, (εἰς u. αἶω) ich höre an, vernehme.

εἰσβαίνω, (εἰς u. βαίνω) ich steige hinein.

εἰσδέρκομαι, (εἰς u. δέρκομαι) ich sehe an, erblicke, nehme wahr.

εἰσεῖδω, (εἰς u. εἶδω) (Präs. ungebräuchl.) ich erblicke, blicke an.

εἰσελαύνω u. εἰσελάω, (εἰς u. ἐλαύνω) ich treibe ein; ναῦν, ich schiffe hinein.

εἶσι, 3 Sing. Praes. v. εἶμι.

εἶσῶ, (εἶδος) 1) ich mache gleich, halte gleich, vergleiche; 3) ich gleiche.

εἰσνοέω, (εἰς u. νοέω) ich sehe, erblicke.

εἰσοδος, ἡ, (εἰς u. ὁδός) Eingang.

εἰσιπνέω, ich gehe hinein, betrete.

εἰσόνε, (ν) poet. = εἰς ὅτε, solange als, bis.

εἰσοράω, (εἰς u. ὁράω) ich sehe an.

εἶδος, η, ον, gleich, gleichmässig; δαὶς εἶση, gleiches Mahl, wo jeder gleichen Theil erhält; νηὺς εἰ, Schiff mit gleichen Seitenwänden, φρένες εἰ, richtiger Verstand.

εἶσω, Adv. (εἰς) drinnen, hinein.

εἴτε — εἴτε, ob — oder.

εἴφ', wegen folgend. Asper f. εἰπέ, Imper. v. εἶπω.

εἴως, Adv. poet. = ἕως, so lange als, bis.

ἐκ, vor Vocal ἐξ, Praep. m. Gen.

1) v. Raume: aus, von; 2) von der Zeit: seit, von, auf, nach, ἐκ τοῦ — ἐξ οὗ (sc. χρόνου) seit jener Zeit, seit welcher Zeit, seitdem;

3) metaph. aus, von, durch, ἐκ τινος γίγνεσθαι, von Jem. abstammen. Wird dem Subst oft nachgesetzt, διὸς ἐκ f. ἐκ διὸς.

Adv. aus, heraus. In Compos. aus, weg, ent-, ver-; oder verstärkt bloss den Begriff.

ἐκὰς, Adv. fern, weit.

ἐκαστός, η, ον, jeder.

ἐκάτερθε, (ν) Adv. von jeder Seite, von beiden Seiten.

ἐκατὶ, dor. = ἐκατῇ, wegen.

ἐκατόμβη, ἡ, (ἐκατόν u. βούς) Opfer von hundert Rindern oder andern Thieren.

ἐκβαίνω, (ἐκ u. βαίνω) Aor. 2. ich gehe heraus, steige aus; Aor. 1:

ἐξέβησα, ich lasse aussteigen.

ἐκβάς, ἄσα, ἄν, Aor. 2. Particip. v. ἐκβαίνω.

ἐκγέγαα, ἐκγεγάως, s. ἐκγίγνομαι.

ἐκγίγνομαι, (ἐκ u. γίγνομαι) ich werde erzeugt, entspringe; Perf. bin entsprossen, τινός, v. Jem.

ἐκγονος, ὁ, (ἐκγίγνομαι) Entsprössener, Sprössling.

ἐκδέρω, (ἐκ u. δέρω) ich schinde aus, ziehe die Haut ab.

ἐκδέω, (ἐκ u. δέω) ich binde an, zu, verschliesse.

ἐκεῖνος, η, ο, jener, jene, jenes.

ἐκέκαστο, Plusqpf. Pass. v. κάζω.

ἐκῆλος, ὁ, ἡ, ruhig, gelassen.

ἐκκαλέω, (ἐκ u. καλέω) ich rufe hervor, heraus; Med. ich rufe mir heraus.

ἐκλανθάνομαι, (ἐκ u. λανθ.) ion. ἐκλήθομαι, ich vergesse, τινός, etwas.

ἐκλύω, (ἐκ u. λύω) ich mache los, befreie, τινός, von etwas.

ἐκπαιγλος, ὁ, ἡ, (ἐκπαιγος, v. ἐκπλήσσω) bewundernswerth, schrecklich, heftig.

ἐκπεράω, (ἐκ und περάω) 1) ich setze über, τί, etwas; 2) ich gehe hindurch.

ἐκπίνω, (ἐκ u. πίνω) ich trinke aus.

ἐκπονέω, (ἐκ u. πονέω) durch Arbeit vollenden, beendigen; βίοντον ἐκ. das Leben mühevoll bestehen.

ἐκπρορέω, (ἐκ, πρό u. ῥέω) ich fliesse, ströme heraus.

ἐκπροχέω, (ἐκ, πρό u. χέω) ich giesse, ströme heraus, hervor.

ἐκσεύομαι, (ἐκ u. σεύομαι) Plusqpf. Pass. oder Aor. 2. Med. ἐξεσούμην, ich stürze heraus.

ἐκτα, s. κτάω.

ἐκτανύω, (ἐκ u. τανύω) ich spanne aus.

ἐκτελείω und ἐκτελέω, (ἐκ und τελέω) 3 Plur. Imperf. ἐξετελεῦντο, ich vollende, vollbringe.

ἐκτόμνω, od. ἐκτέμνω, (ἐκ u. τέμνω) ich schneide aus.

ἐκτοθεν, Adv. poet. = ἐκτοςθεν.

ἐκτός, Adv. (ἐκ) aussen, draussen; m. Gen. ausserhalb.

ἐκτοσθε, (ν) (ἐκτός) Adv. aussen, draussen, ausserhalb; auch Praep. m. Gen.

ἐκφαίνω, (ἐκ u. φαίνω) ich zeige, mache sichtbar; Pass. ich zeige mich, erscheine.

ἐκφαιμαι, (ἐκ u. φημί) Inf. ἐκφάσθαι, ich spreche — sage aus.

ἐκφεύγω, (ἐκ u. φεύγω) ich fliehe heraus, ich entgehe, entkomme, m. Acc.

ἐκφθίω, (ἐκ u. φθίω = φθίνω) ich vernichte, verzehre.

ἐκχέω

ἐκχέω, (ἐκ und χέω) ich giesse, schütte aus. Med. ich ergiesse mich, komme heraus

ἐκχυτος, ον, (ἐκχέω) ausgegossen, hingegossen, verschwenderisch.

ἐλαία, ἡ, Olivenbaum.

ἐλαῖνεος, α, ον, (ἐλαίη) v. Olivenholz.

ἐλάσσει f. ἐλάσαι, Aor. 1. Opt. Act. v. ἐλαύνω.

ἐλαύνω und ἐλάω, Buttm. S. 237. Fut. ἐλάσω, 1) ich treibe, treibe weg; 2) ich stosse, schlage, treffe; 3) ich ziehe. Med. treibe, hole mir.

ἐλαφος, ὁ, ἡ, Hirsch, Hirschkuh, Hindinn.

ἐλαφρός, ἄ, ὄν, leicht.

ἐλεαίρω, (ἐλεος) ich erbarme mich, bedaure.

ἐλεγχῆς, ὁ, ἡ, schändlich; Superl. ἐλέγχιστος.

ἐλέειν, poet. f. ἐλεῖν, Aor. 2. Inf. v. αἰρέω.

ἐλεέω, ich bedaure, erbarme mich.

ἐλέσθαι, Aor. 2. Inf. Med. v. αἰρέω.

ἐλετός, ἡ, ὄν, (ἐλεῖν) was man fangen, fassen kann; ergreifbar.

ἐλευθερία, ἡ, (ἐλεύθερος) Freiheit.

ἐλεύθω, ungebräuchl. giebt Tempora zu ἔρχομαι; Perf. ἐήλθουσα, (Plur. ἐήλθουσμεν st. ἐήλθούσαμεν) ich gehe, komme; s. ἔρχομαι.

ἐλθέ, ἐλθέμεν, ἔλθοι, s. ἐλεύθω und ἔρχομαι.

Ἑλικών, ὄνος, ὁ, Helikon, Berg in Böotien, Hauptsitz der Musen.

ἐλιξ, κος, ὁ, ἡ, (ἐλίσσω) gewunden, mit gekrümmten Hörnern. 2) Subst.

ἐλιξ, κος, ἡ, Wirbel, Kreislauf.

ἐλκείω u. ἐλκύνω = ἔλκω.

ἔλκος, τό, Wunde, Geschwür.

ἔλκω, 1) ich ziehe, schleppe, schleife fort; 2) daher: ich misshandle.

ἐλπίς, ἰδος, ἡ, Erwartung, Hoffnung.

ἐλπιδώ, dor. = ἐλπίζω, ich hoffe.

ἐλπω, Perf. ἐόλπα, Plusqpf ἐώλπειν, ich setze in Erwartung, mache Hoffnung. Perf. u. Plusqpf. ich hoffe, hoffte. Med. ich hoffe.

ἐλύω, ich rolle, wickle, krümme, schmiege.

ἔλω, ungebräuchl. Praes. bildet Temp. zu αἰρέω w. s.

ἐλώριον, τό, (ἔλω) der Fang, die Beute, Raub, Frass.

ἐμαυτοῦ, ἧς, (ἐμοῦ u. αὐτός) meiner selbst u. s. w.

ἐμβαίνω

ἐμβαίνω, (ἐν u. βαίνω) (ἐμβην st. ἐνέβην) ich gehe, steige hinein; trete auf etwas.

ἐμβάλλω, (ἐκ u. βάλλω) ich werfe, lege, gebe, hinein; ἐμβ. κώπη, auf die Ruder stützen, d. h. schnell rudern.

ἐμβρυον, τό, (sc. βρέφος) das neu-geborne Junge.

ἐμέθεν, ἐμεῖο, ἐμεῦ, Gen. v. ἐγώ.

ἐμέμηκον, Impf. v. μηκάομαι gebildet.

ἔμεν, ἔμεναι u. ἔμμεναι = εἶναι, Inf. v. εἶμι.

ἐμεῦ, poet. u. ion. f. ἐμοῦ v. ἐγώ.

ἐμμενής, ὁ, ἡ, (ἐν u. μένω) beharrend, unablässig, stets.

ἐμμορα, Perf. Med. v. μείρομαι.

ἐμμορος, ον, (ἐν u. μόρα = μοῖρα) theilhaft, τινός.

ἐμός, ἡ, ὄν, (ἐμοῦ) Pronom. poss. mein.

ἐμπάζομαι, ich achte, τινός u. τινά, bekümmere mich um J., schütze.

ἐμπάλιν, poet. ἐμπαλί, (πάλιν) Adv. zurück, wiederum.

ἐμπεδος, ὁ, ἡ, (ἐν u. πέδον) in der Erde stehend; fest, unerschüttert, sicher, bestimmt, in Einem fort. Neutr. ἐμπεδον u. ἐμπεδα als Adv.

ἐμπης, Adv. (ἐμπας, ἐν u. πᾶς) 1) in Allem, durchaus, überhaupt, allerdings; 2) dennoch, doch.

ἐμπλέω, od. ἐμπλημι, (ἐν u. πλέω, πίμπλημι) Praes. ungebräuchlich; ich fülle voll, an, τί, etwas, τινός, womit; Pass. werde voll. Med. fülle mir an.

ἐμπνέω, (ἐν u. πνέω) ich hauche, gebe ein.

ἐμφύω, (ἐν u. φύω) ich schaffe an, pflanze - flösse ein. Aor. 2. ich bin eingewurzelt, eingewachsen; ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρί, hing fest an der Hand.

ἐν, Praep. mit Dat. drückt ein Vereinigen, Zusammensein, eine Nähe in Ruhe aus: in, an, auf, bei, unter, zwischen, von Zeit u. Ort; Adv. so wie in den Compos.: darin, dabei, darunter, daran u. s. w.

ἐναθλέω, (ἐν u. ἀθλέω) ich kämpfe, ringe in einer Sache, übe mich worin.

ἐναΐσιμος, ὁ, ἡ, (ἐν u. αἶσα) 1) Schicksal bedeutend, vorbedeutend; 2) billig, schicklich, heilbringend,

ἐναλίνκιος, ὁ, ἡ, gleich, ähnlich. ἐναμέλγω, ich melke hinein.

ἐναντίος

ἐναντίος, *ία, ιον*, (ἀντίος) (Neutr. als Adv.) gegenüber, entgegen, m. Gen. u. Dat.

ἐναρίθμιος, *ον*, (ἐν u. ἀριθμός) in der Zahl, vollgezählt, mitzuzählen.

ἐνδάπιος, *ία, ιον*, (ἐν u. δάπεδον) einheimisch.

ἐνδον, Adv. darin, innen.

ἐνδυνέως, Adv. sorgfältig, innig.

ἐνέην f. ἐνήν, Imperf. v. ἐνειμι.

ἐνεικα u. ἐνείκω, s. φέρω.

ἐνειμι, (ἐν u. εἰμί) ich bin worin.

ἐνεκα, vor Vocal ἐνεκεν, Praepos. m. Gen. wegen, um — willen, in Betreff.

ἐνέπνευσα, Aor. 1. v. ἐμπνέω.

ἐνέπω u. ἐννέπω, (ἐν u. εἶπω) ich sage, erzähle, besinge.

ἐνερείδω, (ἐν u. ἐρείδω) ich stosse hinein.

ἐνερθε, (*ν*) von unten

ἐνθα, Adv. 1) vom Raume: hier, da, dort wo, dorthin, wohin; ἐνθα καὶ ἐνθα, hierhin u. dorthin, hin u. her, nach allen Seiten; 2) v. der Zeit: da, dann, damals.

ἐνθάδε, Adv. 1) hierher; 2) = ἐνθα, hier, dort.

ἐνθεν u. ἐνθένδε, Adv. von hier, von dorthen, von wo.

ἐνθετο f. ἐνέθετο, Aor. 2. Med. v. ἐντίθημι.

ἐνθεός, *ό, ή*, (ἐν u. θεός) gottvoll, begeistertnd, göttlich.

ἐνί = ἐν.

ἐνι f. ἐνεσσι od. ἐνεσι, v. ἐνειμι.

ἐνιαυτός, *ό*, das Jahr.

ἐνιαύω, (ἐν u. ἰαύω) ich schlafe worin, worunter, wohne, bringe wo zu.

ἐνιπή, *ή*, (ἐνίπτω) scharfe Anrede, Drohung, Beschimpfung.

ἐπιπλέω u. ἐνιπλήθω, (ἐν u. πλέω) = ἐμπλέω, ich fülle an, ich sättige.

ἐνίπτω, ich sage an, sage aus.

ἐνίοπω, (*ψω* u. ἐνιοπήσω) Nebenform v. ἐνέπω.

ἐνίσσω, ich schelte.

ἐννέα, *οί, αἱ, τὰ*, neun.

ἐννεάς, *αδος, ή*, die Neunzahl, der Musenchor.

ἐννέωρος, *ό, ή*, (ἐννέα u. ὦρα) neunjährig.

ἐννήμαρ, Adv. (ἐννέα u. ἡμαρ) neun Tage lang.

Ἐννοσίγαιος, *ό*, (ἐνόσω u. γαῖα) Erderschütterer.

ἐννυμι

ἐννυμι, Buttm. S. 215. III. bildet seine Temp. von ἐνω: *τινά, τί*, ich kleide, bekleide jem. Med. ziehe mir an, bekleide mich. Perf. Pass. εἶμαι, bin angethan, bekleidet, *τί*, mit etwas.

ἐνοπή, *ή*, (ἐνέπω) Laut, Stimme.

Ἐνοσίχθων, *ονος, ό*, (ἐνόσω und χθών) = Ἐννοσίγαιος.

ἐντί, dor. f. εἶσι u. ἐστί, v. εἰμί.

ἐντίθημι, (ἐν u. τίθημι) ich stelle, bringe, lege hinein. Med. lege mir bei; *κότον τινί ἐντίθ. θυμῷ*, Groll gegen Jem. fassen.

ἐντός, Adv. (ἐν) darin, hinein, innerhalb.

ἐντοσθε, (*ν*) Adv. darin, innerhalb; oft Praep. m. Genit.

ἐνύπνιον, *τό*, (ἐν u. ὕπνος) das im Schlafe Erscheinende, Traumbild, Traumgesicht.

ἕξ, sechs.

ἕξ = ἕκ, vor Vocalen.

ἕξαγορεύω, (ἕκ und ἀγορεύω) ich verkünde.

ἕξαιρέω, (ἕκ u. αἰρέω) ich nehme heraus, weg. Med. ich nehme heraus, nehme weg, *τις ἐμεῖο ἐκ θυμὸν εἵλετο*, f. *θυμὸν ἐξείλετο*, es nahm mir jemand das Leben.

ἕξαιρώ, (ἕξ u. αἶρω) ich halte heraus, in die Höhe, trage. Med. trage für mich davon, erhalte.

ἕξαλασώω, (ἕκ u. ἀλασώω) ich blende, mache blind.

ἕξαπατάω, (ἕκ u. ἀπατάω) ich betrüge, täusche.

ἕξαπίνης, Adv. plötzlich.

ἕξαυτίς, Adv. wiederum, abermals.

ἕξεγείρω, (ἕκ u. ἐγείρω) ich wecke auf, erwecke.

ἕξειης, Adv. nach der Reihe.

ἕξεμι, (ἕκ u. εἶμι) ich gehe aus.

ἕξελαύνω od. ἕξελάω, (ἕκ u. ἐλαύνω) ich treibe aus, hinaus.

ἕξελον f. ἕξεilon, Aor. 2. v. ἕξαιρέω.

ἕξεναρίζω, (ἕκ, ἐν, αἶρω) ich tödte.

ἕξερεεῖνω, (ἕκ u. ἐρεεῖνω) ich frage aus, durchforsche.

ἕξερέω, (ἕκ u. ἐρέω) 1) ich sage aus, sage laut; 2) ich forsche, durchspähe. Med. frage, forsche aus.

ἕξέρχομαι, (ἕκ u. ἔρχομαι) ich gehe heraus od. hinaus.

ἕξερύω, (ἕκ u. ἐρύω) ich ziehe — reisse heraus.

ἕξέσονται, s. ἐκθεύομαι.

ἕξευρίσκω, (ἕκ u. εὐρίσκω) ich finde auf, sinne aus, erfinde.

ἐξέφθιτο, Plusqpf. Pass. v. ἐκφθίω.
ἐξήμαρ, Adv. (ἔξ u. ἡμαρ) sechs
Tage lang.

ἐξήρατο, Aor. 1. Med. v. ἐξαίρω.

ἐξῆς, Adv. (ἐξω) in der Reihe.

ἐξονομάζω u. ἐξονομαίνω, (ἐκ u.
ὀνομάζω, ὀνομαίνω) ich spreche
aus, nenne, erwähne.

ἐξόπισθεν, poet. f. ἐξόπισθεν, (ἐξ u.
ὀπισθεν) rückwärts, hinterwärts,
zurück.

ἐξοχος, ὁ, ἡ, (ἐξέχω) hervorragend,
ausgezeichnet; vortrefflich. Neutr.
ἐξοχον u. ἐξοχα als Adv.

ἔξω, Adv. (ἐκ) hinaus, heraus.

ἔοικα, εἰοικώς, Perf. v. εἴκω.

ἔός, ἡ, ὄν, ion. u. poet. f. ὅς, ἡ, ὄν,
Pron. poss. sein.

ἐπαινός, ἡ, ὄν, (ἐπί u. αἰνός)
furchtbar.

ἐπαίω, (ἐπί u. αἰώω) ich gehe
auf etwas los, greife-falle an.

ἐπακούω, (ἐπί u. ἀκούω) ich höre
auf etwas, höre an, erhöhe.

ἐπάν, (ἐπεί u. ἄν) nachdem, sobald,
wenn.

ἐπανίστημι, (ἐπί, ἀνά u. ἵστημι)
ich stelle dagegen auf, rege auf,
wiegele auf; 2) stehe auf, erhebe
mich.

ἐπαρουρος, ὁ, ἡ, (ἐπί u. ἄρουρα)
auf dem Lande, ländlich.

ἐπαρωγός, ὁ, (ἐπαρήγω) Helfer.

ἐπαυρίσκομαι, ich nehme zu mir,
erlange, trage davon, genieße;
πολλοὶ τοῦ ἐπαυρίσκονται, viele
haben Gewinn davon.

ἐπεί, Conj. (ἐπί) 1) nachdem, als,
da; 2) weil, denn, indem.

ἐπείγω, ich treibe, dränge, be-
schleunige; Med. treibe mich an,
eile; Part. eilend, eilig, schnell.
2) betreibe, beschleunige.

ἐπειδή, Conj. (ἐπεί u. δὴ) 1) nach-
dem, da; 2) weil.

ἐπειτή, Conj. = ἐπεί.

ἐπειμι, (ἐπί u. εἶμι) ich gehe auf
etwas zu, trete hinzu.

ἐπειμι, (ἐπί u. εἶμι) ich bin daran,
darüber.

ἐπειτα, Adv. 1) hernach, hierauf,
forthin, künftig; 2) in der Frage:
nun, doch.

ἐπελεύσεται, Fut. 1. Inf. v. ἐπέρ-
χομαι.

ἐπέοικε, (εἰοικε) impers. Perf. Med.
1) es gleicht, sieht ähnlich; 2)
es ist anständig, schickt - geziemt
sich.

ἐπερείδω, (ἐπί u. ἐρείδω) ich stütze
mich worauf, strenge an.

ἐπέρχομαι, (ἐπί u. ἔρχομαι) ich kom-
me herzu, heran, komme, gehe.
ἐπεσπον, Aor. 2. u. Inf. ἐπισπεῖν, v.
ἐρίπω.

ἐπεσσεύοντο, 3 Plur. Imperf. Med.
v. ἐπισεύω.

ἐπεύχομαι, (ἐπί u. εὐχομαι) 1) ich
flehe zu Jem.; 2) frohlocke,
jauchze.

ἐπέφραδεν, Aor. 2. Act. v. ἐπιφράζω.
ἐπέχω, (ἐπί u. ἔχω) 1) ich habe,
halte worauf; 2) halte hin, rei-
che dar.

ἐπηετανός, ὁ, ἡ, (ἐπί u. ἔτος) aufs
ganze Jahr, reichlich.

ἐπήϊσαν, poet. f. ἐπήεσαν, 3 Plur.
Imperf. v. ἐπειμι.

ἐπήλυσον u. ἐπήλυνον, v. ἐπέρχομαι.

ἐπήν, Conj. m. Conj. (contr. aus
ἐπεί u. ἄν) nachdem, so-
bald als, wenn.

ἐπηρεφής, ὁ, ἡ, (ἐπί u. ἐρέφω) oben
bedeckend, überragend.

ἐπί, Praep. m. Gen., Dat. u. Acc.
1) Gen. gewöhnlich eine Ruhe
im Raume anzeigend: auf, an,
bei, z. E. ἐπὶ γῆς; 2) m. Dat.
auf, an, in, bei, zu; 3) m. Acc.
bald Bewegung in Zeit u. Raum,
bald Absicht ausdrückend: auf,
nach, über, zu. Adv. dabei, dar-
auf, dazu, daran, ausserdem.

ἐπι st. ἐπεσσι, v. ἐπειμι.

ἐπιάλλω, (ἐπί u. ἰάλλω) ich schicke,
werfe, lege woran, χεῖρας ἐπιάλ-
τινί, ich lege die Hände an Jem.

ἐπιβαίνω, (ἐπί u. βαίνω) 1) ich
gehe, komme, gelange, betrete,
besteige, m. Gen. u. Acc.; 2)
ich werde theilhaft, ergebe
mich.

ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, (ἐπιβαίνω) der
Besteiger, Bespringer.

ἐπιβοάω, (ἐπί u. βοάω) ich rufe zu,
Med. rufe mir zu Hülfe, rufe an.

ἐπιβώσομαι ion. = ἐπιβοήσομαι, v.
ἐπιβοάω.

ἐπιγίγνομαι, (ἐπί u. γίγνομαι) ich
entstehe, werde, komme dazu,
darauf, danach.

ἐπιδέδρομε, Perf. Med. v. ἐπιτρέχω.

ἐπιδέω, ich binde an, fest, halte.

ἐπιδημεύω, (ἐπί u. δημός) ich bin unter
d. Volke, bin einheimisch, bin zu
Hause.

ἐπιδήμιος, ὁ, ἡ, (ἐπί u. δημός) einhei-
misch; πόλεμος ἐπιδ. Bürgerkrieg.

ἐπιδίδωμι

ἐπιδίδωμι (ἐπί u. δίδ.) ich gebe dazu, füge hinzu.
 ἐπιδίνεω, (ἐπί u. δινέω) ich drehe in die Höhe, schwinde. Med. ich drehe mich hin u. her, überdenke.
 ἐπειμένος, Part. Perf. Pass. v. ἐπίννυμι.
 ἐπίννυμι, (ἐπί u. ἐννυμι) ἐσω, ich kleide, decke darüber. ἐπειμένος, bekleidet, ausgerüstet.
 ἐπικάρσιος, ἰα, ἰον, schräg, schief.
 ἐπικέλλω, κέλω, ich bewege, treibe an; mit u. ohne νάυν, ich lande.
 ἐπιλοπος, ὅ, ἥ, (ἐπί u. κλέπτω) versteckt, verschlagen, erfahren, kundig. Subst. Schalk.
 ἐπικλώθω, (ἐπί u. κλώθω) Med. ich spinne zu, bestimme, verhängen.
 ἐπικρεμάννυμι, Fut. κρεμάσω. (ἐπί u. κρεμάννυμι) ich hänge, schwebe darüber, hin verhängt, stehe bevor.
 ἐπιμαίομαι, (ἐπί u. μαίομαι) 1) ich betaste, berühre; 2) betaste um zu suchen, suche, strebe, verlange.
 ἐπιμάσσομαι = ἐπιμαίομαι.
 ἐπιμένω, (ἐπί u. μένω) ich bleibe dabei, verweile.
 ἐπιμίξω, Adv. (ἐπί u. μίγγω) gemischt.
 ἐπιπείθω, (ἐπί u. πείθω) ich überrede; Med. folge, gehorche.
 ἐπιπίλνυμι, ich nähere; Med. nähere mich, nahe.
 ἐπιπλέω u. ἐπιπλέω, (ἐπί u. πλέω) ich beschiffe, durchschiffe.
 ἐπιπνέω, poet. ἐπιπνέω, ich wehe zu, her; γαίαν ἐπιπνέειν f. ἐπὶ γαίαν πνέειν, auf der Erde athmen, leben.
 ἐπισεύω, (ἐπί u. σέω) treibe an, schicke zu; Med. ich gehe heftig los, stürze los, nahe eilig.
 ἐπισκύνιον, τό, (ἐπί u. σκύνιον) Stirnhaut, Scheitel.
 ἐπισπόμενος, ἐπίσπω, ἐπισπείν, ἐπισπε, s. ἐσπέω,
 ἐπίσταμαι, ich verstehe, weiss, kenne. Part. ἐπίσταμενος, kundig, erfahren, τινός.
 ἐπιστρέφω, (ἐπί u. στρέφω) ich wende mich umher, gehe mich umzusehen, besuche.
 ἐπιτέλλω, (ἐπί u. τέλλω) Perf. ἐπιτέταλμα, Pass. ἐπιτέταλμαι, ich trage auf, übertrage, ordne an.
 ἐπιτέρπομαι, (ἐπί u. τέρπομαι) ich freue mich worüber.
 ἐπιτετράφαται, 3 Plur. Perf. Pass. v. ἐπιτρέπω.

ἐπιτίθημι

ἐπιτίθημι, (ἐπί u. τίθημι) 1) ich setze daran — auf, hinzu; 2) ich mache zu, verschliesse.
 ἐπιτιμῆτωρ, ορος, ὅ, (ἐπιτιμάω) Rächer.
 ἐπιτρέπω, (ἐπί u. τρέπω) ich wende zu, überlasse, vertraue an, treibe an; θυμός σοι ἐπιτρέπεται, dein Geist war geneigt, hatte Lust; ich bewillige, gestehe zu. Perf. Pass. ἐπιτέτραμαι.
 ἐπιτρέχω, (ἐπί u. τρέχω) ich laufe herzu, herum.
 ἐπιφθονέω, (ἐπί u. φθονέω) ich beneide, verwehre.
 ἐπιφράζω, (ἐπί u. φράζω) ich sage, zeige an. Med. 1) sage bei mir, betrachte, bemerke; 2) sinne aus.
 ἐπιφροσύνη, ἥ, (ἐπιφρων) Bedachtsamkeit, Klugheit.
 ἐπιχέω, (ἐπί u. χέω) ich giesse, schütte, werfe darüber, darauf. Med. Aor. 1. ἐπέχευάμην.
 ἐπιχθόνιος, ὅ, ἥ, (ἐπί u. χθών) auf der Erde, irdisch, sterblich; 2) Subst. Erdbewohner, Mensch.
 ἐπιψάω, (ἐπί u. ψάω) ich berühre.
 ἐπιόχομαι, (ἐπί u. οἶχομαι) 1) ich gehe wohin — hinzu, τινά, zu Jem. ἰστόν ἐποιχ. den Webstuhl umgehen, d. h. weben; denn bei den Alten wurde stehend gewebt. 2) ich gehe gegen Jem., greife an.
 ἐπομαι, ich folge, gehe mit.
 ἐπομβρέω, (ἐπί u. ὀμβρέω) ich be-
 regne.
 ἐπόμνυμι, (ἐπί u. ὀμνυμι) ich schwöre dazu.
 ἐπόπτομαι, (ἐπί u. ὀπτομαι) ich sehe an, sehe, besuche.
 ἐπόρνυμι, (ἐπί u. ὀρνυμι) ich erzeuge.
 ἐπος, τό, (ἐπω) das Wort, die Rede, der Vers.
 ἐποτρύνω, (ἐπί u. ὀτρύνω) ich reize, rege an, treibe; Med. betreibe, beschleunige.
 ἐπραθον, Aor. 2. Act. v. πέρθω.
 ἐπτά, οἱ, αἱ, τά, sieben.
 ἐπτατο, Aor. 2. v. πέτομαι.
 ἐπωμάδιος, ὅ, ἥ, (ἐπί u. ὤμος) auf den Schultern.
 ἐράομαι, ich liebe, begehre, verlange, wünsche, τινός.
 ἔρανος, ὅ, freundschaftliches Mahl, wo jeder Beitrag giebt, Pikenik.
 ἐρατεινός, ἥ, ὅν, (ἐράω) liebenswürdig, lieblich, angenehm.
 ἐρατός, ἥ, ὅν, (ἐράω) = ἐρατεινός.

ἐργατίνης

ἐργατίνης, ὁ, Arbeiter. Adj. thätig, wirksam, fleissig.

ἐργμα, τό, (ἐργω) das Werk, die That, Handlung.

ἐργνύω u. ἐργνυμι, poet. Form. v. ἐργω.

ἐργον, τό, (ἐργω) 1) Werk, That, Geschäft; 2) Feldarbeit; 3) bei Weibern: Weherei, Gewebe.

ἐργω, 1) ich wirke, thue, handle; 2) ich opfere, τι, etwas.

ἐργω, poet. ἐέργω, später εἶργω, ich schliesse ein, verschliesse.

ἐρδω = ἐργω.

*Ερεβος, τό, Unterwelt.

ἐρεείνω, (ἐρέω) ich forsche, frage, τινά τι, od. ἀμφί τινι.

ἐρεδίξω u. ἐρέδω, ich bewege, beunruhige, reize, erzeuge.

ἐρείδω, (Perf. Pass. ἐρηρέδαμαι st. ἐρήρεισμαι) ich stelle fest, stütze, lehne.

ἐρείσμα, ατος, τό, (ἐρείδω) Stütze, Grundlage.

ἐρεμνός, ἡ, ὄν, finster, fürchterlich.

ἐρέπτομαι, selten Act. ἐρέπτω, ich rupfe, esse, genieße.

ἐρέσσω, ich rudere, bewege durch Rudern.

ἐρετμόν, τό, das Ruder.

ἐρεύγομαι, durch den Mund (Erbrechen) von sich geben, auswürgen, sich ergiessen.

ἐρέω, ion. st. ἐρῶ, Fut. v. ἐρω.

ἐρέω, ich rede, sage, frage. Med. ich frage.

ἐρημαῖος, α, ον, poet. = ἐρημος, ἡμῃ, ἡμῶν, einsam, verlassen, öde.

ἐρητυω, ich halte ab, zurück.

ἐρι, untrennbare Vorsatzpartikel: sehr.

ἐρίβρυχος, ὁ, ἡ, (ἐρι u. βρύχω) laut brüllend — tönend.

ἐριβῶλαξ, ακος, ὁ, ἡ, (ἐρι u. βῶλαξ) mit starken Schollen, fruchtbar.

ἐρίδουπος, (ἐρι u. δούπος) ὁ, ἡ, laut tönend, hallend, rauschend.

ἐρίζω, (ἐρις) ich streite, wetteifere, τινί, mit Jem

ἐρίηρος, ὁ, ἡ, Plur. ἐρίηρες, (ἄρω) fügsam, gefällig, treu, traut

ἐρικυδής, ὁ, ἡ, (ἐρι u. κύδος) sehr geehrt, berühmt, herrlich, trefflich.

*Εριννύς, ύος, ἡ, gewöhnl. Plur. Ἐριννύες, αἱ, die Rachegöttinnen, Furien.

ἐρις, ιδος, ἡ, Streit, Wetteifer.

ἐριστάφυλος

ἐριστάφυλος, ὁ, ἡ, (ἐρι u. σταφυλή) grosstraubig.

ἐριφος, ὁ, Ziegenböckchen.

ἐρκος, τό, Gehege, Umzäunung, Mauer, eingeschlossene Wohnung;

ἐρκος ὁδόντων, Umzäunung der Zähne, Lippen.

*Ερμείας, ου, ὁ, contr. Ἐρμῆς, ὁ, Hermes.

ἐρπετός, ἡ, ὄν, (ἐρπω) kriechend; τὸ ἐρπετόν, Thier.

ἐρπύζω, (ἐρπω) ich krieche, schleiche.

ἐρπω, ich krieche, schleiche, wandle.

ἐβῶν, ich schweife herum, gehe, gehe fort; ἐβῶ f. ἐβῶε, Imper. geh' fort! ἐβῶ οὕτως, verstärkt: pack' dich fort!

ἐρση, ἡ, neugebournes Lamm.

ἐρσήεις, εσσα, εν, thauig, bethaut, frisch.

ἐρυσρός, α, ὄν, roth.

ἐρύκανον, poet. f. ἡρύκανον, Inf. ἐρυνκαέειν, Aor. 2. v. ἐρύκω.

ἐρυνανάω u. ἐρυνάνω = ἐρύκω.

ἐρύκω, ich halte zurück, halte ab. Med. ich bleibe zurück.

ἐρυμνός, ἡ, ὄν, befestigt, beschützt, gesichert.

ἐρύω, ich ziehe zurück, hinauf, hinab, ziehe aus, χλαίνης τινά

ἐρύειν, Jem. beim Oberkleide zupfen. Med. 1) ziehe mich zurück, enthalte mich; 2) schütze, wahre, erforsche.

ἐρχαται u. ἐρχατο, 3 Plur. Perf. u. Plusqpf. Pass. v. ἐργω.

ἐρχομαι, Buttm. S. 237. ich gehe, komme. σύν τε δύ' ἐρχομένω, wenn zwei zusammengehen.

ἐρω, ich sage, rede; Med. ich lasse mir sagen, frage, forsche.

ἐρώεω, (ρέω) 1) ich fliesse; 2) ich höre auf, lasse ab, m. Gen.

ἐς = εἰς.

ἐσαν, st. ἦσαν, v. εἰμί.

ἐσάντα, Adv. (ἐς u. ἄντα) gegenüber, ins Angesicht.

ἐσασα, poet. εἶσασα, Part. Aor. 1. Act. v. ἐω, ἐξω.

ἐσέδρακεν, Aor. 2. Act. v. ἐς- od. εἰσδέρκομαι.

ἐσθίω, ich esse, fresse, verzehre.

ἐσθλός, ἡ, ὄν, edel, gut, trefflich.

τὸ ἐσθλόν, das Gut, die Kostbarkeit.

ἐσθω = ἐσθίω.

ἐσπον = ἦν, ion. Imperf. v. εἰμί.

ἐσμός, ὁ, der Bienenschwarm, Schwarm, Menge.

ἐσπράω

ἐσπράω = εἰσπράω.

ἐσπέριος, ὁ, ἡ, (ἐσπερος) Abend betreffend, gegen Abend, von der Tagezeit und Weltgegend.

ἐσπόμεν, Aor. 2. v. ἐπομαι.

ἐσσαι, ἐσθεν, ἐσσο, ἐστο, v. ἐννυμι.

ἐσσί, st. εἷς, von εἰμί.

ἐσσομαι, st. ἐσομαι, Fut. v. εἰμί. οἱ

ἐσόμενοι, Part. Fut. f. ἐόμενοι, die Nachkommen.

ἐσόμενος, ἐσονται, ἐσσο, v. σεύομαι.

ἐσται f. ἐβεται, v. εἰμί.

ἐσταώς, νῖα, ὅς, f. ἐστηκώς, Perf.

Part. v. ἰστημι.

ἐστρωται, Perf. Pass. v. στρώννυμι.

ἐσφαγμένος, η, ον, Perf. Part.

Pass. v. σφάζω.

ἐσχατιά, ἡ, (ἐσχατος) das Aeusserste, Ende.

ἐσχόμην u. ἐσχον, Aor. 2. v. ἔχω.

ἔσω, Adv. hinein, drinnen.

ἐτάζω, ich prüfe, probe, frage.

ἐταῖρα, ἡ, Gefährtin, Freundin.

ἐταῖρος u. poet. ἑταρος, ὁ, Ge-

fährte, Gesellschafter, Freund.

ἐτεός, ἄ, ὄν, wahr, wirklich; Neutr. als Adv.

ἐτερήμερος, ὁ, ἡ, (ἐτερος u. ἡμέρα) mit dem Tage wechselnd, ἐτερ. ζῆν, einen Tag um den andern leben.

ἐτερος, α, ον, der andere; ἑτερος — ἑτερος, der eine — der andere.

ἐτέρωθεν, Adv. von anderer Seite her.

ἐτέαλλο, Plusqpf. Pass. v. τέλλω; s. ἐπιτέλλω.

ἐτέυντο, Plusqpf. Pass. v. τεύχω.

ἔτι, Adv. noch, von Gegenwart u. Zukunft: noch jetzt, noch ferner;

μηδ' ἔτι u. οὐκ ἔτι, nicht mehr.

ἔτοιμος, ὁ, ἡ, 1) fertig, bereit, vorliegend; 2) wahr, wirklich.

ἔτος, τό, das Jahr.

εὖ, Adv. (eigentl. Neutr. v. εὖς od. εὖς) gut, recht, wohl, genau, glücklich, geschickt.

εὐαγής, ὁ, ἡ, (εὖ u. ἄγω) wohl beweglich, sich leicht bewegend.

εὐαδε, st. ἔαδε, ἡδε, Perf. v. ἀνδάνω.

εὐβοτρυς, υ, (εὖ u. βότρυς) traubenreich.

εὐγλωσσος, att. εὐγλωττος, (εὖ u. γλωσσαι) mit guter Zunge, wohlredend.

εὐδτελος, ὁ, ἡ, (εὖ u. δηλος) sehr deutlich, weitgesehen.

εὐδω, εὐδήσω, ich lege mich schlafen, schlafe, ruhe.

εὐεπία

εὐεπία, poet. f. εὐέπεια, ἡ (εὖ u. ἔπος) Wohlredenheit, Beredsamkeit.

εὐεργής, ὁ, ἡ, (εὖ u. ἔργω) 1) act. recht thugend, handelnd; 2) pass. wohl, schön gearbeitet.

εὐεργός, ὁ, ἡ, (εὖ u. ἔργω) gut handelnd, gutartig.

εὐήρης, ὁ, ἡ, (εὖ u. ἐρέσσω) gut rudern, zum Rudern bequem.

εὐθαλής, ὁ, ἡ, (εὖ u. θάλλω) schön blühend, grünend.

εὐθύς u. εὐθύ, Adv. (εὐθύς) gradezu, grades Weges, sogleich.

εὐκλαρος, dor. f. ευκληρος, ὁ, ἡ, (εὖ u. κληρος) ein gutes Loos habend, glücklich.

εὐκνημῖς, ἰδος, ὁ, ἡ, (εὖ u. κνημῖς) mit guten Beinschienen, wohl umschient.

εὐκτίμενος, η, ον, (εὖ u. κτίω = κτίζω) wohl gebaut, schön liegend.

εὐλογία, ἡ, (εὖ u. λόγος) Lob, Preis, Ruhm.

εὐμαθία, ἡ, poet. f. εὐμάθεια, (εὖ und μαθάνω) Leichtlernigkeit, Klagheit.

εὐνή, ἡ, 1) Lager; Bett; 2) εὐναί, Steine, welche die Stelle der Anker vertreten.

εὐνῖς, ἰος, ὁ, ἡ, beraubt.

εὐνομία, ἡ, (εὖ u. νόμος) das durch gute Gesetze Bestimmte, Recht.

εὐόρμος, ὁ, ἡ, (εὖ u. ὄρμος) mit guter Rhede versehen.

εὐπατέρεια, ἡ, (εὖ u. πατήρ) von gutem, edelm Vater.

εὐπλοκαμῖς, ἰδος, ὁ, ἡ, u. εὐπλόκαμος, ὁ, ἡ, (εὖ u. πλόκαμος, πλένω) mit schön geflochtenen Haaren, schön gelockt.

εὐπορία, ἡ, (εὖ u. πόρεω) Vermögen, Macht, Reichthum.

εὐπυργος, ὁ, ἡ, (εὖ u. πύργος) wohlgethürmt, wohlbefestigt.

εὐπῳλος, ὁ, ἡ, (εὖ u. πῳλος) mit schönen Füllen, Rossen; Rosse nährend.

εὐρίσκη, Buttm. S. 238. ich finde, treffe.

εὐρυμέτωπος, ὁ, ἡ, (εὐρύς u. μέτωπον) breitstirnig.

εὐρυόδειος, εἶα, εἰον, (εὐρύς und ὁδός) breitstrassig.

εὐρυόπα, st. εὐρυόπης, ὁ, (εὐρύς u. ὅψ) weithin tönend, laut donnernd.

εὐρυπυλῆς, ὁ, ἡ, (εὐρύς u. πύλη) weitthorig.

εὐρύς, εἶα, ὦ, breit, geräumig, weit, gross.
 εὐρώεις, εὐόα, εν, (εὐρώς) moderig, finster, dunkel.
 Εὐρώτας, ὁ, Eurotas, Hauptfluss Lakoniens.
 εὐσκοπος, ὁ, ἡ, (εὐ u. σκοπός) 1) gut zielend, treffend; 2) gut sehend, spähend.
 εὐσέλεμος, ὁ, ἡ, poet. f. εὐσελμος, (εὐ u. σέλα) schönrunderig.
 εὐστοχία, ἡ, (εὐ u. στόχος) glücklicher Schuss, Wurf.
 εὐστρεπτός, ὁ, ἡ, u. εὐστρεφής, ὁ, ἡ, (εὐ u. στρέφω) wohlgedreht, wohlgeflochten.
 εὐτρεφής, ὁ, ἡ, (εὐ u. τρέφω) wohlgenährt, fett.
 εὐτυχία, ἡ, (εὐ u. τύχη) glückliches Treffen des Ziels, Glück.
 εὐφροσύνη, ἡ, (εὐφρων) Heiterkeit, Frohsinn, Freude.
 εὐχάιτης, ὁ, (εὐ u. χαίτη) schönhaarig, schönbelaubt, schönrankig.
 εὐχή, ἡ, Gelübde, Bitte.
 εὐχόμαι, 1 ich rühme mich; 2) gelobe, bete, flehe.
 εὐχος, τό, 1) Bitte, Wunsch; 2) Lob, Ruhm.
 εὐχολή, ἡ, (εὐχομαι) Gelübde, Bitte, Gebet.
 εἶω, ich senge.
 ἐφῆπω, (ἐπί u. ἔπω) 1) ich bin hinter etwas her, treibe, betreibe; 2) spüre aus, durchsuche; 3) erreiche, finde, ziehe mir zu. Med. folge, gehorche, gebe nach.
 ἐφῆστρίς, ἰδος, ἡ, (ἐφέννυμι) Oberkleid.
 ἐφενρίσκω, (ἐπί u. ἐνρίσκω) ich finde, treffe.
 ἐφεψιάομαι, ich verspötte, schmähe, tinné.
 ἐφημέριος, (ἐπί u. ἡμέρα) u. ἐφήμερος, ὁ, ἡ, einen Tag dauernd, hinfällig, vergänglich. Subst. Tagsgeschöpf, Mensch.
 ἔφθην, Aor. 2. Act. v. φθάνω.
 ἐφιάλλω = ἐπιάλλω.
 ἐφίημι, (ἐπί u. ἵημι) 1) ich schicke, sende zu, verhänge, bestimme; 2) ich treibe an Med. ich überlasse mich, vertraue.
 ἐφίστημι, (ἐπί u. ἵστημι) ich setze, stelle wohin- auf. Med. ich stelle mich -, stehe auf.
 ἐφοράω, (ἐπί u. ὁράω) ich übersehe, beobachte, schaue an.

ἐφορμάω, (ἐπί u. ὁρμάω) ich treibe an, erregte; Pass. ich breche los, strebe.
 ἐφύπερθε, (ν) (ἐπί u. ὑπερθε) von oben, oben darüber, oben.
 ἐχθαίρω, (ἐχθος) ich hasse.
 ἐχθος, τό, Hass, Feindschaft.
 ἐχθρός, ἄ, ὄν, (ἐχθος) verhasst.
 ἔχω, Buttm. S. 238. 1) ich habe, besitze; 2) halte, trage; 3) trage, dulde, erleide; 4) halte zurück; 5) halte, enthalte; 6) besorge, betreibe; 7) ich richte; 8) dränge, bedränge; 9) halte an mich, schweige. Pass. 1) gehabt, gehalten werden; 2) abhängen, ἐκτινος, von Jem. Med. halte mich, bin, stehe still.
 ἔων, εἰούσα, ἐόν, ion. Particip. v. εἶμι, f. ὦν, οὐσα, ὄν.
 ἐώνειν, Plusqpf. Act. v. εἶκω.
 ἔως, Adv. so lange als, während, bis.
 Ζατέω, dor. = ζητέω.
 Ζάω, Buttm. S. 239. ich lebe, bin gesund, wohl.
 Ζείδωρος, ὁ, ἡ, (Ζεῖα u. δῶρον) Getreide gebend, Nahrungsprossend.
 Ζεύγνυμι, Ζεύξω, ich spanne zusammen.
 Ζεύγος, τό, Joch, Gespann, Paar.
 Ζευκτός, ἡ, ὄν, (Ζεύγνυμι) verbunden, gepaart.
 Ζεύς, Ζηνός, Ζηνί, Ζήνα, Ζεῦ, s. Δίς.
 Ζέφυρος, ὁ, Zephyr, Abendwind.
 Ζέω, ich siede, koche.
 ζητέω, ich suche.
 Ζόφος, ὁ, 1) Finsterniss; 2) Unterwelt; 3) Abend, als Himmelsgehend.
 Ζυγόν, τό, (Ζύγω, Ζεύγω, Ζεύγνυμι) 1) Joch; 2) Ruderbank.
 Ζωή, ἡ, (ζῶω) 1) Leben; 2) Lebensunterhalt, Vermögen.
 Ζώνη, ἡ, (ζώννυμι) Gürtel.
 Ζωός, ἡ, ὄν, (ζῶω) lebendig, lebend.
 Ζωστήρ, ἦρος, ὁ, (ζῶω, ζώννυμι) Gürtel.
 Ζάω = Ζάω.
 *H oder ἤε, 1) Trennungspartikel oder; ἢ — ἢ: entweder — oder: sey es dass — oder; 2) nach Comparativen: als; 3) ἤμην — ἡδέ, sowohl — als auch; nicht nur — sondern auch.
 ἦ, 1) in der Frage lat. num u. an; 2) ausser der Frage: traun, gewiss, wahrlich.

ἦ, 3 Sing. Imperf. v. ἡμί, od. φημί.
 ἦ, 1) Dat v. ὅς; ἦ, ὅ; 2) als Adv. wie.
 ἦα, st. ἦν, Imperf. v. εἰμί.
 ἦβαιός, ἄ, ὄν, jung, klein, gering,
 wenig; (Neutr. f. Adv.
 ἦβάω, (ἦβη) 1) ich werde mann-
 bar, bekomme männliche Stär-
 ke; 2) blühe in Jugendkraft.
 ἦβη, ἦ, 1) Mannbarkeit, männli-
 ches Alter; 2) männliche Kraft;
 3) Ἡβη, Hebe, Göttinn der Ju-
 gend, Gemahlinn des Herkules.
 ἡγεμονεύω, (ἡγεμών) ich gehe
 voran; τινὶ ὁδόν, ich führe, ge-
 leite.
 ἡγεμών, ὄνος, ὅ, (ἡγέω = ἄγω)
 Führer, Wegweiser.
 ἡγέομαι, (ἄγω) ich gehe voran;
 τινὶ Jem. τί, wohin; führe, leite; 2)
 gehe worin voran, beginne, m. Gen.
 ἡγηλάζω, (ἄγω) ich führe, leite.
 ἡγητῶρ, ὀρος, ὅ, (ἡγέομαι) Führer,
 Fürst.
 ἦδέ (eigentl. ἦ δέ) 1) oder aber,
 oder auch; 2) und.
 ἦδη, Plusqpf. Act v. εἶδω.
 ἦδη, Adv. (ἦ u. δῆ) mit Praes. u.
 Fut. nun, jetzt; mit Praeter.
 schon, bereits.
 ἦδομαι, ich freue mich.
 ἦδύς, εἶα, ὕ, angenehm, süß, lieb-
 lich. Neutr. ἦδύ, als Adv.
 ἦε = ἦ.
 ἦειδη, poet. gebildetes Plusq. ἦει-
 δειν v. εἶδω.
 Ἡέλιος, ὅ, poet. f. Ἡλιος.
 ἦεν, poet. st. ἦν, Imperf. v. εἰμί.
 ἦέριος, ἰα, ἰον, (ἦρι) früh, am
 Morgen.
 ἦερόεις, εἶσα, εν, (ἀήρ) luftig,
 dunkel.
 ἦήρ, ion. Nom. zu dem Gen. ἦέρος,
 ἦ u. ὅ, ion. u. poet. f. ἀήρ, die
 dicke Luft, der Nebel, die Fin-
 sterniss.
 ἦθος, εὖς, τό, (ἔθω) 1) der ge-
 wohnte Aufenthalt; 2) die Ge-
 wohnheit; 3) die Sitte, Sinnesart.
 ἦια, Imperf. v. εἰμι.
 ἦια, ων, τά, 1) die Speise, vor-
 züglich Reisekost; 2) die Spreu.
 ἦιδεος, ὅ, ἦ, jung, unverheira-
 thet; Subst. der Jüngling.
 ἦϊξε, Aor. 2. v. αἶσσω.
 ἦϊομεν, poet. f. ἦειμεν, 1 Plur. Impf.
 v. εἰμι.
 ἦϊών, ὄνος, ἦ, das Ufer, Gestade
 ἦκω, ich bin gekommen, bin da;
 auch: ich komme.

ἦλασε, Aor. 1. Ind. Act v. ἐλαύνω.
 ἦλασκάω, (ἀλλάω) ich fliehe, meide.
 ἦλσον, Aor. 2. v. ἐλεύδω, ἔρχομαι.
 ἦλιβατος, ὅ, ἦ, hoch
 ἦλιθα, (ἄλις) mit πολὺς, sehr viel.
 Ἡλιος, ὅ, 1) Helios, der Son-
 nengott; 2) die Sonne.
 ἡμαδοεῖς, εἶσα, εν, (ἡμαδος) sandig.
 ἡμαι, Bultm. S. 214. II. 3 Plur. εἵταται
 u. εἵτατο; 1) ich bingelegt, gesetzt,
 daher: ich liege, sitze; 2) ich
 halte mich wo auf; 3) ich sitze
 müssig da.
 ἡμαρ, ατος, τό, der Tag; νόστιμον,
 der Tag der Rückkehr, αἰδιμον
 ἡμ., des Geschicks oder Todes;
 ἐπ' ἡματι, an einem Tage: ἡματα
 πάντα, alle Tage, immer.
 ἡμέν, s. ἦ.
 ἡμεν, dor. Infinit. f. εἶναι v. εἰμί.
 ἡμέτερος, ἐρα, ερον, (ἡμεῖς) unser.
 ἡμί, Imperf. ἦν = φημί.
 ἡμισύς, εἶα, υ, halb; ἡμισύ, Hälfte.
 ἡμος, Adv. als, nachdem; ἡμος —
 τῆμος, während — so; indess —
 unterdessen.
 ἦν, Conj. m. Conjunct. (ἐάν) wenn.
 ἡνεμόεις, εἶσα, εν, (ἄνεμος) windig;
 hoch.
 ἦνιδε, Adv. sieh; siehe da.
 ἦνικα, Adv. wann, zu welcher Zeit.
 ἦνοψ, οπος, ὅ, ἦ, glänzend.
 ἦνώγεια, 1 Sing. Plusqpf. ion. f.
 ἦνώγειν v. ἀνώγω.
 ἦπαρ, ατος, τό, Leber.
 ἦπειρος, ἦ, näml. γῆ, 1) festes
 Land; 2) Epiros, gegen Ithaka
 über.
 ἦπεροπεύς, ὅ, der Betrüger.
 ἦπιος, ἰα, ἰον, (ἔπω) der mit sich
 reden lässt, sanft, mild, gütig,
 wohlwollend.
 ἦπύω, (ἔπω) 1) ich rufe, schreie;
 2) töne.
 Ἡρακλῆς, Ἡρακλῆς, Herakles, (Lat.
 Hercules) Sohn des Zeus.
 ἦράσβατο f. ἦράβατο, Aor. 1. Med.
 v. ἐράομαι.
 ἦρέμα, Adv. leis, still, sacht.
 Ἡρη, ἦ, Here, (Lat. Iuno) Gemah-
 linn des Zeus.
 ἦριγένεια, ἦ, (ἦρ u. γένος) eigentl.
 Fem. v. ἠριγενῆς, vom Morgen
 erzeugt; Beiwort d. Morgenröthe.
 ἦρώς, ὦα, ὦον, (ἦρως) helden-
 mässig, heroisch. ἦρ. πούς, Vers-
 fuss des Heldengedichts.
 ἦρως, ὦος, ὅ, Heros, Halbgott,
 Held.

ἦσο, ἦσται v. ἦμαι.

ἦτοι, (ἦ u. τοί) traun nun, aber, jedoch.

ἦτορ, ορος, τό, Herz, Muth, Seele. ἠὺγασάμην, Aor. 1. v. αὐγάζω.

ἦς, ὁ, ἡ, = εὖς, gut, brav, tüchtig.

ἦύτε, Adv. wie, so wie, als

ἦτέω, (ἦχή) ich lasse schallen, tönen, singe. ἦεῦσι, dor. f. ἦχοῦσι.

ἦχή, ἦ, Schall, Geräusch.

ἦχι, Adv. st. ἦ, wo, wohin.

ἦως, ἦος, ἡ, Morgenröthe, Göttinn des Morgens; Lat. *Aurora*.

Θ', st. τε, vor Spir. asper.

θάλαμος, ὁ, Schlafgemach, Wohnzimmer.

θάλασσα, ἡ, Meer.

θαλερός, ἄ, ὄν, (θάλλω) blühend, frisch, kräftig; θ. δάκρυ, die blühende, vollschwellende, heisse Thräne.

θαλία, ἡ, (θάλλω) Blüthe, Glück, frohes Gelag.

θάλλω, ichgrüne, blühe, bin blühend, grürend; τέθ. ελλαπίνη, das köstliche Gelag.

θάλπω, ich wärme, erwärme.

θαλπωρή, ἡ, (θάλπω) Erwärmung, Hoffnung, Vertrauen.

θαμβέω, ich staune, staune an.

θάνατος, ὁ, (θάνω, θνήσκω) der Tod.

θάνε, θανέειν, θανέεσθαι, θάνον, θανών, v. θνήσκω.

θάπτω, ich bestatte, begrabe, beerdige.

θαρβέω = θαρσέω.

θαρσαλέος, εἰα, εἰον, (θάρσος) 1) dreist, muthig; 2) trotzig, unverschämt. τὸ θαρσαλεώτερον = τὸ θάρσος.

θαρσέω, (θάρσος) ich fasse Muth.

θάρσος, τό, Muth, Dreistigkeit.

θαρσύνω, (θάρσος) ich mache dreist, ermuthige.

θάσσον, Adv. (Neutr. v. θάσσω, irregul. Compar. v. ταχύς) schneller, bald, sogleich.

θαῦμα, ατος, τό, Wunder.

θαυμάζω, (θαῦμα) ich staune, staune an, bewundere.

θεά, ἡ, Göttinn.

θεήσιος, poet. f. θεῖος.

θειλόπεδον, τό, sonniger Platz, Trockenplatz.

θείνω, ich schlage.

θειδομος, ὁ, ἡ, (θεός u. δέμω) von Gott erbaut.

θεῖος, ἄ, ὄν, (θεός) göttlich, vorzüglich schön.

θεῖω, Conj. Aor. 2. st. θεῶ v. τίθημι.

θέλω, 1) ich streichle; liebe; 2) besänftige, bringe zur Ruhe, schliesse; 3) bazeubere, täusche.

θέλω = ἐθέλω, ich will.

Θέμις, ἴστος, ἡ, 1) Themis, Göttinn der Gerechtigkeit; 2) Recht, Sitte; Plur. Gesetze, Orakelsprüche.

θεμιστεύω, (θέμις) ich spreche Recht, richte, τινός u. τινί, über Jem.

θεμόω, ich mache, bewirke.

θεό, st. θεέω, δοῦ, Imper. Aor. 2. Med. v. τίθημι.

θεοειδής, ὁ, ἡ, (θεός u. εἶδος) göttergleich, göttlich.

θεός, ὁ, ἡ, Gott, Göttinn.

θεοτρόφος, εἰα, ιον, (θεός u. τρέφω) die Götter ernährend.

θεουδής, ὁ, ἡ, (θεός u. δέος) gottesfürchtig, fromm, gerecht.

θερμαίνω, (θερμός) ich erwärme. Pass. werde warm.

θερμός, ἡ, ὄν, (θέρω) warm, heiss.

θέρος, τό, Sommer, Ernte.

θέσκελος, ὁ, ἡ, (θεός u. ἔκω = εἶκω) göttlich, wunderbar, staunenswerth.

θεσμός, ὁ, Sitte, Gewohnheit, Brauch.

θεσπέσιος, εἰα, ιον, (θεός u. ἔσπω = εἶπω) eigentl.: von Gott gesprochen, göttlich; ausgezeichnet, schön; schrecklich.

Θεσσαλός, ὁ, Thessalier.

θέσφατος, ὁ, ἡ, (θεός u. φημί) von Gott gesprochen; τὰ θέσφατα die Orakel.

θέομαι, ich staune an, bewundere.

θήλυς, εἰα, υ, 1) weiblich; ἵπποι, Stuten; 2) von Frauen herkommend; αὐτή θ., ein helles Geschrei; 3) fruchtbar, befruchtend.

θηλύτερος, ἄ, ὄν, (Comp. v. θήλυς) weiblich, zart.

θήρ, θηρός, ὁ, Thier, wildes Thier.

θήρα, ἡ, 1) Jagd; 2) Fang.

θηρίον, τό, = θήρ.

θητεύω, (θής) ich arbeite als Knecht, diene um Lohn.

θίς, θινός, ὁ, ἡ, Ufer, Strand.

θλίβω, ich dränge, drücke, presse.

θνήσκω, vgl. Buttm. S. 239. ich sterbe.

θνητός, ἡ, ὄν, dor. θνατός, (θνάω = θνήσκω) 1) sterblich, menschlich; 2) Subst. Sterblicher, Mensch.

θοός, ἄ, ὄν, 1) spitzig; 2) schnell.

θοόω, (θοός) ich spitze, schärfe.

Σορυβέω

Σορυβέω, (Σορυβος) ich lärmte, störe durch Lärm.
 Σόρω, (Praes. ungebräuchl. Aor. 2. ἔθορον) ich springe los, heraus.
 Σρασύς, εἶα, ὦ, (Σάρσος) dreist, kühn, muthig.
 Σρήνυς, νος, ὅ, Fussbank, Fuss-schemel.
 Σρίξ, τριχός, ἡ, Buttm. S. 76. das Haar der Menschen u. Thiere.
 Σροέω, ich rausche, töne, tose.
 Σρόνος, ὁ, Sessel, besonders der erhabene.
 Συγάτηρ, (τέρος u. τρός) ἡ, Tochter.
 Σύελλα, ἡ, (Σύω) Sturm, Sturmwind.
 Συμήρης, ὁ, ἡ, Neutr. Συμήρες als Adv. angenehm.
 Συμός, ὁ, 1) Gemüth; Herz, Begierde, Muth, Zorn; 2) Seele, Leben; 3) Geist, Gedanke.
 Συμοφθόρος, ὁ, ἡ, (Συμός u. φθείρω) 1) Leben raubend, tödtlich; 2) Muth tödtend, herzkränkend.
 Σύρα, ἡ, Thür, Pforte. Plur. Thürflügel.
 Σύραζε, Adv. (Σύρα) zur Thür hinaus; dann: hinaus, heraus.
 Συρεός, ὁ, Thürstein, Stein, um eine Oeffnung zuzusetzen.
 Σύρηφι, (ν) Adv. (Dat. st. Σύρη) vor der Thür, draussen.
 Σύω, ich opfere, halte Opfermahlzeit.
 Σύω, ich tobe, brause, ströme, woge.
 Συώδης, ὁ, ἡ, (Σύω) duftend.
 I, der neunte Buchstab des Alphabets; daher bei Homer Zeichen des neunten Gesanges.
 ΐαίνω, 1) ich wärme; 2) erweiche (durch Wärme); 3) erfreue. Med. erfreue mich.
 ΐάλλω, 1) ich werfe, sende, strecke aus; 2) treffe.
 ΐάομαι, ich heile.
 ΐατήρ, ἦρος, poet. st. ΐατρός.
 ΐατρός, ὁ, der Arzt.
 ΐάω, 1) ich schlafe; 2) halte mich wo auf.
 ΐαχή, ἡ, (ΐάχω) Jubel, Getöse.
 ΐαχέω, ἦω u. ΐάχω, ich jauchze, schreie; rausche, zische, tose.
 ΐδέ = ἦδέ, und.
 ΐδιος, ΐα, ΐον, eigen, eigenthümlich.
 ΐδμεν, 1) ion. f. ΐδμεν, (s. ΐδω) 1 Plur. v. οἶδα, 2) ΐδμεν u. ΐδμεναι = εἰδέναι, s. εἶδω.
 ΐδοίατο, st. ΐδοῖντο v. εἶδω.
 ΐδρύω, ich mache, heisse sitzen; 2) befestige, begründe.

ἰδρώς

ἰδρώς, ὤτος, ὁ, Schweiss.
 ἰδω, s. εἶδω.
 ἰερεύω u. ἰρεύω, (ἰερός) 1) ich mache heilig, weihe, opfere; 2) schlachte.
 ἰερέῃον, ion. f. ἰερεῖον, τό, Opferthier; dann überh. Schlachtvieh.
 ἰερόν u. ἰρόν, τό, Heiliges, Geweihtes, Opfer, Opferthier.
 ἰερός, ἄ, ὄν, 1) gottgeweiht, heilig; 2) ehrwürdig.
 ἰέω, Imperf. ἱεον, Stamm v. ἱημι, w. s.
 ἱέω = ἱέω, 1) ich setze hin; 2) sitze. Med. setze mich, lasse mich nieder.
 ἱημι, Buttm. S. 213. 1) ich setze in Bewegung, werfe, schicke, sende; 2) sc. ἰδωρ, sende das Wasser hin, ströme, fliesse. Med. sehne mich, strebe, verlange, in. Gen. u. Acc.
 ἱητήρ, ἦρος, ὁ, ion. = ἱατήρ.
 ἱητρός, ὁ, = ion. f. ἱατρός.
 ἱδύω, (ἱδύς) ich mache gerade, richte, steure.
 ἱδύω, (ἱδύς) ich begehre, verlange.
 ἱκάνω, (ἱκω) ich komme; m. Acc.
 ἱκετεύω, (ἱκέτης) ich flehe um Hülfe, bitte.
 ἱκέτης, ὁ, (ἱκω) 1) Hülffleher, Schutzsuchender; 2) der den Schutzsuchenden aufnimmt.
 ἱκμενος, ὁ, ἡ, (ἱκω) folgend, günstig.
 ἱκνεομαι, Buttm. S. 240. Praes. Part. ἱκνεύμενος, ion. f. ἱκνούμενος, 1) gehe, komme, gelange, εἰς, ἐπί, oder bloss Acc.; 2) ich gehe Jem. an, bitte, flehe.
 ἱκω = ἱκνεομαι.
 ἱλαδόν, (ἱλη) Adv. haufenweis, schaa-renweis, in Menge.
 ἱμάς, ἄντος, ὁ, Riemen, Seil.
 ἱμείρω, ich verlange, sehne mich, τινός.
 ἱμεν, poet. f. ἱέναι, Praes. Inf. v. εἶμι.
 ἱμερόεις, εἶδα, εν, (ἱμερος) Verlangen, Sehnsucht erregend, lieblich; γόος ἱμ., wehmüthiger Gram.
 ἱν, ἰνός, ὁ, Maas, Nössel.
 ἱνα, 1) Conj. m. Conjunct. Opt. u. Fut. Indic. dass, damit; 2) Adv. wo, wohin; von der Zeit: wann.
 ἱεῦς, υός, ἡ, Gegend über den Hüften, Hüfte.
 ἱοδνεφής, ὁ, ἡ, (ἱον u. δνόφος) veilchendunkel, d. h. bräunlich, schwarz.

ιοειδής, ὁ, ἡ, (ἰον u. εἶδος) veil-
chenfarbig, dunkel.

ἰον, τό, das Veilchen, die
Viole.

ἰός, ὁ, (ἵημι) 1) Geworfenes, Ge-
schoss, der Pfeil; 2) Rost, Ku-
pferrost, Grünspan; 3) Gift; 4) lang.

ἰοτέφανος, (ἰον u. τέφανος) veil-
chenbekränzt.

ἰότης, ἦτος, ἡ, Wille, Plan.

ἰοχαίρα, ἡ, (ἰός u. χαίρω) die Pfeil-
frohe.

ἰππόδαμος, ὁ, (ἵππος u. δάμω) Ros-
sebändiger.

ἵππος, ὁ, ἡ, Pferd.

ἱπποάδης, ου, Hippotas Sohn,
Aiolos.

ἵπιαμαι = πέτομαι, ich fliege.

ἱρά, contr. ἱερά, v. ἱερόν.

ἱρεύς, ὁ, (ἱερεύς) Priester.

ἱρός, ἄ, ὄν, ion. u. poet. = ἱερός.

ἴς, ἰνός, ἡ, 1) Sehne, Muskel; 2)
Kraft.

ἴσῃμι, Buttm. S. 218. III. giebt einige
Formen zu εἶδω.

ἴσος, ἡ, ον, (contr. v. ἕϊσος) gleich,
ähnlich; ἴσῃ, (sc. μοῖρα) gleicher
Theil der Beute. ἴσα u. ἴσον, Adv.

ἴσῃμι, Buttm. S. 205. Praes. Impf.,
Fut. u. Aor. 1. ich stelle hin; in
den übrigen Tempp. u. Med. ich
stehe.

ἰστίον, τό, (ἰστός) Gewebe, Segel.

ἰστός, ὁ, (ἴσῃμι) 1) Mastbaum; 2)
Kettenbaum beim Weben; 3) Ge-
webe.

ἰσχύς, ὅς, ἡ, (ἴς) Stärke, Körper-
kraft.

ἴσχω = ἔχω, ich habe, halte, halte
zurück; Med. ich halte mich, ent-
halte mich, τίνος.

ἰτέα, ἡ, die Weide.

ἴτην, 3 Dual. eines poet. Imperf. v.
εἶμι. — ἴτ' f. ἴτε, Imper. v. εἶμι.

ἰφθίμος, ἡ, ον, (ἴφι) stark, mäch-
tig, rüstig.

ἴφι, Adv. mit Kraft, mächtig.

ἴφις, ὁ, ἡ, (ἴφι) stark, fett, tüch-
tig; nur im Plur. Neutr.

ἰχθυόεις, εἶσα, εν, (ἰχθύς) fisch-
reich.

ἰχθύς, ὅς, ὁ, Fisch.

ἰχώρ, ὥρος, ὁ, Ichor, blutähnliche
Flüssigkeit in den Adern der Götter.

ἰώ, Ausruf der Freude und des
Schmerzes; ha, ach!

K, der zehnte Buchstab des Alpha-
bets; daher bei Homer Zeichen
des zehnten Gesanges.

καγώ, zusammenges. καὶ ἐγώ, und
ich, auch ich.

καδ' vor δ aus κατ', abgekürzt
f. κατά.

κάδος, τό, dor. f. κῆδος.

κάζω, ich besorge, versehe; Perf.
Pass. 1) ich bin versorgt, verse-
hen, ausgerüstet, zeichne mich
wodurch aus; 2) übertreffe.

καθ', vor Spir. asper f. κατ'.

καθαίρω, (κατά u. αἰρέω) 1) ich
nehme herunter, ziehe nieder,
drücke zu; 2) strecken nieder, erlege.

καθάπτομαι, (κατά u. ἄπτομαι) ich
berühre, taste an; ἐπέεσσιν, tadle,
besänftige, rühre.

καθαρός, ἄ, ὄν, rein.

καθέζω, (κατά u. ἐζω) ich stelle
hin. Med. ich setze mich nieder;

καθεσδόμενος, dor. = καθεζόμε-
νος.

καθεύδω, (κατά u. εὐδω) ich schlafe
ein, schlafe.

καθήμαι, (κατά u. ἤμαι) ich sitze,
verweile.

καθίζω, (κατά u. ἔζω) 1) ich setze,
richte ein; 2) setze mich.

καθίημι, (κατά u. ἵημι) ich lasse
herab, ziehe herunter.

καθόλου, Adv. (καθ' u. ὅλου) ganz
u. gar, gänzlich.

καθεπείρω, (v) (κατά u. ὑπερδε)
Adv. von oben, oberhalb, m. Gen.

καί, Conj. und, auch, schon, noch;
καί — καί, τε — καί u. καί — τε,
sowohl — als auch; theils — theils.

καίνω = κτείνω, ich tödte.

καιρός, ὁ, rechte Zeit, Zeit.

καί τοι, und doch, doch auch, ob-
gleich.

καίω, Buttm. S. 240. ich zünde an,
verbrenne. Med. ich brenne.

κακῆται u. κατακείαι, st. κατακῆται,
Inf. Aor. 1. v. κατακαίω.

κακός, ἡ, ὄν, Comp. κακίων u. κα-
κώτερος, Sup. κακίστος, schlecht,
böse, feig, unangesehen.

κακότης, τητος, ἡ, (κακός) Uebel,
Unglück, Leiden.

καλαδίσκος, ὁ, (Dimin. v. κάλαδος)
Körbchen.

κάλαμος, ὁ, Rohr, Schreibrohr,
(Schreibfeder) Angelruthe.

καλεῖντες, dor. und ion. f. κα-
λοῦντες.

καλέω

καλέω, ich rufe, nenne, lade ein; Pass. ich werde genannt, heisse, bin. καλεῖν S. 3. v. 64. statt des Imperat. κάλει, s. Buttin. S. 334. Anmerk. 3.

καλλιῤριξ, χος, ὁ, ἡ, (καλός und ῥίξ) mit schönen Haaren oder Mähnen.

κάλλιμος, η, ον, (κάλλος) schön, angenehm.

κάλλιπε, st. κατέλιπε.

καλλιπέτλος, ὁ, ἡ, (καλός u. πέτλον) schönblättrig.

καλλιπλόκαμος, ὁ, ἡ, (καλός u. πλέκω) mit schönen Haarflechten.

καλλιρέσρον, ὁ, ἡ, (καλός und ῥέσρον) schön fliessend.

καλλίσφυρος, ὁ, ἡ, (καλός u. σφυρόν) mit schönen Knöcheln, Füßen.

καλλίτριχος, ὁ, ἡ, = καλλιῤριξ.

καλλίχορος, ὁ, ἡ, (καλός u. χορός) mit schönen Tanzplätzen.

κάλλος, τό, Schönheit.

καλός, ἡ, ὄν, Comp. καλλίων, Superl. κάλλιστος, schön, lieblich, gut. καλύβη, ἡ, (καλύπτω) Obdach, Hütte.

κάλυξ, κος, ἡ, (καλύπτω) Hülle, Hülse, Knospe, Keim.

καλύπτρα, ἡ, (καλύπτω) Schleier.

καλύπτω, ich verhülle, bedecke.

κάμ' f. ἔκαμε, Aor. 2. v. κάμνω.

κάματος, ὁ, (κάμνω) 1) Arbeit, Mühe, Elend; 2) Ermüdung, Mattigkeit.

κάμμορος, ὁ, ἡ, (κατά u. μόρος) unglücklich, elend.

κάμνω, Buttin. S. 240. 1) ich arbeite, erbaue, verfertige; 2) ermüde, ermatte; οἱ καμόντες, die Ausgerungenen, Todten.

κάμπω, ich beuge, biege, krümme.

καμπύλος, η, ον, (κάμπω) gebogen, gekrümmt.

καὶν, zusammengez. f. καὶ ἐάν, und wenn, und wenn auch.

καναχίζω, (καναχή) ich rausche, sause, schalle, ertöne.

κάνειον und κάνεον, τό, von Rohr geflochtener Korb; Korb, Gefäss, Schüssel.

κανόν, οὐσα, ὄν, Aor. 2. Partic. v. καίνω.

κάεγγερε f. καὶ ἐέγγερε, v. ἐέγγερω.

καπνός, ὁ, Rauch, Dampf.

κάπρος, ὁ, der Eber.

κάρηνον, τό, (κάρη) 1) Kopf; 2) Anhöhe, Höhe.

καρπαλίμως

καρπαλίμως, Adv. reissend, schnell. καρπός, ὁ, 1) Frucht; 2) Handwurzel, Theil der Hand von den Fingern an oberwärts.

καρτερός, ἄ, ὄν, = κρατερός.

καρφω, 1) ich lasse einschrumpfen, mache welk; 2) schwäche, erniedrige, demüthige.

κατά, abgekürzt κατ', Praep. m. Gen. u. Acc. 1) m. Gen. herab, hernieder; 2) m. Acc. durch, in, auf, nach, bei, an, in Absicht. In Compos. bald: hinab, herab, entgegen; bald verstärkt es: durchver- zer-.

καταβαίνω, (κατά u. βαίνω) Aor. 2. ich gehe- steige hinab; ἔς τι oder m. blossen Acc.

καταβάλλω, (κατά u. βάλλω) ich werfe hinab.

κατάβασις, εως, ἡ, (κατά u. βάσις) Herabgehen, Eingang.

καταβήμεναι, poet. f. καταβῆναι, Aor. 2. Inf. v. καταβαίνω.

καταγηράσκω, (κατά u. γηράσκω) u. καταγηράω, ich altere.

καταγίνεω, (κατά u. γινέω) ich führe, bringe, führe hinab.

κατάγνυμι, (κατά u. ἄγνυμι) ich zerbreche.

κατάγω, (κατά u. ἄγω) ich bringe, führe, treibe hinab. Med. fahre hinab, lande an.

καταδαρδάνω, Buttin. S. 234. (Aor. 2. κατέδραπον u. versetzt κατέδραπον) ich schlafe ein.

καταδέρκομαι, (κατά u. δέρκομαι) ich sehe- schaue herab.

καταδέω, (κατά u. δέω) ich binde zusammen, verschliesse, hemme.

καταδύω, (κατά u. δύω) 1) ich gehe unter; 2) gehe unvermerkt, heimlich wohin.

καταξηράσκω, (κατά u. ἄζω, ἄζαίνω) ich trockne.

καταθέλω, (κατά u. θέλω) ich bezaubere.

καταθνήσκω, (κατά u. θνήσκω) ich versterbe.

καταθνήσκει, ἡ, ὄν, (καταθνήσκω) sterblich.

καταίβασις, poet. f. κατάβασις.

καταῖσχω, (κατά u. ἵσχω = ἔχω) ich habe inne, bewohne.

κατακαίω, (κατά u. καίω) ich verbrenne.

κατάκειμαι, (κατά u. κεῖμαι) ich liege darnieder, da, ruhe.

κατακλάω, (κ. u. κλάω) ich zerbreche.

κατακλίνω, (κλίνω) ich neige, biege nieder.
 κατάκρηθεν, Adv. (κατ. u. ἄκρηθεν) von oben
 κατακρύπτω, (κατά u. κρύπτω) 1) ich verberge; 2) verberge mich.
 κατακτίνω, (κατ. u. κτείνω) ich tödte, schlachte, ermorde.
 καταλαμβάνω, (κατά u. λαμβάνω) ich ergreife.
 καταλέγω, (κατά u. λέγω) ich erzähle; Med. ich lege mich nieder, gehe schlafen.
 καταλείπω, (κατά u. λείπω) ich lasse zurück, verlasse.
 καταλοφάδια, Adv. (κατά u. λόφος) auf dein Nacken.
 κατανεύω od. καννεύω, (κατά u. νεύω) ich nicke zu, bewillige.
 καταντικρύ, Adv. gerade herab.
 καταπέφνω, (κατά u. πέφνω) ich ermorde, tödte.
 καταπίπτω, (κατά u. πίπτω) ich falle herunter, nieder.
 καταπλάττω, (κατά u. πλάσσω) ich streiche, beschmiere.
 καταπλέω, (κατά u. πλέω) ich schiffe hinab.
 καταράομαι, (κατά und ἀρά) 1) ich wünsche jemandem etwas (Böses); 2) verwünsche, fluche, tadel.
 καταριζέω, (κατά u. ἀριζέω) ich zähle, berechne.
 καταρρέω, (κατά u. ῥέω) ich fliesse herunter, falle nieder.
 κατασειώ, (κατά u. σείω) ich schüttele, werfe herunter, bewege.
 κατατήκω, (κατά u. τήκω) ich schmelze.
 κατατίθημι, (κατά u. τίθημι) ich lege - setze nieder, ab, hin. Med. 1) lege von mir ab; 2) lege für mich nieder, verwahre.
 καταφθίω u. κατάφθιμι, (κατά u. φθίω) ich verzehre, verderbe, vernichte; Med. vergehe, sterbe.
 Aor. 2. Part. καταφθίμενος, gestorben.
 καταχέω, (κατά u. χέω) 1) ich vergiesse; 2) giesse von obenher.
 κατέδω, (κατά u. ἔδω) ich verzehre, vernichte. κατεδήδονα, Perf. s. Buttm. S. 238.
 κατείβω, (κατά u. εἴβω) ich vergiesse; κατείβομαι, fliesse dahin.
 κατείδω, (κατά u. εἶδω) ich sehe, blicke herab, erblicke.
 κατέμι, ich gehe hinab, komme zurück.

κατεναίρομαι, (κατά u. ἐναίρω) ich ermorde, tödte.
 κατερητύω, (κατά u. ἐρητύω) ich halte auf, zurück.
 κατέρχομαι, (κατά u. ἔρχομαι) ich gehe — steige hinab, stürze nieder.
 κατέχω, (κατά u. ἔχω) ich halte fest, behalte, erhalte, beherrsche. Pass. ich werde gehalten, eingenommen, bedeckt.
 κατήϊα, Imperf. poet. f. κατήϊεν v. κατέμι.
 κατηρεφής, ὅ, ἥ, (κατά u. ἐρέφω) 1) bedeckt, umschattet; 2) überdeckend, sich wölbend.
 κάτθανε, poet. f. κατέθανε, Aor. 2. Act. v. καταδηνέω.
 κατίσχω, (κατά u. ἴσχω = ἔχω) ich halte, richte hinab.
 κατώρυξ, υἱος, ὅ, ἥ, (κατά und ὀρύσσω) vergraben, in den Grund gelegt.
 καύμα, ατος, τό, (καίω) die Gluth, Hitze.
 κέ, (ν) bedingende u. beschränkende Partikel = ἄν, wohl, etwa.
 κεδνός, ἥ, ὄν, 1) sorgsam, treu; 2) achtungswerth.
 κείαντες, poet. Aor. 1. Part. Act. v. καίω.
 κείμει, Buttm. S. 218. ich liege, ruhe.
 κειμήλιον, τό, (κείμει) kostbares Geschenk, Kostbarkeit.
 κείνος, poet. st. ἐκείνος, jener.
 κείρω, 1) ich scheere -, nage -, fresse ab, 2) plündere aus, raube.
 κέις = καί εις.
 κείσε, st. ἐκείσε, 1) dorthin; 2) dort.
 κείω, 1) ich liege da; 2) st. καίω, ich zünde an; 3) ich spalte.
 κένυμι = κλύμι, ich höre, τινός.
 κενμηώς, νία, ὅς, Part. Perf. v. κáμνω.
 κενοτηώς, νία, ὅς, Perf. Part. v. κότεω.
 κέλαδος, ὅ, Rauschen, Geräusch, Lärm.
 κελαινεφής, ὅ, ἥ, 1) schwarzumwölkt, dunkel, schwarz; 2) Beiw. des Zeus, Wolkenschwärzer.
 κέλευθος, ἥ, (Plur. auch τὰ,) Gang, Weg, Pfad.
 κελεύω, ich befehle, gebiete.
 κέλλω, ich bewege, sc. νῆυν, ich lande.
 κέλουμαι, 1) ich treibe an, befehle, heisse; 2) ich rufe her.
 κέν, s. κέ.

κενεαυχής

κλαγγή

κενεαυχής, ὁ, ἡ, (κενεός u. αὐχή)
 leer prahlend, eitel.
 κενεός, ἄ, ὄν, ion. f. κενός, leer.
 κέομαι, ion. u. poet. = κῆμαι, ich
 liege.
 κεράννυμι u. κεράω, Buttm. S. 241.
 ich mische, vermische.
 κερδαλέος, α, ὄν, (κέρδος) gewinn-
 reich, begütert.
 κερδίων, ὁ, ἡ, Comp. (κέρδος) vor-
 theilhafter, nützlicher.
 κέρδος, τό, 1) Gewinn, Vortheil;
 2) Plur. Klugheit, List, Gewinn-
 sucht.
 κερτόμιος, α, ὄν, (κέαρ = κῆρ u.
 τέμνω) herzschneidend, spottend,
 kränkend. κερτομιοῖσιν, sc. ἐπεσίν,
 mit herzzerneidenden Worten.
 κευθμόν, ὦνος, ὁ, (κεύθω) Schlupf-
 winkel, Lager.
 κεύθω, ich verhülle, verberge.
 κεφαλή, ἡ, Kopf, Haupt.
 κέχυνται, κέχυτο, s. χέω.
 κίγνω (ν), zusammengez. f. καὶ ἐγώ.
 κίθιστος, η, ὄν, Superl. (κῆδος)
 theuerster, werthester.
 κῆδος, τό, (κῆδω) Sorge, Beküm-
 merniss, Kummer.
 κῆδω, ich mache besorgt, beküm-
 mert; Med. habe Sorge, Kummer;
 ich Sorge, τινός, für Jem.
 κῆκ, dor. st. κᾶκ = καὶ ἐκ.
 κήλεος, ὁ, ἡ, brennend, leuchtend.
 κηληθμός, ὁ, Ruhe, Stille, bes. die
 durch süßen Zauberreiz bewirkte,
 süßes Schweigen.
 κῆρ, os, τό, (κέαρ contr.) Herz.
 κῆρ, ὅς, ἡ, das Schicksal, Geschick;
 Plur. Κῆρες, αἱ, die Schicksals-
 göttinnen.
 κηρόδι, Adv. im Herzen.
 κηρυξ, υκος, ὁ, Herold.
 κίθαρς, ἡ, die Cithar.
 κικλήσκω, (καλέω) ich rufe, nenne.
 κίκυς, υος, ἡ, Stärke, Kraft.
 κινέω, (κίω) ich bewege, rege an,
 treibe fort; Med. bewege mich,
 gehe, wandle.
 κίνημα, ατος, τό, Bewegung.
 κίννυμι = κινέω.
 κίρνάω u. κίρνημι = κεράννυμι.
 κισσός, ὁ, Epheu.
 κισσύβιον, τό, (κισσός) Becher, (aus
 Epheuholz.)
 κίρανω, ich hole ein, treffe an.
 Med. ich komme, gelange.
 κίχέω, κίχημι u. Med. κίχέομαι =
 κίχανω.
 κίω, ich gehe, komme, gelange.

κλαγγή, ἡ, Klang, Schall, Getöse.
 κλαίω, Buttm. S. 241. ich weine,
 beweine.
 κλάσμα, ατος, τό, (κλάω) abge-
 brochenes Stück, Brocken, Splitter.
 κλεινός, ἡ, ὄν, (κλείω) bekannt, be-
 rühmt.
 κλέος, τό, 1) Ruf, Gerücht; 2)
 Ruhm, Ehre.
 κληίζω, = κλείζω, (κλέος) ich
 rühme, preise.
 κληῖς, ἴδος, ἡ, 1) Schlüssel, Rie-
 gel; 2) Ruderbank.
 κλημα, ατος, τό, (κλάω) Reis, jun-
 ger Zweig, Schössling.
 κληρος, ὁ, 1) Loos; 2) durchs Loos
 Erhaltenes, Vermögen.
 κλίμαξ, ακος, ὁ, (κλίνω) Leiter,
 Treppe.
 κλίνω, 1) ich biege, neige, lehne
 an; 2) bringe zum Weichen,
 schlage in die Flucht Med. ich
 neige, lehne, stütze mich.
 κλισία, ἡ, (κλίνω) 1) Lehnstuhl;
 2) Zelt, ländliche Wohnung.
 κλισμός, ὁ, Sessel.
 κλύω, ich plätschere, woge auf,
 schlage Wellen.
 κλύμι = κλύω.
 κλυτός, ἡ, ὄν, (κλύω) berühmt,
 gross, herrlich, trefflich.
 κλύω, 1) ich höre, vernehme, τί
 od. τινός, etwas, ἐκ τινος, von
 Jem.; 2) folge, gehorche; 3) er-
 höre, m. Gen. u. Dat.; 4) bin be-
 rühmt.
 κνέφας, αος, τό, Dunkelheit, Fin-
 sterniss.
 κνήμη, ἡ, Bein, Schienbein, Wade.
 κνισθήεις, εσσα, εν, (κνίσθη) von
 Fette dampfend, duftend.
 κνωδάλον, τό, wildes Thier.
 κνώσσω, ich schnarche, schlafe.
 κοῖλος, η, ὄν, hohl, ausgehöhlt,
 gewölbt, vertieft.
 κοιμάω, ich bringe zu Bette, zur
 Ruhe, bette, schlafere ein, be-
 sänftige. Med. u. Pass. ich gehe
 zu Bette, lege mich schlafen.
 κοίρανος, ὁ, Herrscher, Gebieter.
 κόλαξ, κος, ὁ, der Schmeichler,
 Schmarotzer.
 κολεός, ὁ, Scheide.
 κολουώ, ich verringere, verkleinere.
 κόλπος, ὁ, 1) Busen, Bausch des
 Kleides, worin man etwas verwah-
 ren kann; χεῖρας ὑπὸ κόλπου ἔχειν,
 nicht gern verschenken; 2) Meer-
 busen.

κόμη, ἡ, Kopfhhaar; von Bäumen: Laub.

κομίζω, poet. ich Sorge, besorge, pflege. Med. 1) = κομίζω; 2) erhalte.

κόναβος, ὁ, Getöse, Geräusch, Lärm.

κονία, ἡ, (oft Plur.) Staub.

κόνις, ιος, ἡ, (Dat. κόνι st. κόνι) Asche, Staub.

κοιντός, ὁ, Stange.

κόπρος, ὁ, 1) Mist, Dünger; 2) Stall.

κόπτοιςα, dor. = κόπτουσα.

κόπτω, ich schlage, haue, haue ab.

κορέω, gew. κορύννυμι, Buttm. S. 241. ich sättige mich.

κόρυς, υδος, ἡ, Helm.

κορυφή, ἡ, Wirbel am Kopfe, Spitze, Gipfel.

κοσμέω, ich ordne, stelle, richte zu. κόσμος, ὁ, 1) Ordnung; 2) Gebühr, Schmuck; 3) die Welt.

κοτέω, (κότος) ich grolle, zürne.

κότος, ὁ, Groll, Zorn.

κοῦδέπω, zusammengez. f. καὶ οὐδέπω.

κουλεός, ὁ, ion. = κολεός.

κούρη, ἡ, ion. f. κόρη, Mädchen, Jungfrau, Tochter.

κουρίδιος, ἰα, ιον, (κοῦρος) ehelich.

κουρότροφος, ὁ, ἡ, (κοῦρος und τρέφω) Kinder nährend.

κράας, ατος, τό, (gew. contr. κράς, ατός) Kopf, Haupt.

καρδία, ἡ, ion. u. poet. = καρδία: Gemüth, Herz, Begierde, Muth.

κραιπνός, ἡ, ὄν, leicht, behend, schnell.

κράνα, dor. f. κρήνη.

κραναός, ἡ, ὄν, rauh, unfruchtbar.

κρανεία, ἡ, Cornelkirschbaum.

κράς = κράας.

κραταις, Adv. mit Macht, Kraft.

κραταίος, ἄ, ὄν, stark, mächtig, gewaltig.

κρατερός, ἄ, ὄν, (κράτος) stark, mächtig, tapfer.

κρατερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, (κρατερός u. φρήν) mit starkem Sinne, unerschrocken, tapfer.

κρατερόνυξ, υχος, ὁ, ἡ, (κρατερός u. ὄνυξ) mit starkem Hufe, starken Krallen.

κρατέω, (κράτος) ich habe Macht, gebiete, τινός u. τινί, über. Jem.

κράτος, τό, Stärke, Kraft, Macht.

κρέας, ατος, τό, (Plur. κρέα, κρεῶν u. κρεῶν) Fleisch.

κρείσσων, ονος, ὁ, ἡ, Comp. zu ἀγαστός, stärker, mächtiger, besser.

κρείων, ονος, ὁ, Herrscher, Gebieter, Anführer.

κρήνη, ἡ, Quelle, Brunnen.

Κρής, ὁ, Κρητός, der Kreter, Einwohner der Insel Kreta.

κρητήρ, ἦρος, ὁ, ion. u. poet. f. κρατήρ, (κεράω) Mischkrug, Gefäß, worin man Wein mit Wasser mischte.

κρηδή, ἡ, Gerste.

κρίνον, τό, Lilie.

κρίνω, ich trenne, schlichte, entscheide; 2) unterscheide, beurtheile; 3) lese, wähle aus.

κρίος, ὁ, Widder, Schafbock.

κρίσις, εως, ἡ, (κρίνω) 1) die Trennung; 2) Ausscheidung; 3) Unterscheidung; 4) Entscheidung, das Urtheil, der Urtheilspruch.

Κρονίδης, ου, u. Κρονίων, ωνος, ὁ, Kronide, Zeus, Sohn des Kronos.

Κρόνος, ὁ, Kronos, Gott der Zeit, Vater des Zeus.

κρύβδην, Adv. (κρύπτω) heimlich.

κρυερός, ἄ, ὄν, (κρύος) kalt machend, erstarrend, starr.

κρυμός, ὁ, u. κρύος, τό, Kälte, Frost.

κρύπτω, ich verberge, verhehle.

κτάω od. κτήμι = κτείνω.

κτείνω, ich schlage, tödte.

κτήμα, ατος, τό, (κτάομαι) Erworbenes, Eigenthum, Vermögen.

κτητός, ἡ, ὄν, (κτάομαι) 1) erworben, erlangt; 2) zu erwerben, zu erkaufen.

κτίζω, ich schaffe, bringe hervor, gründe.

κνανοπρώρειος und κνανόπρωρος, ὁ, ἡ, (κῆνος u. πῶρα) mit schwarzblauem Vordertheile, schwarzgeschnäbelt.

κνανοχαίτης, ὁ, (κῆνος u. χαιτή) mit schwarzem Haupthaare, finstergelockt.

κυβερνάω, ich lenke, regiere.

κυβερνητήρ, ἦρος, u. κυβερνήτης, ου, ὁ, (κυβερνάω) Steuermann.

κυδαίνω, (κῆδος) ich ehre, rühme, verherrliche.

κῆδιστός, ὁ, Superl. (κῆδος) berühmtester, geehrtester.

κῆδος, τό, Ehre, Ruhm, Lob, Zierde.

κῆδρός, ἄ, ὄν, (κῆδος) berühmt, ehrenwerth.

κνκάω, ich rühre um, mische.

κνκῶν, ὠνος, ὁ, (κνκάω) Trank aus Gerstenwasser, Honig u. Wein.

Κυκλώπεια

Κυκλώπεια, ἡ, Kyklopengeschichte, Erzählung von dem Aufenthalte des Odysseus unter den Kyklopen.
Κύκλωψ, ὧπος, ὁ, (κύκλος u. ὦψ) der Kyklop, eine riesenartige Menschenart an der Küste von Sicilien, die nur ein Auge auf der Stirn hatte.

κύλινδω, ich wälze, rolle.

κύλιξ, ἰκος, ἡ, Becher, Kelch, (Lat. calix) Pokal.

κύμα, ατος, τό, (κύω) Welle, Woge.

κυνέα, ἡ, (κύων) eigentl. das Hundsfell u. die daraus gemachten Helme, dann Helm überhaupt.

κύνεςβιν, Dat. Plur. v. κύων.

κυνηγέτης, ὁ, (κύων u. ἄγω) Hundeführer, Jäger.

κυνικός, ἡ, ὄν, (κύων) hündisch, zur kynischen Philosophensecte gehörig.

κύντερος, α, ον, Comp. (κύων) hündischer, unverschämter, dreister.

κυνῶπις, ἰδος, ἡ, (κύων u. ὦψ) Hundsgesicht; unverschämt.

κύπελλον, τό, (κύπτω) Höhlung, Becher.

Κύπρις, ἰδος, ἡ, Beiname der Aphrodite (Venus), weil sie auf der Insel Kypros vorzügl. verehrt wurde.

κύπτω, ich krümme, bücke, neige mich.

κυρέω, 1) ich treffe, erreiche; 2) m. Genit. ich gelange bis wohin, erlange.

κύρτος, ὁ, aus Binsen Geflochtenes, Binsenkorb, Fischerreuse.

κύω, ich bin trächtig.

κύων, κυνός, ὁ, ἡ, 1) Hund; 2) Beiname des Diogenes.

κῶας, τό, Schaffell, Decke.

Κῶκυτος, ὁ, (κῶκύω) eigentl. der Heulstrom; Nom. propr. Fluss der Unterwelt.

κωμικός, ὁ, (κῶμος) der Komiker, Lustspieldichter.

Κῶος, ὁ, von der Insel Kos, ko'sch.

κῶπη, ἡ, 1) Ruder; 2) Griff am Degen u. Schlüssel.

κῶρυκος, ὁ, lederner Sack, Beutel. Α, der elfte Buchstab des griech. Alphabets; bei Homer Zeichen des elften Gesanges.

λάας, (Gen. λάος st. λάαος) ὁ, Stein, Fels.

λαβεῖν, λαβών, v. λαμβάνω.

λαβύρινθος, ὁ, 1) Labyrinth; 2) verschlungener Ort, Weg; 3) Fischerreuse.

λαγχάνω

λαγχάνω, Buttm. S. 241. 1) ich loose, werde durchs Loos getroffen, bestimmt; 2) erhalte durchs Loos, erhalte, erlange.

Λαερτιάδης, ὁ, Laertes Sohn, Odysseus.

λαδοίατο f. λάδουντο, Aor. 2. Opt. Med. v. λήθω.

λάδον f. ἐλαδον, Aor. 2. v. λήθω.

λάδρη, Adv. (λανθάνω) heimlich, unvermerkt, hinterlistiger Weise.

λαίλαψ, πος, ἡ, Sturmwind.

λαῖτμα, τό, Schlund, Tiefe, Meer.

λαλαγέω, (λαλέω) ich schwatze, plaudere, zwitschere.

λαλέω, ich schwatze, plaudere, lalle.

λάλος, ὁ, ἡ, (λαλέω) geschwätzig, plauderhaft.

λαμβάνω, Buttm. S. 242. 1) ich fasse, nehme, ergreife; 2) nehme auf.

λανθάνω, gewöhnl. Praes. des ion. λήθω.

λαός, ὁ, 1) Volk; 2) Kriegsvolk, Heer; λαοί, Leute, Menschen.

λάβιος, ἰα, ἰον, rauh, zottig, dah. belaubt

Λατώ, dor. f. Αητώ, ἡ, Leto, (Latona) Mutter des Apoll und der Artemis (Diana).

λάχεια, ἡ, (λαχαίνω, graben) νήσος λαχ. Insel, die Grabe-Ackerland hat, od. Fem. v. ἐλαχύς, klein, gering, niedrig.

λαχμός, ὁ, Wolle.

λάχνος, ὁ, u. λάχνη, ἡ, Wolle, wolliges Haar.

λαχέτην, Aor. 2. v. λαγχάνω.

λέβης, ητος, ὁ, 1) Becken, Waschbecken, Kessel.

λέγω, 1) ich lege, lege hin; 2) sammle, lese zusammen; 3) wähle aus; 4) sage, erzähle. Med. 1) ich lege mich; 2) lese — wähle aus; 3) rechne zusammen, zähle; 4) unterrede mich.

λειμών, ὠνος, ὁ, Wiese, Aue, Weide.

λείος, α, ον, 1) glatt, kahl, leer; 2) eben.

λείπω, ich lasse, lasse zurück, ver-lasse. Med. u. Pass. werde zurückgelassen, bleibe zurück.

λεῖστός, ἡ, ὄν, ion. u. poet. = ληϊστός.

λέλογχα, Perf. zu λαγχάνω.

λέμβος, ὁ, Nachen, Kahn.

λέξομαι, eine v. Fut. Med. v. λέγω gebildete Präsensf., wovon Imper.

λέξω, st. λέξου, abgekürzt λέξο, ich lege mich nieder.

λεπτός, ἡ, ὄν, 1) dünn, zart, fein; 2) klein, schmal, eng.
 λευκός, ἡ, ὄν, 1) klar, glänzend, hell; 2) weiss.
 λευκώλενος, ὁ, ἡ, (λευκός u. ὠλένη) mit weissen Ellenbogen, weissarmig.
 λεύσσω, ich sehe, erblicke.
 λέχος, τό, Lager, Bett.
 λέων, οντος, ὁ, der Löwe.
 λῆδον, τό, orientalisches Baumharz, als Köder beim Fischfange.
 ληθεδών, ὄνος, ἡ, poet. = λήθη.
 λήθη, ἡ, (λήθομαι) Vergessenheit.
 λήσω u. λανθάνω, Buttm. S. 242. ich bin verborgen, τινά, Jem. Med. ich vergesse, τινός, etwas.
 λῆιον, τό, Saat.
 λῆς, ἔδος, ἡ, die Beute.
 ληϊστήρ, ἡρος, u. ληϊστής, ου, ὁ, (ληϊζομαι) Beutemacher, Räuber.
 ληϊστός, ἡ, ὄν, (ληϊζομαι) 1) erbeutet; 2) zu erbeuten, erwerben, fangen.
 λιβάς, ἄδος, ἡ, (λείβω) rinnendes, tröpfelndes Wasser.
 λίγα, Adv. (v. λιγύς) hell, laut.
 λιγέως, Adv. (λιγύς) = λίγα.
 λιγύς, εἶα, ὅ, u. λιγυρός, ἄ, ὄν, durchdringend, sausend.
 λίην, ion. f. λίαν, sehr, zu, gar sehr.
 λίθινος, ἴνη, ἴνον, (λίθος) steinern, von Stein.
 λίθος, ὁ, Stein, Fels, Gestein.
 λιλαίωμαι, ich begehre, verlange; strebe, τινός, nach etwas.
 λιμὴν, ἕρος, ὁ, Hafen.
 λιμνὴ, ἡ, 1) der See, Sumpf; 2) die See, Ocean.
 λιμός, ὁ u. ἡ, Hunger.
 λίνον, τό, Flachs, Lein; dann Faden, Lebensfaden.
 λίπα, imm. in Verbind. mit ἐλαίω, nach Einig. der Dat. eines Subst. f. λίπαϊ, Fett, Fettigkeit; nach Andern λίπα, Adv. fett.
 λιπαρός, ἄ, ὄν, 1) fettig, gesalbt; 2) glänzend, schimmernd; 3) gesund, kräftig, frisch.
 λιπόπνοος, ὁ, ἡ, (λείπω u. πνοή) den der Athem verlassen hat, athemlos, todt.
 λιποθυέω, (λείπω u. ψυχή) werde ohnmächtig, sterbe.
 λῖς, τός, ὁ, feine Leinwand, leinene Decke.
 λίσσομαι, ich bitte, flehe, τινά.
 λισσός, ἡ, ὄν, glatt.
 λιτανεύω = λίσσομαι.

λιτή, ἡ, (λίτομαι f. λίσσομαι) Bitte, Flehen.
 λιτός, ἡ, ὄν, glatt, schlicht, einfach.
 λοί, st. λόε, poet. Aor. 2. v. λώω = λοέω.
 λογίζομαι, (λόγος) ich rechne, berechne, überzähle.
 λοέω u. λούω, ich wasche, bade.
 λοιβή, ἡ, (λείβω) Träufeln, Sprengen, Trankopfer.
 λοιπός, ἡ, ὄν, übrig. λοιπόν, Adv. übrigens, fernerhin.
 λόφος, ὁ, 1) Nacken; 2) Helmbusch; 3) Hügel, Anhöhe.
 λόχος, ὁ, (λέγω) 1) Hinterhalt, List; 2) Schaar.
 λύγος, ὁ, biegsame, zähe, zum Binden dienliche Ruthe, Gerte.
 λυγρός, ἄ, ὄν, schlecht, elend, verderblich, traurig, jammervoll.
 λυκάβας, αντος, ὁ, (λύκη u. βαίνω) Licht- oder Sonnenbahn, Jahr.
 λύκος, ὁ, Wolf.
 λύρα, ἡ, die Lyra, Leier.
 λυρικός, ἡ, ὄν, zur Lyra gehörig, lyrisch.
 λύσις, εως, ἡ, (λύω) Lösung, Befreiung.
 λύχνιον, τό, Diminutiv. v. λύχνος.
 λύχνος, ὁ, Leuchte, Licht, Fackel.
 λύω, 1) ich löse, binde los, befreie, τὰ πρυμνήσια λ., Taue, d. h. Anker lichten; 2) ich löse auf, vernichte, zerstöre.
 λωτός, ὁ, 1) eine Klecart; 2) der Lotosbaum, die Lotosfrucht.
 Λωτοφάγος, ὁ, (λωτός u. φάγω) Lotosesser, Name eines Volks.
 λωπάω, 1) ich erhole mich, ruhe aus; 2) lasse nach, höre auf; 3) erleichtere, entlade, befreie.
 Μαζός, ὁ, Brust, vorzügl. Mutterbrust.
 μαίνω, ich setze in Wuth, mache rasend; Med. rase, wüthe, tobe.
 μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, (Comp. μακάρι-τερος, Superl. μακάριτατος) glücklich, glückselig, reich, οἱ μάκαρες, die Seligen, Beiwort der Götter.
 μάκελλα, ἡ, Schaufel, Hacke, Spaten.
 μακρός, ἄ, ὄν, ausgedehnt, lang, breit, hoch; von der Stimme: laut; von der Zeit: lange, lange dauernd.
 μακῶν, dichterisch. Aor. 2. Part. v. μήω, blökend, schreiend, röchelnd.
 μάλα, Adv. (Comp. μάλλον, Superl. μάλιστα) sehr, stark, ganz; gewiss, wahrlich, führwahr. Comp. mehr; Superl. gar sehr, vorzüglich.

μαλακός

μαλακός, ἡ, ὄν, weich, sanft, zart.
 μάν, dor. st. μῆν, aber, gewiss.
 μανθάνω, ich lerne, erlerne.
 μανία, ἡ, (μαίνομαι) Raserei, Wuth, Wahnsinn.
 μαντεύω, gewöhl. im Med. (μάν-
 τισ) ich prophezeie, weissage, su-
 che, spüre.
 μάντις, ιος, ὅ, Prophet, Weissager.
 μαντοσύνη, ἡ, (μάντις) Weissager-
 kunst, Seherkunst.
 μανύω, dor. = μῆνύω.
 μαραίνω, 1) ich löse aus; 2) reibe
 auf, dörre aus, mache welk. Pass.
 u. Med. ich werde welk, verwelke.
 μάρμαρος, ὁ, ein glänzendes hartes
 Gestein, Stein, überhaupt Fels-
 block; späterhin Marmor.
 μάρναμαι, ich streite, fechte, kämp-
 fe, τινί, mit Jem.
 μάρπτω, ich ergreife, fasse.
 μαρτυρία, ἡ, Zeugniß.
 μάρτυρος, ὁ, Zeuge.
 μαστεύω, ich suche, forsche, spähe.
 μάτην, Adv. vergeblich, umsonst.
 ματία, ἡ, (μάτην) Leichtsinn, Thor-
 heit.
 μάχομαι u. μάχομαι, (im Praes. u.
 Imperf. gebräuchl.) ich streite,
 kämpfe, τινί, m. Jem.
 μάχη, ἡ, Schlacht, Kampf.
 μαφιδίως, Adv. (μάψ) übereilt, ohne
 Grund.
 μάω, ich suche, verlange, strebe,
 mit folgend. Inf. Das Perf. und
 Plusqpf. wird als Praes. u. Imperf.
 gebraucht.
 μέγ' f. μέγα, neutr. st. Adv. μεγά-
 λως, Adv. v. μέγας, gross, stark,
 sehr, viel.
 μεγάλῃτωρ, ορος, ὁ, ἡ, (μέγας u.
 ἥτωρ) grossherzig, muthig.
 μέγαρον, τό, 1) Haus, Wohnung,
 2) Gemach, Zimmer.
 μέγας, μεγάλη, μέγα, (Comp. με-
 ζων, Superl. μέγιστος) 1) gross,
 weit, geräumig, lang, hoch; 2)
 stark, gewaltig.
 μέγεθος, τό, (μέγας) Grösse, Höhe.
 μέδω, ich Sorge für Etw.; ich herr-
 sche; Partic. μέδων, Herrscher.
 Med. ich gedenke, τινός.
 μέθυ, υος, τό, Wein.
 μέζων, ονος, ὁ, ἡ (Compar. v.
 μέγας) grösser.
 μείλιγμα, ατος, τό, (μειλίσσω) was
 erfreut oder besänftigt, ein er-
 freulicher Bissen.

μειλίχιος

μειλίχιος, ια, ιον, u. μείλιχος, ὁ, ἡ,
 (μειλίσσω) süss, sanft, mild, an-
 genehm.
 μείρω, (μέρος) ich theile; Perf. ich
 habe erloset, bin theilhaft, τινός.
 Med. ich erlose, erhalte das
 Loos, Schicksal.
 μέλαθρον, τό, (μέλας) 1) Stuben-
 od. Saaldecke; 2) Wohnung, Zim-
 mer.
 μελάμπειλος, ὁ, ἡ, (μέλας u. πέπλος)
 schwarzumhüllt.
 μέλας, μέλαινα, μέλαν, dunkel,
 schwarz; μέλαν, τό, Schwärze,
 Tinte.
 μελεδώνη, ἡ, Sorge, Kummer.
 μέλει, v. μέλω.
 μέλι, ιτος, τό, Honig.
 μελίζω, (μέλος) ich singe.
 μελιθήης, ὁ, ἡ, (μέλι u. ἡδύς) ho-
 nigsüss, süss.
 μελικρητος, ὁ, ἡ, (μέλι u. κέραω,
 κεράννυμι) mit Honig gemischt;
 μελικρητον, τό, Honigwasser.
 μελίσσα, ἡ, (μέλι) Biene.
 μελίφρων, ονος, ὁ, ἡ, (μέλι und
 φρήν) Herz erfreuend.
 μελιχρός, ὁ, ὄν, (μέλι) honigsüss.
 μέλλω, ich habe vor, bin im Be-
 griff, will, soll, mag, muss; Hilfs-
 zeitwort, m. d. Inf. des Praes.
 Fut. u. Aor.
 μέλος, τό, 1) Glied; 2) Lied.
 μέλω, ich kümmere, liege an Her-
 zen, bin bekannt, τινί, Jem.; ge-
 wöhl. Imperson. μέλει, es küm-
 mert mich, (μοί τι) liegt mir an,
 ob, ich denke an Etwas.
 μεμαώς, Part. Perf. v. μάω, w. s.
 μεμβλώκα, Perf. v. μόλω, w. s.
 μεμηνώς, Perf. Part. mit Praes. Be-
 deut v. μαινώ.
 μέμνη f. μέμνησαι, Perf. Pass. von
 μινῆσκω.
 μέμνημαι, Perf. Pass v. μινῆσκω.
 μέμφομαι, ich tadele, schelte.
 μέν, Conj. sondert Sätze, u. macht
 den Vordersatz, wie δέ den Nach-
 satz; bisweilen: zwar, wohl; wenn
 δέ folgt: theils — theils, nun —
 dann; oft gar nicht übersetzbar.
 μενεαίνω, (μένος) 1) ich verlange,
 will; 2) zürne.
 μενοεικής, ὁ, ἡ, (μένος u. εἶνω)
 was die Lust stillt, angenehm,
 reichlich.
 μενοινάω, (μένος) 1) ich habe im
 Sinne, denke, sinne; 2) verlange,
 will, beabsichtige.

μένος, τό, 1) Gemüth, Heftigkeit, Kraft, Begierde, Zorn; 2) Muth, Stärke, Tapferkeit.

μένω, (μένος) 1) ich verlange, wünsche; 2) bestehe worauf; 3) warte, erwarte.

μερίζω, (μέρος) ich theile, vertheile. Med. ich nehme als Antheil.

μέριμνα, ἡ, Sorge, Kummer.

μερμηρίζω, (μείρω) ich nehme Theil, Sorge; dann: bedenke mich, sinne nach, aus.

μέρμις, ιδος, ἡ, Faden, Schnur.

μέρος, τό, Theil, Antheil, Bestandtheil.

μέροψ, οπος, ὁ, (μείρω u. ὄψ) mit articulirter Stimme versehen; Subst. der Mensch.

μεσσημερινός, ἡ, ὄν, dor. f. μεσσημερινός, mittägig, um Mittag.

μέσσας, η, ὄν, poet. = μέσος.

μέσον u. μέσσον, τό, u. Plur. τά μέσα u. μέσσα, die Mitte.

μέσος u. μέσος, η, ὄν, mitten, in der Mitte; μέσ. ημαρ, der Mittag.

μέσσανλος, ὁ, (μέσος u. αὐλή) Hofraum, Hof.

μετά, Praep. m. Gen., Dat. u. Acc.

1) Gen. mit, nebst; 2) m. Dat. mit, unter, zwischen, in, zu; 3) Acc. nach, nächst, hinter, zu, unter. Als Adv. hernach, hierauf, hierzu.

μεταδαίνυμαι, (μετά u. δαίνυμαι) ich schmause mit.

μετανίσσομαι, ich gehe nach, hinab.

μεταξύ, 1) Adv. zwischen, dazwischen; 2) Praep. mit dem Gen. zwischen, v. d. Zeit: während.

μεταπρέπω, (μετά u. πρέπω) ich zeichne mich worunter aus.

μετασσαι, αἱ, (μετά) nachgeborne Lämmer.

μεταφωνέω, (μετά u. φωνέω) ich rede, τινί, zu Jem. rede an.

μέτειμι, (μετά u. εἶμι) ich bin dabei, darunter, verweile.

μετέπω, (nur im Aor. 2. μετέειπον u. μετέπων) ich spreche, τινί, zu Jem.

μετέπειτα, Adv. (μετά u. ἔπειτα) nachher.

μετόπισθε (ν)', 1) Adv. nachher, forthin, hinten; 2) Praep. m. Gen. hinter, nach.

μέτρον, (μέτρον) ich messe, messe aus. μέτρον, τό, 1) das Maass, die Länge od. Weite; 2) das Maass, flüssiges u. trockenes.

μεν, dor. st. μου, meiner, v. ἐγώ.

μή, Partikel, welche d. Gedanken des Redenden verneint: nicht, damit nicht, dass nicht; 1) bei Wünschen m. Optat. 2) beim Verbieten, m. Imper. od. Conjunct. z. B. μή ὄρα, siehe nicht; 3) nach den Wörtern der Furcht, m. Indic. Conj. u. Opt. heisst μή dass; 4) Fragpartikel, besond. vor verneinend. Antwort: doch wohl nicht. μηδέ, Conj. (μή u. δέ) und nicht, auch nicht, dass nicht; nach vorhergeg. μή, noch; μηδέ — μηδέ, weder — noch.

μηδέποτε, (μηδέ u. ποτέ) niemals.

μήδομαι, (μήδονθ', 3 Plur. Imperf. Med. f. ἐμήδοντο,) ich erdenke, sinne aus, verhänge, bereite.

μήδος, τό, (μέδω) Sorge, Rath, Klugheit.

Μηδοφόνος, ὁ, ἡ, (Μῆδος u. φονεύω) Meder tödtend.

μηκάς, ἄδος, ἡ, (μῆκω, μηκάω) meckern.

μηκάομαι, Perf. mit Praes. Bedeut. μέμηκα, u. davon gebildetes Impf. ἐμέμηκον, ich blöke, meckere, röchle.

μηκέτι, Adv. (μή u. ἔτι) nicht mehr, ferner nicht.

μήκος, τό, Länge.

μηλέα, ας, ἡ, Apfelbaum.

μήλον, τό, (gew. Plur.) kleines Vieh, Schafe u. Ziegen.

μήν, Conj. (μέν) bejahet; doch, ja, gewiss, allerdings, fürwahr.

μήν, μηνός, ὁ, Monat.

μήνιμα, ατος, τό, (μήνις) Ursache zum Zorn.

μήνις, ιος, ἡ, Zorn, Groll.

μηνύω, ich zeige an, entdecke, mache bekannt.

μήποτε, (μή u. ποτέ) dass nicht etwa, dass nie doch.

μήπω, 1) dass nicht wo; 2) noch nicht.

μήπως, dass nicht etwa.

μήρινδος, ἡ, Faden, Schnur.

μηρίον, τό, u. μήρον, τό, Hüftknochen.

μηρός, ὁ, Hüfte, Schenkel.

μηστεύω f. μαστεύω.

μήτε, (μή u. τέ) und nicht, und dass nicht; μήτε — μήτε, weder — noch.

μήτηρ, dor. μάτηρ, μητέρος u. μητρός, ἡ, Mutter.

μητιάω

μητιάω, (μητίς) u. μητιάομαι 1) ich sinne aus, ersinne; 2) führe das Ersonnene aus.

μητίς, ιος, ἡ, 1) Klugheit; 2) Rath, Plan; 3) Kunde; 4) Mittel.

μήτις, μήτι, (μή u. τις) Niemand.

μητρικά, ἡ, Stiefmutter.

μή f. μία, Fem. v. εἷς.

μῖγεν f. ἐμῖγεναν, 3 Plur. Aor. 2.

Pass. v. μίγνυμι, μίγω, s. μίσγω.

μικρός, ὁ, ὄν, klein.

μυλοπάρετος, ὁ, ἡ, (μίλος u. παρεῖα) mit Röthel oder Mennig angestrichene Wangen oder Seiten habend, rothwangig.

μιμνήσκω, Buttm. S. 243. nur Praes. u. Imperf. gebräuchl. (μνάω) 1) ich erinnere, τινά, Jem. τινός, woran; 2) gedenke, τινός; 3) erinnere mich, gedenke, m. d. Gen. od. Part. μιμνήσκω χαλκῷ ὄν, gedenke, dass du Erz bist. Perf. bin eingedenk, erwähne, gedenke, gew. m. Gen. der Person od. Sache, selten Acc.

μῖμνω, (μένω) 1) ich bleibe, verweile, warte; 2) erwarte.

μῖν, Acc. st. αὐτόν u. αὐτήν.

μινύσω, (μινύς = μικρός) 1) ich vermindere, verringere; 2) schwinde, vergehe

μῖνυνθα, Adv. (μινύς) wenig, kurze Zeit.

μίσγω, (nur Praes. u. Imperf.) u. μίγνυμι, ich mische, vermische. (Aor. 1. Pass. ἐμίχθην, Aor. 2. ἐμίγην) ich vermische mich; τινί u. ἐν τινί, mit Jem. geselle mich, komme zu Jem. gehe mit ihm um.

μισέω, ich hasse, verschmähe.

μισθός, ὁ, Sold, Lohn, Belohnung.

μιστύλλω, ich schneide in Stücke, zerlege.

μνάμα, τό, dor. f. μνήμα, μνάομαι, ich mahne, werbe, freie, τινά, um eine Frau.

μνήμα, ατος, τό, (μνάω, μιμνήσκω) Andenken, Denkmal.

μνηστήρ, ἦρος, ὁ, (μνάομαι) Freier. μνηστός, ἡ, ὄν, (μνάομαι) unworben, rechtmässig verheirathet.

μογέω, 1) ich mühe mich, erdulde, leide.

μόθος, ὁ, Schlacht, Kriegsgetümmel

μοῖρα, ἡ, (μεῖρω) 1) Theil, Antheil; 2) Loos, Schicksal, Tod; Pflicht, Gebühr; κατὰ μοῖραν, nach Gebühr, Ordnung; 4) Μοῖρα, Schicksalsgöttinn.

μολέω

μολέω u. μόλω, (Perf. μέμβλωκα st. μῖμλωκα, μεμόλῃκα) ich gehe, komme.

μολπή, ἡ, (μέλπομαι) Spiel, Gesang.

μόνος, ἡ, ὄν, einzig, allein, einsam.

μόνον, Adv. allein, nur.

μόρος, ὁ, (μεῖρω) Schicksal, Verhängniss.

μόρσιμος, ὁ, ἡ, (μόρος) vom Schicksal bestimmt, verhängnissvoll;

μόρος, ἡ, ὄν, Tag des Todes.

μορφή, ἡ, 1) Gestalt, Körperbildung; 2) Schönheit, Reiz.

μουνάξ, Adv. (μούνος) einzeln, allein.

μούνος, ἡ, ὄν, ion. = μόνος.

Μοῦσα, ἡ, die Muse, Göttinn des Gesanges, der Dichtkunst u. Musik.

μοχθέω, (μόχθος) ich bemühe, quäle, zerarbeite mich.

μόλθος, ὁ, Arbeit, Mühe, Leiden.

μεχλός, ὁ, 1) Hebebaum, Hebel; 2) jedes lange Holz, Pfahl.

μυελόεις, εἶδα, εν, (μυελός) markig.

μυθέομαι, (μῦθος) ich rede, spreche, sage, erzähle.

μῦθος, ὁ, Wort, Rede, Entschluss, Beschluss, Erzählung.

μυκάομαι, (μύκω) ich brülle.

μυκτήρ, ἦρος, ὁ, 1) Nase; 2) Spott, Hohn, Verachtung.

μυρίος, α, ὄν, Sing. vielfältig, gross. unendlich; Plur. μύριοι, eigentl. zehntausend; dann: sehr viele.

μύρομαι, ich zerflüsse in Thränen, weine, klage, jammere.

μυστηρίς, ἰδος, ἡ, (μύω, ich schliesse die Augen) geheim, mystisch.

μυχός, ὁ, (μύω) innerster Ort, Innerstes, Winkel.

μῶλυ, vos, τό, fabelhaftes Kraut.

Ναιετάω, (ναίω) 1) ich wohne; 2) bewohne, m. Acc. 3) werde-, bin bewohnt.

ναίω = ναιετάω, (νάω).

νάμα, (νάω) ατος, τό, Flüssigkeit, Fluss, Quell, Wasser.

ναός, ὁ, Tempel.

νάπη, ἡ, Waldthal.

ναύλοχος, ὁ, ἡ, (ναῦς u. λέχος) Schiffe bergend.

ναύτης, ὁ, (ναῦω, νάω) Schiffer.

ναυτιλία, ἡ, Schifffahrt.

ναυτίλος, ὁ, = ναύτης.

νέα, νέες, νέας, v. νηϋς.

νεβρός, ὁ, jedes Junge; dann Hirschkalb od. Reh.

νεητής, ion. f. νεανίας, ὁ, (νέος) eigentl. Adj. jugendlich; mit u.

ohne ἀνὴρ, junger Mann, Jüngling.

νείαι, st. νεῖαι, 2 Sing. Praes. v. νεομαι = νέομαι.

νεῖκος, τό, Streit, Zank, Hader.

νεκρός, ὁ, (νέκω) Todter, Leichnam.

νέκταρ, ἀρος, τό, Nektar, Göttertrank.

νεκτάρεος, ἕα, εον, (νέκταρ) nektarisch, göttlich, süß, lieblich.

Νεκυῖα, ας, ἡ, (νέκυς) Todtenopfer, Todtensühne; (Ueberschrift des elften Buchs der Odyssee.)

νέκυς, υος, ὁ, (νέκω) Todter, Leichnam,

νέμω, 1) ich theile, vertheile; 2) lasse weiden. Med. 1) ich weide, fresse ab; 2) besitze, bewohne.

νέομαι, ich gehe, komme, gehekehre zurück.

νέον, Adv. (νέος) neulich, kürzlich, von neuem, aufs neue.

νεοπενδής, ὁ, ἡ, (νέος u. πένδος) frischtrauernd.

νέος, α, ον, 1) neu, frisch; 2) jung. νεότης, ητος, ἡ, (νέος) Jugend, Jugendalter.

νέρδε (ν), Adv. abgekürzt v. ἐνερθεν, unten, m. Gen. unter.

νευρά, ἡ, 1) Bogensehne; 2) Saite. νευρήφιν, poet. f. νευρῆς; νευρήφιν f. d. Dat. νευρῇ, v. νευρά.

νεύω, 1) ich nicke, winke zu; 2) ich neige, biege vor.

νεφέλη, ἡ, (νέφος) Wolke.

νεφεληγερέτης, ου, ὁ, (νεφέλη u. ἀγείρω) Wolkensammler.

νέφος, τό, Wolke, Gewölk.

νή, attisches Bethewort m. Acc. νῆ τὸν Δία beim Zeus.

νηδύς, υος, ἡ, Magen, Bauch.

νήϊος, α, ον, (νηῦς = ναῦς) zum Schiffe gehörig; δόρυ ν., Schiffsbauholz.

νηλεής u. νηλής, ὁ, ἡ, (νή u. ἔλεος) ohne Mitleid, grausam; ν. ἡμαρ, grauser Tag, Todestag.

νημερτής, ὁ, ἡ, Adv. νημερτέως, (νή u. ἀμαρτέω, ἀμαρτάνω) untrüglich, wahrhaftig.

νηός, ὁ, ion. f. ναός.

νήπιος, ὁ, ἡ, (νή u. ἔπος) unmündig, kindisch, thöricht.

νήσος, ἡ, (νέω) Insel.

νήστις, ιος, ὁ, ἡ, nüchtern.

νηῦς, ion. f. ναῦς, (Gen. νηός, νεός u. νεώς) ἡ, Dat. νηϊ, Acc. νῆα u. νέα, Plur. N. νῆες u. νέες, Gen.

νηῶν u. νεῶν, D. νηυσί, νήεσσι u. νέεσσι, A. νῆας u. νέας) Schiff.

νήχω, ich schwimme.

νικάζω, dor. = νικάω.

νικάω, (νίκη) 1) ich besiege, übertriffe; 2) neutr. ich siege, behaupte den Vorrang.

νίκη, ἡ, Sieg.

νίπτω, ich benetze, wasche; Med. wasche mich.

νίσσομαι, (νέομαι) ich komme, kehre zurück.

νιφετός, ὁ, (νίφω) Schnee.

νοέω, 1) ich sehe, bemerke; 2) sehe ein, verstehe, sinne aus, denke.

νόημα, ατος, τό, (νοέω) Gedanke, Entschluss, Empfindung.

νομεύω, (νομεύς) ich lasse weiden.

νόμιμος, η, ον, (νόμος) dem Herkommen, der Sitte, dem Gesetze gemäss; τά νόμιμα, Herkommen, Sitte, Gesetz.

νομόνδε, Adv. st. εἰς νομόν.

νόμος, ὁ, (νέμω) 1) Gebrauch, Herkommen, Sitte; 2) Getetz, Ordnung, Anordnung; 3) Tonart, Melodie.

νομός, ὁ, (νέμω) Weide, Trift.

νόος, contr. νοῦς, ὁ, 1) Sinn, Besinnung, Gedanke, Plan, Rath; 2) Geist, Verstand; 3) Gemüth.

νόσος, ἡ, Krankheit.

νοστέω, (νόστος) ich gehe; reise, komme zurück.

νόστιμος, ὁ, ἡ, (νόστος) 1) die Rückkehr betreffend; ἡμαρ ν., Tag der Rückkehr; 2) zurückkehrend.

νόστος, ὁ, Rückkehr.

νόσφι (ν), 1) Adv. weg, abwärts, fern, anders; 2) Praep. m. Gen. entfernt, ausser, ohne.

νοσφίζομαι, (νόσφι) 1) ich entferne mich, halte mich entfernt, τινός, v. Jem.; 2) entferne von mir, lasse zurück, verlasse.

νοῦσος, ion. = νόσος, ἡ.

νύ, enklitische Partikel: nun, doch. νυμφαῖος, ατα, ον, (Νύμφη) den Nymphen gehörig, heilig.

νύμφη, ἡ, 1) Braut, die junge Ehefrau; 2) Νύμφη, Nymphe, eine niedere Göttinn.

νῦν, Adv. jetzt, nun.

νύξ, νυκτός, ἡ, Nacht.

νύσσω, ich stosse, stosse an.

νῶϊ, abgekürzt νῶ, Nom. u. Acc. Dual; Gen. u. Dat. νῶϊν, wir beide v. ἐγώ.

νωλεμέως

νωλεμέως, Adv. (νωλεμής) unaufhörlich, fort u. fort.
 νωμάω, (νέμω) 1) ich theile aus, zu; 2) bewege, lenke, regiere; 3) ἐνὶ στήθεσσι, φρέσιν, ich überlege, habe im Sinne, sinne aus.
 νώνυμος, ου, ὁ, ἡ, (νή u. ὄνομα) ruhmlos.
 νῶτον, τό, gewöhnl. νῶτα, τά, Rücken v. Menschen u. Thieren.
 Ξανθός, ἡ, ὄν, goldgelb, blond.
 Ξεῖνη, ης, ἡ, ion. = Ξένη.
 Ξεινήιον u. Ξεινίον, τό, ion. = Ξένιον, s. Ξένιος.
 Ξένιος, ion. Ξένιος.
 Ξείνος, ὁ, ion. = Ξένος.
 Ξένη, ης, ἡ, eigentl. Adj. v. Ξένος, näml. γῆ od. χώρα, Fremde, Aus-land.
 Ξένιος, ἱα, ἱον, (Ξένος) gastlich, gastfreundlich; τὸ Ξένιον, näml. δῶρον, Gastgeschenk, Geschenk des Wirthes an den Gast.
 Ξένος, ου, ὁ, Gastfreund, Gast, Wirth.
 Ξεστός, ἡ, ὄν, (Ξέω) 1) geschabt, geglättet; 2) zierlich gearbeitet.
 Ξίφος, εος, τό, Schwert.
 Ξύλινος, ἱνη, ἱνον, (ξύλον) hölzern, von Holz.
 Ξυμβάλλω, f. συμβάλλω, (ξύν = σύν u. βάλλω) ich komme entgegen, begegne.
 ξύν = σύν.
 Ξυνέσις, f. σύनेσις, ἡ, (συνήμι) Zusammentreffen, Vereinigung.
 Ξυνός, ἡ, ὄν, gemein, gemeinschaftlich.
 Ξυρόν, οὔ, τό, Schermesser.
 Ο, ἡ, τό, Gen. τοῦ, τῆς, τοῦ, Plur. ion. τοί, ταί, τά, f. οἱ, αἱ, τά, (v. τός, τή, τό.) 1) der bestimmte Artikel der, die, das; ὁ μὲν — ὁ δέ, der hier — der dort, dieser — jener, der eine — der andere; 2) st. ὁ, ἡ, τό.
 ὁ, ἡ, τό, Gen. τοῦ, τῆς, τοῦ, 1) Pron. relat. st. ὅς, ἥ, ὅ, welcher; 2) Pron. demonstr. dieser, diese, dieses.
 ὀβριμὸς, ὁ, ἡ, schwer, stark, gewaltig.
 ὀγε, ἡγε, τόγε, (ὁ, ἡ, τό u. γέ) dieser wenigstens, dieser hier; oft = ὁ, ἡ, τό.
 ὀχνη, ἡ, 1) Birnbaum; 2) Birne.
 ὀδε, ἡδε, τόδε, (ὁ, ἡ, τό u. δέ) dieser hier, oft als Adv. hier, dort; τόδε, hierher; τῇδε, auf diese Art.

ὀδίτης

ὀδίτης, ὁ, (ὀδός) Wanderer, Reisende.
 ὀδμή, ἡ, (ὀζω) Geruch, Duft.
 ὀδός, ἡ, Weg, Reise.
 ὀδοὺς, ὄντος, ὁ, Zahn.
 ὀδύνη, ἡ, Betrübniss, Schmerz.
 ὀδύρομαι, 1) ich klage, jammere; 2) beweine, bejammere.
 ὀδῶδει, 3 Sing. Plusqpf. Act. m. Imperf. Bedeut. v. ὀζω.
 ὀζω, ich rieche, dufte.
 ὀζεν, Adv. (alter Gen. v. ὅς) woher, wovon.
 ὀζι, Adv. st. οὐ, wo, woselbst.
 ὀζονη, ἡ, Leinwand, Segel.
 οἷ, Dat. v. οὐ, ihm; οἷ αὐτῷ, ihm selbst.
 οἷα, Adv. (Neutr. Plur. v. οἶος) wie.
 οἷγνυμι, (οἷγω) ich öffne, mache auf.
 οἷδα, οἷδας od. οἷδα, οἷδε, Perf. v. εἶδω, ich weiss, verstehe.
 οἷζυρός, ἄ, ὄν, (οἷζύω) elend, unglücklich bejammernswerth.
 οἷζύς, ἴος, ἡ, Leiden, Elend, Jammer.
 οἰήιον, τό, Steuerruder.
 οἰκαδε, Adv. (οἶκος) nach Hause.
 οἰκέω, (οἶκος) ich hause, wohne, bewohne.
 οἰκίον, τό, gew. Plur. Behausung, Haus, Wohnung.
 οἶκος, ὁ, 1) Haus; 2) Hauswesen, Vermögen.
 οἰκτιστός, Superl. v. οἰκτός.
 οἰκτός, ἄ, ὄν, Superl. οἰκρότατος u. οἰκτιστός, jämmerlich, kläglich.
 οἶμη, ἡ, Gang, Weise des Gesanges.
 οἶμος, ὁ, Weg, Pfad, Bahn.
 οἰμῶζω, ich wehklage, jammere, winsele.
 οἶνοβαρέω, ion. οἶνοβαρείω, (οἶνος u. βαρύς) ich bin vom Weine schwer, trunken.
 οἶνόπεδος, ὁ, ἡ, (οἶνος u. πέδον) weinreich.
 οἶνοποτῆς, οὔ, ὁ, (οἶνος u. πότος) Weintrinker.
 οἶνος, ὁ, Wein.
 οἶνοχόος, ὁ, (οἶνος u. χέω) Wein-schenk.
 οἶομαι, bei Hom. häufig ὀτομαι, οἰή-
 σομαι, Imper. ὠϊόμην f. ὠϊόμην, Aor. 1. ὠήδην u. ὠϊόδην, 1) ich meine, vermuthete; 2) sehe voraus, ahne; 3) beabsichtige, bin Wil-lens.
 οἶον, Adv. (Neutr. v. οἶος) 1) wie, wie sehr; 2) wie, gleichsam, als.
 οἰοπόλος, ὁ, ἡ, (οἶος u. πολέω) einsam.

οἶος, η, ον, allein, einsam.

οἶος, α, ον, Relat. zu τοῖος: von welcher Art, Beschaffenheit, wie, was für einer; οἶός τε, vermögend.

οἷς u. οἷς, οἶός, ἡ, (Dat. Plur. ὄεσσι, ὄτεσθιν u. οἰεσιν, Acc. οἷς) Schaf.

οἰσθα, Buttm. §. 109. III.

οἰστός, ὁ, Pfeil.

οἶχομαι, ich gehe, gehe fort, fliehe; oft Praes. in Perfect-Bedeutung: ich bin fortgegangen, bin fern.

οἶω, besonders im Med. (w. s.) ich meine, glaube.

οἰωνός, ὁ, 1) Raubvogel, Vogel; 2) Vorbedeutung aus dem Fluge der Vögel.

οἶκος, ὁ, Säumen, Zögern, Trägheit.

οἰκρίεις, εἶσα, εν, (οἰκρίς) Spitzen od. Ecken habend; spitz, scharf, rauh, eckig.

οἰκνύεις, εἶσα, εν, (κνύος) schrecklich, schauerlich, furchtbar.

οἰκτώ, indecl. acht.

οἰβιος, ὁ, ἡ, (οἰβος) gesegnet, begüttert, reich, glücklich.

οἰβος, ὁ, Gedeihen, Glück, Wohlstand.

οἰεσθρος, ὁ, (οἰω = ὀλλυμι) Verderben, Untergang.

οἰέω, (ὀλλυμι) ich verderbe, vernichte, tödte.

οἰλγος, η, ον, klein, gering, wenig, schwach.

ὀλλυμι, Buttm. S. 244. 1) ich verderbe, vernichte, tödte; 2) verniere. Perf. Med. ὀλωλα, bin verloren; Med. gehe zu Grunde, werde vernichtet, komme um.

ὀλοός, ἡ, ὄν, (ὀλω, ὀλλυμι) verderblich, schrecklich, verwüstend, grausam.

ὀλοόφρων, ονος, ὁ, ἡ, (ὀλοός u. φρήν) grimmig; sehr klug, weise.

ὀλος, η, ον, ganz, vollständig, ungetheilt.

ὀλοφύρομαι, 1) ich klage, jammere; 2) beklage, bedaure.

ὀλοφώιος, ὁ, ἡ, verderblich, tückisch, ränkevoll; τὰ ὀλοφώια, Tücke, Zaubereien.

Ὀλύμπιος, ὁ, der Olympier.

ὄμαδος, ὁ, (ὄμός) Versammlung, Menge, Getümmel.

ὄμαλός, ἡ, ὄν, eben, gleich.

ὄμβρος, ὁ, Regen, Gewitterregen.

Ὀμήρειος, ον, homerisch, vom Homer stammend.

ὄμιλος, ὁ, Versammlung, Haufen, Getümmel.

ὄμμα, ατος, τό, (ὄπτομαι) Gesicht, Auge.

ὄμνυμι, Buttm. S. 244. ich schwöre, ὄρκιον, einen Eid.

ὄμοῖος u. ὄμοιος, α, ον, (ὄμός) gleich, ähnlich.

ὄμοργνυμι, ich wische — trockne ab; Med. wische mir ab.

ὄμός, ἡ, ὄν, 1) zusammen, vereinigt; 2) gleich.

ὄμοῦ, Adv. (ὄμός) zusammen, zugleich; Praep. m. Dat. mit Jem. zusammen.

ὄμοφρονέω, (ὄμός u. φρονέω) ich denke gleich, bin gleichgesinnt, einträchtig.

ὄμόφρων, ονος, ὁ, ἡ, (ὄμός u. φρήν) einstimmig, einträchtig.

ὄμοφροσύνη, ἡ, Eintracht.

ὄμῳ, Adv. (ὄμός) 1) zusammen, zugleich; 2) gleich wie, m. Dat.

ὄμ. Ἀἰδᾶο πύλῃσιν, wie die Pforten des Aides.

ὄμως, Conj. gleichwohl, doch, dennoch.

ὄναρ, τό, nur im Nom. u. Acc. Sing.; Plur. (v. ὄνειρας) τὰ ὄνειρατα, Traum, Traumgesicht.

ὄνειαρ, ατος, τό, (ὄνέω, ὄνημι) 1) Nutzen, Hülfe, Erquickung, Lohn; 2) Speise, Nahrung.

ὄνειδείος, ὁ, ἡ, (ὄνειδος) tadelnd, beschimpfend; τό ὄνειδειον, näml. ἔπος, Scheltwort.

ὄνειροκρίτης, (ὄνειρος u. κριτής) οὔ, ὁ, Traumdeuter.

ὄνειρον, τό, u. ὄνειρος, ὁ, = ὄναρ.

ὄνομα, ατος, τό, Name, Ruf.

ὀνομαίνω, (ὄνομα) ich nenne, erzähle.

ὄνυξ, νχος, ὁ, Nagel, Klaue, Huf. ὄξυς, εἶα, υ, scharf, spitzig, schneidend. Neutr. als Adv.

ὀπάζω, ich folge; dann: ich lasse folgen, füge hinzu, verleihe, gebe. Med. ich lasse mir folgen.

ὄπερ, poet. f. ὅσπερ.

ὄπη od. ὀπη, Adv. 1) wo, wohin; 2) wie, auf welche Art.

ὀπηδέω, (ὀπάζω) ich folge, begleite, stehe bei.

ὀπίθεν, Adv. = ὀπίσθε, w. s.

ὀπίσθε (ν), u. poet. ὀπίθεν, Adv. 1) hinterwärts, zurück, hinterher, in der Folge, künftig; οἱ ὀπίθεν, die Zurückbleibenden.

ὀπίσσω

ὀπίσσω u. ὀπίσω, Adv. 1) hinterher, rückwärts, zurück; ὀπίσσω παταρᾶσθαι τινί τι, jemandem etwas (Böses) nachwünschen; 2) hernach; 3) in der Folge, Zukunft.
 ὀπλίζω, ich rüste, mache fertig. Med. 1) rüste, bereite mich; 2) rüste, bereite mir.
 ὀπλομανέω, (ὄπλον u. μανία) ich bin waffentoll, habe unmässige Lust zu Waffen, zum Kriege.
 ὄπλον, τό, Geräth im Allgemeinen; vom Schiffe: Tau; Plur. Tauwerk, Waffen.
 ὀπλότερος, Comp. Superl. ὀπλότατος, der spätere, jüngere.
 ὀπόσι od. ὀππόσι = ὄπου.
 ὀποιος od. ὀπποιος, α, ον, was für einer, von welcher Art.
 ὀπόταν od. ὀπότ' ἄν, s. ὀπότε.
 ὀπότε od. ὀππότε, Adv. zur Zeit wo, wann; ὀππότ' ἄν od. ὀππότε κεν, st. ὀπόταν, im Falle dass, so bald als, m. Conjunct.
 ὀπότερος od. ὀππότερος, α, ον, welcher von beiden.
 ὄπου, Adv. wo.
 ὀπᾶω, ich brate, röste, brenne.
 ὀπτω, Praes. ungebräuchl. Buttm. S. 244. ich sehe, erblicke.
 ὀπῶπή, ἡ, (ὀπτω) 1) Sehen, Gesicht; 2) Ansicht, Anblick.
 ὀπώρα, ἡ, Vorherbst, Frühherbst.
 ὀπως od. ὀππως, 1) wie, wiefern, auf welche Art und Weise; 2) dass, damit.
 ὀράω, ich sehe, sehe an, bemerke.
 ὄργανον, τό, Werkzeug, Geräth, Mittel.
 ὄργας, ἄδος, ἡ, jedes feuchte, wohl-gewässerte Erdreich, die Aue.
 ὄργνια, ἡ, Klasten, der Raum zwischen beiden ausgestreckten Händen u. Armen, ungefähr 6 Fuss.
 ὀρέγω, 1) ich strecke aus; 2) gebe, verleihe. Med. ich strecke, dehne mich aus, suche durch Ausstrecken zu erreichen.
 ὀρεσίτροφος, ὁ, ἡ, (ὄρος u. τρέφω) auf Gebirgen erzogen.
 ὀρεσκῆος, ὁ, ἡ, (ὄρος u. κείω) auf Bergen gelagert, Gebirge bewohnend.
 ὀρέστερος, α, ον, (ὄρος) vom Gebirge.
 ὀρθίος, ἰα, ιον, (ὀρθός) gradaus, gradaufwärts, dah. steil.
 ὀρθός, ἡ, ὄν, aufgerichtet, gerade.

ὄρκος

ὄρκος, ὁ, Eid; Schwur.
 ὀρμάω, (ὀρμή) ich erzeuge. Pass. werde erregt, breche los, breche auf.
 ὀρμεῖά, ἄς, ἡ, = ὀρμιά, von Pferdehaaren geflochtene Angelschnur.
 ὀρνυμι u. ὀρνύω, Buttm. S. 244. (ὄρω) ich bewege, erzeuge, treibe an. Med. bewege, erhebe mich, breche auf.
 ὄρος, τό, Berg, Gebirge.
 ὀρός, ὁ, Molken.
 ὀρούω, (ὄρω) ich erhebe mich schnell, stürze hervor.
 ὀρώω, s. ὀράω.
 ὀρσαι, ὄρσας, s. ὄρω.
 ὀρυμαγδός, ὁ, Getöse, Lärm.
 ὀρύσσω, 1) ich grabe; 2) reisse aus.
 ὀρφανικός, ἡ, ὄν, verwaiset, vaterlos, älternlos; ἡμῶν ὄρφ. Tag der Verwaisung, dah. Leben, Zustand einer Waise.
 ὀρφνῆος, α, ον, (ὄρφνη) finster, dunkel, schwarz.
 ὄρχαμος, ὁ, Herrscher, Gebieter, Erster.
 ὄρχατος, ὁ, (ὄρχος) 1) Reihe, von Reben u. Bäumen; 2) Weingarten, Garten.
 ὀρχέομαι, ich tanze.
 ὀρχηστὴς, ὅς, ἡ, Tanz, die Kunst zu tanzen.
 ὄρω, Buttm. S. 244. ich erzeuge, rege auf, treibe an, erhebe. Perf. u. Plusqpf. bin erregt, erhoben; Pass. ὤρην, (3te Person ὤρτο) werde erregt, erhoben, erhebe mich.
 ὄς, ἡ, ὄ, 1) Pron. relat. welcher, welche, welches; der, die, das; oft mit d. Partikeln δὴ, γε, περ, τε verbunden, dem Pron. mehr Nachdruck zu geben; 2) der eigentl. Nom. zum Pron. subst. οὗ; 3) ὅς, ἡ, ὄ, Pronom. possess. sein.
 ὄσιος, ἰα, ιον, heilig, fromm.
 ὄσος, η, ον, u. ὄσος, η, ον, so gross als, so viel als, so weit als.
 ὄσπερ, ἥπερ, ὅπερ, = ὄς, ἡ, ὄ.
 ὄσβα, ἡ, Ruf, Gerücht; auch als Botinn des Zeus gedacht.
 ὄσσάνη, Adv. (ὄσος, st. ὄσος) wie vielmal, so oft als.
 ὄσσε, τῷ, nur im Dual. die beiden Augen.
 ὄσσομαι, 1) ich sehe im Geiste, stelle mir vor, ahne, sehe vorher; 2) kündige durch Vorbedeutung an, verkünde, drohe.

ὅστις, ἥτις, ὅτε, welcher, welche, welches; der, die, das.

ὁστέον, τό, Knochen, Gebein.

ὅστις, ἥτις, ὅ, τι od. ὅ, τι, (ὅς u. τίς) einer der, derjenige welcher, wer, welcher.

ὅταν, Adv. wenn, im Falle dass, sobald als.

ὅτε, Adv. als, nachdem, da, m. Indic. od. Opt.; ὅτε κεν st. ὅταν, wann, m. Conjunct. εἰς ὅτε st. εἰς ὅτε, bis dahin wann, wann.

ὁτέοισιν, Dat. Plur. poet. f. οἰστῶν v. ὅστις.

ὅτεων, st. ὠντινων, Gen. Plur. v. ὅστις.

ὅτι od. ὅτι, Conj. 1) dass; 2) weil: ὅτι τάχιστα, so schnell als möglich.

ὅτινας, Acc. Plur. f. οὕστινας, v. ὅστις.

ὀτρύνω, ich treibe, sporne an, ermuntere, entsende. Med. beeile mich.

ὀτῶ, Dat. Sing. f. ὠτινι v. ὅστις.

οὐ, vor Voc. οὐκ, vor Aspir. οὐχ, in voller Form οὐκί od. οὐχί, nein, nicht.

οὐδας, τό, (nur Nom. u. Acc.) die übrigen Casus von dem im Nom. ungebräuchl. οὐδος, τό, Boden, Erdboden, Erdreich.

οὐδάσδε, Adv. zur Erde, auf die Erde.

οὐδέ, Conj. (οὐ u. δέ) aber nicht, auch nicht, und nicht, nicht einmal; οὐδ' ἄν, m. Conj. u. οὐδ' εἰ, m. Opt. und wenn auch, wenn sogar.

οὐδεῖς, οὐδεμία, οὐδέν, (οὐδέ u. εἰς) Keiner, Niemand, Nichts.

οὐδέπω, Adv. noch nicht, noch niemals.

οὐδος, s. οὐδας.

οὐδός, ὁ, Weg, Schwelle.

οὐδαρ, ατος, τό, Euter.

οὐδ, vor ein. Spirit. asper f. οὐτε.

οὐκέτι, Adv. (οὐκ u. ἔτι) nicht mehr, nicht weiter, noch nicht.

οὐκί = οὐκ od. οὐ.

οὐλύμενος, η, ον, poet. f. ὀλόμενος, Aor. 2. Part. Med. v. ὀλλυμι, verderblich, schrecklich, unglücklich.

οὔλος, η, ον, 1) kraus, zottig; 2) heil, ganz; 3) verderblich, schrecklich.

Οὐλυμπόνδε, Adv. nach dem Olymp.

οὖν, Conj. also, folglich, nun.

οὐνεκα, Adv. (st. οὐ ἐνεκα) wesswegen, weil, dass.

οὐνομα, ion. f. ὄνομα.

οὐποτε, Adv. (οὐ u. ποτέ) niemals, nie. οὐπω, Adv. (οὐ u. πω) noch nicht, nimmer.

οὐπως, Adv. (οὐ u. πως) auf keine Weise, ganz u. gar nicht. οὐπως ἐστίν, es ist nicht möglich.

Οὐρανία, ας, ἡ, eigentl. femin. v. οὐράνιος, (die Himmlische) dah. Urania, Eigenn. einer der 9 Musen.

οὐρανίων, ωνος, ὁ, (οὐρανός) himmlisch, im Himmel wohnend.

οὐρανός, ὁ, 1) Himmel; οὐρανόθεν, Adv. vom Himmel, v. Himmel herab; 2) Uranos.

οὐρά, ἡ, Schwanz.

οὐρος, ὁ, günstiger Wind, Fahrwind.

οὐτάω, οὐτάζω u. οὐτημι, (Inf. Praes. οὐτάμεναι st. οὐτάναι) ich stosse, verwunde.

οὐτε, Conj. (οὐ u. τέ) und nicht; οὐτε — οὐτε, weder — noch.

οὐτι, (Neutr. v. οὐτις), als Adv.) gar nicht, keineswegs, nicht.

οὐτιδανός, ὁ, ἡ, nichtsnützig, nichts-würdig, elend.

οὐτις, ινος, (οὐ u. τίς) ὁ, ἡ, οὐτι, keiner, Niemand; Nichts.

οὐτοι, Adv. (οὐ u. τοί) gewiss nicht. οὗτος, αὐτη, τοῦτο, Pron. demonstr. dieser, diese, dieses.

οὕτω, vor Vocal οὕτως, Adv. (οὕτος) so, auf diese Weise.

οὐχ od. οὐχί, s. οὐ.

ὀφείλω, Buttm. S 245. ich soll, muss, bin schuldig. Aor. 2. mit ὥς δὴ od. αἶδε u. Inf. vorzügl. b. Wünschen; ὥς δὴ ἐγὼ μὴ ὀφελον νικᾶν, o dass ich doch nicht hätte siegen müssen. τὸ ὀφειλόμενον, das vom Schicksal Verhängte.

ὀφθαλμός, ὁ, (ὀπτω) Auge.

ὀφρα, 1) während dass, so lange als; 2) bis; 3) damit, gew. m. Conj.

ὀφρυόεις, εἶδα, εν, (ὀφρύς) 1) Erhöhungen habend, hoch; 2) erhaben, stolz.

ὀφρύς, υος, ἡ, 1) Augenbraune; 2) jede Erhöhung.

ὄχα, Adv. zur Verstärkung bei ἄριστος, sehr, bei weitem.

ὀχέεσκον, ion. Imperf. v. ὀχέω.

ὀχέω, ich trage, ertrage.

ὀχθῃ, ἡ, Rand, Ufer.

ὀχλίζω, Aor. 1. Opt. ὀχλίσσεια, poet. u. aeol. f. ὀχλίσσαιμι, ich hebe, rühre, bewege.

ὄψ, ὀπός, ἡ, Stimme, Gesang.

ὀψέ, Adv. spät, lange nachher.

ὄψις

ὄψις, εὼς, ἦ, (ὄπτω) Gesicht, Aussehen; κατ' ὄψιν, am Gesicht, vorn.
 Πάγος, τό, (πήγνυμι) Frost, Kälte, Eis.
 παγγάλκεος u. παγγαλκος, ὁ, ἦ, (πᾶς u. χαλκός) ganz von Erz, ehern, kupfern.
 πάγχρυσος, ον, (πᾶν u. χρυσός) ganz golden, v. gediegenem Golde.
 πάγχυ, Adv. (πᾶς) ganz, gänzlich, allerdings.
 πάθεν f. ἐπαθεν, Aor. 2. v. πάσχω.
 πάθος, τό, (πάσχω) Leiden, Schmerz.
 παίγνιον, τό, Spiel, Scherz, Spass.
 παιπαλοέης, εἶδα, εν, rauh, steil, höckericht.
 παῖς od. παῖς, παιδός, ὁ, ἦ, Kind, Knabe, Mädchen.
 παλαιάρατος, ὁ, ἦ, (πάλαι u. φημί) 1) vor Zeiten, längst gesprochen, verkündet; 2) wovon die Sage geht, gefabelt.
 παλάσσω, (πάλλω) ich schüttele, daher: 1) ich loose; 2) besprenge, besudele, beflecke.
 πάλι u. πάλιν, Adv. 1) zurück, rückwärts; 2) wiederum, abermals, von neuem.
 παλιρρόδιος, ὁ, ἦ, (πάλιν u. ῥέω) zurückfließend, z. wogend.
 πάλλω, ich schwinde, schüttele.
 παλύνω, (πάλη) ich bestreue mit Mehl, bestreue, streue aus.
 πάμελας, αῖνα, αν, (πᾶς u. μέλας) ganz dunkel, ganz schwarz.
 πάμπαν, Adv. (πᾶς) ganz und gar, durchaus, gänzlich.
 πάμπρωτος, η, ον, (πᾶς u. πρῶτος) allererst. Neutr. als Adv.
 Πάν, Πανός, ὁ, Pan, arkadischer Feld- Wald- u. Hirtengott.
 πανάργυρος, ὁ, ἦ, (πᾶς u. ἄργυρος) ganz von Silber, ganz silbern.
 πανάριστος, ον, (πᾶν u. ἄριστος) von Allen der beste.
 παναήλιξ, ικος, (ἀήλιξ) ganz ohne Jugendgenossen, παῖδα παναήλικα τιθέναι, ein Kind genossenlos machen, d. h. von seinen Jugendfreunden ausschliessen.
 πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, (πᾶς u. δαμάω) Allbezwiner, Allesbändiger.
 πάνδωρος, (πᾶν u. δῶρον) Allesgebend, Allgeber, Beiw. des Zeus.
 Πανέλληνες, ων, οἱ, (Ἑλλην) die Gesamt- Hellenen.
 πανεπίσκοπος, ον, (πᾶν u. ἐπίσκοπος) Alles übersehend.
 πανημέριος, ἰα, ιον, (πᾶς u. ἡμέρα) den ganzen Tag dauernd. ||

παννόχιος

παννύχιος, ἰα, ιον, u. πάννυχος, ὁ, ἦ, (πᾶς u. νύξ) die ganze Nacht dauernd.
 παντᾶδον = πάντη, Adv. (πᾶς) überall, auf alle Art.
 πάντοθεν, Adv. (πᾶς) überall her.
 παντοῖος, α, ον, (πᾶς) mancherlei, allerlei, von mancherlei Art und Gestalt.
 πάντοσε, Adv. (πᾶς) überall hin.
 πανυπέριστος, η, ον, (πᾶς u. ὑπέρ) ganz oberster, höchster.
 πανύστατος, η, ον, (πᾶς u. ὕστατος) allerletzter.
 πάομαι, ich nähre mich, esse, genieße, m. Gen. u. Acc.
 παπταίνω, Aor. 1. πάπτηνα, ich sehe, erblicke, blicke umher.
 πάρ, poet. = παρά.
 παρά, Praep. m. Gen., Dat. u. Acc. 1) m. Gen. von; 2) m. Dat. bei, an, zu, vor; 3) m. Acc. zu, hin, neben, bei, an, gegen. Oft παρά als Adv. dabei, daneben, daran u. s. w. In Compositis vorzögl. neben, nebenbei, nebenher, darüber hinaus.
 πάρα, st. πάρεστι od. πάρεϊσι.
 παραβαίνω, (παρά u. βαίνω) ich gehe daneben, gehe vorbei, vorüber.
 παραβάλλω, (παρά u. βάλλω) ich werfe hin, werfe vor.
 παραδρέξας, αἶσα, αν, v. παρατρέχω.
 παράκοιτις, ιος, ἦ, (παρά u. κοίτη) Gemahlinn.
 παραμείβω, ich bringe anderswohin, verwechsle; Med. ich gehe vorbei, τινά, bei Jem.
 παραπλάζω, 1) ich leite vom Wege ab, verschlage, τινά, Jem. τινός, von einem Orte; 2) ich verwirre.
 παραπνέω, (παρά u. πνέω) ich wehe vorbei, entwehe.
 παραπράζω, (παρά u. ἀρπάζω) ich nehme von der Seite weg.
 παραρρήτω, ἦ, ὅν, (παρά u. ῥητός) 1) der sich zureden, besänftigen lässt; 2) zu einem gesprochen, τό παραρρήτόν, Zureden, Ermahnung.
 παραστάδον, Adv. (παρίσταμαι) daneben, zur Seite tretend.
 παρατίθημι, (παρά u. τίθημι) 1) ich setze hin, vor, lege vor; 2) ich übergebe, verleihe. Med. ich setze — stelle mir hin, setze daran, wage, ψυχὴν, das Leben.
 παραιρέω, (παρά u. τρέχω) Fut. δρέξομαι, ich laufe, eile vorbei.

παρυνδάω, (παρ. u. αὐδάω) ich rede zu, tröste.
 παρειά, ἡ, Wange, Backe.
 πάρειμι, (παρ. u. εἶμι) ich bin da, zugegen, bei Jem. *τινί*. τὰ παρ-
 ἔοντα, Vorrath.
 πάριμι, (παρά u. εἶμι) ich gehe vorbei, vorüber.
 παρέκ od. παρέξ, 1) Praepos. gew. m. Acc. zuweil. m. Gen. heraus u. längs, aus u. neben, vorbei; 2) Adv. ab, abwärts, davon ab.
 παρέξ, s. παρέκ.
 παρεξέρχομαι, (παρά, ἐξ u. ἔρχομαι) ich gehe vorbei.
 παρέρπω, (παρά u. ἔρπω) ich schleiche von der Seite her, schleiche heran.
 παρέρχομαι, (παρά u. ἔρχομαι) ich komme, gehe vorbei — vorüber.
 παρέχω, (παρά u. ἔχω) ich halte — reiche hin, verstatte, gebe, schenke.
 παρήμαι, (παρά u. ἵμαι) ich sitze dabei.
 παρδόμενος st. παραδόμενος, Aor. 2. Part. Med. v. παρατίδημι.
 παρδενική, ἡ, (παρδένος) Jungfrau; eigentl. Fem. v. παρδενικός, ἡ, ὅν, jungfräulich.
 παρίστημι, (παρά u. ἵστημι) Praes. Fut. u. Aor. 1. ich stelle daneben; Perf., Plusqpf. u. Aor. 2. wie Med. ich trete hinzu, stehe dabei, bei, neben, *τινί*.
 πάρος, Adv. vorher, früher, bevor.
 πᾶς, πᾶσα, πᾶν, ganz, all, jeder, Plur. Alle. πάντα, entw. zu versteh. ἐπὶ πάντα χρόνον, auf immer; od. Neutr. f. das Adv. πάντως, ganz u. gar, durchaus, überall.
 πασδάμεδ' f. ἐπασδάμεδα, 1 Plur. Aor. 1. Med. v. πάουαι.
 πάσχω, Buttm. S. 245. ich dulde, leide, erleide.
 πατήρ, ἑρως od. τρός, ὁ, Vater.
 πάτος, ὁ, Tritt, Hin- u. Hergehen.
 πάτρα, ἡ, (πατήρ) u. πατρίς, ἰδος, ἡ, sc. γῆ, Vaterland.
 πατρῷος, γῆ, ὄν, (πατήρ) väterlich, τὰ πατρῶα, väterliches Besizthum.
 παίρος, α, ον, wenig, gering.
 παύω, 1) ich mache aufhören, *τινά*, Jem., *τινός*, von etwas; ich endige, stille; Med. ich höre auf, lasse ab, *τινός*, von etw., od. m. Part.
 Παφία, ἡ, Beinam. der Aphrodite (Venus), von der Insel Paphos.

παχδῆ, dor. f. πηχδῆ, Aor. 1. Pass. v. πήγνυμι.
 πάχος, τό, die Dicke.
 παχύς, εἶα, ὅ, Comp. πάσσων, dick, fleischig, stark.
 πεδάω, ich binde, verstricke, hindere, halte auf.
 πεδίον, τό, Feld, Gefilde, Ebene.
 πέδον, τό, Boden, Erde; πέδονδε, Adv. st. εἰς πέδον.
 πέζα, ἡ, Fuss, dah. Unterstes, Aeuserstes jedes Körpers; Saum, Rand, Ufer.
 πεζός, ὁ, zu Fusse, zu Lande; Subst. Fussgänger.
 πείθω, ich bewege, überrede, *τινά*, Jem. Perf. u. Plusqpf. ich glaube, traue, m. Dat. Med. ich werde bewogen etwas zu glauben, zu thun, daher: 1) ich glaube, traue; 2) ich gehorche, folge, *τινί*, Jem.
 πειράζω, (πειράω) ich versuche, prüfe, *τινός*, Jem.
 πείραρ od. πείρας, poet. st. ἐπείρας, atos, (πείρω) Ende, Gränze, Aeuserstes.
 πειράω, ich versuche, erfahre. Perf. Pass. ich bin versucht, erfahren.
 πείρω, 1) ich durchdringe, durchfahre; 2) ich durchbohre, spiesse auf.
 πείσμα, atos, τό, Tau, womit das Schiff auf dem Lande befestigt wird; dann jedes Tau, jeder Strick.
 πεισότηρ, ἦρος, ὁ, = πείσμα.
 πέλαγος, εὐς, τό, Meer, vorzügl. hohes Meer, die Fluth.
 πελάζω, (πέλας) (Part. Perf. Pass. πεπλημένος) 1) ich nähere, bringe näher, werfe strecken nieder, schleudere; 2) ich nähere mich, nahe.
 πέλας, Adv. nahe.
 πέλεδρον, τό, ein Längenmaas v. 100 griech. Fuss.
 πέλεκυς, εὐς, ὁ, Axt, Beil.
 πέλω u. Med. πέλομαι, ich werde, entstehe, bin, walte.
 πελώριος u. πέλωρος, ὁ, ἡ, (πέλωρ) ungeheuer gross; Neutr. τὸ πέλωρον, Subst. das Ungeheuer.
 πέμπτος, η, ον, (πέντε) der fünfte.
 πέμπω, ich schicke, sende, entsende.
 πένθος, τό, (πένσω = πάσχω) Trauer, Traurigkeit, Jammer, Unglück.
 πενία, ἡ, (πένομαι) Armuth, Dürftigkeit.
 πένομαι, (πόνος) 1) ich beschäfftige mich womit, kummere mich, *τί*, um etw.; 2) verrichte, bereite.

πέντε

περιῖδμεναι

πέντε, οἱ, αἱ, τὰ indecl. fünf.

πεπαλάχθαι, Perf. Inf. Pass. v. παλάσσω.

πέπνυμαι, poet. Perf. v. πνέω, mit Praes. Bedeut. ich bin beseelt, belebt; 2) bin klug, verständig.

Part. πεπνυμένος, klug, verständig.

πέποιδα, alt. Perf. zu πείδω, ich bin bewogen, vertraue, *τινί*.

πέποσθε, 2 Plur. v. πέποσμαι, irreg. Perf. Pass. v. πένδω = πάσχω, w. s.

πεποτήσεται, ion. f. πεπότηνται, 3 Plur. Perf. Pass. v. ποτέομαι.

πέπρωμένος, Perf. Part. v. πόρω.

πέπων, onos, ὁ, ἡ, Schmeichelwort in Anreden: ὦ πέπον, o Lieber!

πέπταται, st. πεπέταται, v. πετάω, πετάννυμι.

πέπνυμαι, Perf. v. πεύδομαι.

πέρ, zugebende u. bedingende Partikel: 1) immerhin, obgleich; 2) doch, dennoch, denn doch, wenigstens, nur, wohl.

περάω, άσώ, ion. ήσώ, 1) ich durchfahre, befahre, *τί*, etw.; 2) fahre hinüber, hindurch; 3) bringe zum Verkauf, verkaufe.

πέρδω, Buttm. S. 245. Aor. 2. ἔπρασον, ich zünde an, verbrenne; dann: ich zerstöre, verwüste.

περί, Praep. m. Gen., Dat. u. Acc. 1) m. Gen. um, vor, über, für; 2) m. Dat. um, an, bei; 3) m. Acc. um, herum, umher. In den Compositis: um, herum, darüber.

πéri, 1) st. περί, wenn es dem Worte nachsteht; 2) st. περίεστιν; 3) st. περισβός, ausgezeichnet, vorzüglich, in hohem Grade.

περιβάλλω, (περί u. βάλλω) 1) ich werfe, lege — schlinge herum, *τινός*, um etwas; 2) übertreffe.

περιβώτος ion. f. περιβόητος, on, (περί u. βοάω) ausgerufen, verschrien, berühmt.

περιγνάμπτω, (περί u. γνάμπτω) ich biege um, lenke um, fahre um, m. Acc.

περιίδω, ich weiss — kenne genau, kenne besser, *τινός*, als Iem., *βουλῇ περιίδμεναι* (περιειδέναι) άλλων, sich besser als Andre auf guten Rath verstehen.

περίειμι, (περί u. εἰμι) ich bin über Iem. besiege, übertreffe, *τινός*, Iem.; 2) umgebe.

περιέχω, (περί u. ἔχω) ich umfasse; Med. beschütze, vertheidige.

περιίδμεναι, poet. f. περιειδέναι, Inf. v. Perf. περίοιδα, v. περιίδω.

περικαλλής, (περί u. καλός) έος, ὁ, ἡ, sehr, ausserordentlich schön.

περικιτταί, οἱ, (περί u. κτίζω) Herumwohnende, Nachbarn.

περιμήκης, ὁ, ἡ, (περί u. μήκος) sehr hoch, lang.

πέριξ, (= περί) Praep. u. Adv. rings, rund herum.

περιρρέω, (περί u. ῥέω) umflicsse. περιρρεπτος, on, ὁ, ἡ, (περί und ρέπτομαι) rings zu sehen, frei liegend, hoch.

περισδαινω, poet. f. περισδαινω, (περί u. δαίνω) umwedeln, umschwänzeln, umschmeicheln, *τινά*, Jem.

περισβός, ἡ, ὄν, (περί) übermässig, überflüssig.

περιστεναχίζω, (περί u. στεναχίζω) ich umtöne, umschalle.

περισχόμεδα, Aor. 2. Med. v. περιέχω.

περιτάμνω, (περί u. τάμνω) ich umschneide, schneide ab, führe fort, raube.

περιτελέω, (περί u. τελέω) ich vollende ringsum.

περιτέλλομαι, ich gehe, laufe um.

περιτίθμι, (περί u. τίθμι) ich lege um, thue an.

περιτρέπω, (περί u. τρέπω) 1) ich wende um; 2) wende mich um, drehe mich im Kreise.

περιτροπέω, (περί u. τροπέω = τρέπω) ich gehe herum, umher.

περίφρων, onos, ὁ, ἡ, bedachtsam, klug, verständig.

περιωπή, ἡ, (περί u. ὦψ) Ort, wo man weit umhersehen kann, Höhe zum Spähen, Warte.

Περσεφόνηα, ἡ, Persephone, Tochter des Zeus u. der Demeter, Gemahlinn des Hades u. Königin der Unterwelt. (Proserpina.)

Πέρσης, ὁ, der Perser.

πέσων, πεσών, s. πίπτω.

πετάζω, s. πετάννυμι.

πέταλον, τό, (πετάω, πετάννυμι) Blatt.

πετάννυμι, Buttm. S. 245. 1) ich breite aus; 2) mache weit, *θυμόν τινος*, das Herz Jem., d. h. erfülle es mit Freude. Pass. ich werde ausgebreitet, breite mich aus.

πετεινός u. πετηνός, ὁ, ἡ, 1) beflügelt; 2) Subst. Vogel.

πέτομαι, Buttm. S. 245. ich fliege, schwebe, eile.

πέτρα, ἡ, Felsen, Klippe.
 πετρήεις, εἶσα, εν, (πέτρα) felsig, steinig.
 πέτρος, ὁ, = πέτρα.
 πεύδομαι, poet. = πυνθάνομαι.
 πεφιδούμην, Aor. 2. Opt. mit Redupl. v. φείδομαι.
 πέφνω, ich tödte.
 πεφυγμένος, η, ον, Perf. Part. v. φεύγω.
 πεφυλάγμένος, η, ον, s. φυλάσσω.
 πῆ, 1) wie, auf welcher Weise, warum; 2) wohin; 3) πη, irgendwo.
 πηγῇ, ἡ, die Quelle,
 πηγνυμι, ich schlage, schlage fest, befestige, mache gerinnen od. gefrieren. Pass. u. Med. ich gefriere.
 Πηληϊάδης, (εω) ου, ὁ, poet. f. Πηλεΐδης, Peleus Sohn, d. i. Achilleus.
 πηλός, ὁ, Thon, Lehm; Urstoff des Menschen.
 πῆμα, ατος, τό, (πήθω = πάσχω) Leid, Schmerz, Unglück, Verderben, Noth, Strafe.
 πῆός, ὁ, Blutsverwandte.
 πήρα, ἡ, Reisesack, Ränzel.
 πῆρωσις, εως, ἡ, Verletzung, Verstümmelung.
 πῆαρ, τό, Subst. Fettigkeit; Adj. fett, fruchtbar.
 πῆαξ, ακος, ἡ, selten ὁ, Quell, Quellwasser.
 πῆειν, st. πῆϊν, Inf. Aor. 2. v. πίνω.
 Πιερίδες, ὄων, αἱ, die Pieriden, d. i. Musen.
 πιθεσθαι, πίθεσθε, Aor. 2. Med. v. πείθω.
 πικρός, ὁ, ὄν, bitter, scharf, herbe.
 πῖλος, ὁ, Filz, Filzhut, Schifferhut.
 πίμπλημι, Buttm. S. 246. (πλάω od. πλέω) ich fülle an, mache voll, τινός, mit etwas; Med. u. Pass. (3 Plur. πλήσθην st. ἐπλήσθησαν) ich fülle mich an, werde angefüllt, voll, τινός, von etwas.
 πίναξ, ακος, ὁ, Brett, Tafel.
 πινυτός, ἡ, ὄν, klug, verständig.
 πινυτόφρων, ονος, ὁ, ἡ, (πινυτός u. φρήν) klugsinnig.
 πίνω, Buttm. S. 246. (Inf. πῆειν u. πῆμεν st. πῆϊν) ich trinke.
 πίπτω, Buttm. S. 246. ich falle, falle nieder, sinke, stürze hinab.
 πιστός, ἡ, ὄν, (πίθω, πιδέω) zuverlässig, treu, sicher.
 πίσυνος, ὁ, (πίθω, πείθω) vertrauend, im Vertrauen, τινί, auf Jem.
 πῖννυμι, (πετάω, πετάννυμι) ich breite, strecke aus.

πίτυς, υος, ἡ, Fichte od. Föhre.
 πιφάσκω u. πιφάσκομαι, (φάω) ich zeige an, mache deutlich, rede.
 πίων, ονος, ὁ, ἡ, 1) fett, fruchtbar; 2) begütert, reich, prächtig.
 πλαγκτούνη, ἡ, (πλάζω) Umherirren.
 πλάζω, ich treibe herum, verschlage, mache herumirren, τινά, Jem.; 2) ich mache irre. Med. u. Pass. ich treibe mich umher, irre — schweife umher.
 πλάνη, ἡ, (πλανάω) Herumschweifen, Irrfahrt.
 πλάνος, η, ον, umherirrend, täuschend, trügend.
 πλάστης, ὁ, Bildner, Former.
 πλάτανος, ἡ, Platanusbaum, die Platane.
 πλείότερος, α, ον, Comp. v. πλεῖος, voller, reicher, begüterter.
 πλείστος, η, ον, irreg. Sup. zu πολύς, das meiste.
 πλείω = πλέω.
 πλείων u. πλέων, ονος, ὁ, ἡ, Neutr. πλείον, mehr, grösser, irreg. Comp. zu πολύς, mehr, grösser; οἱ πλείονες (contr. πλείους) die Mehrzahl.
 πλεκτός, ἡ, ὄν, (πλένω) geflochten.
 πλῆκω, ich flechte, knüpfte, drehe zusammen.
 πλέω, Fut. πλεύσομαι, ich schiffe, fahre zu Schiffe, reise überhaupt.
 πλήθος, εος, τό, (πλήθω) Fülle, Menge, Menschenmenge; 2) Volk, Pöbel, wie οἱ πολλοί.
 πληθύνω, υός, ἡ, (πλήθω) Fülle, Menge, Haufen.
 πληθύνω, (πλέω, πίμπλημι) ich bin voll, angefüllt.
 πλημυρίς, ἰδος, ἡ, (πλήθω) überströmendes Wasser, Fluth.
 πλησίον, Adv. (Neutr. v. πλησίος) nahe, in der Nähe; ὁ πλησίον sc. ὄν, Nachbar.
 πλησίος, α, ον, nahe, m. Gen. u. Dat.
 πλησίοντιος, ὁ, ἡ, (πλήθω u. ἰδτίον) Segel füllend, schwellend.
 πλήσσω, ich schlage, stosse, werfe, treffe.
 πλόκαμος, ου, ὁ, (πλένω) Haarflechte, Locke; daher Geflecht überhaupt.
 πλόος, ὁ, (πλέω) Schiffahrt, Fahrt.
 πλούσιος, ἰα, ἰον, (πλούτος) reich, begütert.
 πλούτος, ὁ, Reichthum.
 πλωτός, ἡ, ὄν, (πλώω) schwimmend.

πλώω

πλώω = πλέω, ich schwimme, schiffe.
 πνεύμα, ατος, τό, (πνέω) Hauch, Wind, Athem, Luft.
 πνοιή poet f. πνοή, ή, Hauch, Wehen, Wind.
 ποδώνης, εος, ό, ή, (πούς u. ώνύς) schnellfüssig.
 ποδευνός, ή, όν, (ποθέω) erwünscht, ersehnt, wünschenswerth.
 πόθεν, Adv. woher? von wannen? πόθεν άνθρωγ; woher unter den Menschen?
 ποθέν, Adv. (enklitisch) irgend woher.
 ποθέω, ich vermisse, traure um etwas, verlange, sehne mich wonach, m. Acc.
 ποθή, ή, Verlangen, Vermissen, Sehnen.
 ποσι, Adv. wo?
 ποσί, Adv. (enklitisch) irgendwo, etwa; ούδέ ποσι, nirgends.
 πόθος = ποθή.
 ποιέω, ich mache, thue, verfertige, bewirke.
 ποιη, ion. st. πόα, ή, (πάω, πάομαι) Futter, Gras, Weide.
 ποιηγ, dor. Inf. Praes. f. ποιεῖν v. ποιέω.
 ποιητής, ό, (ποιέω) Dichter, Poet.
 ποικιλόβουλος, ον, (ποικίλος und βουλή) von mannigfaltigen Rathschlägen, schlau, gewandt.
 ποιμαίνεσκον, ion. Imperf. v. ποιμαίνω.
 ποιμαίνω, (ποιμήν) ich weide, treibe auf die Weide.
 ποιμήν, ένος, ό, (ποιώ = πάω, πάομαι) Hirt; π. λαών, Völkerhirt.
 ποίμνη, ή, (ποιμήν) Heerde.
 ποινήτης, ου, ό, Fem. ποινήτης, ιδος, (ποινή) rächerisch, strafend.
 ποῖος, α, ον, was für einer, eine, eines?
 ποκά, Adv. dor. = ποτέ.
 πολέμιος, ό, ή, (πόλεμος) feindlich, kriegerrisch; πολ. έργα, Werke des Krieges, Kriegsthaten.
 πολεμίζω, (πόλεμος) ich führe Krieg, kämpfe, τινί, mit Jem.
 πολεμόνδε, Adv. st. εἰς πόλεμον.
 πόλεμος, ό, Krieg, Getümmel, Treffen; πολ. επιδήμιος, Bürgerkrieg.
 πολυός, ά, όν, grau, weisslich; αἱ πολιαί, näml. τρίχες, greise, weisse Haare, Greisenalter.

πόλις

πόλις, εως, ion. u. poet. ηος u. ιος, ή, Stadt. πόλινδε, Adv. st. εἰς πόλιν.
 πολλός, ή, όν, ursprüngliche Form st. πολύς, πολλή, πολύ, w. s. πολλόν, Neutr. f. Adv. sehr, bei weitem.
 πολυβενθής, ό, ή, (πολύς u. βένθος) sehr tief.
 πολυβούτρυχος, ου, (πολύς u. βόουτρυχος) mit grosser Mähne, vielstruppig.
 πολυήρατος, ό, ή, (πολύς u. έραμαι) vielgeliebt, sehr erwünscht, lieblich.
 πολυηδής, ό, ή, (πολύς u. κήδος) kummervoll.
 πολυκοιρανία, ή, (πολύς u. κοίρανος) Vielherrschaft.
 πολύκρουνος, ον, (πολ. u. κρουνός) vielquellig, mit vielen Quellen.
 πολυκτέανος, ον, (πολύς u. κτέανον) von vielem Besitz, Vermögen, reich begütert.
 πολύμητις, ιος, ό, ή, (πολύς u. μήτις) sehr klug, erfindungsreich.
 πολυμήχανος, ό, ή, (πολύς u. μηχανή) reich an Erfindung, erfinderisch.
 πολύολβος, ον, (πολύς u. όλβος) 1) sehr reich, sehr glücklich; 2) sehr beglückend.
 πολυπλανής, ό, ή, (πολύς u. πλανάομαι) viel, weit umherirrend, umherschweifend.
 πολύς, πολλή, πολύ u. πολλός, ή, όν, Gen. πολλού, πολλής, πολλού, aber auch b. Homer: πολέος, πολλής, πολέος, viel, häufig; weit, entfernt; von der Zeit: lange. οἱ πολλοί, die Menge, der grosse Haufen. Neutr. Sing. u. Plur. stehen als Adv. viel, weit, sehr.
 πολύσιτος, ον, (πολύς u. σίτος) viel essend, viel gegessen habend.
 πολυόπερής, ό, ή, (πολύς u. οπείρω) viel gesäet, weit ausgebreitet, zahlreich.
 πολύτεκνος, ό, ή, (πολύς u. τέκνον) viele Kinder habend.
 πολυτλήμων, ονος, ό, ή, u. πολύτλητος, ου, ό, ή, (πολύς u. τλάω) vielduldend.
 πολύτρητος, ό, ή, (πολύς u. τρητός) viellöcherig.
 πολύτροπος, ό, ή, (πολύς u. τρέπω) viel gewandt, verschlagen, klug.
 πολυφαρμακος, ό, ή, (πολύς u. φαρμακον) viele Arzneimittel, Zauberkräuter kennend, zauberreich.

πολύφημος

πολύφημος, ου, ὁ, ἡ, (πολύς u. φημί) 1) geräuschvoll; 2) hellredend, liederreich; 3) Name eines Kyklopen.

πόμα, ατος, τό, (πίνω) Trank, Getränk. πομπή, ἡ, (πέμπω) Geleit, Entsendung, Abschiedung.

πονέομαι, (πόνος) ich beschäftige mich, habe zu thun, τινί, womit; 2) ich arbeite, versorge, besorge, τί.

πόνος, ὁ, (πένω) Arbeit, Mühe, Unglück.

ποντοπορεύω u. ποντοπορέω, (ποντοπόρος) ich gehe — reise durchs Meer.

πόντος, ὁ, Meer. πόντονδε, Adv. f. εἰς πόντον, ins Meer.

πόποι, Interj. Unwillen u. Erstauen ausdrückend; ὦ πόποι, traun, wahrlich, hei Gott!

πόρις, ιος, ὁ, ἡ, Kalb.

πορφύρεος, α, ον, (πορφύρα) purpurfarbig, purpurn.

πορφύρω, (πορφύρα) ich bin wie das unruhige Meer, bin unruhig, bewege mich.

πόρω, ich gebe, gewähre, verleihe; 3 Perf. Pass. πέπρωται, es ist vom Schicksal zugetheilt, bestimmt, verhängt.

πόδε, Adv. (πός) wohin?

Ποσειδάων, poet. f. Ποσειδῶν, ὦνος, ὁ, Poseidon, Gott des Meeres. (Neptunus.)

πόσις, ιος, ἡ, (πόω = πίνω) Trank. πόσις, ιος, ὁ, Geliebter, Gemahl.

ποταμός, ὁ, Fluss; ποταμόνδε, Adv. st. εἰς ποταμόν.

πότε, Adv. wann? zu welcher Zeit? ποτέ, Adv. (enklit.) einmal, einst, je.

ποτέομαι od. ποτάομαι, (πέτομαι) ich fliege.

ποτήs, ἦτος, ἡ, (πόω, πίνω) Trinken, Trank.

ποτί, Praepos. u. Adv. dor. f. πρός. Die mit ποτί anfangenden Wörter suche unter πρός.

πότιμος, ὁ, Loos, Schicksal, Geschick, Tod.

πότινια, αs, ἡ, geehrt, ehrwürdig. ποτός, ὁ, u. ποτόν, τό, (πίνω) Trinken, Trank.

πού, Adv. (πός) wo?

που, Adv. (enklitisch) irgendwo, etwa, vielleicht.

πουλύs, ion. = πολύs.

πούs, ποδός, ὁ, Dat. Plur. ποδίν, ποδῖν u. πόδεσιν, 1) Fuss von

πράσσω

Menschen, Thieren u. Sachen; 2) das Tau an den untern Zipfeln des Segels; daher das Segel selbst; 3) der Versfuss.

πράσσω, 1) ich handle, thue, verichte; 2) lege zurück, vollende, m. Gen. u. Acc. ἄλα πρᾶσσ. das Meer durchschiffen.

πρέσβυς, εια, υ, alt, ehrwürdig; als Subst. der Greis.

πρήξις, εως, ion. f. πρᾶξις, ἡ, (πράσσω) das Geschäft, der Erwerb, das Ereigniss, Gewinn.

πρήσσω, ion. = πρᾶσσω.

πρήψ, εια, υ, ion. f. πρᾶψ, mild, gelind, freundlich.

πρίν, Adv. 1) zuvor, vorher, früher, oft τὸ πρίν; 2) che, bevor, gew.

m. Inf. πρίν, eher — πρίν, als.

πρό, Praep. m. Gen. vor; ἡῶδι πρό, vor Anbruch des Tages. πρό ὁ τοῦ ἐνόησεν, versetzt f. ὁ πρό τοῦ ἐν. der Eine sieht vor dem Andern ein, d. i. früher als der Andere. In Compositis: vor, vorher, für; bisweilen verstärkt es die Bedeutung.

προβλήs, ἦτος, ὁ, ἡ, (προβάλλω) vorgeworfen, vorstehend, vorgestreckt.

πρόβολος, ὁ, ἡ, (προβάλλω) vorgestreckt, vorstehend; scil. πέτρη, vorstehende Klippe.

προγενής, ὁ, ἡ, Comp. προγενέστερος, (πρό u. γένω = γίγνομαι) älter, bejahrter.

πρόγονος, ὁ, (πρό u. γένω) früher geboren, scil. ἄμνος, Frühlamm.

προδότης, ὁ, (πρό u. δίδωμι) Verräther.

προέμεν, poet. f. προεῖναι, Aor. 2. Inf. γ. προῖημι.

προερύω, ich ziehe vorwärts, weiter; schiebe fort.

προέχω od. προῦχω, (πρό u. ἔχω) ich habe, halte, rage hervor; Med. ich habe für mich, bringe für mich dar.

προῤέεθον, ion. Imperf. v. προῤέω, ich laufe vor, bleibe im Laufe voran.

πρόθυρον, τό, (πρό u. θύρα) Vorhof. προιάπτω, ψω, (λάπτω) ich entsende, πρ. τινά "ἄιδι, jem. in die Unterwelt, d. h. tödte.

προῖημι u. προῖέω, (πρό u. ἵημι) προῖειν, Imperf. ion. f. προῖην, 1) ich werfe vorwärts, hin; 2) sende, sende hin, entsende; 2) lasse fahren, stosse aus.

προμνηστίνος

προμνηστίνος, η, ον, einer nach dem andern.
 προμολή, η, Vorraum, Ausgang eines Berges, Abhang.
 πρόμος, ό, (πρό) Erster, Vorderer.
 πρόνοια, η, (πρό u. νόος) Vorsicht, Vorsehung, Klugheit, Ueberlegung.
 προπάροιθε (ν), 1) Adv. vor, voran; 2) Präp. m. Gen. vor.
 πρόπας, αδα, αν, d. verstärkte πᾶς.
 προρῶ, (πρό u. ῥέω) ich fliesse hervor, vorwärts.
 πρόσ, Präp. m. Gen. Dat. u. Acc. 1) m. Gen. von, nach, gegen, gen, bei; πρόσ Διός εἶναι, unter Zeus Schutze sein; 2) m. Dat. auf die Frage wo? bei, an; 3) m. Acc. b. der Richtung wohin? daher: auf, nach, gegen, zu, an.
 προσαλείφω, (πρός u. ἀλείφω) ich streiche daran.
 προσανδᾶω, (πρός u. ἀνδᾶω) ich rede an.
 προσδέχομαι, ion. st. προσδέχομαι, ich erwarte.
 προσδόρπιος, ό, η, (πρός u. δόρπον) zum-Essen dienlich.
 προσείπω, (πρός u. εἶπω) Prä. ungebr. ich rede an.
 πρόσδε (ν), Adv. vorher, früher; vor, vorn.
 προσμυθέομαι, (πρός u. μυθέομαι) ich spreche — rede an, τινί.
 προσνάχω, dor. f. προσνήχω (πρός u. νήχω) ich spüle — schlage an.
 προσπελάζω, (πρός u. πελάζω) ich treibe näher, verschlage; τινί, an einen Ort.
 προσπίπτω, (πρός u. πίπτω) Aor. 2. προσέπεσον, ich falle darauf, darüber her, senke mich.
 προσπλάζω, (πρός u. πλάζω) ich schlage an, pralle an.
 προσπτύσσομαι, ich rede an, spreche an, τινά.
 προστίθημι, (πρός u. τίθημι) ich setze zu, vor.
 πρόσφηνι, (πρός u. φηνί) ich rede an.
 προσφύω, (πρόςφνυι) ich lasse anwachsen; ich wachse an, fasse fest an.
 προσφωνέω, (πρός u. φωνέω) ich rede an.
 προσφωνήεις, εἶσα, εν, (προσφωνέω) mit menschlicher Stimme.
 πρόσω, Adv. vorwärts, weiter; auch v. d. Zeit.

προσωπεῖον

προσωπεῖον, τό, (πρόσωπον) die Larve, Maske.
 πρόσωπον, τό, (πρός u. ὤψ) Gesicht, Antlitz, Angesicht.
 πρότερος, α, ον, (Comp. v. πρό) der Vordere, Erstere, Frühere.
 προτέρω, Adv. (πρότερος) vorwärts, weiter; in Zukunft, noch.
 προτεύχω, (πρό u. τεύχω) ich verfertige — thue — mache vorher. Perf. Inf. Pass. προτιεύχσαι, vorhergeschehen, vergangen sein.
 προτί, Präp. dor. st. πρὸς. Die mit προτί zusammengesetzten Wörter siehe unter πρὸς.
 προτρέπω, (πρό u. τρέπω) ich wende vorwärts; Med. wende mich.
 προφαίνεται f. προεφαίνεται, Impf. Med. von προφαίνω.
 προῦχω, contr. aus προέχω.
 προφαίνω u. προφαίνομαι, ich werde sichtbar, scheine, erscheine.
 πρόφασις, εως, η, (προφαίνω) Vorwand, Veranlassung.
 προφεύγω, (πρό u. φεύγω) ich fliche fort, entkomme, m. Acc.
 πρόσφρασσα = ἡ πρ' φρων.
 πρόσφρων, ονος, ό, η, (πρό u. φρήν) 1) geneigten Geistes, gütig; 2) vorsichtig, schlan.
 πρόχοος, η, (πρό u. χέω) Wasserkanne, Kaune.
 πρυμνήσιος, α, ον, (πρύμνη) den Hintertheil des Schiffes betreffend; πρυμνήσια, τά, Taue, womit der Hintertheil am Lande befestigt wird.
 πρυτανεῖον, τό, das Prytaneion, ein öffentliches Gebäude in den freien Städten der Griechen, in welchem die Prytanen (Vorstände) sich versammelten. Es war der Vesta geweiht, daher ein immerbrennendes Feuer darin unterhalten wurde. Daher das Sprichwort: τό δὲ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ, scil. ἐστίν, im Prytaneion ist immer Licht.
 πρώτιστος, η, ον, (Superl. v. πρωτός) vorderste, allererste; Neutr. Sing. u. Plur. als Adv. zuerst.
 πρώτος, η, ον, der vorderste, erste, vorzüglichste; Neutr. Sing. u. Plur. mit u. ohne Artikel als Adv. zuerst, zu Anfang, anfänglich.
 πτανός, η, όν, dor. f. πτηνός.
 περόεις, εἶσα, εν, (περόν) beflügelt, geflügelt, schnell.

πετρόν, τό, 1) Feder; 2) Flügel; 3) Vogel.

πτέρυξ, υγος, ἡ, Flügel.

πηγναι, Aor. Inf. v. ἐπιγνῆναι, s. πέρτομαι.

πηγνός, ἡ, ὄν, befiedert, beflügelt.

πολιέσθω, τό, Stadt.

πολιπόροτος, ὁ, πολίποροτος, ὁ, (πτόλις u. πέρθω) Städtezerstörer.

πόλις, poet. f. πόλις.

πτωχός, ὁ, (πτώσσω) Bettler.

πυγούσιος, ὁ, ἡ, eine Elle lang.

Πυθώ, οὗς, ἡ, Gegend Pytho, wo nachher Delphi lag. Πυθῶδε, Adv. nach Pytho.

πυκάζω, ich mache fest — dicht, bedecke, verberge, stelle hin.

πυκνός u. πυκνός, ἡ, ὄν, (πύκνα) 1) dicht, fest; häufig, oft; 3) verständig, klug. Neutr. Plur. als Adv.

πυλάριος, ὁ, (πύλη u. ἄρω) der die Pforten der Unterwelt verschliesst, der Thorhüter; Beiwort des Hades.

πύλη, ἡ, Thor, Pforte.

πύματος, ἡ, ὄν, der letzte, äusserste; Neutr. Plur. als Adv. zuletzt.

πυνθάνομαι, (πεύθομαι) Fut. πεύσουμαι, Buttm. S. 247. ich frage, erforsche, verstehe, höre, merke, m. Gen u. Acc.

πύξ, Adv. mit geballter Faust, im Faustkampfe.

πῦρ, πυρός, τό, das Feuer.

πυρά, ἡ, (πῦρ) Scheiterhaufen, Feuerherd, Opferherd.

πυρακτέω, (πῦρ u. ἄνω) ich drehe im Feuer um, mache glühend.

πύργος, ὁ, Thurm, das Bollwerk.

πυρρόω, (πύργος) ich thürme, thürme auf.

πυρρής, ὁ, ἡ, (πῦρ u. ἀκμή) mit feuriger Spitze.

Πυρπλεγέων, ὄντος, ὁ, (πῦρ u. φλέγω) eigentl. der Feuerflammennde, dann Nom. propr. Pyriphlegethon, Fluss der Unterwelt.

πυρκαϊά, ἡ, = πυρά.

πυρός, οὗ, ὁ, Weizen.

πυρπολέω, (πῦρ u. πολέω) ich zünde Feuer an, unterhalte Wachfeuer.

πῶ, Adv. irgendwo, wo, irgend, noch.

πώλομαι, (πέλομαι) ich drehe mich herum, gehe herum, gehe, komme.

πῶλος, ὁ, Füllen, Ross.

πῶμα, ατος, τό, Deckel.

πῶς, Adv. wie? auf welche Art?

πῶς, Adv. (enklitisch) auf irgend eine Weise.

πῶϋ, εος, τό, (πῶω = πάω, πάομαι) Herde.

ῥα, apostrophirt ῥ', Conj. = ἄρα.

ῥάβδος, ἡ, 1) Ruthe, Stab; 2) Angelruthe.

ῥαίω, 1) ich schlage, betrübe; 2) zerschmettere, vernichte.

ῥέεσθω, τό, (ῥέω) Strom, Strömung, Flussbett.

ῥέζω, 1) ich thue, handle; 2) ἱερὰ ῥ. od. ῥέζω allein, ich bringe Opfer, opfere.

ῥεῖα, Adv. = ῥαδίως, (ῥέω) fließend, leicht, mühlos.

ῥέω, ich fliesse, triefe, rinne.

ῥηγμῖν, ἴνος, ἡ, (ῥήγνυμι) 1) Ufer; 2) Brandung.

ῥήγνυμι od. ῥήσσω, ich zerschlage, zerbreche, zerschmettere; δάκρυα ῥήγν. ich lasse Thränen hervorbrechen, fließen, vergiesse Thr.

ῥῆγος, τό, Decke, Bettdecke, Stuhldecke.

ῥῆτιδος, ἱα, ἴων, Superl. ῥῆτιστός u. ῥῆτιτατος, ἴον. f. ῥατίος, leicht, mühlos.

ῥηξήνωρ, ὀρος, ὁ, (ῥήσσω u. ἀνῆρ) Männerreihen durchbrechend.

ῥιγύω, (ῥιγος) ich friere, leide Frost. ῥίζα, ἡ, 1) Wurzel, Stamm; 2) Muskel des Anges.

ῥίον, τό, Bergspitze, Vorgebirge.

ῥιπτάζω, (ῥίπτω) ich werfe oft, schleudere.

ῥίπτασθον, ἴον. Impf. v. ῥιπτάζω. ῥίπτω, ich werfe, werfe weg, schleudere.

ῥόδεος, ἑα, εον, (ῥόδον) rosig, rosenartig, rosenfarbig.

ῥοδοδάκτυλος, ον, ὁ, ἡ, (ῥόδον u. δάκτυλος) rosenfingerig, mit rosenfarbigen Fingern.

Ῥόδιος, ὁ, ein Rhodier, von der Insel Rhodos.

ῥόδον, τό, die Rose.

ῥοή, ἡς, ἡ, (ῥέω) das Fließen, die Strömung, Flut.

ῥοιὰ, ἡ, Granatbaum.

ῥοῖζος, ὁ, ἴον. ἡ, Sausen, Geräusch.

ῥόος, ὁ, (ῥέω) = ῥοή.

ῥόπαλον, τό, Keule, Stab.

ῥύομαι, 1) ich ziehe, reisse heraus, errette; 2) hüte, bewache, schütze; 3) halte zurück.

ῥυτίς, ἰδος, ἡ, Runzel, Falte.

ῥώψ, ῥώπος, ἡ, niedriges Strauchholz, Gebüsch, Gezweig, Reisig.

Σαίνω

σκαφίς

Σαίνω, (σαίω = βείω) ich bewege, wedele, οὐρᾶ, m. d. Schwanz, ich schmeichle.

σάλπιγξ, ἡ, Trompete.

σαοφροσύνη, poet. f. σωφροσύνη, ἡ, (σαός u. φρήν) Klugheit, Verstand, Mässigkeit.

σαώω, (Praes. ungebräuchl.) = σώζω.

σάρκινος, ἰνῃ, ον, (σάρξ) fleischern, von Fleisch.

σάρξ, κός, ἡ, Fleisch.

σαντοῦ, σεαυτῆς, Gen. v. σὺ αὐτός, ἡ, du; deiner, deinersebst.

σέθεν, aeol. u. σεῖο, ion. st. σοῦ, v. σὺ.

σεῖω, ich bewege, schüttle.

σελάνα, dor. = σελήνη, ης, ἡ, 1) Mond; 2) Göttinn des Mondes.

σελίς, ἰδος, ἡ, gew. im Plur. das Blatt, die beschriebene Seite, Tafel, dah. ein Buch.

σεμνός, ἡ, ὄν, ehrwürdig, verehrenswerth, heilig.

σεόο, ion. u. σεῦ, dor. st. σοῦ, v. σὺ.

σεύω, ich setze in Bewegung, treibe. Med. u. Pass. (Aor. 2. ἐσέυμην, Perf. Pass. ἐσέυμαι) 1) ich bewege mich mit Heftigkeit, eile, stürze daher; 2) ich strebe heftig, verlange, τινός.

σηκός, ὁ, Horde, Verzáunung, Gehege, Stall.

σημα, ατος, τό, 1) Zeichen; 2) Grabmal, der Grabhügel.

σίαλος, ὁ, mit u. ohne οὖς: fettes Schwein.

σιγαλόεις, εσσα, εν, glatt, glänzend, schön.

σιγάω, (σιγή) ich schweige, bin still.

σίδηρος, ὁ, Eisen, Stahl.

σίζω, ich zische, wie glühendes Eisen im Wasser.

Σικυώνιος, ἰα, ιον, sikyonisch, aus Sikyon im Peloponnes. Subst. der Sikyonier.

σμβλος, ὁ, Bienenstock, - Korb.

σιμός, ἡ, ὄν, stumpfnasig, stülpnasig.

σινομαι, 1) ich heunruhige, verletze; 2) raube.

σίτος, ὁ, 1) Weizen, Weizenbrot; 2) Speise überhaupt.

σιτοφάγος, ὁ, ἡ, (σίτος u. φάγω) Brodesser.

σιωπή, ἡ, Stillschweigen, Stille; Dat. σιωπῇ als Adv. stillschweigend, ruhig.

σκαίρω, ich springe, hüpfе.

σκάπτω, ich grabe, untergrabe.

σκαφίς, ἰδος, ἡ, Milchnapf.

σκειδάζω od. σκειδάννυμι, ich zerstreue, verjage, vertreibe.

σκέπαρνον, τό, Richtheil, zweischneidige Axt der Zimmerleute.

σκέπας, τό, indecl. Bedeckung, Schutz.

σκηπτούχος, ὁ, (ἔχω u. σκῆπτον = σκήπτρον) Scepter tragend, führend.

σκήπτρον, τό, (σκήπτω) 1) Stab, Stock; 2) Scepter, Heroldstab.

σκήπων, ωνος, ὁ, = σκήπτρον.

σκηρίπτω = σκήπτω, ich stütze, stemme, lehne.

σκιάω, 3 Plur. Imperf. σκιάωντο st. ἐσκιάωντο, ich beschatte.

σκιερός, ἄ, ὄν, (σκιά) schattig, beschattet.

σκιά, ἡ, Schatten, auch von Verstorbenen.

σκιόεις, εσσα, εν, (σκιά) schattig, beschattet, schattenreich.

σκολιός, ἄ, ὄν, krumm, gekrümmt, schief.

σκοπιάζω, (σκοπιά) ich spähe.

σκοπιά, ἡ, (σκέπτομαι) 1) Ort wo man spähen kann, Warte; 2) Spähen.

σκοπός, ὁ, (σκέπτομαι) 1) Späher, Wächter, Aufseher; ἡ σκ., Aufseherinn; 2) Absicht, Zweck; ἀπό σκοποῦ, vom Zwecke ab, zweckwidrig.

σκότος, ὁ u. τό, Dunkel, Finsterniss.

σκύλαξ, ακος, ὁ, das Junge, vorzügl. junger Hund.

σμερδαλέος, ἕα, ἕον, (Neutr. als Adv.) fürchterlich, furchtbar.

σμῆνος, τό, 1) Bienenstock, Bienen-schwarm; 2) Schaar, Menge.

σός, σή, σόν, dein, deine, dein.

σοφία, ἡ, (σοφός) Weisheit, Klugheit.

σοφός, ἡ, ὄν, geschickt, erfahren, verständig, klug.

σπαίρω, ich zucke, zappele.

σπάω, ich ziehe, ziehe heraus.

σπείδον, Aor. 1. Imper. v. σπένδω.

σπένδω, σπείδω, Buttm. S 133. ich spende, bringe ein Trankopfer.

σπέος od. σπέιος, τό, (Gen. σπέιους, Dat. σπῆϊ, Dat. Plur. σπῆεσσι u. σπέεσσι) Höhle, Grotte.

σπέρχω, 1) ich treibe an, setze in Bewegung; 2) neutr. u. Med. bewege mich, stürme her, eile.

σπεύδω, 1) ich treibe an, beschleunige; 2) neutr. ich eile, beifere mich.

σποδός, ἡ, Asche.

σπόρος, ὁ, (σπείρω) Ausstreuen, Samen, Saat.

σπουδή, ἡ, (σπείδω) Eile, Eifer, Anstrengung; σπουδῇ, in Eile, mit Mühe.

σταδμός, ὁ, 1) Wohnung, Hof, Gehege, Stall; 2) Thürpfosten; σταδμόνδε, Adv. st. εἰς σταδμόν.

στάχυς, υῶς, ὁ, Aehre, Kornähre.

στείνω, ich mache enge; Med. ich verenge mich, bin gedrängt voll, τινός, von etw.; bin beschwert, belastet, τινί, mit etw.

στεῖρος, α, ον, 1) hart, fest; 2) unfruchtbar.

στεῖχω, ich trete, schreite, gehe, reise.

στεναχίζω, στενάχω, (στένω) 1) ich seufze, jammere; 2) beseufze, bejammere.

στένω, ich seufze, stöhne.

στέργω, ich liebe, habe gern.

στέρνον, τό, Brust.

στεύομαι st. ἵσταμαι, ich stehe da, mache Miene, versichere. Hom. hat nur στεύται u. στεῦτο, 3 Sing. Praes. u. Imperf.

στεφανόω, (στέφανος) ich umkränze, umgebe, ziehe herum.

στήθος, τό, Brust.

στήλη, ἡ, Säule, Mal.

στιβαρός, ἄ, ὄν, (στέιβω) d'icht, gedrunken, kräftig, fest.

στιχάω, (στίχος) 1) in Reih u. Glied stellen; 2) Med. in Reih u. Glied einherschreiten, einherschreiten.

στίχος, ὁ, Reihe, Vers.

στόμα, ατος, τό, Mund, die Sprache; Mündung, Oeffnung.

στοναχή, ἡ, (στενάχω) Seufzer, Stöhnen.

στονόεις, εἶσα, εν, (στόνος) 1) seufzend, jammervoll; 2) stöhnend.

στρατός, ὁ, Heer.

στρίβω, ich wende, biege, drehe.

στρουβηδόν, Adv. nach Art eines Kreisels, einer gewund. Schnecke.

στρώννυμι, στρώσω, ich breite über, bedecke, belege.

στυγρός, ἄ, ὄν, (στυγίω) 1) verhasst, schrecklich, abscheulich; 2) traurig, betriibt.

στυγίω u. στυγώ od. στύζω, 1) hasse, scheue, verabscheue; 2) ich mache verhasst, verabscheuungswerth.

Στύξ, γός, ἡ, (στύγω) eigentl. der Schauerhafte, dann Nom. prop. Fluss der Unterwelt.

στυφελίζω, ἔξω, ich schlage, stosse, misshandle.

στυ, Gen. ion. σέο, poet. σείο, dor. σέυ u. aeol. σέθεν, du.

σύγε, (σύ u. γε) du wenigstens, du wohl.

συγκρίνω, (σύν u. κρίνω) ich halte zusammen, vergleiche, beurtheile.

σύγχυσις, εως, ἡ, (συχέω) Vermischung, Verwirrung.

συζυγία, ἡ, (σύν u. ζευγνυμι) Verbindung.

συκίη, ἡς, ἡ, der Feigenbaum.

σύμβολον, τό, (συμβαλλω) Kennzeichen, Wahrzeichen, Merkmal.

σύν, Praep. m. Dat. mit, sammt, nebst; als Adv. u. in d. Compos. mit, zugleich, zusammen.

συνδέω, ich binde zusammen.

σύνδρομος, ον, (σύν u. δρόμος) zusammenlaufend, mitgehend, begleitend. Neutr. Plur. σύνδρομα, f. Adv. zugleich, mit.

συνέεργω, poet. st. συνείργω, (σύν u. εἰργω) ich sperre — bringe — befestige zusammen.

συννερίδω, (σύν u. ἐρείδω) ich drücke zusammen, drücke zu.

συνετός, ἡ, ὄν, (συνίημι) verständig, klug, einsichtsvoll.

συνεχής, ὁ, ἡ, (συνέχω) zusammenhängend, in einem fort; Neutr. als Adv.

συνέχω, (σύν u. ἔχω) ich habe zugleich, zusammen.

συνοπηδός, ὄν, ion. f. συνοπαδός, ὄν, (σύν u. ὁπάζω) mitgehend, begleitend; Subst. Begleiter.

σύντρεις, οἱ, αἱ, drei u. drei zusammen.

συντρέχω, (σύν u. τρέχω) ich laufe mit — zusammen.

συντυχία, ἡ, (σύν u. τύχη) 1) Zusammentreffen. Zufall, Glück; 2) Zusammenkunft, Unterredung.

σύρω, ich ziehe, schleppe, schleife.

σῦς, σός, ὁ, ἡ, Dat. Plur. σῦσσι u. σῦσιν, Acc. σῦς st. σῦας, Eber, Sau, Schwein.

συφεύς = συφεός, ὁ, (σῦς) Schweinstall. συφεύνδε, Adv. st. εἰς συφεύν.

σφαάζω, ich schlachte.

σφαλέρος, ἄ, ὄν, (σφάλλω) schlüpfzig, betrügerisch, unsicher.

σφαραγέομαι, 1) ich mache Geräuch, zische, prassel; 2) strotze, bin vollgedrängt.

σφῆες

σφῆες, contr. σφεῖς, (Dat. σφίσι, abgekürzt σφι, σφίν) Plur. des Pron. Subst. 3. Pers.: sie.

σφιτερος, α, ον, (σφῆες) ihr.

σφίγγω, ich drücke — presse zusammen, würge.

σφός, ἡ, ὄν, = σφέτερος.

σχεδόν, Adv. nahe, in der Nähe, m. Gen. u. Dat.

σχέσω, (σχέω) 1) ich halte, halte fest, fasse; 2) halte ab, enthalte; 3) halte an.

σχείλιος, ἰα, ιον, 1) kühn, wegen; 2) frevelhaft, gewalthätig, grausam; 3) pass. mühselig, unglücklich.

σχέω, Nebenform v. ἔχω.

σχοῖνος, ὁ, Binse.

σχή, ἡ, Ruhe, Musse, Rast.

σώζω u. ὥσω, ich erhalte, bewahre, rette.

σῶμα, ατος, τό, Körper, Leib.

σῶρευν, ich häufe, häufe auf — an. ὥσω = ὥζω.

Τάγματρα f. τὰ ἄγκιστρα.

ταγός, ὁ, (τάσσω) Anordner, Anführer.

τάλαντον, τό, (ταλάω) Wage, Gewicht; dann das Talent, ein Goldgewicht.

τάλαρος, ὁ, geflochtener Korb.

τάματα, zusammengez. f. τὰ ἡματα.

ταμία, ἡ, Ausgeberinn, Haushälterinn.

ταμίας, ὁ, Anordner, Aufseher.

ταμών, Aor. 2. Part. Act. v. τέμνω.

τάμνω = τέμνω.

τανανύπους, οδος, ὁ, ἡ, (τανάος u. πούς) Füße streckend, hochbeinig.

τανηλεγής, ὁ, ἡ, (τανός u. λέγω) lang hinstreckend.

τανυηκης, ὁ, ἡ, (τανύω u. ἀκή) spitzig, scharf.

τανύω, Perf. Pass. τετάνυσμαι, Plusqf.

τετανύσμεν, Aor. 1. Pass. τανύσμεν, ich dehne, strecke, breite aus, strecke hin, spanne.

τάξις, ἡ, (τάσσω) Ordnung, Stellung, Reihe.

τάξοπιθεν f. τὰ ἐξόπιθεν, poet. f. ἐξόπισθεν, hinterwärts, im Rücken.

τάπης, ητος, ἡ, Teppich, Decke.

ταπρῶτα = τὰ πρῶτα, s. πρῶτος.

ταράσσω, ich setze in Bewegung, beunruhe, rege auf.

ταρβέω, ich bin erschrocken, fürchte.

ταρβος, τό, (ταρβέω) Furcht, Schrecken.

τάρπω, ion. = τέρπω.

ταρός

ταρός, ὁ, (τέρσω) 1) Horde, Geflecht zu trocknen; 2) jede Fläche, Fusssohle, Ende der Flügel.

ταῦρος, ὁ, Stier.

τάφος, ὁ, (θάπτω) Grab, Bestattung.

τάχα, Adv. (f. ταχέα, Neutr. Pl. v. ταχύς) 1) geschwind, bald; 2) vielleicht

ταχύς, ἡ, ὄν, poet. f. ταχύς.

τάχος, τό, (ταχύς) Schnelligkeit, Geschwindigkeit.

ταχύς, εἰα, ὅ, (Comp. ταχίων u. θάσσων, Superl. ταχίστος) schnell, eilig, geschwind; ταχύ, f. d. Adv. ταχέως, schnell, bald. ὅτι ταχίστα, so schnell als möglich.

τάων, ion. st. τῶν, Gen. Pl. Fem. v. ὁ.

τέ, Conj. und; τέ — καί, τέ — ἤδέ, od. τέ — τέ, sowohl — als auch, nicht nur — sondern auch; oft enklitisch an Pron. gehängt, z. E. ὅτε, diese verstärkend; bisweil. nach δέ, εἴπω, νύ, unübersetzbar.

τέγος, τό, 1) Dach; 2) Zimmer.

τεθῆλως, τεθαλώς, Part. Perf. v. θάλλω.

τεθνάμεν, Inf. u. τεθνέως, τεθνή-
ως, Part. Perf. v. θνήσκω.

τέν, dor. f. σοί, dir. v. σύ.

τένω, (τάω) ich dehne, spanne, breite, strecke, aus.

τείρω, ich reibe, drücke, ängstige, belästige.

τείχος, τό, Mauer.

τεκμαίρομαι, ich bezeichne, zeige, deute an, bestimme.

τέκνον, τό, (τέκω = τίκτω) das Geborne, Kind.

τέκος, τό, Dat. Pl. τεκέεσσι u. τέ-
κεσσι, = τέκνον.

τέκτων, ονος, ὁ, (τέκω = τεύχω) Künstler, vorzügl. Zimmermann, Baumeister.

ἔτεκον, Aor. 2. v. τίκτω.

τελαμών, ὦνος, ὁ, Wehrgehenk.

τελέσω, (τέλλω) ich entstehe, werde, bin.

τελείω, poet. st. τελέω.

τελεσφόρος, ὁ, ἡ, (τέλος u. φέρω) 1) vollendend; 2) vollendet; τε-
λεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν, ein ganzes Jahr hindurch.

τελετή, ἡ, (τελέω) die Vollendung, Weihe, Feier.

τελευτάω, (τελευτή) ich endige, vollende, vollbringe, beschliesse. Pass. u. Med. gehe in Erfüllung.

τέλέω, (τέλος) ich endige, vollende, vollbringe, lasse in Erfüllung ge-

hen. Pass. werde vollendet, gehe in Erfüllung.
τέλος, τό, 1) Ende, Ausgang; 2) Ziel, Zweck.
τέμενος, τό, (τέμνω) 1) abgesonder-tes Stück Land, einer Gottheit geweiht, heiliger Hain; 2) Königen gewidmetes Land, Königsflur.
τέμνω, Buttm. S. 240. f. Aor. 2. ἔτεμον, seltn. ἔταμον, Perf. τέμμηκα, Perf. Pass. τέμμημαι, Aor. 1. ἐτμήθην, 1) ich schneide, haue, spalte; 2) verwunde; 3) schlachte; 4) haue – schneide ab, durch; τρίβον τεμν. einen Pfad betreten, einschlagen.
τέος, τεή, τέον, dor. st. όός, (όύ).
τέρην, τέρεϊνα, ρεν u. ό, ή, (τέρω, τείρω) gerieben, zart, weich.
τέρμα, ατος, τό, Ziel.
τερπνός, ή, όν, (τέρπω) erfreulich, angenehm, reizend.
τέρπω, Aor. 1. Pass. ἐτέρφθην u. ἐτάρφθην, Aor. 2. Pass. Inf. τάρπηναι, ion. f. τάρπηναι, 1) ich sättige, befriedige, labe; Med. ich sättige mich, genieße, τίνός, etwas; 2) ich erfreue, ergötze, vergnüge mich, τινί, an etwas.
τέσσαρες, οί, αί, τέσσαρα, vier.
τέταθ' f. ἐτέτατο, Plusqf. Pass. v. τείνω.
τεταρπόμην, Aor. 2. Med. v. τάρπω = τέρπω.
τέταρτος, η, ον, (τέτταρες = τέσσαρες) der vierte.
τετληώς, νία, ός, poet. u. ion. Perf. Part. v. τλαώ.
τετράκυκλος, ό, ή, (τέτρα u. κύκλος) vierräderig.
τέτραπος, ό, ή, poet. f. τετράπους, πουν, (τέτρα u. πούς) vierfüßig.
τετραχά, Adv. in vier Theile.
τετρήχει, 3 Sing. Plusqpf. mit ausgelassn. Augment. v. ταραύσσω, ξω; bin in Aufruhr, unruhiger Bewegung; τετρ. αγορά, es wogte der Markt.
τέττιξ, ιγος, ό, Cikade, Baumgrille.
τετυγμένος, Perf. Part. Pass. v. τεύχω, künstlich bereitet, verziert.
τεύ, dor. Gen. f. σοϋ, v. τύ, f. όύ, 2) dor. st. του od. τινός; auch st. τίνος.
τεύχος, τό, (τεύχω) Geräth, Werkzeug, Rüstung, Waffe.
τεύχω, Buttm. S. 243. τετεύχημαι, ich bringe hervor, bereite, verfertige, erbaue, rüste zu. Perf. Pass. τέτυγμαι, hat oft die Bedeut. ich bin.

τέφρα, ή, Asche.
τεχνάω, (τέχνη) ich verfertige, be-reite durch Kunst.
τέχνη, ή, (τέκνω) 1) Kunst, Geschick-lichkeit, Handwerk; 2) List.
τεχνίτης, ό, (τέχνη) Künstler.
τεω, ion. st. τινί, vom alten τός.
τέως, Adv. indessen; entspricht dem έως.
τή, nimm, f. τάε, Imperat. v. τάω, ich fasse, nehme.
τῇ u. τῷδε, Adv. (ό, u. όδε) dort, hier, wo.
τημεδών, όνος, ή, (τήκω) Schwind-sucht, Auszehrung.
τήκω, 1) ich schmelze, erweiche; Med. werde erweicht, schmelze, schwinde.
τηλεθάω, (θάλλω) ich grüne, wachse, blühe.
τηλέπυλος, ό, ή, (τῆλε u. πύλη) mit fernen, weit von einander ent-fernten Thoren,
τηλόθεν, Adv. (τῆλε) von fern, aus der Ferne.
τηλόδι u. τηλοϋ, Adv. (τῆλε) fern, in der Ferne, bisw. m. Gen.
τήνος, α, ο, dor. = εκείνος, jener.
τήν, (τί, mit Anhängsylbe η) warum.
τιδέω, das verlängerte δέω, nur im Imperf. ἐτίδουν = τίδημι.
τίδημι, Buttm. S. 205. (δέω) 1) ich setze, stelle, setze hin, lege vor; 2) ich ordne an; 3) ich mache, z. E. ἄλγεα τιθ., Schmerzen ver-ursachen. Med. setze, lege, stelle, mache für mich.
τιδινήτειρα, ή, Amme, Wärterinn, Erzieherinn, späterh. Mutter selbst.
τιθῆσθα, st. τίθης, Praes. Conj. mit angehängtem aeol. θα.
τίκτω, Buttm. S. 248. ich bringe hervor, erzeuge, gebäre.
τίλλω, ich rupfe, zerzause; Med. ich raufe mir aus.
τιμάω, (τιμή) ich schätze, ehre, zeichne aus.
τιμή, ή, (τίω) Schätzung, Ehre, Ehrenamt.
τιμήεις, εσσα, εν, (τινή) geschätzt, geehrt, ehrenvoll.
τίμιος, α, ον, (τιμή) = τιμήεις.
τίν, dor. = σοί v. όύ.
τινάσσω, ich schwinde, schüttele, erschüttere.
τίπτε, vor Spir. Asp. τίφθ', st. τίποτε, was doch, warum doch.

τίς, τίνος, wer? welcher? Neutr. τί, was? oft f. διὰ τί, warum?
 τίς, τίνος, Neutr. τί, Jemand, einer, mancher; Neutr. etwas.
 τιταίνω, (τείνω) ich dehne aus, spanne, strecke hin. Med. 1) ich strecke, breite mich aus, strenge mich an; 2) ich spanne.
 τίω, 1) ich schätze, ehre; 2) büsse, zahle, bezahle. Med. 1) ich lasse mir bezahlen; 2) ziehe Jem. zur Strafe, räche mich, τινά τί od. τινός, an Jem. wofür.
 τλάω, (ταλάω) Praes. ungebräuchl. Buttm. S. 249. Part. τετληώς, ich trage, nehme auf, über mich; dulde, leide, ertrage.
 τῶδε, Neutr. v. ὅδε; Adv. hierher.
 τοί, ταί, τά, st. οί, αἱ, τά, v. τός, τή, τό, woraus ὁ, ἡ, τό, entstanden.
 τοί, dor. st. σοί, dir, v. τύ st. σύ.
 τοί, enklitische Partikel, aus τῶ, (Dat. v. τός) darum, demzufolge, gewiss, traun, wohl.
 τοίος, η, ον, u. τοίοςδε, τοιῷδε, τοιόνδε, solcher, dergleichen, von der Art; Neutr. als Adv. auf solche Weise, so.
 τοιούτος, τοιαύτη, τοιοῦτο = τοῖος. τοῖςδεσσι od. τοῖςδεσί, st. τοῖςδε, Dat. Plur. v. ὅδε.
 τοῖχος, ὁ, Wand, Mauer.
 τόκα, dor. f. τότε.
 τοκεύς, ἕως, ion. ἥος, ὁ, (τέκω) Erzeuger; Plur. Aeltern.
 τολμάω, 1) ich ertrage, dulde; 2) unternehme, wage.
 τόξον, τό, u. τόξα, τά, Bogen.
 τός, τή, τό, ungebräuchliche Urform des Artikels ὁ, τή, τό u. des Pron. relat. ὅς, ἥ, ὅ, er, sie, es.
 τόσος od. τόσσος, η, ον, so gross, so viel; entspricht dem ὅσος. Neutr. fürs Adv. so sehr.
 τοσάχ', vor Spir. Asp. f. τοσάκι, (τόσσος f. τόσος) Adv. so oft, so vielmal.
 τότε, Adv. da, damals, dann.
 τοτέ, Adv. (enklitisch) einmal.
 τοῦνεκα, (vor ein. Asp. τοῦνεχ') st. τοῦ ἔνεκα, darum, deswegen.
 τόφρα, Adv. 1) so lange, bis dahin; 2) indessen; τόφρα — ὕφρα, so lange — als.
 τραγικός, ἡ, ὄν, (τράγος) tragisch, dem Trauerspiele eigen, angemessen.

τράγος, ὁ, Ziegenbock.
 τράπεζα, ἡ, Tisch.
 τραπέσσαι, Aor. 2. Inf. Med. v. τρέπω.
 τραῦμα, ατος, τό, Wunde.
 τραφερός, ἄ, ὄν, (τρέφω) wohlgenährt, feist, fett.
 τρέμω, ich zittere.
 τρέπω, ich wende, kehre, drehe, führe.
 τρέφω, Buttm. S. 249. 1) ich lasse gerinnen; 2) ich nähre, ernähre, ziehe auf.
 τρέχω, Buttm. S. 249. (Aor. 2. ἔδραμον) ich laufe, laufe herum.
 τρέω, ich zittere, bebe.
 τρητός, ἡ, ὄν, (τρέω) durchbohrt, durchbrochen.
 τρηχύς, εἶα, ὅ, ion. f. τραχύς, rauh, schroff, steil, bergig.
 τριακόσιοι, αι, α, (ion. τριηκόσιοι) dreihundert.
 τρίβος, ἡ, Pfad, Weg, Lauf.
 τρίβω, ich reibe, drehe.
 τρίοδος, ἡ, (τρίς u. ὁδός) Dreiweg.
 τριπόδατος, ον, dor. f. τριπόδητος, (τρίς u. ποδῶν) dreimal-, d. h. heftig-, sehnlichst erwünscht.
 τρίπος, ον, poet. f. τρίπους, οδος, ὁ, ἡ, (τρίς u. πούς) 1) dreifüssig; 2) Subst. ὁ τρίπους, Dreifuss, dreifüssiger Kessel, den man über das Feuer stellt.
 τρίς, Adv. (τρεῖς) dreimal.
 τρίτατος, α, ον, (poet. Superl. v. τρίτος) der dritte.
 Τριτογένεια u. Τριτογενής, ἑός, ἡ, (Τριτών u. γένω, γίγνομαι) am Triton (See in Libyen) geborne; Beiwort der Athene.
 τρίτος, η, ον, (τρεῖς) der dritte; Neutr. f. Adv. zum dritten Mal.
 Τριτωνίς, ἰδος, ἡ, = Τριτογένεια.
 τρίχα, Adv. (τρεῖς) dreifach, in drei Theile.
 τριχά, Adv. poet. f. τρίχα.
 τρίχες, Plur. v. τρίξ.
 Τροίη, ἡ, ion. f. Τροία, (sc. γῆ) Troerland, Troja. Τροίηθεν, Adv. von Troja her.
 τρόπαιον, τό, Trophäe, Siegszeichen.
 τροφός, ὁ, ἡ, (τρέφω) Nährer, Pfleger, -Erzieher. Fem. Nährerin, Amme.
 τροχάω, (τρέχω) ich laufe.
 τρυπανον, τό, (τρυπάω) Bohrer.
 τρυπάω, ich bohre, durchbohre.
 τρυφερός, ἄ, ὄν, (τρυφή) weich, zart, sanft, schwach.
 τρύχω, ich reibe-, zehre auf, entkräfte.

τρύω

τρύω = τρύχω.

τρώμα, τό, = τραῦμα.

Τρωοφθόροζ, ον, (Τρώς u. φθείρω)
die Troer, Troja zu Grunde rich-
tend.

Τρώες, οἱ, die Troer, Trojaner.

τύ, dor. = σύ.

τυγχάνω, Buttm. S. 248. (τεύχω)

- 1) ich erziele, treffe, erreiche,
τινός, etwas; 2) ereigne mich,
trage mich zu, gehe von statten;
3) ich bin zufällig, bin gerade da;
häufig mit dem Partic.

τύμβος, ὁ, Grabhügel.

τύπτω, ich schlage.

τυρός, ὁ, Käse.

τυτός, η, ὄν, jung, klein, Neutr.

Sing. u. Plur. f. Adv. wenig.

τύχη, ἡ, (τυγχάνω) 1) Schicksal,

Fügung, Unfall, Glück; 2) Nom.
propr. Glücksgöttinn.

τώ, dor. f. τοῦ.

τώ, Adv. (eigentl. Dat. v. τός) darum,
dann.τῶγκίστρω, zusammengez. f. τῶ
ἀγκίστρω.

τῶμῶ, zusammengez. f. τῶ ἐμῶ.

τῶνείρατα, zusammengez. f. τὰ
ὀνείρατα.Ἵβρις, εὼς, ἡ, Uebermuth, Frevel.
ὑβρίστης, ὁ, (ὑβρίζω) der Ueber-
müthige, Frevelhafte, Gewalt-
thätige.

ὑγίεια, ἡ, (ὑγίης) 1) Gesundheit;

2) Hygieia, Göttinn der Gesundheit.

ὑγρός, ἄ, ὄν, nass, feucht, flüssig;
ἡ ὑγρὰ, Meer.ὑδρεύω, (ὑδωρ) ich schöpfe Wasser;
Med. ich schöpfe, hole mir.

ὑδρῆλος, ἡ, ὄν, (ὑδράω) nass, feucht.

ὑδωρ, ὕδατος, τό, Wasser.

υἱός, ὁ, Buttm. S. 77. Nr. 4. (hat
ausser der regelmäss. Decl. υἱοῦ

etc. b. Hom. Gen. υἱέος u. υἱος,

Dat. υἱέι, contr. υἱεῖ u. υἱί, Acc.

υἱά u. υἱόν, Voc. υἱε, Nom. Plur.

υἱέες, contr. υἱεῖς u. υἱες, Gen.

υἱῶν, Dat. υἱάσι u. υἱοῖσιν, Acc.

υἱέας u. υἱας) der Sohn.

ὑλαῖος, αἶα, αἶον, (ὑλη) holzig,
waldig, im Holze, Walde befindlich.

ὕλη, ἡ, Wald, Holz.

ὑλήεις, εἰσά, εν, (ὕλη) waldig, mit
Wald bewachsen.ὑλονόμος, ον, (ὕλη u. νέμω) wald-
bewohnend.

ὑμεῖς, Plur. v. σύ, ihr.

ὑμέτερος, α, ον, (ὑμεῖς) euer.

ὑμῖν u. ὕμῃ, aeol. st. ὕμῖν.

ὑμνέω

ὑμνέω, (ὕμνος) ich besinge, preise,
lobe.

ὕμνος, ὁ, Gesang.

ὑμός, ἡ, ὄν, = ὑμέτερος.

ὑπακούω, (ὑπό u. ἀκούω) 1) ich
höre; 2) antworte.ὑπαντιάζω, (ὑπό u. ἀντιάζω) ich
komme entgegen, begegne.ὑπαρ, τό, indecl. die wahre Er-
scheinung; dah. als Adv. wachend.

ὑπέδραμον, Aor. 2. v. ὑποτρέχω.

ὑπεῖρ, poet. st. ὑπέρ.

ὑπείροχος, ον, poet. u. ion. f. ὑπέρ-
οχος, (ὑπέρ u. ἔχω) hervorragend,
ausgezeichnet.ὑπέν u. ὑπέξ, Praep. (ὑπό u. ἐκ)
von unten heraus, von unten her.ὑπεκπροχέω, (ὑπό, ἐκ, πρό u. χέω)
ich giesse darunter hervor.ὑπεκφεύγω, (ὑπό, ἐκ u. φεύγω) ich
entfliehe unvermerkt, entgehe,
entkomme, m. Acc.ὑπένερθε, Adv. (ὑπό u. ἔνερθε) un-
ten, darunter, unterhalb; bisw.
m. Gen.ὑπέρ, Praepos. m. Gen. u. Acc. 1)
m. Gen. über, darüber, oberhalb,
jenseit; 2) m. Acc. über, hinüber,
gegen, wider, ὑπέρ μέτρον, als
Adv. u. in Compos.: über, darüber,
hinüber.ὑπερβάλλω, (ὑπέρ u. βάλλω) ich
werfe, stosse, schiebe hinüber,
m. Acc.ὑπερβασία, ἡ, (ὑπερβάω = ὑπερ-
βαίνω) Uebertretung, Ungerech-
tigkeit, Uebermuth, Frevel.ὑπέρθε (ν), Adv. (ὑπέρ) von oben
herab, darüber weg, m. Gen.ὑπέρμορον, (ὑπέρ u. μόρος) Adv. über
das Geschick, Verhängniss hinaus,
mehr als verhängt ist, übermässig.ὑπέρτατος, η, ον, (Superl. v. ὑπέρ)
höchste, oberste; ὑπέρτ. δώματα
= Himmel.ὑπέρτερος, α, ον, (eigentl. Comp.
v. ὑπέρ) was darüber ist, höher.ὑπερφίαλος, ὁ, ἡ, (ὑπέρ u. φιάλη)
2) übermüthig, stolz; 2) vornehm.

ὑπερῶα, ἡ, ion. ὑπερῶη, Gaumen.

ὑπέχω, (ὑπό u. ἔχω) 1) ich halte
unter; 2) reiche — biete dar; 3)

halte aus, ertrage, unterziehe mich.

ὑπηνέμιος, ὁ, ἡ, (ὑπό u. ἀνεμος)
windig, luftig, windschnell.

ὑπηνήτης, ὁ, hartig.

ὕπνος, ὁ, Schlaf.

ὑπό, Praep. m. Gen., Dat. u. Acc.
1) m. Gen. u. Dat.: unter, durch,

ὑποβάλλω

von, während, bei, vor; 2) m. Acc. unter, auf die Frage wohin? Als Adv. u. in Compos. unten darunter; in den letztern bisweilen unvermerkt, heimlich.
 ὑποβάλλω, (ὑπὸ u. βάλλω) ich werfe, lege unter.
 ὑποδεῖδω od. ὑποδεῖω, (ὑπὸ u. δεῖδω) (Perf. in Praes. Bedeut.) 1) ich fürchte, m. Acc. 2) fürchte mich.
 ὑποδέχομαι, (ὑπὸ u. δέχομαι) 1) ich nehme auf; 2) verspreche.
 ὑποδύω, (ὑπὸ u. δύω) 1) ich gehe hinein, tauche unter; 2) komme zu.
 ὑπολύω, (ὑπὸ u. λύω) ich löse auf, löse.
 ὑπομένω, (ὑπὸ u. μένω) ich bleibe, bleibe zurück, warte.
 ὑπομιμνήσκω od. ὑπομνῶ, (ὑπὸ u. μιμνήσκω) ich erinnere.
 ὑπεμνήμυκε, 3 Sing. Perf. v. ὑπηνύω, poet. mit eingeschalt. v. f. ὑπεμνήμυκε; πάντα ὑπεμν. ersenkt überall die Augen schamhaft-, schüchtern nieder.
 ὑποξύω, (ὑπὸ u. ξύω) ich ritze, schabe leicht hin, streife leicht vorüber.
 ὑποσείω, (ὑπὸ u. σείω) ich bewege, ziehe von unten.
 ὑποστεναχίζω, (ὑπὸ u. στεναχίζω) darunter erdröhnen, erseufzen.
 ὑπόσχεσις, ἡ, (ὑπὸσχομαι) Versprechen.
 ὑποτρέχω, (ὑπὸ u. τρέχω) ich laufe gebückt zu Jem.
 ὑπουράνιος, ὁ, ἡ, (ὑπὸ u. οὐράνιος) unter dem Himmel.
 ὑποφεύγω, (ὑπὸ u. φεύγω) ich entfliehe heimlich, entwische, entrinne.
 ὑπίος, α, ον, zurückgebeugt.
 ὑμῖν, ἡ, Treffen, Schlacht.
 ὑστάτιον, Adv. = ὕστατον.
 ὕστατος, η, ον, (Superl. zu ὕστερος) letzter, äusserster; Neutr. f. Adv. zuletzt, zum letzten Mal.
 ὕστερος, α, ον, später, hinterher; Neutr. als Adv.
 ὑφαίνω, 1) ich webe; 2) ich spinne aus, sinne aus.
 ὑφίμμι, (ὑπὸ u. ἵμμι) ich lege unter.
 ὑφίστημι, (ὑπὸ u. ἵστημι) ich stelle, lege unter; Aor. 2. nehme über mich, verspreche.
 ὑψηλός, ὁ, ἡ, (ὑψι u. ἐρέφω) hoch bedachet, hoch.
 ὑψηλός, ἡ, ὄν, (ὑψος) hoch, erhaben.

ὑψιβρεμέτης

ὑψιβρεμέτης, ὁ, (ὑψι u. βρέμω) Hochdonnerer.
 ὑψιτερως, ω, ὁ, ἡ, (ὑψι u. κέρας) hochgehörnt.
 ὑψίκομος, ὁ, ἡ, (ὑψι u. κόμη) hochbehaart; von Bäumen: hochbelaubt.
 ὑψιπέτηλος, ὁ, ἡ, (ὑψι u. πέτηλον) hochbelaubt.
 ὑψόροφος, ὁ, ἡ, (ὑψι u. ὄροφι) mit hoher Decke, hohem Dache, hoch.
 ὑψόσε, Adv. (ὑψος) in die Höhe, hinauf.
 ὕω, ich regne; ὕει ὁ Ζεὺς, Z. sendet Regen, lässt regnen.
 Φάνω, ich esse, m. Gen. u. Acc.
 φαέδω = φάω, φαίνω, ich leuchte, glänze; dav. φαέδων, glänzend.
 φαεινός, ἡ, ὄν, (φαεῖνω) glänzend, strahlend, leuchtend.
 φαεῖνυρος, ὁ, ἡ, (φάω u. βροτός) den Menschen leuchtend, Licht bringend.
 φαίδιμος, ὁ, ἡ, (φάω, φαίνω) hellleuchtend, glänzend, berühmt.
 φαιδρός, ἄ, ὄν, (φάω, φαίνω) hell, leuchtend, glänzend.
 φαίνω, 1) ich lasse erscheinen, zeige an, zeige; 2) ich erhelle. Med. u. Pass. komme ans Licht, erscheine, zeige an.
 φαλακρός, ἄ, ὄν, kahlhöpfig, kahl; τὰ φαλακρά, Kahlheit.
 φάνεσκον, ion. Imperf. v. φαίνω.
 φάνη, poet. f. ἐφάνη, Aor. 2. Pass. v. φαίνω.
 φάντασμα, ατος, τό, (φαντάζω) Erscheinung, Vorstellung, Bild.
 φαντί, 3 Plur. Praes. dor. = φασί v. φημί.
 φάος, τό, contr. φῶς, (φάω) 1) Licht, Tageslicht, Tag; 2) Licht der Augen, das Auge.
 φάρετρα, ἡ, Köcher.
 φάρμακον, τό, (φαρμάσσω) Zaubermittel, Gift; Hilfsmittel.
 φαρμάσσω, ich bewirke durch φάρμακον; von Eisen, in kaltes Wasser getaucht: ich härte.
 φᾶρος, τό, (φάρω) Gewand, Obergewand.
 φάρυξ, υγος, poet. f. φάρυγξ, φάρυγγος, ὁ, (φάρω) Schlund.
 φάσγανον, τό, (σφάζω) Schwert.
 φάσκιον od. ἐφάσκιον, ion. Imperf. v. φημί.
 φάτνη, ἡ, Krippe.
 φαῦλος, η, ον, schlecht, böse, verworfen.

φείδομαι

φείδομαι, ich schone, verschone, τιμός, Jem.
 φέρασπις, ιδος, ὁ, ἡ, (φέρω u. ἄσπις) schildtragend.
 φέρεσκον, ion. Imperf. v. φέρω.
 φέριστος, η, ον, poet. Superl. st. φέρτατος, nur im Voc. φέριστε, Bester!
 φέρτερος, α, ον, Comp; (Superl. φέρτατος) stärker, tapferer, mächtiger.
 φέρω, Buttm. S. 250. 1) ich trage, trage hin, zu, davon, führe, bringe; 2) bringe hervor; 3) ertrage, erdulde.
 φεύγω, ich fliehe, entfliehe, entgehe, vermeide, m. Acc.
 φῆη, poet. st. φῆ, Conj. von φημί.
 φημί u. Med. φάμαι, Buttm. S. 217. 1) ich rede, sage, spreche; 2) meine, denke, glaube.
 φθάνω, Fut. φθάσω, Buttm. S. 250. Aor. 2. ich bin geschwinder, komme zuvor; gew. mit Part, wo es nur den Begriff eher ausdrückt.
 φθέγγομαι ich rede, spreche, rufe.
 φθέγμα, ατος, τό, (φθέγγομαι) die Stimme, Sprache, Rede.
 φθινόπωρον, τό, (φθίνω u. ὁπώρα) letzter Theil des Herbstes, Spätherbst.
 φθινύδω, (φθίω, φθίνω) 1) ich verringere, verzehre; φίλον κῆρ φθ., das Herz abmatten, bestürmen m. Bitten; 2) ich vergehe, schwinde, verwelke.
 φθίνω, (φθίω) ich schwinde, vergehe.
 φθίω = φθίνω, Aor. 2. Inf. φθίσθαι, Part. φθίμενος, Perf. Pass. ἐφθιμαι.
 φθογγή, ἡ, u. φθόγγος, ὁ, (φθέγγω) Laut, Schall, Geräusch, Stimme.
 φθονέω, (φθόνος) ich neide, beneide, versage, τινί, Jem. τινός, etwas, od. m. Inf.
 φθόνος, ὁ, Neid, Missgunst, Vorwurf.
 φιλάβουλος, ὁ, ἡ, (φιλέω u. ἄβουλος) gern-, absichtlich unbesonnen.
 φιλέω, ich liebe, nehme liebreich auf, behandle liebreich, bewirthe; ὁ φιλέων, Part. als Subst. f. φίλος.
 φιλήρετμος, ὁ, ἡ, (φιλέω u. ἔρετμος) Ruder liebend, Schifffahrt treibend.
 φιλία, ἡ, (φίλιος) Freundschaft.

φίλιος

φίλιος, ἰα, ιον, (φίλος) freundschaftlich, befreundet. Adv. φιλίως, gern.
 φιλοκερδής, ὁ, ἡ, (φιλέω u. κέρδος) Gewinn liebend, gewinnsüchtig.
 φιλόξεινος, poet. f. φιλόξενος, ὁ, ἡ, (φιλέω u. ξένος) gastfreundlich.
 φιλοξενία, ἡ, Gastfreundschaft, Gastgeschenk.
 φιλορρώξ, ὦγος, ὁ, (φιλέω u. ῥώξ) Weinbeeren liebend, - tragend.
 φίλος, η, ον, Comp. φίλτερος u. φίλιων, Superl. φίλτατος, lieb, angenehm, werth, theuer. Subst. Freund.
 φιλότης, ητος, ἡ, (φίλος) Freundschaft, Liebe.
 φοβερός, á, óν, (φοβέω) furchtbar, fürchterlich, schauerhaft.
 φοβέω, (φόβος) ich scheuche, schreke; Pass. ich werde geschreckt, fürchte mich, fürchte.
 φόβος, ὁ, Furcht, Schrecken.
 Φοῖβος, ὁ, der Reine, Klare; Beiw. des Apollon.
 φοινικοπάρηος, ὁ, ἡ, (φοίνιξ u. παρειά) mit rothen Wangen, Seiten.
 φοιτάω, ich gehe, komme, streife umher.
 φόνος, ὁ, Mord, Ermordung.
 φορέῃσι, poet. f. φορέῃ, 3 Sing. Praes. Conj.
 φορέω u. φόρημι, Nebenform v. φέρω.
 φορμός, ὁ, aus Binsen, Schilf Geflochtenes, Matte, Schifferkleid.
 φορτίς, ἰδος, ἡ, (φόρτος) sc. ναῦς, Lastschiff.
 φώςδε, Adv. (φώς = φάος) ans Licht.
 φράζω, Perf. Med. πέφραδα, ich sage, spreche, zeige an, m. Acc. Med. ich denke, überlege, sehe ein, sinne aus.
 φρήν, ενός, ἡ, 1) Zwerchfell, Busen; 2) Verstand, Scharfsinn, Geist, Seele; 3) Gemüth, Sinn, Neigung, Herz.
 φρονέω, (φρήν) ich sinne, denke.
 φρόνημα, ατος, τό, Sinn, Verstand, Gedanken.
 φρόνιμος, ὁ, ἡ, (φρήν) verständig, vernünftig, einsichtsvoll.
 φροντίς, ἰδος, ἡ, (φρονέω) Sorge, Sorgfalt, Besorgniss.
 φυγή, ἡ, (φεύγω) Flucht.
 φυή, ἡ, (φύω) Wuchs, Wohlgestalt.
 φυκίοις, εῖδα, εν, (φῦκος) voll Meergras.
 φύκος, τό, 1) Meergras; 2) Schminke.
 φύλαξ, κος, ὁ u. ἡ, Wächter, Wächterinn.

φυλάσσω

φυλάσσω, 1) ich wache; 2) bewache, bewahre, beschütze; 3) beobachte, belauere; πεφυλαγμένος, η, ον, Perf. Part. Pass. vorsichtig, behutsam.

φύλλινος, η, ον, (φύλλον) von Blättern, Laub gemacht.

φύλλον, τό, (φύω) Blatt, Laub.

φύλον, τό, (φύω) Geschlecht, Stamm.

φύρω, ich beretze, besudle.

φυσίζοος, ό, ή, (φύω u. ζωή) Lebensunterhalt hervorbringend, Nahrung spressend.

φύσις, εως, ή, (φύω) Natur, Wesen einer Sache.

φυνεύω, 1) ich pflanze; 2) bringe zuwege, bereite.

φυτόν, τό, (φύω) Pflanze, Gewächs.

φύω, φύσω, Fut. Buttm. S. 250. Praes.

u. Aor. 1. ich mache entstehen, wachsen, treibe hervor; Perf. Plusqpf. u. Aor. 2. wie Med. ich entstehe, wachse, bin.

φωνέω, (φωνή) ich gebe Töne von mir, rede, spreche.

φωνή, ή, (φάω, φημί) Laut, Ton, Stimme, Sprache.

φώνημα, ατος, τό, = φωνή.

φώς, φωτός, ό, Mann.

Χ', vor folgendem Spir. Asper f. καί oder κέ.

χαίρω, Buttm. S. 250. ich Freue mich, hinfrohlich, vergnügt, τενί, über Jem.; χαίρε, sei gegrüßet.

χαίτη, ή, Haupthaar.

χαλαζάω, ich hagele, behagele.

χαλάω, άσω, dor. άξω, ich lasse ab, lasse nach.

χαλεπός, ή, όν, 1) hart, schwer, beschwerlich, gefährlich; 2) feindselig, böse, grausam.

χάλκειος u. χάλκεος, έα, ον, (χαλκός) ehern, kupfern.

χαλκεύς, ό, (χαλκός) Kupfer-, Eisanschmied, Goldarbeiter.

χαλκευτής, ό, = χαλκεύς; χαλκ. ύμνων, Dichter der Lieder.

χαλκήρης, ό, ή, (χαλκός u. άρω) mit Erz od. Kupfer versehen, bewaffnet.

χαλκοβαρής, ό, ή, (χαλκός u. βάρος) von Erz od. Kupfer schwer.

χαλκός, ό, 1) Erz, Metall, Kupfer; 2) alle daraus verfertigte Geräthschaften: Rüstung, Schwert, Axt; Kessel u. s. w.

χαμάδις, Adv. = χαμαΐζε.

χαμαΐζε, Adv. auf die Erde, zur E.

χαμαιεννάς

χαμαιεννάς, άδος, ή, (χαμαί u. ένή) auf der Erde liegend.

χάραγμα, ατος, τό, Eingegrabnes, Eingeschnittnes, Schriftzug.

χαρίεις, εσσα, εν, Comp. χαριέστερος, Superl. χαριέστατος, (χάρις) reizend, erfreuend, angenehm.

χαρίζομαι, (χάρις) 1) ich mache eine Freude, willfahre, gebe, schenke, gebe gern; 2) ich bin angenehm, erwünscht; dah. κεχαρισμένος, erwünscht, lieb.

χάρις, ιτος, ή, (χαίρω) 1) Reiz, Anmuth; 2) Gunst, Dank; Χάριτες, αί, die Grazien od. Huldgötinnen.

χάρμα, ατος, τό, (χαίρω) Freude, Vergnügen; auch Gegenstand der Freude, Schadenfreude.

χαροπός, ή, όν, mit grünen, wildblickenden Augen.

χάρτης, ό, Papier.

χατέω u. χατίζω, 1) ich bedarf, τινός, Jem.; 2) begehre, verlange, sehne mich, τινός, nach etwas.

χείλος, τό, 1) Lippe; 2) Rand.

χείμα, ατος, τό, Winter, Kälte.

χείρ, χειρός, ή, Hand, Arm; Dat. Plur. χερσί, poet. χείρεσσι.

χείρων, Neutr. ον, irreg. Compar. zu κακός, schlechter, geringer, feiger.

χελιδών, όνος, ή, Schwalbe.

χερείων, poet. = χείρων.

χερμάδιον, τό, Stein, Kieselstein.

χέρνιψ, ιβος, ή, (χείρ u. νίπτω) 1) Waschwasser; 2) das Weihwasser.

χέρσος, ό u. ή, Land, festes Land.

χέω, Buttm. S. 250. 1) ich giesse, giesse aus, schütte; 2) schütte, werfe auf; 3) giesse, ergiesse, φωνήν. Pass. ich werde ausgegossen, hingeworfen, liege da. Med. χέομαι, ich giesse mich, τινά, (sc. περί) um Jem., umringe ihn.

χῆΐω = καί ἦΐω, v. ἦκω.

χήρα, ion. χήρη, ή, Witwe; μήτηρ χήρη, verwitwete Mutter.

χηρεύω, (χήρος) ich bin beraubt, entblösst, τινός, einer Sache.

χθαμαλός, ή, όν, auf der Erde, niedrig.

χθών, όνός, ή, Erde, Erdboden, Land.

χιτών, ώνος, ό, Unterkleid.

χιών, όνος, ή, Schnee.

χλαῖνα, ή, mantelähnliches Oberkleid der Männer.

χλαινώ, (χλαῖνα) ich bekleide, bedecke mit einem Mantel.

χλοερός, ά, όν, poet. f. χλωρός.

χλωρός, ἄ, ὄν, 1) grün; 2) gelblich:
3) blass. δέος χλ., die bleiche, d. h. bleichmachende Furcht.

χοή, ἡ, (χέω) Guss, Ausgiessung, Weiehguss, vorz. b. Todtenopfern.
χόλος, ὁ, (χόω) Galle, Zorn, Hass.
χολός, (χόλος) ich erzürne; Pass. u. Med. ich werde in Zorn gesetzt; Perf. κечύλωμαι, ich zürne, bin zornig; τινί, auf Jem.

χράω, ich ritze, kratze, verwunde, falle-, packe an, befall, m. Dat. Med. ich brauche, gebrauche. Perf. κέχρημαι, 1) ich habe im Gebrauch, habe, bin versehen; 2) ich bedarf, bin benöthigt, verlange, sehne mich, τινός, nach etwas.

χράω, poet. χρεῖω, ich gebe ein Orakel, weissage; Med. ich frage, lasse mir ein Orakel geben, τινί, von Jem.

χρειώ, οὗς, ἡ, poet. = χρεώ.

χρέος, τό, 1) Noth, Bedürfniss, Geschäft; 2) Schuld.

χρεώ, οὗς, ἡ, Noth, Nothwendigkeit, Bedürfniss.

χρή, Imperson. es ist nöthig, es braucht, es muss, mit Acc. d. Pers. u. Gen. od. Inf. d. Sache.

χρηῖζω, ich beharf, τινός, etwas.
χρήμα, τό, (χράω) das Vermögen, Geld. τί τὸ χρήμα, was ist die Sache? was thuts?

χρηστός, ἡ, ὄν, (χράομαι) 1) brauchbar, tüchtig, heilsam; 2) gut, edel.

χρίμπω, ich bringe näher; Pass. werde näher gebracht, nahe mich.

χρίω, ich bestreiche, salbe; Med. 1) salbe mich; 2) bestreiche mir etw.

χρόνιος, ἰα, ἰον, (χρόνος) in der Zeit, langer Zeit, langwierig.

χρόνος, ὁ, Zeit.

χρόος, contr. χροῦς, Gen. χροός, ὁ, (χρόω, χρίω) Oberfläche, Haut, Körper.

χρύσειος u. χρύσεος, ἑα, ὄν, (χρύσος) golden.

χρυσόθρονος, ὁ, ἡ, (χρυσός und θρόνος) auf goldenem Sitze thronend.

χρυσοπῆδιλος, ὁ, ἡ, (χρυσός u. πῆδιλος) mit goldenen Sohlen.

χρυσόβραχis, ὁ, (χρυσός u. βράχis = ῥάβδος) mit goldenem Stabe.

χρυσός, ὁ, Gold.

χύσις, ἡ, (χύω, χέω) Giessen, Hinschüttung, Verfall.

χύτρα, ἡ, (χέω) Topf.

χύω, ungebräuchl. Stammform v. χέω.

χῶ, zusammengezogen aus καὶ ὁ. χώννυμι u. χωννύω, F. χώσω, (χέω) ich schütte, schüttete auf, besond. einen Grabhügel, dah. Pass. ich werde begraben, erhalte einen Grabhügel.

χῶμαι, ich zürne, bin unwillig, τινί, Iem. τινός od. περὶ τινί, über, um etwas.

χώρα, ας, ἡ, Raum, Gegend, Land. χῶριον, τό, = χῶρα.

χωρίς, Adv. abgesondert, getrennt, besonders.

χώρος, ὁ, Raum, Platz, Ort. Ψάμαθος, ἡ, (ψάμμος) Sand, Sand des Meerufers, Meerufer selbst.

ψάμμος, ἡ, Sand, Schlamm.

ψεύδομαι, (ψεύδος) ich rede unwahr, lüge, täusche mich.

ψεύδος, τό, Unwahrheit, Lüge.

ψεύστης, ὁ, (ψεύδομαι) 1) der Lügner, Betrüger; 2) Adj. betrügerisch.

ψηλάφω, ich betaste, berühre, tappe herum.

ψηφίς, ἰδος u. ψηφος, ἡ, kleiner Stein, Kiesel, Stein zum Rechnen od. Zählen.

ψήχω, ich berühre, reibe ab, zerreiße.

ψίμυθος, ὁ, Bleiweiss.

ψυχή, ἡ, (ψύχω) 1) Athem, Seele, Lehen; 2) Schattenbild eines Todten, Geist.

ψύχος, τό, (ψύχω) Kühle, Kühlung, Erfrischung.

ψυχρός, ἄ, ὄν, (ψύσος) kühl, frisch, kalt.

ψωμός, ὁ, (ψώω) Bissen, Brocken, kleines Stück.

Ω, Interj. mit Vocat. o!

ω, 1) Ausruf der Verwunderung u. des Unwillens, mit πόποι, ach! 2) Ausruf des Schmerzes: wehe!

m. Dat. ω μοι, wehe mir!

ωδε, Adv. 1) hierher; 2) so, also, auf diese Weise.

ὦδή, ἡ, zusammengez. aus αἰοδή, Gesang, Lied.

ὠδίνω, ich empfinde Schmerz, jammere, winsele.

ὠδεσκον, ion. Imperf. v. ὠδεω.

ὠδέω u. ὠδω, ich stosse, stosse fort, wälze.

ὠτετο, poet. f. ὠετο, Imperf. Med. v. οἴουαι.

ὠξε, Aor. 1. Act. poet. f. ὠξε, v. οἴννυμαι.

ὠνα, Adv. (ὠνέα, ὠνός) schnell, geschwind.

ὠκεανός

ὠκεανός, ὁ, 1) Meer, Ocean; 2) Nom. propr. des Meergottes.

ὠκει, Imperf. Act v. οἰκέω.

ὠκυμορος, ὁ, ἡ, (ὠκύς u. μόρος)

1) schnellen, frühen Todes sterbend;

2) schnellen Tod bringend.

ὠκύς, εἶα, ὅ, Neutr. Plur. ὠκέα, als Adv. schnell, hurtig, eilig;

πόδας ὠκύς, schnellfüßig.

ὠλεσθίκαρος, ὁ, ἡ, (ὀλλυμι u. καρπός) Frucht vernichtend od. abwerfend, fruchtlos, unfruchtbar.

ὠμος, ὁ, Schulter; ὠμοῖν, Dual. f. ὠμῶν.

ὠμωξεν, Aor. 1. v. οἰμώζω.

ὠρα, ἡ, 1) Zeit; 2) Jahreszeit; 3) rechte Zeit; Plur. ὠραι, αἱ, die Jahreszeiten, Horen, Göttinnen, welche den Jahreszeiten vorstehen.

ὠραῖος, αἰα, αἰον, (ὠρα) zurechten Zeit, dah. zu schöner Zeit, vom Wetter begünstigt; 2) jung, schön.

ὠριος, ὁ, ἡ, (ὠρη) was die Jahreszeit mit sich bringt u. darin reift.

ὠριστος

ὠριστος, st. ὁ ἀριστος, Vornehmste, Beste; ὠρίστε, f. ὦ ἀρίστε.

ὠρίσαν, Aor. 1. Act. v. ὀρω.

ὥς, Adv. (ὅς) so, also; ἀλλὰ καὶ ὥς, aber auch so, aber dessen ungeachtet; ἀλλ' οὐδ' ὥς, aber auch so nicht.

ὥς, Adv. 1) wie, auf welcherlei Art; 2) als, wie, v. d. Zeit; 3) dass, weil; 4) dass, damit, m. Conj. od. Opt. 5) ὥς δ' αὐτως, eben so, auf dieselbe Weise; ὥς, mit folgendem ὥς, wie — so.

ὠσάσθιον, ion. Imperf. v. Aor. 1. v. ὠσσω = ὠσέσθιον.

ὥσει, Adv. (ὥς u. εἰ) wie wenn, als wie; ὥσει — ὥς, gleichwie — so.

ὥσπερ, Adv. (ὥς περ) wie nur, gleichwie, wie.

ὥστε, Adv. 1) wie, gleichwie; 2) als; 3) dass, so dass, mit Infin.

ὠτειλή, ἡ, dor. st. οὐτειλή, (οὐτάω) Wunde.

ὠχράω, (ὠχρός) ich werde bleich, erblasse.

Verlagsbücher von L. Lucius in Braunschweig.

- Becker, C. P., Theor.-prakt. Anleit. z. Gewinnung d. Salpeters nach d. neuesten in Frankreich gemachten, u. n. eigener Erfahrung, mit bes. Rücksicht auf d. k. preuss. Staaten. Mit e. Vorr. v. Prof. Hausmann. gr. 8. 1 Thl. 8 Gg.
- Birno, J., Vollst. Anweis. z. Holzfärberei; auch Blumen, Bäume u. a. Figuren in Holz zu schneiden; f. Tischler. Nebst Zubereitung der Beiz- u. Glanzfirnisse. 8. 6 Gg.
- Braunschweig u. dessen Umgebung. Hülfsbuch f. Fremde, welche die Stadt u. ihre Merkwürdigkeiten besuchen. 8. geh. 8 Gg.
- Ewald, H. A. Dr., Komposition der Genesis kritisch untersucht. gr. 8. 1 Thl. 12 Gg.
- Fredersdorf Promptuarium der Herzogl. Braunsch. Landesverordnungen; fortgesetzt v. Küchenthal. 7ter Thl. 4. 1 Thl. 16 Gg.
- Friedemann, Dr. F. T., prakt. Anleit. z. Kenntn. u. Verfertg. lateinischer Verse, nebst Chrestomath. aus röm. Dichtern. Erste Abth., Hexameter u. Distichen, f. mittl. Gymnasialkl. gr. 8. 8 Gg.
- Gieseke, K. Th., Das griech. Verbum; tabellarisch dargestellt, mit Hinzufügung der nothwend. Regeln über d. Bildung der einzelnen Formen u. steter Verweisung auf d. Grammm. v. Buttmanu. u. Thiersch. In 8 Tabbl. Fol. 1 Thl. 12 Gg.
- Görges, L., Beschreibung des St. Blasius-Doms u. der Erbbegräbnisse der Herzöge zu Braunschweig u. Wolfenbüttel. gr. 8. 14 Gg.
- Krüger, Th., Untersuchungen aus dem Gebiete der lateinischen Sprache. gr. 8. 1s Heft. 9 Gg. — 2s Heft. 1 Thl. 12 Gg.
- Lachmann, C. L., Geschichte der Stadt Braunschweig, seit ihrer Entstehung bis 1815. 8. 2 Thl.
- Luzuriaga, L., Von der Thätigkeit des Bluts u. Nervensystems; a. d. Ital. v. Prof. Winkelmann. 8. 5 Gg.
- Mann, B., Der Schultdschein. 8. 1 Thl. 12 Gg.
- Mannsfeld, Dr., Ueber das Wesen der Leukopathie oder des Albinismus; nebst Beschreib. eines in Braunsch. leb. Albinos. Mit e. illum. Abbild. 4. 1 Thl.
- Reden b. Wechsel d. Directorates am Herzogl. Katharineum zu Brschw. gehalten d. 7. Jan. 1824. gr. 8. 4 Gg.
- Schmidt, J. H. Dr., Freimüthige Beleuchtung der Wunderkuren durch die Vernunft, oder was hat man v. Sympathie, Besprechungen, Gebet u. dergl. Kuren zu halten? gr. 8. 12 Gg.
- Schmidt, J. A. H., Versuch einer hist. topogr. Beschreibung d. St. Braunsch. nach ihren Märkten, Plätzen, Strassen, Kirchen etc. In alphab. Ordnung. 8. geh. 12 Gg.
- Venturini, C. Dr., Beiträge zur neuesten Geschichte des Protestantismus in Deutschland. 1s Heft. (Des Dr. de Wette einstimmige u. doch verworfene Wahl zum Prediger an der St. Katharinen-Kirche zu Braunschweig.) gr. 8. 18 Gg.
- Verzeichniss des Abgangs u. d. Ankunft d. Posten bei Fürstl. Hof-Postämte zu Braunschweig. Fol. 4 Gg.
- Vitae hominum quocunque litterarum genere eruditissimorum ab eloquentissimis viris scriptae. Colleg. et juvenibus liberalioris ingenii tanquam discendi ac dicendi exempla proposuit F. T. Friedemann. Vol. I. D. Wytttenbachii vita auct. G. L. Mahne. Acced. ejusd. Mahnii epicris. censur. Bibl. Crit. Amstel. et epp. Wytttenbachii ineditae e bibl. Guelf. et aliunde depromptae. gr. 8. 1 Thl.
- Wagner, C. G. Comm. de feminarum in graviditate mutationibus, et de causis, quibus fiat, ut integra earum valetudo cum hisce mutatt. consistat. 8. 1 Thl.
- Wegner, J. H., Ueber das Brantweinbrennen. 4. 12 Gg.
- Ziegenbein, J. M. H. Dr., Histor.-pädagog. Blicke auf Taubstummenunterricht und Taubstummeninstitute. gr. 8. 6 Gg.